

சாதனைச்சிகரம்
மைமூனா செயினுலாப்தீன்

[நிந்தவர் அல்-மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலையின் ஸ்தாபகரும்,
ஓய்வநிலை அதிபருமாகிய ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன்
அவர்களின் கல்வி-சமூகப் பணிகள் பற்றிய நூல்]



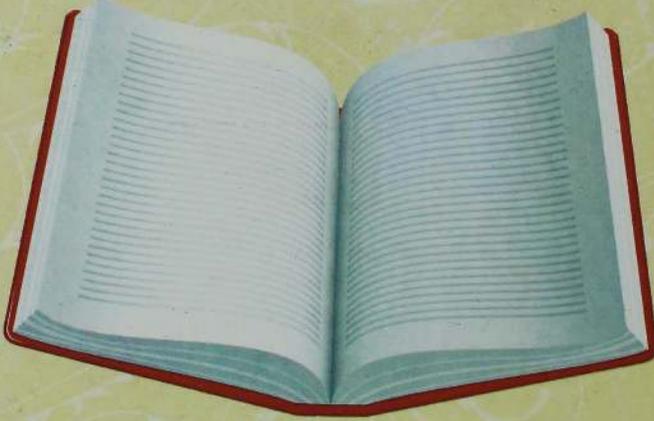
கலாநிதி, பண்டிதர், கலாபூஷணம்
செ. திருநாவுக்கரசு



AL-MAZJAR GIRLS' HIGH SCHOOL - NINTAVUR
SCHOOL
NINTAVUR, DIST. PONDICHERRY

சாதனைச் சிகரம் மைமுனா செயினுலாப்தீன்

(நிந்தவூர் அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப்
பாடசாலையின் ஸ்தாபகரும், ஓய்வுநிலை அதிபருமாகிய
ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களின்
கல்வி - சமூகப் பணிகள் பற்றிய நூல்.)



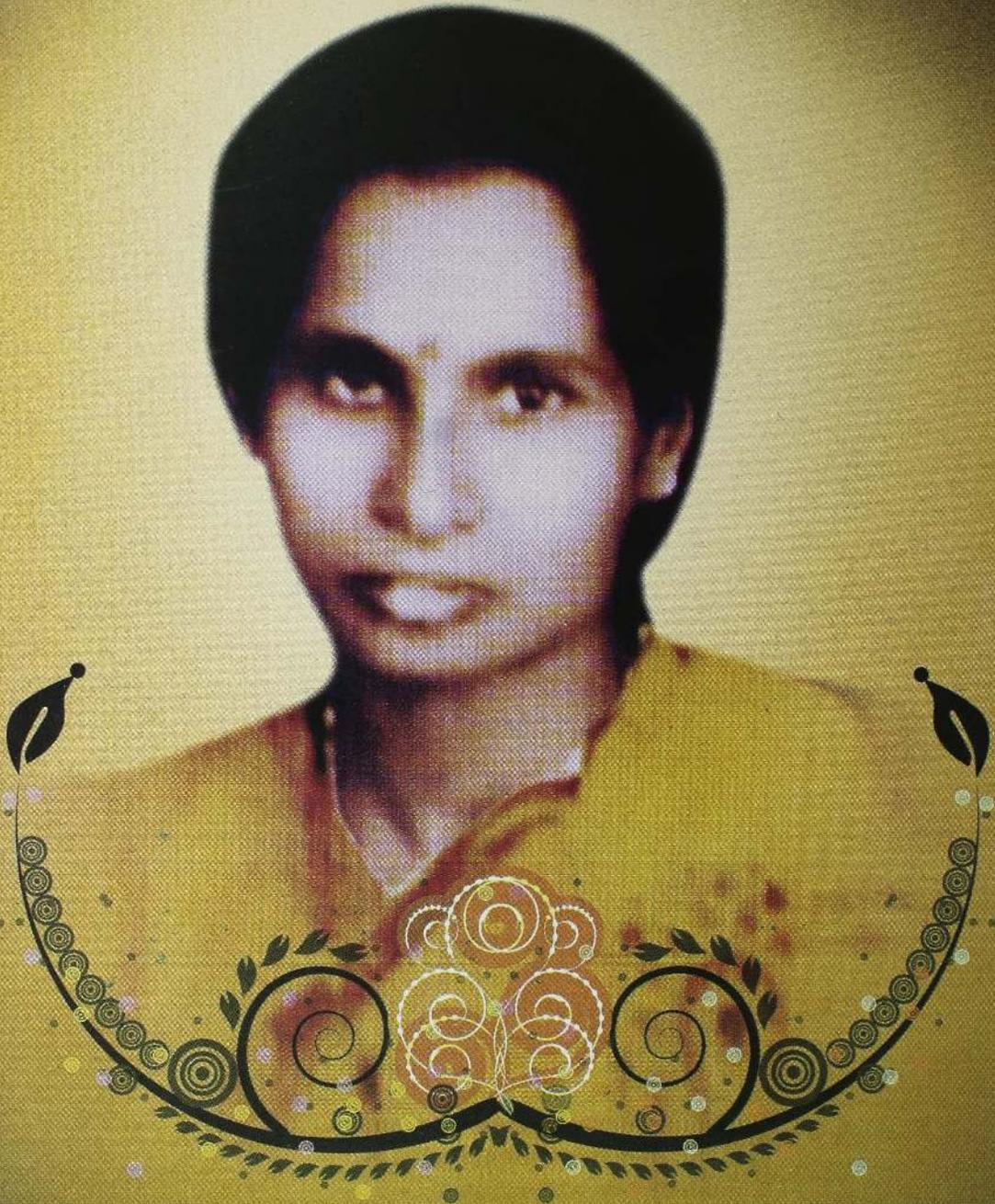
கலாநிதி, பண்டிதர், கலாபூஷணம்
செ.திருநாவுக்கரசு

நூல் விபரம்

நூலின் தலைப்பு	: சாதனைச் சிகரம் மைமுனா செயினுலாப்தீன்
நூலாசிரியர்	: கலாநிதி செ.திருநாவுக்கரசு
முதற்பதிப்பு	: 25, ஆகஸ்ட் 2018
பதிப்புரிமை	: திருமதி. விஜயலட்சுமி திருநாவுக்கரசு
பக்கங்கள்	: 112 + xii
அச்சுப்பதிப்பு	: ஜே.எஸ்.பதிப்பகம், சில்லாலை வீதி, பண்டத்தரிப்பு
ISBN No	: 978 - 955 - 35879 - 0 - 9

Title of Book	: Saathanai Sikaram Maimoona Zeinulabdeen
Author	: Dr. S. Thirunavukkarasu
First Edition	: 25, August 2018
Copyrights	: Mrs. Vijayaledchumy Thirunavukkarasu
Pages	: 112+ xii
ISBN No	: 978 - 955 - 35879 - 0 - 9

சமர்ப்பணம்



இலங்கையில் முதலாவது முஸ்லிம் மகளிர் மகா வித்தியாலயத்தை

நிந்தவூரில் நிறுவிய கல்வித்தாய்

திருமதி மகிழும்மா சிறுவண்ணானந்தம் (24.11.1916 - 23.01.2006)

அவர்களின் பாதக்கமலங்களுக்கு இந்நூல் சமர்ப்பணம்.





யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின்
முன்னாள் துணைவேந்தரும்,
வாழ்நாள் பேராசிரியருமான
கலாநிதி டாக்டர். பாலசுந்தரம்பிள்ளை
அவர்கள் வழங்கிய
சிறப்புரை

பெண்கல்விக்காகப் போராடி மயிரிழையில் உயிர் தப்பிய பாகிஸ்தான் நாட்டவரான செல்வி மலாலா யூசுப் அவர்கள் ஓர் ஆசிரியர், ஒரு நூல், ஒரு எழுதுகோல் மூலம் மக்கள் நிலையைப் பெருமளவு முன்னேற்றலாம் எனக் கூறியுள்ளார். பெண்பிள்ளைகளின் கல்விக்கு அவர் ஆற்றிய பணிக்காகச் சர்வதேசப் புகழ் பெற்ற நோபல் பரிசு அவருக்குக் கிடைத்துள்ளது. இதற்கு ஊடகங்களும் உலகளாவிய நிலையில் மிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளன. இது இன்றைய நிலை. அன்றைய நிலையாக 1940இல் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் சமூகத்தில் பழைமைவாதக் கருத்துக்கள் மேலோங்கியிருந்த நிலையில், பெண்கல்வி தரம் 1,2,3 உடன் மட்டுப்படுத்தப் பட்டது. பெண்கல்வி பற்றிய விழுமியங்கள் பழைமைவாதக் கருத்துக்களாலும், அடிப்படைச் சிந்தனைகளாலும் தேவையற்றதாகக் கருதப்பட்டன. இந்நிலையில் தொண்டைமானாறு, கெருடாவிலைச் சேர்ந்த செல்வி மகிழம்மா ஆறுமுகம் என்பவர் 3ஆம் தரம் வகுப்புள்ள நிந்தவூர் அரசினர் முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலைக்கு 01.10.1940 இல் பாடசாலை அதிபராகக் கடமையேற்றார். இவர் இன, மத, பால் நிலைக்கு அப்பால் யாவருக்கும் கல்வி என்ற உயர்ந்த விழுமியம் கொண்டவராகத் திகழ்ந்தார். கல்வி மூலமே சமூக மேம்பாட்டை இலகுவாக அடையலாம் என்ற கொள்கையுடன் தன் ஆசிரியப்பணியை-கல்வி நிர்வாகப் பணியை முன்னெடுத்துத் தரம் மூன்று மட்டும் இருந்த பாடசாலையைத் தரம் ஐந்துவரை உயர்த்திப் படிப்படியாக SSC வகுப்பு வரை (இன்றைய GCE O/L) வகுப்புக்களை ஆரம்பித்தார். 1950களில் இப்பாடசாலையை நிந்தவூர் முஸ்லிம் மகளிர் மகாவித்தியாலயமாக உருவாக்கின பெருமை திருமதி மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தனுக்கு உரியது. இப்பாடசாலையே இலங்கையின் முதலாவது முஸ்லிம் மகளிர் மகாவித்தியாலயம் ஆகும்.

அதிபர் திருமதி மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தன் அவர்கள், கல்வியில் முதன்மையாக விளங்கிய மாணவி செல்வி மைமுனாகாதரை இனங்கண்டு, பல இடர்ப்பாடுகளுக்கு மத்தியில் அவர்களுக்குத் தேவையான ஆதரவையும், உற்சாகத்தையும் வழங்கி, ஐந்தாம் வகுப்பு முதல் SSC வகுப்புவரை, பின்னர் ஆசிரிய கலாசாலையைப் பிரவேசம் வரை அவரின் வளர்ச்சியை முன்னெடுத்தார். முன்னிலை மாணவியான செல்வி மைமுனாவை உதாரணமாகக் கூறப்பட்டாலும், ஏனைய பிள்ளைகளும் அதிபரின் ஆதரவுக்கும் கவனிப்புக்கும் உட்பட்டு கல்வியில் முன்னேற்றம் கண்டார்கள்.

திருமதி மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தன் 1963-1970 வரையான காலகட்டத்தில் வேலணை அம்பிகை மகளிர் வித்தியாலயத்தில் அதிபராக ஏழு வருடங்கள் கடமையாற்றினார். எனது தாயார் திருமதி நாகரத்தினம் பொன்னுத்துரை, பேராசிரியர் சிவச்சந்திரனின் தாயார் திருமதி ருக்குமணி இராசரத்தினம் ஆகியோரும் இதே பாடசாலையில் ஆசிரியர்களாக விளங்கியதால் திருமதி கிருஷ்ணானந்தனுக்கும் எமது குடும்பத்தவருக்குமிடையே நெருக்கமான உறவு நிலவியது. இவரின் அதிபர் பணிக்காலத்தில் இப்பாடசாலை பெருவளர்ச்சி கண்டதை நான் அறிவேன்.

திருமதி மகிழம்மாவின் மாணவியாகிய மைமுனாகாதர் கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் கற்று 1954இல் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியையாக வெளியேறி, முதலில் பொத்துவில் அரசினர் கனிஷ்ட பாடசாலையில் ஆசிரிய நிமனத்தைப் பெற்றார். அதே ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் நிந்தவூர் அரசினர் முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலைக்கு இடமாற்றம் பெற்றார். இதனால் தனது ஆசிரியை - அதிபர் திருமதி மகிழம்மாவுடன் கடமை புரியும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். தனது குருவின் கல்வி விழுமியங்களையும், குறிப்பாகப் பெண்கல்வி விழுமியங்களையும் உள்வாங்கி சிறப்பாகப் பணிபுரிந்தார். இவரை நல்லம்மா என அழைக்கத் தொடங்கினார்.

அதிபர் மகிழம்மாவின் பிரியாவிடையின் போது அவர், 'என்னை நினைவு கூரும் வகையில் என் வாரிசு ஒன்றைப் பரிசாக உங்களுக்குத் தந்து விட்டு செல்கின்றேன். அவர் நான் விட்ட இடத்தில் இருந்து என் பணியைத் தொடர்ந்து செய்வார்.' என ஆசிரியர் மைமுனா பற்றிக் கூறியுள்ளார். அதன்படியே அவரின் மாணவியும், ஆசிரியையுமான ஹாஜியானி மைமுனா காதர் செயினுலாப்தீன் அவர்கள் பல அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளைப் பாடசாலையில் முன்னெடுத்து நிந்தவூர் மகளிர் மகா வித்தியாலயத்தைப் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலையாக உருவாக்கினார்.

திருமதி மகிழம்மாவுக்கும், மாணவி மைமுனாவுக்கும் இடையில் இருந்த உறவு ஆசிரியை- மாணவி, அதிபர்-ஆசிரியை என்ற நிலைக்கு அப்பால் அன்பு, பாசத்தால் இணைக்கப்பட்ட தாய்- மகள் உறவாகவே ஆரம்பத்தில் இருந்து வளர்ந்து வந்தது. இவர்களின் உறவு பின் இரு குடும்ப உறவாக வளர்ந்து, தமிழ்-முஸ்லிம் நல்லுறவுக்கு வழிவகுத்தது. இவர்களை இன்றைய நிலையில் தமிழ்-முஸ்லிம் மக்கள் கவனத்தில் எடுப்பது நல்லது.

ஹாஜியானி மைமுனா மிகுந்த குருபக்தி, நன்றியுணர்வு, மற்றும் சிறந்த மனிதநேயம் மிக்கவர். திருமதி மகிழம்மா காலமான பின்னரும் அவரின் உறவுகளைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அவர்களுடன் தன் உறவைப் புதுப்பித்துக் கொண்டவர். தனது ஆசிரியையுடன் தொடர்புபட்ட ஆவணங்கள், புகைப்படங்கள், மற்றும் பாடசாலைக் குறிப்புக்கள் பலவற்றையும் தொகுத்துச் “சாதனை படைத்த சரித்திரநாயகி” என்ற சிறு நூலை வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூல் நிந்தவூர் முஸ்லிம்

மகளிர் மகா வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சியை மாத்திரமல்லாமல், அப்பிரதேசத்துக் கல்வி வரலாற்றையும் ஆராய உதவும் நூலாகவும் இருக்கின்றது. இந்த நூலில் திருமதி மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தனின் சேவை, ஆதாரங்களுடன் சிறப்பாகக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

ஹாஜியானி மைமுனா அவர்கள், தமிழ்ப்புலமை மிக்கவர், இலங்கையின் முதல் முஸ்லிம் பெண் பண்டிதர் என்ற பெருமைக்குரியவர். மேலும் சிறந்த சமூக சேவகி. பெண்ணியக் கருத்துக்கள், பெண்களின் முன்னேற்றங்களில் கூடிய ஈடுபாடு கொண்டவர். மேலும் ஏனைய சமூகங்களுடனும் நல்லுறவைப் பேணி வருபவர். எல்லா மக்களின் உரிமைக்காகவும் குரல் கொடுப்பவர்.

அதிபர் மகிழம்மாவுக்கும், அதிபர் ஹாஜியானி மைமுனா காதர் செயினுலாப்தீனுக்கும் இடையில் இருந்த வெவ்வேறு காலகட்டத்து, வெவ்வேறு நிலைப்பட்ட உறவுகளும், இவர்கள் கடைப்பிடித்த சமுதாய தனிநபர் விழுமியங்களும் யாவராலும் போற்றிப் பின்பற்றப்படவேண்டும்.

அமரர் திருமதி மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தனின் கல்வி விழுமியங்களைப் பேணி நடந்த ஹாஜியானி மைமுனாகாதர் செயினுலாப்தீன் அவர்களின் கல்வி, சமூகப்பணிகள், பெண்ணியப் பணிகள், சமயப்பணிகள் மேலும் தொடர வேண்டும் என்பதே எமது விருப்பம்.

அத்தகைய கல்விப் பணிபுரிந்த ஹாஜியானி மைமுனாகாதர் செயினுலாப்தீன் அவர்கள் பற்றி யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி, பண்டிதர் செ.திருநாவுக்கரசு அவர்கள் எழுதியிருக்கும் இந்நூல் மிகவும் வரவேற்கப்பட வேண்டியதும், தமிழ்பேசும் மக்களின் ஒருமித்த அன்புக்கும், நட்புக்கும் வழிசமைப்பதுமாகும். எனவே இது போன்ற முயற்சிகள் மேலும் மேலும் தொடர வாழ்த்துவதுடன், இந்நூலானது சாதனை மகளிர் இருவரது கல்வி சார்ந்த பெருமைகளையும் வெளிக்கொண்டு வருவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். எல்லாம்வல்ல இறையாசி திருமதி மைமுனாகாதர் செயினுலாப்தீன் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவும், மேலும் அவரது பணிகள் சிறக்கவும் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை
Phd (Durham)

முன்னாள் துணைவேந்தர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

கிழக்கு மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர்
அல்ஹாஜ் மு. த. அ. நிஸாம்
அவர்கள் வழங்கிய

அணிந்துரை



மகிழ்மமா எனும் மாதரசியின் மனங்கவர் மாணவியான மைமுனா செயினுலாப்தீன் எனும் இலங்கையின் முஸ்லிம் பெண்கல்வி 'அகர'த்தின் அளப்பரிய வளர்ச்சியின், சாதனையின் அதியம்கண்டு முத்தமிழ் அறிஞர் கலாநிதி செ. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் 'தமிழ்க்கொடி' உறவுடன் தரும் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பனுவலுக்கு வாழ்த்து வழங்குவதில் மகிழ்வுறுகின்றேன்.

மனிதகுலம் மதத்தாலும் இனத்தாலும் அதன் மாண்பியங்களை இழந்து தவிக்கும் இக்காலத்தில், அந்த வலுவான எல்லைகளை உடைத்தெறிந்து மீண்டும் நாம் மனிதர்களாக வாழப்போகின்றோம் என்று ஒங்கி ஒலிக்கும் குரல்போல் ஒரு உறவுப்பாலமாய் இந்நூல் வலம்வரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அமுக்கி வைக்கும் கம்பிச்சுருள் தருணம் பார்த்து தன் இயல்புநிலை அடையும் என்பதுபோல், பண்டிதர் செ. திருநாவுக்கரசு ஐயா அவர்களின் உள்ளக்கமலத்தில் உறங்கவைக்கப்பட்ட உணர்வுகள், ஒரு வானொலிச் செய்தியில் திறந்துவிட்ட காட்டாறுபோல் வீறுநடைகொண்டு நல்லூரிலிருந்து நிந்தவூருக்கு 'வாழ்வோம் ஒன்றாய், பிரியோம் இரண்டாய்' எனும் நல்லுறவுச் செய்தி கொண்டு வந்திருக்கின்றது.

சாதனை தேடிப்பெறும் பொக்கிஷம். சாதனையைத் தேடி ஓடி அடைந்தவர் பலர். ஆனால் சாதனை ஒருவரைத் தேடி ஓடிவந்து அடைக்கலம் புகுந்த அற்புதம் 'சாதனைச்சிகரம்' மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களுக்கு மட்டுமே உரித்தான இலட்சணமாகும். ஐந்திலிருந்து ஐம்பதைத் தாண்டியும் சாதிக்கலாம் எனும் ஒரு புதிய வரைவிலக்கணத்தைத் தன் வாழ்வில் உருவாக்கியவர் நல்லம்மா ரீச்சர் அவர்கள். பிரதேச எல்லைகளைத் தாண்டி, நாட்டின் எல்லையைத் தொடும் அளவுக்கு இந்த ஊருக்கும், முஸ்லிம் பெண்களின் கல்விப் புரட்சிக்கும் புகழ் சேர்த்தவர். அதனால்தான் நல்லூரின் நல்லுள்ளம் ஒன்று புருவங்களை உயர்த்திப் புகழும் அளவுக்குப் பெருமை பெற்றுள்ளார்.

பணம், பட்டம், பதவி இவை மூன்றும் மற்றவர் நம்மை மதிக்கும் அளவு கோல்கள் என்பது நவீன உலகின் சித்தாந்தம். இவை மூன்றும் எப்போது எம்மை விட்டுப் போகுமோ, அன்று முகம் தெரியாத, முகவரி அற்றவர்களாக மாறிவிடுவோம் என்பது பொருள்முதல் வாதிகளின் நம்பிக்கை. இதில் அரசு ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரை பதவி பறிபோனால், அனைத்து உறவுகளும் தூரமாகிவிடும். அதில் முதுமையும் இணைந்தால் உயிருடன் புதைத்து விடுவார்கள். ஆனால் பதவியின்றி, தள்ளாடும் வயதில் இருக்கும் ஒருவரை, அறிமுகமில்லாத, ஒருபோதும் கண்டறியாத ஒருவர், அதிலும் நாடறிந்த புகழ்பூத்த, கல்வியின் உச்சத்தைத்

தொட்ட ஒரு மேதை கடைக்கண் கொண்டல்ல, காணக்கண்கோடி வேண்டும் அளவுக்குப் போற்றிப் புகழ்பாடி புத்தகம் வெளியிடும் அளவுக்கு நிகழும் இந்த அற்புதத்தில் யார் சிறந்தவர்? என்பதில் இறைவனின் தீர்ப்பையே நான் நாடுகின்றேன்.

மாதரசி மகிழும்மாவின் நூல் வெளியீட்டில், சாதனைச்சிகரம் மைமுனாவுக்கு ஒரு நூல் வெளியிட யாராவது உதவுங்கள்; அதற்கான உதவிக்கரம் நீட்டுகின்றேன் என அன்பான வேண்டுகோள் விடுத்தேன். முற்றத்து மல்லிகைகள் மண்பதில்லை என்ற பொய்யாமொழிக்கொப்ப மைமுனா எனும் மல்லிகையின் மணம் நல்லூர் வரை வீசி நல்லசெய்தி வந்தபோது நான் அடைந்த புளகாங்கிதத்திற்கு எல்லையில்லை.

அல்-மஸ்ஹர் எனும் நாமம் தொடக்கம் அதன் ஒவ்வொரு பரிணாம வளர்ச்சியிலும் மைமுனா செயினுலாப்தீன் எனும் தம்பதியரின் உயிர்மூச்சு ஒருவதைச் சிறுவயதிலிருந்து கண்ட சாட்சிகளில் நானும் ஒருவன். கட்டிடங்களின் செங்கற்கள் இவர்களின் செங்குருதியினால் ஆக்கப்பட்டவை என்றே நான் பார்க்கின்றேன். இலங்கையின் மிகச்சிறந்த முஸ்லிம் தலைவர்கள் அனைவரும் கால் பதித்த ஒரேயொரு கல்லூரி இக்கல்லூரிதான் என்ற புகழ், சிறுமியாகவிருந்து, சிறந்த அதிபராகப் பரிணமித்த பயணத்தில் இவர் இக்கல்லூரிக்குப் பெற்றுக்கொடுத்த பெருமையாகும்.

கல்லூரிகளின் பெயரில் பெருமை கொள்ளும் மாணவர்கள் உளர். ஆனால் மாணவியாக இருந்தபோதும், அதிபராக விளங்கியபோதும் இவரால் கல்லூரியே பெருமைபெற்றது. 'நல்லம்மா ஸ்கூல்' என்ற அடைமொழியுடன் இக்கல்லூரி அழைக்கப்பட்ட காலமே அதிகமாகும். சுற்றுச்சூழல் ஒரு பெண்கல்லூரிக்குப் பொருத்தமானதல்ல என்ற கோஷம் மேலெழுந்த போதெல்லாம், ஒரு இரும்புப் பெண்ணாக, இக்கல்லூரிக்கு ஒரு அரணாகச் செயற்பட்டுப் பாதுகாத்தது மட்டுமல்ல, பெண்கள் கல்லூரிக்கு அமைவாகச் சுற்றுச்சூழல் மாறுமளவுக்குச் செல்வாக்கு மிக்க அதிபராக மிளிர்ந்தார். மகிழும்மா கல்லூரியின்பால் மக்களின் பார்வையைத் திருப்பியவர். பெண்கல்வியின் பெருமைபற்றி உணர்த்தியவர். நல்லம்மா பல்கலைக் கழகத்தில் பெண் மாணவியரின் பாதத்தடம் பதிக்க வைத்தவர். முஸ்லிம் பெண்கள் தனித்து இயங்கும் சக்தியற்றவர்கள்; தலைமைப் பொறுப்புகளுக்குத் தகுதியற்றவர்கள் எனும் பிற்போக்குவாத சிந்தனைகளுக்குச் சாவுமணி அடித்த முதற்பெண்மணி. சிரித்த முகம், சாதிக்கும் திறன், தளராத முயற்சி, வெற்றியில் நம்பிக்கை, யாரையும் கட்டிப்போடும் ஆளுமை, தூர சிந்தனையுடன் கூடிய முடிவுகள், புத்தாக்கத்திறன், முதுமையை வெல்லும் மனவலிமை, நட்பைப்பேணும் நன்றியுணர்வு, இறைநேசம், தமிழ்மொழிப் பற்றில் அவ்வைக்கு அடுத்த இடம், அடுத்தவர் ஆண்டாலும் தான் உருவாக்கியதன் வளர்ச்சி குன்றிவிடக்கூடாது என்ற நல்ல குணம், உறவுகளை மறவாத நிறைமனம், உதவிகளை மறவாது உணர்வோடு பார்க்கும் உத்தம குணம், மற்றவரின் உயர்வில் பெருமைகொள்ளும் சமூகப்பற்று என மனித குலம் மறந்த பல நல்ல குணங்களை நல்லம்மா மாமியிடம் நான் கண்டிருக்கின்றேன்.

பொத்துவில் மகாவித்தியாலயத்தில் முதல் நியமனம், கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலையின் ஆசிரியர் பயிற்சி, திருமதி ஆனந்தக்குமாரசுவாமி அதிபரின் அழகிய வழிகாட்டல் என்ற மூன்றிலும் நானும் நல்லம்மா மாமியும் ஒற்றுமையானவர்கள். நானும் அந்த அனுபவத்தைப்பெற இறைவன் உதவினான்.

ஆதனால்தான் என்னவோ மகிழும்மாவின் விழாவிலும், நல்லம்மாவின் விழாவிலும் பங்கேற்கும் பாக்கியத்தை இறைவன் தந்தான்; தரப்போகின்றான் என்ற மகிழ்வில் திளைக்கும் பாக்கியம் பெறுகின்றேன்.

நல்லம்மா மாமி தனது சுயசரிதம் எழுதினாற்கூட இத்தனை தகவல்களை ஒன்றுசேர்த்திருக்க மாட்டார் என நம்புகின்றேன். கலாநிதி செ. திருநாவுக்கரசு ஐயா அவர்களே, இந்த வயதிலும் எங்கிருந்து வந்தது இந்த இளமை? முதற்பத்தியில் ஆரம்பித்து முடியும்வரை விடாது படிக்கத்தூண்டும் வசனநடை, சம்பந்தமே இல்லாத சரித்திரம் எனினும், 'பாகுபலி' படத்தைப் போன்ற விறுவிறுப்பு, எங்கும் தொய்வில்லாத எழுத்தோட்டம், தேடிப்பெற முடியாத புதையல் போன்ற பொக்கிஷமான சம்பவக் கோர்வைகள், நல்லம்மாவுடன் கூட இருந்து வாழ்ந்தவர்கள் கூடக் கூறமுடியாத அவதானிப்புகள், எனது மதம் அனுமதித்தால், ஐயா உங்கள் கால்களில் விழுந்து வணங்குவேன். மனிதன் தெய்வமாகலாம் என்ற கொள்கையை நான் நம்புவதில்லை. ஆனால் உங்களைப் போன்ற உத்தம குணம் படைத்தவர்களை அறியும்போது எனது கொள்கையை மாற்றினால் தப்பில்லையோ எனச் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

இந்த ஊர் உங்கள் இருவருக்கும் கடமைப்பட்டுள்ளது. நல்லம்மா எனும் சாதனைச் சிகரத்தின் சிந்தனையில் உதித்த பெண்கல்லூரி, அவர் கண்முன் இன்று வளர்ந்து சிகரம் தொட ஆரம்பித்திருக்கின்றது. இக்கல்லூரிக்கு எது செய்ய நினைத்தாலும் மாமி, உங்கள் முகம்தான் என் மனக்கண்ணில் வரும். நீங்கள் கேட்பது போன்றே தோன்றும். உங்கள் எண்ணத்தின் வண்ணமாகக் கல்லூரி மாறுவது உங்களுக்கோர் மன ஆறுதல். இன்று உங்கள் கல்லூரி தனது தாய்க்காக எடுக்கும் இந்த மகுட விழா, இக்கல்லூரியில் இனிவரும் விழாக்களை விட முதலிடமாகும். உங்களது ஆயுள் சிறக்க வாழ்த்துகின்றேன்.

கலாநிதி திருநாவுக்கரசு ஐயா அவர்களே, உங்கள் பாதம் இக்கல்லூரியில் கால்பதிக்கும் நாள், உங்களது சாதனைச் சிகரத்திற்கு மகுடம் சூடும் நாளாகும் என நான் விரும்புகின்றேன். உங்கள் எழுத்தும், வாழ்வும், சாகாவரம் பெற வேண்டுகின்றேன். கிழக்குமாகாணத் தமிழ் நெஞ்சங்கள், உயிர்த்தமிழை வளர்க்கும் பணியில் உங்கள் வழிகாட்டலை வேண்டி நிற்கின்றன.

அல்ஹாஜ் மு. த. அ. நிஸாம்

கிழக்கு மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர்.



நிந்தவூர் அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை அதிபரின் வாழ்த்துரை

இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றில் கிழக்கு மண் பெருமையுடன் ஈன்றெடுத்த பல்துறை ஆளுமைகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட, பல சரித்திர சாதனைகளை நிகழ்த்திய இலங்கையின் முதல் முஸ்லிம் பெண் பண்டிதர் மாதரசி ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் (நல்லம்மா) நிந்தவூர் அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை அதிபர் அவர்களை நினைந்து வடக்கு மண் வெளியிடும் இப்பனுவலுக்கு இக்கல்லூரியின் தற்போதைய அதிபர் என்ற வகையில் வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பேருவகை அடைகின்றேன்.

கல்விக்காய்த் தம்மை அர்ப்பணிப்போர் இறவா மனிதர் ஆவர் என்பதுபோல, இவ்வாறான அறப்பணி செய்தவர்களைச் சமூகம் அறியச்செய்வதில் இத்தகைய வெளியீடுகள் மிகவும் துணைபுரியும் என்பது எனது நம்பிக்கை. அக்காலத்தில் பெண்கள் கல்வி கற்பதும், அதிலும் உயர் கல்வியை நாடுவதும் பொதுவாகச் சமூகத்தாலும், குறிப்பாகச் சில முஸ்லிம் பிரதேசத்திலும் தூரத்தே நின்று நோக்கப்பட்ட விழுமியமாக இருந்த காலகட்டத்தில், அக்கொள்கைகளைப் புறந்தள்ளி இறைநம்பிக்கை, தன்னம்பிக்கை, தொழில்கௌரவம் போன்றவற்றை ஆயுதமாகக் கொண்டு இலங்கையிலேயே முதலாவது முஸ்லிம் பெண்கள் மகா வித்தியாலயம் என ஒரு பாடசாலை பெயர்பெறத் தன்னையே தியாகஞ்செய்ததோடு, இலங்கையின் மூன்றாவது முஸ்லிம் பெண் ஆசிரியை என்ற வியத்தகு சாதனைக்கும் இவர் சொந்தக்காரி என்ற வகையில் இவரது அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய கல்விச்சேவையைப் பாராட்டுவது நம் அனைவரதும் தார்மீகப் பொறுப்பாகும்.

ஒய்வுநிலை அதிபராக இருந்தபோதிலும் இன்னும் மிக ஆரோக்கியத்துடன் கல்விச் சேவை புரிந்துவருவது இவரது சேவையை இறைவன் பொருத்திக் கொண்டது மட்டுமன்றி, இவரது சேவை இன்னும் சமூகத்துக்குத் தேவை என்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. வடக்கு மண் பெற்றெடுத்த மகிழ்மமா கிருஷ்ணானந்தம் என்னும் கல்வித்தாய் தன்னை அர்ப்பணித்து ஒரு சாதனை நாயகியாக நாமம் பெற வழிகாட்டியதற்கு உபகாரமாக உண்மையான நன்றியினை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமரத்துவம் அடைந்த போதிலுங்கூடத் தன்னை வளர்த்த அதிபரது குடும்பத்தினரை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வரவழைத்து “சாதனை படைத்த சரித்திரநாயகி” என்ற பெயரில் சென்ற வருடம் வெளியிடப்பட்ட நூலுக்கு இவர் நூலாசிரியராகவிருந்து கிழக்கு மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர் அல்ஹாஜ் மு.த.அ.நிலாம் அவர்களின் தலைமையில் விழாவெடுத்த இக்கல்வித் தாய்க்கு வடக்குமண் வெளியிடப்போகும் இந்த நூலானது ஒரு நன்றிக்கடனாகக்கூட இருக்கலாம் என எண்ணுகின்றேன்.

எனவே எம் சமூகத்துக்குப் பல்லாண்டுகாலம் நல்லம்மா நற்பணியாற்ற இறைவன் அருள்பாலிக்க வேண்டிப் பிரார்த்திப்பதோடு, இவரது பல்துறை ஆளுமைகளை இனங்கண்டு, இவருக்கு நூல் வெளியிட முன்வரும் அனைத்து நல்லுள்ளங்களையும் மனதாரப் பாராட்டி விடைபெறுகிறேன்.

ஜனாப் ஏ. எல். நிஸாமுத்தீன்,

அதிபர்,

அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை, நிந்தவூர்.



நிந்தவர் அல்-அஸ்றக் தேசிய பாடசாலையின் தமிழாசான் ஜனாப் யூ. எம். அஸ்ரப் அவர்களின் அன்புரை

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அ. திலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று”

என்பது வான்புகழ் கொண்ட வள்ளுவர் வாக்கு. அவர் வாக்குக்கு எடுத்துக்காட்டாக வாழ்பவர் வையகத்தில் ஆயிரத்திலொருவர். அவ்வாயிரத்தில் ஒருவரே மங்கையர் திலகம் மைமுனாகாதர் செய்நுலாப்தீன் அதிபர் அவர்கள். கிழக்கிலங்கை மண்ணிலே இவரை அறியாதார் இல்லையென்றே கூறலாம். நிந்தவர்ப் பதியின் கல்விவளர்ச்சிக்கு இவர் செய்த சேவையினைச் சொல்லில் அடக்கவியலாது என்பதுயாவரும் மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும்.

1989களில் நிந்தவர் அரசினர் முஸ்லிம் ஆண்கள் பாடசாலையில் (அல்-ஸபா வித்தியாலயம்) நான் தரம் 04இல் கல்விகற்றுக் கொண்டிருந்தேன். அக்காலப்பகுதியில்தான் அல்-மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலையில் அதிபராக மாதரசி மைமுனா காதர் செய்நுலாப்தீன் அவர்கள் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அந்த ஆளுமை கொண்ட உருவம் என் பிஞ்சு நெஞ்சினில் ஆழமாகப் பதிந்திருந்தது. அம்மையார் அவர்களின் ஊரவன் என்ற அடிப்படையிலும், தமிழ்மொழியினைக் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றவன் என்ற வகையிலும் அம்மையார் அவர்களைப் பற்றிய தகவல்களை ஆவணமாக்கும் முயற்சியைத் தொடங்கிய எனது பேரன்புக்குரிய ஆசான் கலாநிதி, பண்டிதர் செ.திருநாவுக்காசு ஐயா அவர்களோடு கைகோர்த்துக் கொண்டேன்.

பெண்கள் ஒழுக்கமுடையராதலோடு தம் மாண்பை உணரவும், சுதந்திரமாகச் சிந்திக்கவும், பேசவும், எழுதவும், ஆத்மீக உணர்வுடன் வாழவும் வேண்டுமென்பதற்கு மாதரசி மைமுனா செய்நுலாப்தீன் அவர்கள் சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றார்.

மனிதனின் வாழ்க்கை உயர்வுபெற பல துணைநின்றாலும் தன்னம்பிக்கை ஆணிவேராய் அணிசெய்யவேண்டும். அது நிறையவே அம்மையார் அவர்களிடம் உண்டு. புகழின் உச்சத்திற்குச் செல்லவேண்டுமானால் வெறும் செல்வம் மட்டும் இருந்தால் போதாது. புனிதமிகு வாழ்க்கையினைபுடைய உறவுகளையும் அரவணைத்துச் செல்லவேண்டும். அப்பொழுதுதான் உயர்வுகிட்டும் என்பதற்கு மாதரசி மைமுனா அவர்கள் ஒரு முன்னுதாரணமானவர்.

மாதரசி மைமுனாகாதர் அவர்களின் வாழ்வியலை அறிய ஆவல் கொண்டு தகவல்களைச் சேகரித்தவன் என்றவகையில் எடுப்பானதோற்றம், உறுதியான

உடற்கட்டு, மிடுக்கான நிமிர்ந்தநடை, அறங்கிடந்த நெஞ்சு, அருளொழுகு பார்வை, ஆற்றொழுக்குப்போன்ற இனிமையான பேச்சு, உயர்ந்தநோக்கம், பொதுநலத் தொண்டில் தன்னைமறந்து பிறர்நலம் பேணும் பண்பு இவை அனைத்தும் மாதரசி மைமுனா செய்நுலாப்தீன் அவர்களிடம் ஒருங்கே அமையப் பெற்றிருந்தன.

வாழ்க்கற்றோம், வாழ்வோம், மாணவர்க்கு மணிவிளக்காய், நங்கையர்க்கு நாயகமாய், பேரறிவுப் பெட்டகமாய் விளங்கும் அம்மையாரின் தொண்டின் பெருமையைச் சிறியேன் செபுவது எளிதாமோ? அவர் நீடுழி வாழ்ந்து மீதியுள்ள காலங்களிலும் சமூகப்பணியாற்றி வாழ எல்லாம்வல்ல இறையருளை வேண்டுகின்றேன்.

அன்புடன்,
ஜனாப் யூ. எம். அஸ்ரப்
அல்-அஸ்றக் தேசிய பாடசாலை,
நிந்தவூர்.

முன்னுரை



இலங்கை முஸ்லிம் பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக அரும் பாடுபட்டு உழைத்த சாதனைப் பெண்மணியான ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களின் கல்வி சார்ந்த வரலாற்றினைத் தாங்கிவரும் இந்நூலின் உருவாக்கத்திற்கு உதவியோர் பலராவர். நிந்தவூர் அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலையின் வளர்ச்சிப் பின்னணியில் தனது வாழ்வியல் அடிச்சுவடுகள் பற்றி எழுதுவதற்கு அனுமதி தந்ததுடன், தேவையான தகவல்களை அவ்வப்போது தெரிவித்தும், உரிய புகைப்படங்களைத் தந்துதவியும் என்னைப் பெருமைப் படுத்தியவர் மைமுனா அம்மையார். இந்நூலுக்கான சிறப்புரையினை எழுதித் தருமாறு கேட்டவுடன் இரு நாட்களுக்குள் விரைவாக எழுதியதுடன், எனது வீடுதேடி வந்து தந்து என்னை ஊக்கப்படுத்திய ஒப்புரவாளர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணைவேந்தரும், வாழ்நாட் பேராசிரியரும், நாடறிந்த புவியியலாளருமாகிய கலாநிதி பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள். தமது பல்வேறு வேலைப்பளுக்களின் மத்தியிலும் நூலின் அணிந்துரையை ஆர்வத்தோடு ஆக்கபூர்வமாக எழுதி அளித்ததுடன், இந்நூலினை வெளியிடுவதற்கான முயற்சியில் முன்னின்று உழைத்து வருபவர் கிழக்கு மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் அல்ஹாஜ் மு.த.அ. நிஸாம் அவர்கள். கேட்டவுடனேயே மிகவும் மனமகிழ்ச்சியுடன் வாழ்த்துரை தந்தவர், நிந்தவூர் அல் - மஸ்ஹர் பாடசாலையின் அதிபரான ஜனாப் ஏ.எல். நிஸாமுத்தீன் அவர்கள். இந்நூல் வெளிவருவதற்கு உறுதுணையாயிருந்து மைமுனா அம்மையாரிடம் புகைப்படங்களைப் பெற்றும், கல்வித்துறைசார்ந்த பெரியவர்களிடம் அணிந்துரை, வாழ்த்துரை ஆகியவற்றைப் பெற்றும், ஈ - மெயிலில் அனுப்பியதுடன், அம்மையார் பற்றிய அன்புரையினை எழுதித்தந்தும் பேருதவி புரிந்தவர் நிந்தவூர் மண்ணைச் சேர்ந்தவரும், அல் - அஸ்றக் தேசியப் பாடசாலையின் தமிழ் ஆசிரியருமான ஜனாப் யூசுப் எம். அஸ்ரப் அவர்கள்.

நூலுக்குரிய விடயங்களைக் கணினி அச்சில் பொறித்தும், பக்க வடிவமைப்பினைச் செய்தும் தந்தவர் கோண்டாவில் திரு.சூ.சஞ்ஜீவ்காந் அவர்கள். அட்டைப்படத்தினை உருவாக்கியதுடன், ஏனைய வண்ணப்படங்களை ஒழுங்கு படுத்தியும் உதவியவர் அரியாலையைச் சேர்ந்த திரு.சி.யதீசன் அவர்கள். அழகான முறையில் இந்நூலினை அச்சில் வெளிக்கொணர்ந்தவர்கள் சில்லாலை வீதி, பண்டத்தரிப்புச் சந்தியில் இயங்கும் ஜே.எஸ்.பதிப்பக உரிமையாளர் எம்.லிகான் அவர்களும், ஊழியர்களும். இவர்கள் அனைவருக்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

- நூலாசிரியர்

1. எழுதத் தூண்டிய எண்ணங்கள்

2006 ஆம் ஆண்டில் ஒருநாள், பெறுதற்கரிய பெரும்பேறாக அந்த நேர்காணலைக் காணும் - கேட்கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிட்டியது. யுத்தகால இருள் மேகங்களால் சூழப்பட்டுக் கிடந்த யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் மெல்லமெல்ல இயல்பு நிலை திரும்பியதற்கு அடையாளமாக ஒருசில மின்னறக்கீற்றுகள் ஒளிவிட ஆரம்பித்திருந்தன. மின்சாரம் வரையறுக்கப்பட்ட சில மணித்தியாலங்கள் விட்டுவிட்டும், தொட்டுத் தொட்டும் கிடைத்தது. சில வீடுகளில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் அவ்வேளைகளில் அந்நாளாக்களின் உதவியுடன் இயங்கின. அரசாங்க அலைவரிசைகள் சிலவற்றில் தெளிவாகவும், தெளிவில்லாமலும் காட்சிகளைப் பார்க்க முடிந்தது. அப்போதுதான், பிற்பகல் 2.30 மணியளவில் ஊ அலைவரிசையில் ஆனந்தமாலை நிகழ்ச்சியில் அந்த நேர்காணல் இடம்பெற்றது. நிகழ்ச்சியின் இடையிடையே தெளிவின்மைகள் குறுக்கிட்டபோதிலும், அதில் எனக்கிருந்த ஈடுபாட்டினால் உற்சாகத்துடன் கவனிக்கலானேன். முன்னாள் ஆசிரியையும், அதிபரும், சமூக சேவையாளரும், தற்போதைய முன்பள்ளி இயக்குநரும், சிறுவர் பராமரிப்புப் பொறுப்பாளருமாகிய ஹாஜியானி மைமுனா காதர் செயினுலாப்தீன் அவர்களுடனான நேர்காணல்தான் அதுவாகும். தமது ஊரவர்கள், பிரதேசத்தினர் மத்தியில் நல்லம்மா ரீச்சரென்றும், நல்லம்மா அதிபரென்றும், நல்லம்மா ராத்தா என்றும் பெயர் பெற்றவர் அவர். அவர் பணியாற்றிய பாடசாலையும் நல்லம்மா அதிபரின் பாடசாலை என அழைக்கப்பட்டது என்பதை நேர்காணலின் தொடக்கத்தில் அறிய முடிந்தது. அவரது கணவரும் ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் பணியாற்றியவர் என்றும், இஸ்லாமியப் பெண்மணியான நல்லம்மா அதிபரின் அத்தனை செயற்பாடுகளின் வெற்றிகளுக்கும் பக்கபலமாக நின்று உழைத்தவர் என்பதையும் மேலும் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. கல்முனைக் கல்வி வலயத்திலுள்ள நிந்தவூர் அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலையே அதிபர் மைமுனா பணியாற்றிய கல்விக்கூடமாகும். இலங்கையின் தென்கிழக்குக் கரையோரமாக அமைந்த பழம்பெரும் பதியான நிந்தவூர் அவரது சொந்தவூரென்றும் நேர்காணலில் அம்மையார் அவர்கள் கூறியிருந்தார்.

அப்போது தமக்கு எழுபத்தி நான்கு வயதாகின்றதென்றும், E.S.P நிறுவனத்தாரின் சகவாழ்வு நிகழ்ச்சியில் பங்குகொள்வதற்காக மாணவச் சிறுவர், சிறுமிகளை அழைத்துக்கொண்டு கொழும்பு வந்ததாகவும், மாணவர்களின் நிகழ்ச்சியினை ஒளிபரப்புவதற்காகப் பணிப்பாளர் யூ.எல். யாக்கூப் அவர்களைச் சந்தித்ததால் இப்பேட்டிக்கான வாய்ப்புக் கிடைத்ததாகவும் அவர் குறிப்பிட்டார். நிந்தவூர் அரசினர் முஸ்லிம் பெண்கள்

பாடசாலையானது இலங்கையின் முதலாவது முஸ்லிம் பெண்கள் மகாவித்தியாலயமாக விளங்குவதற்கு அரும்பாடுபட்டு அர்ப்பணிப்புடன் உழைத்த தனது ஆசிரியையும், பாடசாலையின் தலைமையாசிரியை - அதிபருமான திருமதி மகிழும்மா கிருஷ்ணானந்தம் அவர்கள் பற்றி உளம் நிறைந்த நன்றிப் பெருக்குடன் நல்லம்மா அதிபர் அடிக்கடி நினைவு கூர்ந்து பாராட்டினார். யாழ்ப்பாணம் - தொண்டைமானாற்றுக்கு அருகிலுள்ள கெருடாவில் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த அந்த ஆசிரிய அன்னை இஸ்லாமியப் பெண்களின் கல்விமீது காட்டிய அதீத அக்கறை, தமது ஊரவர்களுக்கு ஊட்டிய பெண்கல்வி பற்றிய விழிப்புணர்வு, பல்வேறு தடைகளையும் எதிர்கொண்டு சமாளித்து ஒரேயொரு மாணவியான தன்னைக் கொண்டே நான்காம் வகுப்பிலிருந்து எஸ். எஸ். ஸி வகுப்பு வரை உருவாக்கி, அயராது கற்பித்துக் கல்வியுலகில் பல சாதனைகளைச் செய்வதற்குத் தனக்கு ஏணியாயிருந்து உதவினாரென உருக்கமுடன் எடுத்துரைத்தார். நேர்காணலினிடையே அடிக்கடி **அந்தத்தாயார், அந்த அன்னையார்** எனக்கூறி உள்ளத்தால் உருகினார். அந்தக்காலத்தில் கிழக்கு மாகாண இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் பெண்களின் கல்வியின் உச்சநிலை மூன்றாம் வகுப்பு வரையுமே என்றிருந்த நிலைமையை மாற்றியமைத்தவர் என்றார். அவர் அதிபராயிருந்த போதே தன்னை ஐந்தாந்தரப் புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் இலங்கையிலேயே முதன்முதல் முதலாந்தரத்தில் சித்தியடைந்த முஸ்லிம் மாணவியாக உருவாக்கினாரென்றும், கனிஷ்ட தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில், (J.S.C) திறமையாகச் சித்தியடைய வைத்தாரென்றும், எஸ்.எஸ்.ஸி பரீட்சையிலும் மிகத்திறமையாக சித்தியடையும் வண்ணம் வழிகாட்டினாரென்றும் மேலும் கூறினார். அத்துடன் அமையாது தன்னை உடனடியாகவே பதில் உதவி ஆசிரியராக்கியதுடன், பின்னர் ஆசிரிய பயிற்சி பெறக் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலைக்குச் செல்வதற்கு உதவினாரென்றும், ஈராண்டுகள் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றபின் முதல் நியமனமாகப் பொத்துவில் அரசினர் கனிஷ்ட பாடசாலையில், தான் கடமையாற்றியபின், திரும்பவும் நிந்தவூர் பெண்கள் பாடசாலைக்குத் தன்னை இடம்மாற்றிக் கொண்டாரென்றும் குறிப்பிட்டார். தனது குருத்தினியின் வழிநடத்தலில் பணியாற்றியபோது அனுபவமும், மகிழ்ச்சியும் தனக்குக் கிட்டியதாகவும் அவர் பெருமைப்பட்டார். பதினைந்து ஆண்டுகள் மகிழும்மாத் தாயார் பாடசாலையை நிர்வகித்துச் சென்றபின், அவர் விட்ட இடத்திலிருந்து பாடசாலையின் வளர்ச்சிப் பணியைத் தான் தொடங்கியதாகக் குறிப்பிட்டார். மாணவிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பால் பாடசாலைக் கட்டிட விரிவாக்கங்கருதி ஆண்கள் பாடசாலை இருந்த பக்கத்து இடத்திற்கு பெண்கள் பாடசாலையையும், பெண்கள் பாடசாலை வளாகத்திற்கு ஆண்கள் பாடசாலையையும் மாற்றியமைத்ததுடன், க.பொ.த உயர்தர வகுப்புகளை முதன்முதலாக ஆரம்பித்துக் கலை, வர்த்தகப் பாடங்களை மாணவிகள் கற்பதற்குத் தான் ஒழுங்கு செய்ததாகவும், அதனால் பாடசாலையானது 1 C தரமுடையதாக உயர்வுகண்டது எனவும் தொடர்ந்து கூறினார். பாடசாலையின் பெயரை

நிந்தவூர் கழு/அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை என மாற்றியமைத்ததாகவும், தமது சேவையின் இறுதிக் காலத்தில் கல்முனைக் கல்விக் கோட்டத்தில் முதன்முதலாக மூன்று மாடிக் கட்டிடமொன்றினைத் தமது கல்லூரியில் அமைக்க முடிந்ததாகவும் பெருமைப்பட்டார்.

அதிபர் மைமூனா செய்னுலாப்தீன் அவர்கள், தமது கற்றலின் போதும், கற்பித்தலின்போதும், கல்வி நிர்வாகத்தின்போதும் ஏற்பட்ட அனுபவங்களை நேர்காணலில் விபரித்திருந்தார். அவரது தெளிவான தமிழ்ச்சரிப்பும், பண்புசார் குருபக்தியும், ஆளுமை மிக்க உரையாடலும் எனக்கு அறியாத பேரன்பை அவர்பால் ஏற்படுத்தின. எனது மூத்த சகோதரியாக நினைத்து உள்ளத்தால் அவரை வணங்கினேன். அவரது அடிமனத்திலிருந்து ஊற்றெடுத்த அன்பின் பெருக்காக, வெளிக்காட்டப் பட்ட அவரின் ஆசிரியத் தாயான மகிழும்மா பற்றிய கருத்துக்களைக் கேட்கையில், சாதாரண ஆசிரியனான எனது கண்கள் இடையிடையே பனித்தன. என்னை அறியாமலேயே சில வேளைகளில் கண்களிலிருந்து நீர் வடிந்தோடியது. தமக்கென வாழாய் பிறக்குரியாளர் எனப் புறநானூற்று இலக்கியம் கூறியதன் பொருள் அப்போது என்னுள் நிதர்சனமாயிற்று. தமிழ்ப் பெண்ணான தமது ஆசிரியையை - அதிபரை ஒரு முஸ்லிம் மாணவி நெஞ்சத்தில் நீங்கா நினைவுகளுடன் சுமந்துகொண்டு தமது முதுமைக் காலத்திலும் வாழ்ந்து வருவதைப் பார்க்கும்போது ஒருவிதத்தில் பெருமகிழ்ச்சியாகவும், இன்னொருவிதத்தில் வியப்புக்குரியதாகவும் விளங்கியது. நேர்காணல் நிகழ்ச்சி முடிந்ததும் கனத்த இதயத்துடன் ஒரு வெள்ளைத்தாளில் நான் கேட்டறிந்துகொண்டவற்றைக் குறித்து வைத்துக் கொண்டேன். இன்னும் தகவல்களைச் சேகரித்து ஒரு கட்டுரை எழுதிப் பத்திரிகைக்கு அனுப்பவேண்டுமென எண்ணினேன். அதன்மூலம் அன்பின் அடித்தளத்தில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட ஆசிரிய - மாணவ உறவையும், அர்ப்பணிப்பும் தியாகமும் நிறைந்த ஆசிரியத்துவத்தின் உன்னதத்தையும் இன்றைய தலைமுறையினருக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்பினேன். ஆனால், மேலும் தேவையான தகவல்களைப் பெறமுடியாத நிலையில், நாட்டின் அசாதாரண சூழ்நிலைகளும் சேர்ந்து எனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றத் தடையாகி விட்டன. காலத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தேன். அப்போது தான் நிந்தவூரைச் சேர்ந்த ஆசிரியரொருவர் என்னைத் தேடிவந்தார். கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையில் 2014 - 2015 ஆம் ஆண்டுகளுக்குரிய தமிழ் சிறப்பு நெறியில் ஆசிரியர் பயிற்சிபெறும் மாணவரெனத் தம்மை அறிமுகப்படுத்தினார். என்னைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டுச் சந்திக்க விரும்பியதாகக் கூறினார். ஜனாப் யூ.எம்.அஸ்ரப் என்பவர் சிலகாலத்தில் எனது அன்புக்குரிய மாணவராவார். ஒருநாள் அவரோடு உரையாடும்போது “நல்லம்மா அதிபரைப்பற்றி அறிவீரே?” என எழுந்தமான்மாக, எதிர் பாராது கேட்டேன். “அவர், எங்களின் ஊரவர்தானே! அருகில்தான் இருக்கிறார்” எனக் கூறியதுடன் மேலோட்டமான சில தகவல்களையும் அவர் பற்றித் தந்தார். நல்லம்மா அதிபர் பற்றிய சில தகவல்களை ஆதாரபூர்வ

மாகப் பெற்றுத்தருமாறு அவரிடம் கூறியிருந்தேன்.

காணாமற்போன குழந்தை பெற்றோரைத் தேடித் தவிப்பதைப் போல நானும், நல்லம்மா அதிபர் பற்றிய கட்டுரைக்கான தகவல்களைத் தேடித் தவித்துக்கொண்டிருந்தேன். காரணம், என்னால் இயல்பாக எழுந்து நடமாட முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விட்டமையே ஆகும். முள்ளந் தண்டுப் பாதிப்பினால் சில வருடங்களாக இந்நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. எனினும் என் முயற்சியைக் கைவிட்டேனில்லை. அந்தவேளையில்தான் பெருமைக்குரிய நல்லம்மா அதிபர் அவர்கள் தமது குருத்தினியாகிய மகிழ்ம்மா அதிபரைப்பற்றி எழுதிவெளியிட்ட சாதனை படைத்த சரித்திர நாயகி (2017) என்னும் நூல் பற்றிய தகவலினைப் பத்திரிகைகளில் பார்த்து இன்புற்றேன். “கல்விக்காக உழைப்பவர் சாவதில்லை” என்னும் உண்மையை இப்போது தெளிவாக உணர்ந்துகொண்டேன். அஸ்ரப் அவர்களிடம் அந்த நூற்பிரதியொன்றினைப் பெற்றுத்தருமாறு கூறியிருந்தேன். அதற்கிடையில் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை அதிபர் திரு வீ.கருணலிங்கம் அவர்கள் குறித்த நூலொன்றினை எனக்குப் படிக்கத் தந்துதவினார். நூலாசிரியையான அம்மா அவர்கள், தாம் ஆசிரிய பயிற்சி பெற்ற கலாசாலைக்கு அன்பளிப்புச் செய்தநூல் அதுவாகும். தாங்கொணா மகிழ்வுடன் ஒரேமூச்சில் அதனைப் படித்து முடித்தேன். வண்ணப் புகைப்படங்கள், கறுப்பு வெள்ளைப் புகைப்படங்கள் என்றவாறு கண்ணைக் கவரும் விதமாக தமது ஆசிரிய அன்னைக்கு நினைவாலயம் ஒன்றினை எழுத்துக்களால் சொல்லோவியமாக எழுப்பியிருந்தார் நல்லம்மா அதிபர் அவர்கள். இந்த மலரினை வெளியிட அவர்பட்டபாடு அப்பப்பா! தள்ளாத வயதிலும் தணியாத தாகங்கொண்டு தனது ஆசிரியை பற்றிய விபரங்களைத் தேடிப்பெற்று நூலாக்கிய சாதனைப் பெண்மணி அவர். அந்த நூல் வெளியீட்டில் தனது ஆசிரியையின் மகள் திருமதி.சிவஜோதி சிவபுத்திரன் அவர்களை அழைத்து கௌரவித்ததன் மூலம் தனது குருத்தினிக்கு நன்றிக்கடனைச் செலுத்தியுள்ளார் நன்றிமறவாத கல்வித்தாய் நல்லம்மா அதிபர்.

இப்பொழுதெல்லாம் நாடறிந்த சாதனைச் சிகரமான நல்லம்மா அதிபருடன் தொலைபேசியூடாக என்னால் உரையாட முடிகிறது. அறியாத சகோதர வாஞ்சையோடு அமிழ்தான தமிழில் அவர் பேசுகையில் வயதை மட்டிட முடியாத இளமைக் குரலின் வசீகரம் குலவுகிறது; கொஞ்சுகிறது. இவையாவும் இறைவனால் அவருக்கு வழங்கப்பட்ட அரிய கொடைகள் என்பதை உணர்ந்து இதயம் நெகிழ்கிறது. அந்த எல்லையில்லா ஆனந்தத் தினால், அந்த உத்தம ஆசிரியை - அதிபர் - சமூகசேவகி எனப் பல்பரிமாணங் களில் பரிமளிக்கும் அன்னையாரின் கல்விப்பணி, சமூகப்பணி, ஆன்மீகப்பணி, தமிழ்ப்பணி ஆகியவற்றை ஏனையோரும் அறியும் பொருட்டு ஒரு சிறுநூலாக எழுதி வெளியிட ஆவல்கொண்டேன். அந்தத் தணியாத ஆசையின் விளைவாக எழுந்ததே என் எண்ணங்களின் வண்ணங் களாகும்.

2. சாதனை மகளிர் இருவர்

கல்வியின் பெருமை பற்றி எடுத்துக்கூறாத நூல்களுமில்லை; எடுத்துப் பேசாத அறிஞர்களமில்லை; எடுத்து விளக்காத மதங்களுமில்லை. இருந்தும் இன்றைய காலகட்டத்திற்கூடக் கல்வியை உரிய வழிகளில் பெறமுடியாத பல மில்லியன் கணக்கான குழந்தைகள் உலகில் காணப்படுகின்றனர். எழுதப் படிக்கத் தெரியாமல் இலட்சக் கணக்கானோர் இருக்கின்றனர். அதுவும் ஆண்களும், பெண்களும் சமமானவர்கள் என்று பேசப்படுகின்ற இன்றைய நவீனயுகத்தில் கூடப் பெண்கல்வி என்பது கேள்விக்குரியதாகவே பல நாடுகளில் விளங்குகிறது. இன்றைய காலத்தின் நிலையே இப்படி இருக்குமென்றால் இற்றைக்கு முக்கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளில் குறைந்த எண்ணிக்கையானவர்களே கல்வியைப் பெறக்கூடிய சூழ்நிலையில் பெண் பிள்ளைகளின் கல்வி என்பது மிகவும் குறைவாகவே இருந்துள்ளது. அதுவும் நகரங்களை விடக் கிராமங்களில் கல்விக்கான வாய்ப்புக்களும் குறைவு; கல்வி பெற வேண்டுமென்ற மனப்பாங்குகளும் குறைவு; ஆர்வமும் அதிகமுமில்லை. மேலும் இறுக்கமாக மூடப்பட்ட அறியாமைத் திரைகளும், அவநம்பிக்கைகளும் அதிகம்.



சாதனை மகளிர் இருவர்

இவ்வாறான பின்னணியில்தான் கிழக்கிலங்கையின் நிந்தவூர்க் கிராமத்தில் பேரொளி விளக்கமாகப் பெண்கல்விக்கு வந்து வாய்த்தார் மகிழும்மா என்னும் மாதரசி. அவர் ஊட்டிய அறிவொளியில் நன்கு பிரகாசித்து அவரையே மிஞ்சக்கூடிய வல்லமையும், வாய்ப்புக்களும் கொண்ட கல்வித் தாயாக விளங்கியவர்தான் மகிழும்மா அன்னையின் மாணவியான நல்லம்மா என்னும் நல்லாசிரியை - நல்லதிபர். இங்கு சிறப்பாகக் கூறவேண்டியது யாதெனில், மகிழும்மாத் தலைமையாசிரியை சந்தித்த சவால்கள் ஏராளமாயிருந்தாலும், அவரது பணியானது முன்னோடியான மகளிர் மகாவித்தியாலயத்தை உருவாக்கியதுடன் மட்டுமல்லாது, தனது கல்வி வாரிசாக நல்லம்மாவையும் உருவாக்கியதாகும். மாற்றம் பெற்று வேறு பாடசாலைகளுக்கு தலைமைப் பொறுப்பேற்றுச் சென்ற மகிழும்மா அவர்களின் செயற்றிறன் ஓய்வின் பின்னர் குறைந்து விட்டது. தனது குடும்பத்துடன் அவரது எதிர்காலம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் தனது பணிக்காலத்தில் அவர் கல்வி எனும் விளைநிலத்தில் ஊன்றி வளர்த்து விட்ட செடிகள் வளர்ந்து பயனளிக்கலாயின. அந்தவகையில் அவருக்கும், முஸ்லிம் மகளிருக்கும், இலங்கையின் இஸ்லாமிய சமூகத்திற்கும் பெரும்பேறாக உருவாகி வளமுட்டியவர்தான் ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் என்னும் இயற்பெயருடைய நல்லம்மா அதிபர்.

ஆசிரியையும் மாணவியும் இன, மத உறவுக்கும், இதயத்தால் ஒன்றிய பிணைப்பிற்கும் உதாரணமாய் விளங்கியவர்கள். தமிழ்பேசும் மக்கள் அதிகம் வாழும் வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பிரதேசம் இரண்டுக்கும் கல்வியினூடாக மனப்பாலம் அமைத்த சாதனை மகளிராக விளங்கிய வர்கள். ஒருவர் தமிழ்ப் பெண்மணி; மற்றவர் முஸ்லிம் பெண்மணி. மகிழ்மமா அதிபரின் (தலைமையாசிரியை) உச்சப்பணி முஸ்லிம் மகளிர் மத்தியில் இடம்பெற்றது; 15 ஆண்டுகள் நிந்தவூரிலும், 03 ஆண்டுகள் பேருவளையிலுமாகப் பதினெட்டு ஆண்டுகள் தொடர்ந்தது. அதன் பின்னரே 13 ஆண்டுகள் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தலைமையாசிரியைப் பணி நிகழ்ந்தது. ஆனால் மைமுனா செயினுலாப்தீன் அதிபருக்குக் கால மெல்லாம் ஆசிரியையாகவும், அதிபராகவும் கிடைத்த வாய்ப்புக்கள் சுமார் 41 ஆண்டுகளும் முஸ்லிம் மாணவரிடையேதான் கிடைத்தன. அதுவும் இச்சேவைக்காலத்தில் பதிலாசிரியையாக ஏழு மாதங்களும், ஆசிரிய கலா சாலையின் பயிற்சிக்கால இரு வருடங்களும், பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியையாகப் பொத்துவில்லில் பத்து மாதங்களும் தவிர்ந்த மீதமுள்ள 38 வருடங்களும், தான் கல்விகற்ற பாடசாலைப் பணியிலேயே கழிந்தது. 1938 - 1950 வரையுள்ள பன்னிரு ஆண்டுகள் மாணவர் கற்கைப் பருவத்தையும் சேர்த்தால் சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளை ஒரே பாடசாலையில் செலவிட்ட மாணவி ஆசிரியை - அதிபர் இலங்கையில் இவராகவேயிருக்க முடியும். அல்லது ஒருசிலருள் இவரும் ஒருவராயிருக்க முடியும். இறைவன் சிறப்பாக நல்லம்மா அதிபருக்கு அளித்த அரும்பெரும் கொடை இதுவாகும்.

மகிழ்மமா, நல்லம்மா ஆகிய சாதனை மகளிர் இருவரும் ஆயிரம் பிறைகண்டு வாழ இறைவனின் ஆசி பெற்றவர்கள். தாம் வாழும் காலத்திலேயே தமது மாணவச் செல்வங்களால் கௌரவிக்கப் பட்டவர்கள். அவர்களது உயர்வான வாழ்க்கை நிலை கண்டு பெருமிதம் கொண்டவர்கள். தமக்குப் பின்னரும் தமது சந்ததியினர் கல்வியால் மேம்பாடடையக் கண்டவர்கள். மகிழ்மமா அன்னையின் ஒரே மகளும், பதினொரு பேரப் பிள்ளைகளும் இன்று நல்ல நிலையிலுள்ளதைப் போலவே, நல்லம்மா அதிபரின் ஆறு பிள்ளைகளும் மிகவும் உயர் நிலையில் வாழுவதுடன் பேரக் குழந்தைகளும் கல்வியில் அக்கறை கொண்டு உயர்வடைந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. 90 ஆவது அகவையில் மகிழ்மமா அவர்கள் காலமானார் என்பது இங்கு கருதத்தக்கது.

தமது ஓய்வின் பின்னரும் சுறுசுறுப்பாக உழைக்கும் சக்தியை மைமுனா அம்மையாருக்கு அல்லாஹ் அளித்துள்ளார். எத்தனையோ சமூக - சமய நிறுவனங்களில் ஈடுபட்டுப் பணியாற்றியுள்ளார். இன்று தமது 86 ஆவது வயதிலும் தன்னால் முடிந்தளவுக்குப் பொதுச்சேவையில் இணைந்து கொள்கிறார். அவரைத் தேடிப் பல்வேறு அரச - சமூக விருதுகள் வந்து சேர்ந்துள்ளன. தமது குருத்தினிக்குக் கிடைக்காத பெருமைகள் இவருக்குக் கிடைத்தாலும், அவை அனைத்தையும் தனது ஆசிரியத் தாயின் திருவடி

களில் சமர்ப்பணமாக்கி நிறைவுகாணும் புனிதமனம் மைமுனா அதிபருடையது. இந்த இருபெரும் சாதனை மகளிர் தமது எண்ணம், பணி, வாழ்வு ஆகியவற்றால் என்றும் அழியாத புகழுக்குரிய மாதரசிகள் ஆனார்கள். அவர்களின் அடியொற்றிய பயணம் மேற்கொண்டு கல்வியால், பண்பினால் சமூகப் பணியினால் மக்களிடையே மகத்துவம் பெற இன்றைய தலைமுறையினர் யாவரும் முயன்று உழைக்க வேண்டும். இதுவே மாணிடத்தின் மகத்தான பணியாகும்; வெற்றியுமாகும்.

குருபக்தி என்பது இந்தக் காலத்தில் அருகி வருகிறது. ஆனால் அதனை வெளிக்காட்டுவதில் தலைசிறந்தவர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். இந்திய சனாதிபதியாகவிருந்த விஞ்ஞான மேதை பேராசிரியர் அப்துல்கலாம் அவர்கள், தமது இளமைக் காலத்தில் கல்வியைப் பெறுவதற்கு சாதி, சமயம் பாராது தம்மை அரவணைத்து வழிகாட்டிய சப்பிரமணிய ஐயரைத் தன் வாழ்நாளெல்லாம் மறவாமல் நினைவுகூர்ந்து பாராட்டி வந்துள்ளார். அப்படி எத்தனையோ நன்றியுள்ள நல்மனங்களிலெல்லாம் ஆசிரியத் தெய்வங்கள் நிலையாக வீற்றிருப்பதை இலக்கியங்களிலும், வரலாறுகளிலும் காண முடிகிறது. இங்கும் நல்லம்மா என்னும் கல்வித் தாயாரும் தனது ஆசிரியை மகிழம்மாவின் அடிச் சுவட்டில் - நினைவுகளின் வழியில் தன்னைத் தலைசிறந்த ஆசிரியத்துவம் மிக்கவராக உருவாக்கிக் கொண்டார் எனலாம். தமது ஆசிரியத் தாயைப் போலவே தனக்குக் கற்பித்த எவரையும் மறவாமல் நெஞ்சத் தாமரையில் நிலையான பீடங்களமைத்து வழிபட்டு வருகிறார். சமீபத்தில் 93 வயதில் காலமான திருமதி. சின்னப்பிள்ளை தெய்வநாயகம் அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்திய துடன், நினைவு மலரையும் வெளியிட்டுத் தனது கல்விக் கடனைச் செலுத்தியதன் மூலம் மனதைத் திருப்தி காணச் செய்துள்ளார்.

இவ்விரு சாதனை மகளிரும் முன்மாதிரியாகக் கல்வித் துறையில் செயற்பட்டதன்மூலம், பிற்காலச் சந்ததியினருக்குத் தன்னலமில்லாத கல்விப்பணி பற்றி எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். இன்றைய வணிகமயப்பட்ட கல்வியுலகில் ஆங்காங்கே தெரிகின்ற நம்பிக்கை ஒளிகள் எக்காலத்திலும் கல்விக்குத் தொண்டு செய்வோர் நிலையாக வாழ்வார்கள் என்ற சிந்தனைக்கு உரமூட்டுகின்றன. ஒரு பெண் கற்பதனால் அவருடைய குடும்பம் சிறக்கும்; குடும்பம் சீர் பெறுவதால் சமூகம் சிறக்கும்; சமூகம் மேலோங்குவதால் நாடு உயரும்; நாடு முன்னேற உலகம் முன்னேறும். எனவே கல்வியின் அச்சாணியாகப் பெண் விளங்க வேண்டும். பெண்கல்வி என்றைக்கும் போற்றப்பட வேண்டும். அதுதான் சாதனை மகளிரான மகிழம்மாவும், நல்லம்மாவும் செய்த பணிகளின் பெரும் விளைச்சல்களாகும்.

3. கல்வித்தாய் மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தம்

செல்வச்சந்திதியான் கோவில் கொண்டுள்ள இடம் தொண்டை மானாறு. அதற்கண்மையிலுள்ள சிற்றூர் கெருடாவில். விவசாயத்திற்குப் பேர்போன அவ்வூரில் உயர் சைவ வேளாண் மரபினராகிய ஆறுமுகம் - சின்னத்தங்கம் தம்பதியரின் மூன்றாவது மகளாக 24.11.1916 இல் பிறந்தவர்தான் மகிழம்மா. கூடவே ஒரு மூத்த சகோதரி பிறந்து இளமையில் காலமாகி விட்டார். தமையனார் சதாசிவமும் இவருந்தான் எஞ்சியிருந்தனர். விவசாயக் குடும்பமானாலும் பாரம்பரியமாகவே கல்வி பற்றிய அக்கறையும், ஆர்வமும் அவரிடம் குடிகொண்டிருந்தது. யா/கெருடாவில் இந்து தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் தமது ஐந்தாவது வயதில் சேர்ந்து பாலர் வகுப்புத் (அரிவரி) தொடக்கம் 5 ஆம் வகுப்புவரை கல்வி கற்றார். பின்னர் அருகிலுள்ள யா/உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரியில் கல்விபயின்று எஸ்.எஸ்.ஸி பரீட்சையிலும் சித்தி பெற்றார். கல்லூரிக் காலத்தில் மாணவத் தலைவியாக விளங்கியதன்மூலம் தனது ஆளுமையை வெளிப்படுத்தியிருந்தார். தனது 21 ஆவது வயதில் ஆசிரிய பயிற்சிபெறும் பொருட்டு சுன்னாகம் - மருதனார்மடத்திலுள்ள இராமநாதன் கல்லூரியின் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் இணைந்து கொண்டார். ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலரின் வழித்தடத்தில் சேர்.பொன். இராமநாதன் அவர்கள் 1913 ஆம் ஆண்டு சுன்னாகத்திற்கு அருகிலுள்ள மருதனார் மடத்தில் உருவாக்கிய சைவத் தமிழ்க் கல்லூரியின் ஒரு பகுதியாக ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையும் இயங்கிவந்தது. 1937 - 1940 வரை மூன்றாண்டுகள் விடுதி மாணவியாகத் தங்கியிருந்து பயிற்சிபெற்று வெளியேறினார் செல்வி. மகிழம்மா ஆறுமுகம் அவர்கள். கல்வியில் அக்கறையுடைய பெற்றோரின் வழிகாட்டுதல் களுடனான குடும்பச் சூழமைவு, சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கல்வியின் உயர்நிலையமான இராமநாதன் கல்லூரி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை தந்த பெறுமதியான பண்பாட்டனுபவங்கள் யாவும் சேர்ந்து மகிழம்மா ஆசிரியையை கல்விச் சான்றோராகப் புடம் போட்டன. தமது 24 ஆவது வயதில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரிய நியமனம் பெற்று, 01.10.1940 இல் நிந்தவூர் அரசினர் முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலையின் மூன்றாவது தலைமையாசிரியையாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். ஆசிரியவுலகிற் சேர்ந்தவுடனேயே தலைமையாசிரியைப் பொறுப்பை ஏற்கும் விதமாக இறையருள் அவரை வழிநடத்தியது. அத்துடன் சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்த அவருக்கு முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலை ஒன்றையே முதன்முதல் பொறுப்பேற்று நிர்வகிக்கும் நிலையும் ஏற்பட்டது. இலங்கையின் வடமுனையாகிய வடமராட்சியிலிருந்து தென்கிழக்கிலுள்ள நிந்தவூர்க் கிராமத்துக்கு, சுமார் 258 மைல்களுக்கப்பால் (415 கி.மீ) சென்று கல்விப்பணி ஆற்றவேண்டிய சிரமமும் ஏற்பட்டது. இன்னும் சொல்லப்போனால் இற்றைக்கு எண்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் மிகவும் இறுகிய கட்டுப்பாடுகளுக்கு முகங்கொடுத்

திருந்த தமிழ்ச் சமூகத்துத் திருமணமாகாத கன்னிப்பெண்ணொருத்தி இவ்வளவு தூரத்திற்கப்பாற் சென்று கல்விச்சேவை புரிவதென்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியமாகும். இவையெல்லாவற்றையும் சவாலாக ஏற்றுக் கொண்டு தன்னலங்கருதாத பொதுப்பணியில் தன்னையே ஒப்படைத்தார் மகிழம்மா ஆசிரியை.

நிந்தவூர் அரசினர் முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலையை 01.10.1940 இல் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டபோது 50 மாணவிகளும், 02 ஆசிரியைகளும் அங்கு காணப்பட்டனர். ஒரு வகுப்பறைக் கட்டிடமும், ஆசிரிய விடுதியும் காணப்பட்டன. செல்வி.மகிழம்மா அவர்களுக்குத் துணையாக எப்போதும் அவரது பெரியதாயார் திருமஞ்சனம் அவர்கள் கூடவேயிருந்தார். அதனால் அவரது குடும்பத்தவர்க்கு மகிழம்மா ஆசிரியையின் பாதுகாப்புப் பற்றிய எதுவிதமான பயமும் இருக்கவில்லை. “என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” எனக்கருதிச் செயலில் இறங்கினார் தலைமையாசிரியை மகிழம்மா அவர்கள். அதுவரை மூன்றாந்தர வகுப்புடனிருந்த பாடசாலையில் நான்காந்தரத்தினை வைப்பதற்காகப் பெற்றோரை அழைத்துப் பேசினார்; பெரியோர்களுடனான சந்திப்புகளை நடத்தினார். இருந்தும் பயனேற்படவில்லை. இரண்டாண்டுகளும் கடந்துவிட்டன. மூன்றாந்தர முடிவில் மாணவிகள் விலகிக் கொண்டனர். கடினமாகவும், இறுக்கமாகவும் பின்னப்பட்ட தளைகளை அறுத்துக்கொண்டு விழிப்புணர்வுபெற்று இஸ்லாமியப் பெண் கல்வியினூடான சமூகமாற்றத்தினை நிந்தவூரில் ஏற்படுத்துவதென்பது அம்மையாருக்கு மிகவும் கடினமாயிருந்தது. எனினும் மீண்டும் தன் முயற்சியில் மனந்தளரா விக்கிரமதித்தனைப்போல ஊரவர்களைச் சந்தித்து, அறிவுறுத்தி ஓரளவு அவர்களில் சிலரது ஒத்துழைப்பையும் பெற்றுக் கொண்டார். காலமாற்றத்துக்கேற்பச் சமூக மாற்ற மும் தேவை என்பதை உணர்ந்துகொண்ட நிந்த வூர் மக்கட் சமுதாயத்தினர், அவரது முயற்சிக்கு ஆதரவு தந்து நின்றதால் 1943 ஆம் ஆண்டில் 07 மாணவிகளுடன் நான்காந்தர வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அந்த ஏழுபேரில் ஒருவராகச் செல்வி. மைமுனா காதரும் காணப்பட்டார்.

30.03.1943 அன்று இலங்கைச் சட்ட நிருபணசபை உறுப்பினரும் நாட்டின் தலைசிறந்த கல்விமானுமாகிய சேர்.ராசீக் பரீட் அவர்கள் பாடசாலைக்கு வருகை தந்திருந்தார். புதிதாக 4 ஆம் வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதை அறிந்து மகிழ்வு கொண்டதுடன், தலைமையாசிரியையின் அர்ப்பணிப்புடனான செயற்றிறனையும், விடா முயற்சியையும், கடும் உழைப்பையும் பாராட்டிய



சேர்.ராஸிக் பரீட்

துடன், சம்பவத்திரட்டுப் புத்தகத்திலும் அதனைப் பதிவு செய்தார். அப்போது பாடசாலையில் மூன்று ஆசிரியைகளும், 143 மாணவிகளும் இருந்ததாகப் புள்ளிவிபரங்கள் காட்டியிருந்தன. இதன் பின்னர் 25.10.1943 இல் வருடாந்த பரீட்சைக்காக வித்தியாதரிசி திரு.எஸ். நடராஜா வருகை தந்து, பாடசாலையைப் பார்வையிட்டு, பாடசாலை பற்றிய தகவல்களையும் கேட்டறிந்து கொண்டார். மூன்று ஆண்டுகளில் மாணவிகள் தொகையை மூன்று மடங்காக உயர்த்தியும், புதிதாக நான்காம் வகுப்பினை ஆரம்பித்தும், மூன்று ஆசிரியைகளைக் கொண்டு பாலர் வகுப்பு முதல் நான்காம் வகுப்புவரை உள்ள ஐந்து வகுப்புகளுக்குக் கற்பிக்கச் செய்தும் திறம்படச் செயலாற்றிவரும் தலைமையாசிரியையைப் பாராட்டியதுடன், சம்பவத்திரட்டுப் புத்தகத்திலும் அவற்றைப் பதிவுசெய்து கொண்டார். அப்போது நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த தவணைப் பரீட்சைக்கான வினாக்களையும், மாணவிகள் எழுதிய விடைகளையும் பார்வையிட்டு விமர்சித்ததுடன், நான்காம் வகுப்பில் கல்விகற்கும் ஒரு மாணவியின் கல்வி விவேகத்தைப் பாராட்டியதுடன், அவரது உயர்கல்விக்காகப் பிள்ளையின் பாதுகாவலர்கள் உதவவேண்டும் எனவும் கருத்துத் தெரிவித்திருந்தார். பொதுவில் பாடசாலைத் தலைமையாசிரியை, ஏனைய ஆசிரியைகள், பிள்ளைகள், பெற்றோர் ஆகிய பாடசாலைச் சமூகத்தின் ஒத்துழைப்பைப் பாராட்டியிருந்தார். வித்தியாதரிசி நடராஜா அவர்களின் மேற்பார்வையின்போது அதிவிவேக மாணவியாக இனங்காணப்பட்டவர்தான் செல்வி. மைமுனா காதர் அவர்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.



ஏ.எம்.ஏ.அஸீஸ்

தலைமையாசிரியை மகிழும்மா அவர்கள் பாடசாலையின் மாணவிகளது வரவை அதிகரிக்கச் செய்யும் பல்வேறு உத்திகளைக் கையாண்டார். கனவிலும் நினைவிலும் தமது பாடசாலையை உயர்த்த வேண்டுமெனக் கருதிக் கடுமையாக உழைத்தார். அதற்காகப் பெற்றோர், பாடசாலைச் சமூகத்தினர் ஆகியோரது ஒத்துழைப்பையும் பெற்றுக் கொண்டார். முதன் முதலாகப் பெற்றோர்தின விழாவினைப் பாடசாலையில் நடத்த ஏற்பாடு செய்தார். இதன் மூலம் பாடசாலைச் சமூகம் முழுவதையும் ஒருங்கிணைக்கவும், பெண்கல்வி மீதான அக்கறையைக் கல்வி நிர்வாகத்தினரும், பாடசாலைச் சமூகமும் புரிந்து செயற்படச் செய்யவும் முடியுமெனக் கருதினார். அவ்விழாவானது 28.08.1943 இல் பாடசாலையில் நடைபெற்றது. கல்முனைக் கச்சேரியில் அவசரகால ஏஜண்டாக (உதவி அரசாங்க அதிபர்) இருந்தவரும், இலங்கையின் முதலாவது முஸ்லிம் சிவில் சேவை அதிகாரியும் (C.C.S), நாடறிந்த இஸ்லாமியத் தமிழறிஞரும், தமிழாய்வாளரும், யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவருமாகிய மர்ஹூம் ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் அவர்கள்

விழாவுக்கு முதன்மை விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்தார்.

பாடசாலையில் உதவியாசிரியையாகப் பணியிலிருந்த செல்வி. கிருபைநாயகி அவர்களின் உதவியுடன் கலைநிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை நான்காந்தரம் வரை கல்வி பயின்றுகொண்டிருந்த முஸ்லிம் சிறுமிகளைக் கொண்டு தயாரித்தளித்தார் தலைமையாசிரியை மகிழும்மா அவர்கள். முதன்மை விருந்தினருக்கான வரவேற்புப் பாடலை பாடசாலை மாணவிகள் பாடினர். பக்கத்திலிருந்த ஆண்கள் பாடசாலையின் அப்போதைய தலைமை யாசிரியர் மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எல். இப்ராஹிம் அவர்களே வரவேற்றனமே புகழ் சாற்றினோமே எனும் பல்லவியுடன் தொடங்கும் அப்பாடலை அழகாக இயற்றிக் கொடுத்திருந்தார். தமதுரிலுள்ள முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலையில் முதன்முதலாகப் பெற்றோர்தின விழா கொண்டாடப்படுவதும், தகுதியும், பெருமையும் வாய்ந்த முஸ்லிம் தமிழ் றிருரும், நாட்டின் அரசாங்க சேவை நிர்வாக அதிகாரியுமான பெரியவர் அதில் முதன்மையாளராகக் கலந்து சிறப்பிப்பதும் நிந்தவூர் மக்களுக்குப் பெருமகிழ்ச்சியைத் தந்தது. மேலும் தமது குழந்தைகளின் கலை நிகழ்ச்சி களையும். அவர்களது கலையாற்றல்களையும் கண்டு வியப்படைந்தனர். பாடசாலைத் தலைமையாசிரியை மகிழும்மா அவர்களையும், ஏனைய ஆசிரியைகளையும் மனதாரப் பாராட்டினர். செல்வி. மைமுனா காதருடன் வேறுசில மாணவிகளும் அவ்வரவேற்புப் பாடலைப் பாடியதுடன், அதில்வரும் “அணிமாலை சூட்டியே” என்னும் வரி பாடப்பட்டபோது நான்கு மாணவிகள் பிரதம அதிதிக்கு மாலை சூட்டியும் வரவேற்றமை கண்கொள்ளாக் காட்சியாயிருந்தது. மர்ஹூம் ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் அவர்கள் உரையாற்றுகையில், பாடசாலையின் வளர்ச்சியையும், அதற்காக அர்ப்பணிப்புடன் பாடுபடும் தலைமையாசிரியை மற்றும் ஆசிரியைகள் ஆகியோரையும் பாராட்டியதுடன், பெரும் எண்ணிக்கையில் திரண்டுவந்து விழாவில் கலந்துகொண்ட ஊரவர்களையும் பாராட்டித் தமது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டார். அவரது பேச்சு பெண்கல்வி வளர்ச்சிக்கான விழிப்புணர்வைத் தூண்டுவதாக அமைந்திருந்தது. சம்பவப் பதிவேட்டுப் புத்தகத்திலும் தமது பாடசாலை விஜயத்தைக் குறிப்பிட்டுப் பாடசாலை நடவடிக்கைகளின் முன்னேற்றத்தையும் பதிவு செய்து கொண்டார்.

முதலாவது பெற்றோர்தின விழா நிகழ்ச்சிகள் தலைமையாசிரியை மனதில் பெரும் நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்பியது. குறிப்பாக ஊர் மக்களின் பங்குபற்றுதல் அவருக்குப் பாடசாலையின் எதிர்காலம் பற்றிய பேரொளி விளக்கமாகத் தெரிந்தது. ஆனால் அவர் நினைத்ததற்கு மாறாகவே காரியங்கள் நடந்தேறின. மேலும் ஐந்தாம் வகுப்பினை ஆரம்பிக்கும் முயற்சிக்குப் பெற்றோர் ஆதரவு தராத நிலையில் வருட முடிவில் மாணவிகள் அனைவரும் நாலாந்தரத்துடன் பாடசாலையைவிட்டு விலகிக் கொண்டனர். எவ்வளவோ நியாயங்களை எடுத்துச் சொல்லியும் பெற்ற

றோரைச் சம்மதிக்க வைப்பதிலும், பெண்கல்வி தொடர்பான மன மாற்றத்தை அவர்களிடம் உண்டாக்குவதிலும் அவர் தோல்வியையே காண முடிந்தது. வேறு எவராயிருந்தாலும் இந்தச் சூழ்நிலையின் தாக்கத்தால் துவண்டு போயிருப்பார்கள். ஆனால் மகிழும்மா என்னும் மாதரசி தளர்ந்து விடவில்லை. அடிமேல் அடியடித்தால் அம்மியும் நகரும்! என்பதுபோல் தன்னால் முடிந்தளவுக்குப் பெற்றோரைச் சந்தித்துப் பேசினார். ஓரிரு மாணவிகள் ஐந்தாம் வகுப்பில் படிக்கத் தயாராகவிருந்தால் போதுமெனக் கருதி இரு மாணவிகளுடன் ஐந்தாந் தரத்தினை 1944 இல் ஆரம்பித்தார். செல்விகள் எஸ்.எச். சஹர்பான், மைமுனா காதர் ஆகிய இரு மாணவிகளுடன் ஐந்தாம் வகுப்பு தொடங்கப்பட்டது. மீண்டும் சோதனை உண்டானது. தாயாரின் சுகவீனம் காரணமாக மாணவி சஹர்பான் பாடசாலையிலிருந்தும் விலகிவிட்டார். அப்போதுகூட அம்மையார் எல்லாம் இறைவனின் திருவுளப்படியே நடக்குமெனக்கருதி மைமுனா காதர் எனும் ஒரேயொரு மாணவிக்காக ஐந்தாந்தர வகுப்பை நடத்தத் தொடங்கினார். முற்போக்குச் சிந்தனையுடைய மைமுனாவின் தாய்வழிப் பாட்டனாரின் வழிகாட்டுதலும், குடும்பத்தவரின் கல்விமீதான அக்கறையும் இங்கு அவருக்குத் துணைநின்றன. மைமுனா என்னும் மாணவியை எதிர்காலத்தில் கல்வித்துறையினூடாகப் பிரகாசிக்கச் செய்ய எல்லாம்வல்ல இறைவனாகிய அல்லாஹ் தீர்மானித்துவிட்டால், அதனைத் தடுப்பதற்கு எவரால் முடியும்? நிந்தலூர் முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலையில் ஐந்தாம் வகுப்பில் மைமுனா காதர் என்னும் கல்விக் குத்துவிளக்கு மெல்ல மெல்ல ஒளிவீசத் தொடங்கியது. அந்த அகல்விளக்கின் திரிகள் அணைந்து விடாமல் பிரகாசிப்பதற்கான எண்ணையை மகிழும்மா என்னும் தலைமையாசிரியை தொடர்ந்து ஊற்றிப் பாதுகாத்து வந்தார். ஐந்தாம் வகுப்பில் கற்றுவரும் ஒரேயொரு மாணவிக்குத் தானே அனைத்துப் பாடங்களையும் கற்பித்தார். மாலைநேர வகுப்புக்களையும் அவருக்காக நடத்தினார். ஐந்தாம் வகுப்புப் புலமைப் பரிசில் பரீட்சைக்கு மாணவி மைமுனா காதரை ஆயத்தம் செய்வித்தார். “மாந்தர்தம் உள்ளத்தனையது உயர்வு” எனும் வள்ளுவர் வாசகத்திற்கு ஏற்றாற்போல ஆசிரியையும் மாணவியும் செயற்பட்டனர். வெற்றியும் மேன்மையும் கண்டனர். தனியேயிருந்து அவ்வகுப்பில் கற்பதில் மாணவி காட்டிய ஆர்வமும், தனியே வைத்து அவருக்குக் கற்பிப்பதில் தலைமையாசிரியை காட்டிய ஊக்கமும் இருவரையும் இறைவனின் திருவுளப்படி இயங்கச் செய்தது. இத்தருணத்தில் வித்தியாதரிசியாயிருந்த திருவாளர் சோமசுந்தரம் என்பவர் 22.05.1944 இல் பாடசாலைக்கு வருகை தந்திருந்தார். அப்போது கீழ் வகுப்புக்களில் மாணவிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. பாடசாலையிலுள்ள மூன்று ஆசிரியைகளும் எல்லா வகுப்புக் களையும் (அரிவரி வகுப்பு முதல் ஐந்தாம் வகுப்பு வரையுள்ள ஆறு வகுப்புக்களையும்) கவனித்துக் கற்பிக்க வேண்டியிருந்தது. பாடசாலையின் நான்காம், ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவிகளின் பூமி சாஸ்திரம், சரித்திரம் ஆகிய பாடங்களின் பயிற்சிப் புத்தகங்களைப் பார்வையிட்டபின்

மிகவும் திருப்தி தெரிவித்த வித்தியாதரிசி அவர்கள், ஐந்தாம் வகுப்புப் பிள்ளையின் கற்றற் செயற்பாடுகளை மிகவும் பாராட்டியிருந்தார்; சம்பவத்திரட்டுப் புத்தகத்திலும் தமது கருத்தினைப் பதிவுசெய்தார். ஒரேயொரு மாணவியாகக் கற்றபோதிலும் மிகவும் உயர்வான கற்றல் அடைவுகளை செல்வி.மைமுனா தொடர்ச்சியாகக் கண்டுவந்தமை மகிழ்மாத் தாயாருக்கு மனமகிழ்ச்சியை ஊட்டியது. காலம் தனது கைகளில் ஒப்படைத்த குழந்தையைக் கல்வியில் சிறந்தவளாக உருவாக்குவதே தனது தலையாய பணியெனத் தீர்மானித்துச் செயற்பட்டார். இப்படியான உதவிகளும், நன்மைகளும் கிடைத்திராவிட்டால் “உண்டாலம்ம இவ்வுலகம்” எனப் புலவர் பாடியிருக்க முடியாது. அதற்கு அர்த்தமில்லாமற் போயிருக்கும். கூர்மையான புத்தியும் கற்றலில் விடாமுயற்சியுமுள்ள இக் கல்விச் சுடரை மிகவும் பிரகாசிக்கச் செய்துவிட்டால் பிற்காலத்தில் அந்த அரிய தீபமானது பல தீபங்களை நிந்தவூர் மண்ணில் மட்டுமல்லாது இலங்கை முழுவதிலும் பிரகாசிக்கச் செய்யும் என்பதை அன்றைக்கே தீர்க்கதரிசனமாகத் தெரிந்து வைத்திருந்தார் மகிழ்மமா என்னும் மாதரசி.

03.11.1944 அன்று காரைதீவு இராமகிருஷ்ண மிஷன் பெண்கள் பாடசாலையில் நடைபெறவிருந்த ஐந்தாம் வகுப்புப் புலமைப்பரிசில் பரீட்சைக்கான அனுமதி அட்டையும் கிடைத்துவிட்டது. பரீட்சை நடைபெறவிருந்த பாடசாலையோ நிந்தவூரிலிருந்து இரண்டு மைல்கள் தூரத்திலிருந்தது. அக்காலத்தில் வாகனப் போக்குவரத்து மிகவும் குறைவு. ஒருசில பணக்காரர்களிடம் மட்டும் மோட்டார் கார்கள் இருந்தன. வாடகைக்குரிய வண்டிகள் கிடையாது. விவசாயக் கிராமமான நிந்தவூரில் மாட்டுவண்டி, குதிரைவண்டி, வில்லுக்கரத்தை வண்டி, சுமான் கரத்தை வண்டி போன்றவைகளே பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பினும் பெரும்பாலும் எட்டுப்பத்து மைல்கள் தூரத்தையும் நடந்தே செல்வார்கள். விவசாயிகள் தமது வேளாண்மை தொடர்பாக அதிக தூரத்தையும் நடந்து செல்வதில் அனுபவப்பட்டிருந்தனர்.

ஐந்தாம் வகுப்புப் புலமைப்பரிசில் பரீட்சைக்குச் செல்வதற்கான வாகன வசதிகள் கிடையாத நிலையிலும் தன்னைத் தனது அருமைக்குரிய தலைமையாசிரியை பரீட்சைக்கு அழைத்துச் சென்ற விதம் பற்றிப் பிற்காலத்தில் தாம் எழுதிய தமது ஆசிரியை பற்றிய நூலில் (2017) திருமதி மைமுனா அவர்கள் பின்வருமாறு மனமுருகிக் கூறியுள்ளார்.

“எனது பரீட்சைத் தினத்தில் வாகனங்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. காலை ஆறுமணிக்கே அம்மா அவர்கள், சுமார் இரண்டு மைலுக்கப்பா லிருந்த காரைதீவு ஆர்.கே.எம் பெண்கள் பாடசாலைக்கு நடந்தே அழைத்துச்சென்று பரீட்சையை எழுத வைத்தார்கள். அன்று பெரியதாகத் தென்படாத இந்நிகழ்வின் பெறுமதியை இன்று நினைக்கும்போது என்னுள்ளத்தின் நிலையைக் கூற வார்த்தைகளே தெரியவில்லை. என்றுமே மறக்கமுடியாத பெரு நிகழ்வன்றோ இது. அங்கு விபுலாநந்த அடிகளாரின்

மருமகளான கண்ணம்மா அக்கா அவர்களும் மேற்பார்வையாளர்களில் ஒருவராயிருந்தார். அன்று காரைதீவில் எங்கள் பாடசாலைக்குப் பக்கத்திலிருந்த ஆண்கள் பாடசாலை அதிபர் திரு.ரி.எஸ்.வேலுப்பிள்ளை மாஸ்டர் அவர்களது வீட்டில்தான் எங்களுக்குப் பகலுணவு. அருமையான சைவச் சாப்பாட்டை உண்டபின் மீண்டும் நடந்துவந்தே வீட்டை அடைந்தோம்.

அப்போது மகிழ்மமா ஆசிரியைக்கு 28 வயது, இன்னும் மணமாகாத கன்னிப்பெண். தனது பன்னிரண்டு வயதான மாணவியையும் கூட்டிக் கொண்டு இரண்டுமைல் தூரத்திற்கு நடந்து காரைதீவுக்குக் காலையில் செல்வதென்றால் அக்காலச் சூழலைப் பொறுத்து எவ்வளவு அசாத்தியமான துணிச்சல் இருக்க வேண்டும்? “கண்துஞ்சார் கருமமே கண்ணாயினார்” என்பதுபோலத் தமது மாணவி எப்படியாயினும் பரீட்சையில் சித்திபெற வேண்டும்; அவரால் பாடசாலை பெருமை கொள்ள வேண்டும்; அதனால் நிந்தவூர்ச் சமூகம் பெண்கல்வி தொடர்பான பெரும் விழிப்புணர்வைப் பெறவேண்டும் என்கின்ற பொதுநலம் சார்ந்த பேராவலே இதற்குக் காரணம் எனலாம்.

இரண்டாவது பெற்றோர் தின விழாவினைப் பாடசாலையில் நடத்துவதற்கு மகிழ்மமா தலைமையாசிரியை ஏற்பாடு செய்தார். 01.12.1944 இல் விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. சிறந்த கலைஞரான செல்வி. கிருபைநாயகி ஆசிரியை கடந்த வருடம் போலவே கலை நிகழ்ச்சிகளைப் பழக்கி உதவினார். சத்தியவான் சாவித்திரி என்ற நாடகத்தைப் பாடசாலைச் சிறுமிகளைக் கொண்டு இருவரும் பழக்கி விழாவில் மேடையேற்றினர். இவ்விழாவுக்குப் பிரதம விருந்தினராக வருகைதந்து சிறப்பித்தவர் வித்தியாதரிசியாகவிருந்த திருமதி.ந.நல்லையா அவர்கள். அப்போது கல்குடாத் தொகுதியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவிருந்த கௌரவ வி. நல்லையா அவர்களின் துணைவியார். நாடகத்தில் சாவித்திரியாக நடித்தவர் செல்வி.மைமுனா அவர்கள். சத்தியவானாக செல்வி.அ.ம.ரசீதும்மாவும் (ஆசிரியை திருமதி. ஆர்.இப்ராஹிம்), தென்திசைக்கோனாக செல்வி. பொ.த.ஆ.உம்முசல்மாவும் (பைசால் காசிம் அமைச்சரின் தாயார்) மற்றும் செல்வி.கதீசா உம்மாவும் (ஜனாயினூர் முகமது ஆசிரியரின் தாயார்) நடித்தனர். நாடகம் அனைவரையும் கவர்ந்தது. எல்லோராலும் பாராட்டப் பட்டது. அக்காலத்தில் இஸ்லாமித் தமிழிலக்கியங்கள் பாடநூல்களில் சேர்க்கப்படாதிருந்த சூழ்நிலையில், இந்துசமயச் சார்புடைய இதிகாச - புராண நாடகமொன்றினை மகிழ்மமா ஆசிரியை தமது பாடசாலை மாணவிகளைக் கொண்டு அரங்கேற்றியமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இரண்டாவது பெற்றோர்தின விழாவும் நிந்தவூர் மக்களிடையே பெரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது. மேலும் விழாவின்போது பெற்றோருக்கு அறிவுரை கூறும் முகமாயமைந்த பாடலொன்றும் இடம்பெற்றது;

நிந்தவூர் நம்நாட்டில் வாழும் ஞானவான்களே - எம்

சிந்தை குழிகொண்டு உற்றுணையாகி எம் ஏற்றம் போற்றியே

தினம் தினம் பயின்று கல்வியைப் பெற்று சீரியோராகிடவே

பந்த பாசங்களோடு சொந்தமாய்க் கல்வி தந்திடத் துணை புரிவீர்!

என்பதே அப்பாடலாகும். பாடசாலை தொடர்பாக எக்காரியத்தை நிறைவேற்றினாலும் நிந்தவூர் முஸ்லிம் மக்களிடையே பெண்கல்வியை மேம்படுத்தவேண்டுமென்ற தூரநோக்கமே தலைமையாசிரியையின் நெஞ்சத்தில் நீங்காமல் நிறைந்திருந்தது. நிகழ்ச்சியைத் தரிசித்து மகிழ்ச்சியடைந்த பிரதமவிருந்தினர் தமது எண்ணக்கிடக்கையைச் சம்பவத்திரட்டுப் புத்தகத்தில் பதிவு செய்தார். பாடசாலைச் சமூகத்தை, தலைமையாசிரியையை, ஆசிரியைகளை, மாணவிகளை, நாடகத்தில் சிறப்பாக நடித்தவர்களை மனமுவந்து பாராட்டிச் சென்றார்.

மகிழும்மாவின் முயற்சி ஓரளவுக்குப் பலனளிக்கத் தொடங்கியது. கீழ்வகுப்புகளில் மாணவிகள் தொகை படிப்படியாக அதிகரித்துச் சென்றமை அவருக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. அந்த மகிழ்ச்சி இரட்டிப்பாகும் விதத்தில் அவரது தன்னலமற்ற தியாகத்திற்குக் கிடைத்த பரிசுபோல செல்வி. மைமுனா காதர் அவர்கள் ஐந்தாம் வகுப்புப் புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் முதல்பிரிவில் சித்தியடைந்தார். இலங்கையிலேயே சிறந்த பெறுபேற்றைப்பெற்ற முஸ்லிம் மாணவியாகப் போற்றப்பட்டார். இந்தச் சாதனை அக்காலத்தில் நினைத்துப்பார்க்க முடியாதது. இதன்மூலம் பிறந்த மண்ணுக்கும், கல்வி கற்ற பாடசாலைக்கும், தன்னை இவ்வளவு தூரம் கல்வியில் சிறப்பாக உருவாக்கிய தலைமையாசிரியைத் தெய்வம் மகிழும்மாவுக்கும், ஏனைய ஆசிரியர்களுக்கும், தனது குடும்பத்தினருக்கும் பெருமைதேடித் தந்தார். மேலும் நிந்தவூரென்னும் குக்கிராமத்தை நோக்கிப் பலரும் பார்வை செலுத்துமளவிற்கு நிலைத்த புகழைத் தேடித்தந்தார். அவரது இந்தச் சாதனை இன்னமும் முறியடிக்கப்படவில்லை என்பது இங்கு சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும். இச்சந்தர்ப்பத்தில்தான் சேர்.ராஸிக் பரீட் அவர்களின் பாடசாலைக்கான இரண்டாவது வருகை 29.03.1945 இல் இடம்பெற்றது. தலைமை ஆசிரியையும், மாணவியையும் பாராட்டி மகிழ்ந்ததுடன் சம்பவத்திரட்டுப் பதிவுப் புத்தகத்திலும் எழுதிச் சென்றார். அப்போது பாடசாலையில் மூன்று ஆசிரியைகள் மட்டும் பணியாற்றினார். 162 மாணவிகள் கல்வி பயின்றனர். மேலும் இரு ஆசிரியைகள் உடனடியாகத் தேவை என்பதையும் குறிப்பிட்டிருந்தார். மிகவும் சிறப்பான முறையில் கல்விகற்றுவரும் மைமுனாவின் கல்வி தொடருவதற்கு ஏதாவது செய்யவேண்டுமென விரும்பினார். கல்முனைக் கச்சேரி உதவி அரசாங்க அதிபர் அல்ஹாஜ் ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் அவர்களுடன் தானும் கலந்துகொண்ட நிந்தவூர் ஜூம்ஆப் பள்ளிவாசலின் முற்றவெளியில் 1945 வைகாசிமாதம் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் தலைமையாசிரியையாகிய மகிழும்மாவையும் அவரது மாணவி மைமுனா காதர் அவர்களையும் பாராட்டிப் பேசினார். மைமுனாவைக் குடும்பத்தினர் தொடர்ந்து படிக்க வைக்குமாறும், முடியாவிட்டால் தாங்கள் பொறுப்பேற்றுப் படிக்க

வைப்பதற்குத் தருமாறும் இரண்டு அதிகாரிகளும் கேட்டுக் கொண்டனர். மைமூனா என்னும் மாணவி மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை அவ்வாறிருந்தது. ஆனால் சிறுவயதில் தந்தையை இழந்தவரான, குடும்பத்தின் கடைசிப் பெண்ணான மைமூனாவை வெளியே அனுப்பிப் படிக்க வைப்பதற்குக் குடும்பத்துப் பெரியவர்கள் விரும்பவில்லை.

ஐந்தாம் தரத்துடனிருந்த பாடசாலையில் தனது ஒரேயொரு மாணவியைக் கொண்டு அவருக்காகவே ஆறாந்தரத்தினை ஏற்படுத்திக் கற்கச் செய்தார் தலைமையாசிரியை மகிழும்மா அவர்கள். அவர் தமது முயற்சியில் மீண்டும் பாரிய சோதனையை எதிர்கொண்டார். எத்தனை பூகம்பங்கள் ஏற்பட்டாலும் அவற்றுள் வெந்தும் சாம்பராகாத திடசித்தத் துடன் செயற்படவேண்டிய நிலை தலைமையாசிரியைக்கு ஏற்பட்டது. பருவமெய்திய பெண் பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பக் கூடாது என்றிருந்த அக்காலச் சமூகச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு மைமூனாவின் கல்வியும் 1945 ஆம் ஆண்டுடன் தடைப்பட்டது. பாட்டனாரும் தாயாரும் ஊருடன் ஒன்றித்து நிற்கவேண்டியதாய் இருந்தாலும் தங்கள் குழந்தையின் கற்கும் ஆர்வத்தையும், மனநிலையையும் அறிந்து இருதலைக் கொள்ளி ஏறும்பாக வேதனைப்பட்டனர். அவர்களுக்கு ஏதோவொரு இனம்புரியாத அனுதாபம் மைமூனாமீது ஏற்பட்டது. அவரைப் பாதுகாப்புடன் பாடசாலைக்கு அனுப்பத் தீர்மானித்தனர். உண்மையில் பாடசாலைத் தலைமையாசிரியையின் தூண்டுதல், தமது பிள்ளை கொண்டுள்ள கல்வி மீதான பற்றுறுதி ஆகியவற்றினை நினைத்துப்பார்த்து இந்த முடிவினை மேற்கொண்டனர். இரண்டாவது தடையினையும் தாண்டினார் செல்வி. மைமூனா காதர் அவர்கள். மைமூனாவைப் பாடசாலைக்குக் கூட்டிச் செல்லவும், மீண்டும் அங்கிருந்து அழைத்துவரவும் ஓர் ஆளை ஒழுங்கு படுத்தினர். மைமூனாவின் தாயின் தந்தையார் இஸ்மாலெப்பை ஹாஜி யாரும், மைமூனாவின் தாயாரும் எடுத்துக்கொண்ட முற்போக்கான முடிவானது மைமூனா என்னும் நட்சத்திரம் எதிர்காலத்தில் கல்வித்துறையில் ஒளிவீசுவதற்குப் பெருந்துணை புரிந்ததெனலாம். இதனால் 1946 ஆம் ஆண்டு ஏழாந்தரமும் பாடசாலையில் தொடங்கப்பெற்றது. கீழ் வகுப்புக்களில் மாணவிகளின் எண்ணிக்கையும் தொடர்ந்து அதிகரித்தது. ஏழாந்தரத்தில் ஒரேயொரு மாணவியாகக் கல்விபயின்ற செல்வி. மைமூனா காதருக்குக் காரைதீவைச் சேர்ந்த செல்வி. எம்.சின்னப்பிள்ளை ஆசிரியை (பின்னர் திருமதி. எஸ்.தெய்வநாயகம்) எல்லாப் பாடங்களையும் கற்பித்தார். தையல், பின்னல் முதலான கலைகளில் வல்லுனரான அந்த ஆசிரியை யிடம் மாலை நேரங்களில் அக் கலைகளையும் மைமூனா கற்றுத் தேர்ந்தார். இக் காலகட்டத்தில் பாடசாலைக்கு 25.07.1946 இல் வருகை தந்திருந்த வித்தியாதரிசி செல்வி.ஆர்.எஸ்.மதியாவரணம் அவர்கள் மிகவிரைவில் இப்பாடசாலையில் எஸ்.எஸ்.ஸி வகுப்பொன்று உண்டாக்கப்படுமென்று ஊகமாகப் பதிவேட்டில் எழுதிச் சென்றமை, அதிபர்மீதும், அவரது மாணவி மைமூனா மீதும் அவர் கொண்டிருந்த அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையின்

பிரதிபலிப்பாகத் தென்பட்டது. அவரது தீர்க்கதரிசனம் சில ஆண்டுகளில் நனவாகியது.

11.07.1947 அன்று பாடசாலையில் சங்கீத விழா நடைபெற்றது. தலைமையாசிரியையே தயாரித்தளித்த சந்திரமதி புலம்பல் நாடகமானது சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக அரங்கேறியது. சந்திரமதியாக நாடகத்தில் சிறப்பாக நடித்துப் பெயர்பெற்றவர் மாணவி மைமுனா. ரஸீதும்மா தேவதாசனாக நடித்தார். இந்து சமயஞ் சார்ந்த நாடகமாயினும் அதில் உலகப் பொதுமையான தாய் - சேய் உள்ளத்துயர் விபரிக்கப்பட்டிருந்தது. இனிமையான இசைப்பாடல்களைப் பாடி மைமுனாவும், ரஸீதும்மாவும் நடித்திருந்தனர். பாம்பினாற் கடியுண்ட மகனை மடியில் தூக்கிவைத்து ஒப்பாரி சொல்லி மைமுனா அழுத காட்சி சபையோர்கள் யாவரையும் கவர்ந்தது. அவர்கள் தங்கள் ஊர்க்குழந்தைகளின் நடிப்பையும், திறமையையும் மனமாரப் பாராட்டினர். இவற்றுக்குக் காரணமான தலைமையாசிரியை மீதும், ஏனைய ஆசிரியைகள் மீதும் நம்பிக்கை வைத்துப் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர். விழா நிகழ்ச்சிகளை ஒத்திகை பார்க்க வந்திருந்த சங்கீத வித்தியாதரிசி எஸ்.செல்லத்துரை அவர்கள் சம்பவத்திரட்டுப் பதிவுப் புத்தகத்தில் “முஸ்லிம் பிள்ளைகளாயிருந்தாலும் நன்றாக நடித்தபடியால் ஆசிரியர்கள் மிகவும் பிரயாசப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைத்துச் சந்தோசப்படுகின்றேன்” எனப் பாராட்டி எழுதிச் சென்றார். இதேகால கட்டத்தில்தான் இலங்கை யின் முதலாவது பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடைபெற்றது. அதில் பொத்துவில் தேர்தல் தொகுதியில் வெற்றி பெற்றவரும், நிந்தவூர் மண்ணின் மைந்தருமாகிய அல்ஹாஜ் எம்.எம். இப்ராஹிம் அவர்கள் 28.10.1947 இல் பாடசாலைக்கு வருகைதந்து அதிபரை நேரில் வாழ்த்தியதுடன் பாடசாலையின் வளர்ச்சி பற்றிப் பெருமிதமும் கொண்டிருந்தார். பதிவேட்டிலும் அதனை ஆவணமாக்கினார். இப்படியாகக் கல்விமான்கள், அரசியல்வாதிகள் பலரும் பாடசாலைக்கு வருகைதந்து சிறப்பித்ததன் மூலம் பெண்கல்வி தொடர்பான தங்கள் அக்கறையையும் வெளிப்படுத்தியிருந்தனர். தலைமையாசிரியையின் அர்ப்பணிப்புக்கும், சேவைக்கும் இவை ஊக்கமும் ஆக்கமும் தந்தன.



அல்ஹாஜ் எம்.எம்.இப்ராஹிம்

படிப்படியாக ஒரேயொரு மாணவிமூலம் வகுப்புக்களை மேல்நோக்கி அதிகரித்துக் கொண்டார் கல்வித்தாய் மகிழும்மா. அதனால் ஆரம்ப வகுப்புக்களுடன் மாணவிகள் பாடசாலையை விட்டு விலகும் சூழ்நிலை தவிர்க்கப்பட்டது. மாணவிகள் பலரும் தொடர்ந்து படிப்பதில் ஆர்வங்காட்டுவதற்குக் கணிசமான பெற்றோரும் துணை நின்றனர். பாடசாலையில்

மேலுமொரு முன்னேற்றச் செயற்பாடு இடம்பெற்றது. பிறவ்னி (Brownly) அம்மா என அழைக்கப்படும் திருமதி. வீரசிங்கம் அவர்கள், சாரண இயக்க இணைப்பாளராய் இருந்த வேளையில் தலைமையாசிரியையின் சம்மதத்துடன் சாரணர் படையை பாடசாலையில் ஆரம்பித்து வைத்தார். வார மொருமுறை சாரண வகுப்புகள் நடைபெறலாயிற்று. பயிற்சிகள் நிறைவு பெற்று வருட முடிவில் சாரண இயக்கத்தின் மேலதிகாரிகளால் மாணவிகளுக்கு ரெண்டவுட்பெஜ் (Tenterwood badge) வழங்கப்பட்டது. இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் பாடசாலை வரவுப் பரிசோதகராக ஜனாப் எஸ்.கே.மீரா லெப்பை அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். முஸ்லிம் மாணவ, மாணவிகள் கல்வி பெறவேண்டுமென்பதில் அவர்கள் அதிக கரிசனை எடுத்துக்கொண்டதால் ஒழுங்காகப் பாடசாலைக்கு வராத பிள்ளைகள், உரிய காலத்தில் பாடசாலைக்குச் சேர்க்கப்படாத பிள்ளைகள், இடைநடுவில் பாடசாலையிலி ருந்து விலகிய பிள்ளைகள் ஆகியோரின்



ஜனாப் எஸ்.கே.மீராலெப்பை

பெற் றோருக்கெதிராக வழக்குகளைத் தாக்கல் செய்யத் தொடங்கினார். இவரது கடுமையான நடவடிக் கைகளால் பாடசாலைகளுக்கு ஒழுங்காக மாண வர்கள் சென்று வந்தனர். உரிய வயதில் பிள்ளை களைப் பெற்றோரும் பாடசாலையில் சேர்த்தனர். ஓரளவுக்கு நிந்தவூரில் பெண்கல்வியும் வளம் பெறத் தொடங்கியது. 14 ஆசிரியைகளும் 586 மாணவிகளுமாகப் பாட சாலை முன்னேற்றம் கண்டது. இடவசதி போதாமையாலும், தலைமையா சிரியையின் தொடர்ச்சியான நெருக்குதலினாலும் கல்வித் திணைக்களத் தினர்

60 அடி X 20 அடி அளவிலான தற்காலிக் கட்டிடம் ஒன்றினை நிந்தவூர் முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலையில் அமைத்துக் கொடுத்தனர்.

மீண்டும் மைமுனா காதரின் கல்வி தடைப்பட்டது. காட்டின் மத்தியில் சுதந்திரமாகத் தனித்துவாழும் சந்தனமரம் சிறந்த வாசனையைத் தரமாட்டாது. ஏனைய மரங்களின் வேர்களுடன் பின்னப்பட்டு, முறுக்குப் பட்டு வளரும் சந்தனமரமே அதிசிறந்த வாசனையைத் தரக்கூடியது. அதுபோல் பல்வேறு தடைகளையும், சவால்களையும் எதிர்கொண்டு முன்னேறிச் செல்பவர்கள் தமது இலட்சியங்களில் நிச்சயம் வெற்றி காணுவார்கள். மைமுனா காதர் என்ற மாணவியும் அதற்கு விதிவிலக்கல்லர். 1948 ஆம் ஆண்டு பாடசாலையில் J.S.C வகுப்பினைத் தொடக்கி வைத்தார் தலைமையாசிரியையான மகிழும்மா அவர்கள். மைமுனாவுக்கு ஓராண்டு பிந்திக் கற்ற இரு மாணவிகளுடன் மைமுனாவையும் அந்த வகுப்பில் வைத்துக் கற்பித்தனர். வருட முடிவில் பொதுப் பரீட்சைக்கு விண்ணப் பிக்கப்பட்டது. பின்னர் (Junior School Certificate) கனிஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சைக்கு மூன்று மாணவிகளும் தோற்றினர். மைமுனா

காதர் மூன்று பாடங்களிலும் சிறந்த பெறுபேற்றைப் பெற்றார். அந்தப் பெறுபேறு காரணமாகப் பாடசாலையானது கனிஷ்ட பாடசாலையாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டது. அத்துடன் 1948 ஆம் ஆண்டு சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப்பத்திர (S.S.C) வகுப்பும் பாடசாலையில் தொடங்கப்பட்டது. ஒரே யொரு மாணவிக்காக உறுதியுடன் செயற்பட்டார் மகிழ்மமா அவர்கள். அந்த மாணவிக்காக தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் இலக்கணம், தமிழ்ப் பாஷை (அக்காலத்தில் இலக்கணம், பாஷை என்பன தனித்தனிப் பாடங்களாயிருந்தன), சரித்திரம் ஆகிய பாடங்களைத் தலைமையாசிரியை தாமே பொறுப்பேற்றுக் கற்பித்தாரெனில் அவர் அந்த மாணவி மீது காட்டிய அன்பிற்கும் அக்கறைக்கும் எல்லையுண்டோ? ஈராண்டுகள் முடிவில் 1950 டிசம்பரில் நடைபெறும் எஸ்.எஸ்.ஸி பரீட்சைக்கு விண்ணப்பித்தார். முதன் முதலாகப் பாடசாலையில் வைக்கப்பட்ட வகுப்பாதலால் காலநேரம் பாராது தமது மாணவிக்குப் பாடங்களைச் சொல்லித்தந்தார். இதுவரை காலமும் இரு மணித்தியாலங்களுக்குரியதாயிருந்த வினாப்பத்திரம் இப்போது மூன்று மணித்தியாலங்களுக்கு உரியதாக மாற்றங்கண்டது. மைமூனாவும் பரீட்சை எழுதினார். அவரது மனதில் பரீட்சையில் வெற்றி காணுவேன் என்ற திடநம்பிக்கை காணப்பட்டது. அவர் நினைத்தது போலவே பரீட்சை முடிவும் அமைந்தது. ஏழு பாடங்களில் A தரச் சித்தியும் ஆங்கிலத்தில் மட்டும் B தரச் சித்தியும் பெற்றிருந்தார். கல்முனைக் கல்விப் பிரிவில் அவ்வருடத்திற்கான சிறந்த பெறுபேறாக இது விளங்கியதால் பாராட்டுக்குரியவராக மைமூனா காதரைப் பெருமைப்படுத்தியது. இதனால் பாடசாலைச் சமூகமே பெருமை பெற்றது. இதுவரை முஸ்லிம் பிள்ளைகளின் பெண்கல்வி தொடர்பாகச் சிந்திக்காதவர்களையும் சிந்திக்க வைத்தது. இதனால் தலைமையாசிரியை மகிழ்மமா நிந்தவூரில் மாத்திரமன்றி ஏனைய பிரதேசத்தவர்களாலும் கொண்டாடப்பட்டார். ஏழாண்டுகள் அவர் பட்ட பாட்டுக்குப் பலன் கிடைத்து விட்டது. தமது ஒரேயொரு மாணவியின் பெறுபேற்றை வைத்துக்கொண்டு பாடசாலையை இலங்கையின் முதலாவது முஸ்லிம் பெண்கள் சிரேஷ்ட பாடசாலை என்ற அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தி வைத்தார். அதுவே முதலாவது முஸ்லிம் பெண்கள் மகாவித்தியாலயம் ஆகியது.

காலம் நிந்தவூருக்கு வழங்கிய கொடை இதுவாகும். அருளாளன் ஆகிய அல்லாஹ் தூய மனங்கொண்ட மைமூனா காதருக்காக ஏற்படுத்திக் கொடுத்த நல்வாய்ப்பு இதுவெனலாம். நிந்தவூர் முஸ்லிம் சமூகம் ஒருமனதாக மகிழ்மமா மாதரசியைப் புகழ்ந்தேற்றியது. தங்களுரில் எஸ்.எஸ்.ஸி சித்திபெற்ற முதலாவது பெண்ணான மைமூனாவையும் வாழ்த்தியது. மைமூனாவின் தாய்வழிப் பாட்டனார் இஸ்மாலெப்பை ஹாஜியார் அவர்கள் தந்தையில்லாத குறை தமது பேத்திக்குத் தெரியாவண்ணம் பாடசாலையின் தலைமையாசிரியை, ஆசிரியைகள் ஆகியோருடன், ஊரிலுள்ள பெரியவர்கள், பிரமுகர்கள், கல்விமான்கள் ஆகியோரையும் அழைத்து ஆடறுத்துப் புரியாணி கொடுத்து உபசரித்திருந்தார்.

மைமுனாவிற்குக் கற்பித்தோரைப் பாராட்டிக் கௌரவித்தார். ஒரு செடி வளர்ந்து மரமாகிப் பயன்தரும்காலம் கனிந்து விட்டதுபோல் மைமுனா எனும் மாணவியின் வாழ்க்கைப் பயணத்தில் புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது. 17.03.1951 அன்று மைமுனா காதரின் எஸ்.எஸ்.ஸி பரீட்சைப் பெறுபேறு கிடைத்தது. பாடசாலை ஆரம்பமான 1928 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 23 ஆண்டுகளில் நிந்தவூர் மண்ணில் முதலாவது எஸ்.எஸ்.ஸி சித்திபெற்ற முஸ்லிம் பெண் உருவாகிவிட்டார். உடனடியாகவே மகிழ்மமா தாயார் அவரை மட்டக்களப்பிலுள்ள கல்வித் திணைக்களத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். கல்வியதிகாரி திரு.கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களிடம் மைமுனா வின் எஸ்.எஸ்.ஸி பெறுபேற்றைச் சமர்ப்பித்து 17.04.1951 முதல் தமது பாடசாலையின் பதில் உதவி ஆசிரியை நியமனம் பெற வழிவகுத்தார். தனது 19 ஆவது வயதில் ஆசிரிய நியமனம் பெற்றதன் மூலம் இலங்கை முஸ்லிம் மகளிரில் ஆகக் குறைந்த வயதில் அரசாங்க ஆசிரியையாகவும் மைமுனா வாகை சூடிக் கொண்டார். தொடர்ந்து செல்வி. மைமுனா காதர் அவர்கள் தமது ஆசிரியையின் - தலைமை ஆசிரியையின் வழிகாட்டலில் சுமார் எட்டு மாதங்கள் கற்பித்தல் தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தார். எத்தனை பேருக்கு இத்தகைய அரியநல் வாய்ப்புக் கிடைக்கும்? இறைவனின் அருங்கருணை யாலன்றோ இது சாத்தியமாகும்.

இந்த வேளையில் மாதரசி மகிழ்மமா அவர்களின் பதவி தொடர்பாக ஒன்றைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அக்காலத்தில் மத்திய மகா வித்தியாலயங்கள், கல்லூரிகள் தவிர்ந்த ஏனைய பாடசாலைகளில் தலைமைப் பொறுப்பிலிருந்தவர்களை ஆண்களாயின் தலைமையாசிரியர் என்றும், பெண்களாயின் தலைமையாசிரியை என்றும் பதவிவழியாக அழைக்கப்பட்டது. அரசாங்கம் பாடசாலைகளைக் கையேற்றபின் (1960 களின் பின்னரே) அதிபர் (The Principal) எனப் பெயர் மாற்றஞ் செய்யப் பட்டது. எனவேதான் ஆசிரிய அன்னை திருமதி. மகிழ்மமா கிருஷ்ணா னந்தம் அவர்களை இந்நூலில் தலைமையாசிரியை என விழித்துக் கூறப் பட்டுள்ளது. இனித் தலைமையாசிரியையின் குடும்பச் சூழமைவு பற்றி நோக்குவோம்.

மகிழ்மமா அவர்களுக்கு ஒரேயொரு அண்ணன் மாத்திரமே உடன்பிறப்பாக இருந்துள்ளார். அவரது பெயர் சதாசிவம். இளமையிலேயே மட்டக்களப்பு சென்ற அவர், அங்கேயே மணஞ்செய்து குழந்தைகளுடன் வாழ்ந்திருந்தார். இடையிடையே குழந்தைகளுடன் நிந்தவூர் சென்று சகோதரியையும், பெரிய தாயாரையும் பார்த்து வருவார். அவ்வேளைகளில் பாடசாலையில் ஏதேனும் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றால் அவற்றையும் பார்த்து மனங்களிப்பார். சகோதரிக்கு முன்னதாகவே மட்டக்களப்பிலேயே அவர் காலமாகி விட்டார். தலைமையாசிரியை மகிழ்மமாவின் திருமணம் சற்றுத் தாமதமாகவே அவரது 33 ஆவது வயதில் 1949 ஆம் ஆண்டு நடை பெற்றது. வடமராட்சி அல்வாயைச் சேர்ந்த கந்தையா - சிவகாமிப்பிள்ளை தம்பதியரின் எட்டுப் பிள்ளைகளில் கடைசியான கிருஷ்ணானந்தம்



கிருஷ்ணானந்தம் - மகிழும்மா தம்பதியர்



கிருஷ்ணானந்தம், மகிழும்மா, சிவஜோதி, சிவபுத்திரன் ஆகியோர்

என்பவரே அம்மையாரின் கணவராவார். விவசாயக் குடும்பத்தின் வாரிசு அவர். தொண்டர் ஆசிரியராக ஊர்ப் பாடசாலையில் சிலகாலம் பணியாற்றியிருந்தார். பண்பும், பழகுவதற்கு இனிமையும் நிறைந்தவர். கிருஷ்ணானந்தம் - மகிழும்மா தம்பதியருக்கு ஒரேயொரு மகள் மாத்திரம். சிவஜோதி என்னும் பெயரினள். 1951 இல் பிறந்தவர். க.பொ.த சாதாரண தரம் வரை தாயார் கல்வி கற்ற உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரியில் கற்றவர். தந்தையார் சத்தம்போட்டுப் படிப்பிக்கும் போது ஒருவிதமான களைப்பு ஏற்படுவதால் இளமையிலேயே கற்பித்தலை நிறுத்தி விட்டார். மகளைப் பராமரிப்பதில் அக்கறை காட்டினார். ஆனால் விடுமுறைக் காலங்களில் நிந்தவூர்ப் பாடசாலை விடுதியில் மனைவி, குழந்தையுடன் தங்கியிருக்கையில் மிக அருமையான முறையில் பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பாராம். கிருஷ்ணானந்தம் தம்பதியர் தமது ஏகபுத்திரிக்கு அவளது 22 ஆவது வயதில் 1973 ஆம் ஆண்டு எஞ்ஜினியர் சிவபுத்திரனைத் திருமணஞ் செய்து வைத்தனர். சிவபுத்திரனின் தந்தையார் யாழ்ப்பாணம், கொக்குவில்லைச் சேர்ந்தவர். தாயார் கெருடாவிலைச் சேர்ந்தவர். இரு ஆண்களும் இரு பெண்களுமான பிள்ளைகளில் மூத்தவர் சிவபுத்திரன். சிவஜோதி - சிவபுத்திரன் தம்பதியருக்குப் பதினொரு பிள்ளைகள். ஆண்கள் ஐவர், பெண்கள் ஆறுபேர். தனது மனைவி தனிப்பிள்ளையாயிருந்ததால், தாம் அதிக பிள்ளைகள் பெறவேண்டுமெனச் சிவபுத்திரன் விரும்பினாராம். இன்று (2018இல்) அவர்களின் ஐந்து பிள்ளைகள் வெளிநாடுகளிலும், ஏனையோர் உள்நாட்டில் அரசு பதவிகளிலும் உள்ளனர். அனைவரும் மணஞ் செய்து குழந்தைகளுடன் மகிழ்ச்சிகரமாக வாழ்கின்றார்கள். நான்குபேர் ஆசிரியத் தொழிலிலுள்ளனர். மூத்த மகள் திருமதி. பிரதீபா ஜெயகாந்தன்

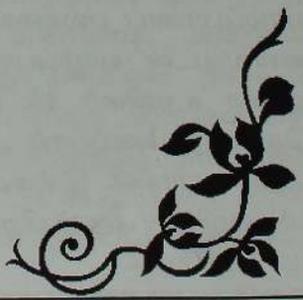
பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரியில் இரசாயனவியல் ஆசிரியையாகப் பணிபுரிகிறார். கிருஷ்ணானந்தம் - மகிழம்மா தம்பதியருக்குத் தற்போது 13 பூட்டப்பிள்ளைகள் உள்.

தமது பெற்றோரைப்பற்றித் திருமதி.சிவபுத்திரன் அவர்கள் கூறும் போது தந்தையும், தாயும் ஒரே ஆண்டிலேயே பிறந்தவர்கள் என்றும் (தந்தையார் 02.02.1916, தாயார் 24.11.1916), அவர்களின் மரணம்தான் காலவேறு பாடுடையது என்றும் கூறினார். தந்தையார் 2002 ஆம் ஆண்டு காலமாகி விட்டார், தாயார் 22.01.2006 இல் காலமானதாகத் தெரிவித்தார். சிறிது காலம் முதுமை காரணமாக நோய்வாய்ப்பட்டிருந்து தமது 90 ஆவது வயதில் மகிழம்மா ஆசிரியை மரணமானாராம். கணவன் மனைவி இருவரும் ஆயிரம் பிறைகண்டு நிறைவாழ்வு கண்டுள்ளனர். “எச்சத்தாற் காணப்படும்” என்பதற்கிணங்கச் சந்ததியினர் சீருஞ் சிறப்புமாக வாழ்கின்றனர். தாயாரின் தமிழிலக்கணம், இலக்கியம் கற்பிக்கும் திறன் பற்றி வியந்து கூறினார் திருமதி. சிவஜோதி சிவபுத்திரன். தமது தாயார் 15 ஆண்டுகாலம் நிந்தவூர்ப் பெண்கள் பாடசாலையில் கடமையாற்றியபின், கட்டாய இடமாற்றங் காரணமாக பேருவளை முஸ்லிம் மகாவித்தியாலயத்தில் சுமார் மூன்று வருடங்கள் கடமையாற்றினாரென்றும், அக்காலகட்டத்தில் (1958 ஆகஸ்டில்) ஏற்பட்ட இனக்கலவரம் காரணமாக ஊர் திரும்பிச் சுமார் மூன்று மாதகாலம் தற்காலிகமாகக் கம்பர்மலை அ.த.க பாடசாலையில் பணிபுரிந்த பின், நிரந்தரமான இடமாற்றம் பெற்றுக் கொண்டார் எனவும் தெரியப்படுத்தினார். திருமதி.மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தம் அவர்கள் அதற்குப்பின்னர் தமது அயலூரான கரவெட்டி யாக்கரு விநாயகர் வித்தியாலயத் தலைமையா சிரியராகச் சுமார் ஐந்து ஆண்டுகளும் (1959 - 1964), வவுனியா பம்பைமடு அ.த.க வித்தியாலயத்தில் மூன்று மாதங்களும், வேலணை அம்பிகை மகளிர் வித்தியாலயத்தில் சுமார் ஏழு ஆண்டுகளும் பணிபுரிந்தபின், தொண்டை மானாறு வீரகத்தி வித்தியாலயத்தில் சுமார் மூன்று மாதகாலம் பணிபுரிந்து கட்டாய ஓய்வுத் திட்டத்தின்கீழ், தமது 55 ஆவது வயது நிறைவில் 1971 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 24 ஆந் திகதியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுக்கொண்டார்.

சமூகநலச் செயற்பாடுகளில் அக்கறையுள்ளவராயிருந்தபோதிலும் அவரது தந்தையார் (பாட்டனார்) பொதுவிடயங்களில் பெண்கள் ஈடுபடுவதை விரும்பாத காரணத்தால் தமது தாயார் ஓய்வுக்குப் பின்னர் வீட்டுடனும், குடும்பத்துடனும் ஒதுங்கிக்கொண்டு ஒரு சராசரிப் பெண்ணாகவே வாழவேண்டியிருந்தது எனக் கூறினார் திருமதி. சிவபுத்திரன். ஏனெனில் அந்தக்காலச் சமூகச் சூழல் பொதுவிடயங்களிலீடுபடும் யாழ்ப்பாணத்துப் பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு விமர்சனங்களை உண்டு பண்ணும் என மகிழம்மா எனும் மாதரசியின் தந்தையார் கருதினார். நாற்பதுகளில் நிந்தவூரின் கல்விச் சமூகச் சூழலை மாற்றியமைத்த பெண்மணியால், 1970 களில் தாம் பிறந்த மண்ணின் சமூகச் சூழ்நிலையை எதிர்கொள்ள முடியாதிருந்தது. இருப்பினும் தனது பேரக்குழந்தைகளைக்



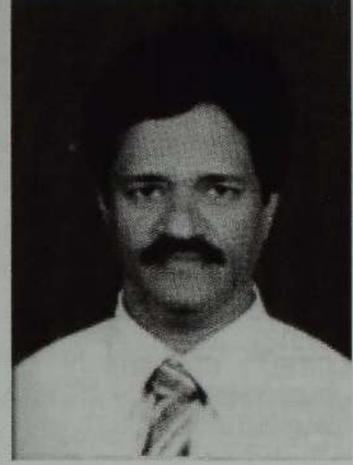
கவனிப்பதிலும், அவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதிலும், கணவனைக் கவனிப்பதிலும் அதிக கவனம் செலுத்தினார். சுமார் 35 வருடங்கள் ஓய்வூதியம் பெற்ற பெருமைக்குரியவரானார். திருமதி. மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தம் அவர்கள் சற்று மெல்லிய உருவம் உடையவர். அந்த மெல்லிய உருவத்திலும், மென்மையான உள்ளத்திலும் உறுதியான நம்பிக்கையும், செயற்பாடும் கொண்டவர். குடும்பத்தவர்களுடன் நெருங்கி யிருக்க முடியாமல் 18 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வெளி மாவட்டங்களிலும், ஏழு ஆண்டுகள் கடல் கடந்து பண்ணை வீதியாற் சென்று வேலணையிலும் தலைமையாசிரியையாக - அதிபராகப் பணிபுரிந்தவர். வேலணையில் கடமையாற்றும்போது அவரும், இன்னுஞ்சில ஆசிரியைகளும் “ஓம் முருகா” வர்த்தக நிறுவன உரிமையாளர் திரு.சிற்றம்பலம் அவர்களது வீட்டில் தங்கியிருந்தனர். விடுமுறைநாட்களில் வீடுசென்று திரும்புவர். ஓய்வின் பின்னர் முழுமையாகக் குடும்பத்தினருடன் காலத்தைச் செலவழிக்க முடிந்தது. “காலம் என்பது கறங்குபோற் சுழன்று மேலது கீழாய்; கீழ்து மேலாய் மாற்றிடுந்தோற்றம்” என்று மனோன்மணியம் கூறுவதை இங்கு நோக்க முடிகிறது.



4. நினைவோடையில் நீந்தும் நெஞ்சம்...

“உம்மா, உங்களுடைய ஆசிரிய கலாசாலை அதிபரைப்பற்றி வீரகேசரியில் கட்டுரை வந்திருக்கு; படிச்சுப் பாருங்க” என்று நிந்தவூர் அமானா வங்கி முகாமையாளராகப் பணிபுரியும், நல்லம்மா அதிபரின் மூன்றாவது மகன் அல்ஹாஜ். Z.M.சபீக் தாயாரிடம் 06.01.2011 ஆம் திகதிக்கான பத்திரிகையைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். கண்கள் ஆச்சரியத்தால் அகல விரிய, மனம் ஆனந்தத்தால் பரவசமடைய, மூக்குக் கண்ணாடியை எடுத்து அவசரமாக மாட்டியபடி கையிலுள்ள பத்திரிகையை விரித்துத் தேடிக் குறிப்பிட்ட கட்டுரையை வாசிக்கலானார் அதிபரம்மா. கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலையின் புகழ்பூத்த அதிபர் சிரஞ்சீவி

ரதிலகூமி ஆனந்தக்குமாரசுவாமி என்ற தலைப் பில் கலாசாலையில் அப்போது தமிழ் விரிவுரை யாளராக இருந்த திரு. முருகேசு கௌரிகாந்தன் அவர்கள் அந்தக் கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். முழுமூச்சில் கட்டுரையைப் படித்து முடிந்ததும், தவறவிட்ட ஆட்டுக்குட்டியைத் தேடித் தவிக் கும் ஆட்டிடையனின் தவிப்பினைப் போலத் தனது குருத்தினியின், தன்னை முன் மாதிரியான ஆசிரியையாக, அதிபராக உருவாக்கிவிட்ட வருமான திருமதி.மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தம் அவர்களைப் பற்றிய ஏதேனும் தகவல்களை இக்கட்டுரை எழுதியவர்மூலம் பெற்றுக் கொள்ள முடியுமோ என்று நினைத்துக் கொண்



விரிவுரையாளர் மு.கௌரிகாந்தன்

டார். கடந்த முப்பது ஆண்டுகால உள்நாட்டு யுத்தம் தமிழ்பேசும் மக்களைப் புரட்டிப்போட்டிருந்தது. 2009 இன் கடைசிப் பகுதியில்தான் ஆயுதங்கள் மௌனிக்க வைக்கப்பட்டன. இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் தமிழர், முஸ்லிம்கள் ஆகியோருக்கிடையில் நல்லுறவும் ஓரளவு அவநம்பிக்கை களின் அடிப்படையில் பாதிக்கப்பட்டு இருந்தது. இதனால் தமது ஆசிரியை பற்றிய எந்தத் தகவல்களையும் நல்லம்மா அதிபரால் பெற முடியாதிருந்தது. இறுதியாக 1983 ஆம் வருட ஆரம்பத்தில் நல்லம்மா அதிபர், தனது சகோதரியின் மகனான டாக்டர் கே.எல்.அதாவூர் றஹுமான் அவர்களை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மருத்துவபீடத்தில் சேர்ப்பதற்காகத் தனது கணவருடன் யாழ்ப்பாணம் சென்றிருந்தார். அப்போது சோனகதெருவி லுள்ள உறவினர் வீட்டில் தங்கியதுடன், அவர்களது காரை எடுத்துக் கொண்டு கோப்பாய் ஆசிரியகலாசாலை, கெருடாவிலிலுள்ள மகிழம்மா அம்மையாரின் இல்லம் ஆகியவற்றிற்குச் சென்று வந்தனர் கணவனும் மனைவியும். அதன் பிறகு யாழ்ப்பாணத்துக்குப் போவது பற்றி நினைக்கவே முடியவில்லை.



விரிவுரையாளர் கௌரிகாந்தனின் கட்டுரையை வாசித்ததும் கடந்தகால நினைவுகள் நல்லம்மா அதிபரின் நெஞ்சத் திரையில் நிழற்படம் போல் ஓடின. ஆசிரிய கலாசாலைக்குச் சென்றபோது அங்கு அதிபராயிருந்த திருமதி. ஆனந்தக்குமாரசுவாமி அவர்கள் தன்னையும் கணவரையும் வரவேற்று உட்காரச் செய்து, சுகநலம் பற்றி விசாரித்தமை, பயிற்சி காலத்தின் போது நடந்த சம்பவங்களை அசை போட்டுப் பார்த்தமை, கலாசாலையின் புதிய மாற்றங்களைத் தெரிவித்தமை ஆகியவற்றை நினைத்துக் கொண்டார். அதன்பிறகு அதிபர் நல்லம்மாவைத் தானே

திருமதி. ஆனந்தக்குமாரசுவாமி வகுப்பறைகளுக்கு அழைத்துச் சென்று ஆசிரிய மாணவர்களுக்கும், விரிவுரையாளர்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்தினார் திருமதி. ஆனந்தக்குமாரசுவாமி அவர்கள். எல்லோரும் இந்த செயற்பாட்டை - 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆசிரிய பயிற்சி பெற்ற ஒரு மாணவி மீது கலாசாலையின் அதிபர் காட்டிய அன்பையும், மரியாதையையும் வியப்புடன் நோக்கினர். மேலும் இவருக்கு முதல் வருடத்தில் ஒருவரும், இவருடன் வேறு இருவருமாக நான்கு முஸ்லிம் பிள்ளைகள் இங்கு கல்விகற்றனர் எனக் கூறியதுடன், அதிபரும், அனைத்து விரிவுரையாளர்களும் இவரின்மீது (நல்லம்மா அதிபர் மீது) அப்போது தனிமரியாதை வைத்திருந்தனர்; ஏனெனில் பண்பாகவும் இனிமையாகவும் பழகுவதுடன், அனைத்துப் பாடங்களிலும் திறமை காட்டிப் பிரகாசித்தவர் என்றும் ஆசிரிய மாணவர்களுக்கும், விரிவுரையாளர்களுக்கும் நல்லம்மா அதிபர் பற்றிப் பெருமைப்படுத்திக் கூறியுள்ளார். பின்னர் அவர்களைத் தமது அலுவலகத்திற்குக் கூட்டிச் சென்று இருவருக்கும் தேநீர் விருந்து வைத்து வழியனுப்பி வைத்தார். இவையாவும் நல்லம்மா அதிபரின் நினைவில் வந்ததும் புகழ்பூத்த அதிபர் திருமதி. ஆனந்தக்குமாரசுவாமியை நினைத்து நெஞ்சம் கனத்தது; நெகிழ்ந்தது.

அதன்பிறகு உறவினரது காரில் தம்பதியர் கெருடாவிலுக்குச் சென்றனர். வடமராட்சிப் பிரதேசத்தில் நீண்டகாலத்தில் பலமாற்றங்கள் நிகழ்ந்ததால் ஒருவாறு கஷ்டப்பட்டு மகிழ்ம்மா அம்மையாரின் வீட்டைக் கண்டு பிடித்தனர். அன்பான ஆசிரியை, அவரது கணவர், அவர்களது ஒரே மகள் சிவஜோதி, மருமகன் பொறியியலாளர் சிவபுத்திரன், அவர்களது குழந்தைகள் யாவரையும் கண்டு, அன்பொழுக உரையாடி, அன்றிரவு அங்கேயே தங்கி, கடந்தகால கல்விசார் அனுபவங்களை நினைவு படுத்தியதுடன், பாடசாலையில் 1978 இல் நடைபெற்ற பொன்விழாக் கொண்டாட்டத்தின்போது மகிழ்ம்மா - கிருஷ்ணானந்தம் தம்பதியர் பிரதம அதிதிகளாகக் கலந்து சிறப்பித்தமை பற்றியும் மகிழ்வோடு பேசி விட்டு, மறுநாட் காலையில் இனிய நினைவுகளுடன் யாழ்ப்பாணம் திரும்பினர். பின்னர் நிந்தவூருக்கு மீண்டதையெல்லாம் நினைக்கையில் தாயின்

மடியில் குழந்தை தலைவைத்துப் படுத்துக் கிடக்கும் சுகமும் மகிழ்ச்சியும் நல்லமா அதிபருக்கு ஏற்பட்டது.

1951 ஆம் ஆண்டு நிந்தவூர் அரசினர் முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலையில் பதில் உதவியாசிரியராகக் கடமையாற்றும்போதே தலைமையாசிரியை அவர்கள், அதேயாண்டு நடைபெறவிருந்த ஆசிரிய கலாசாலைப் புகழுகப் பரீட்சைக்கு மைமுனா காதரை விண்ணப்பிக்கச் செய்து, பரீட்சையையும் எழுதுவித்தார். பரீட்சையின்மூலம் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட மைமுனாவுக்கும் மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரிய கலா சாலைக்கு இடம் கிடைத்தது. ஆனால், கலவன் கலாசாலையாக அது விளங் கியதால் குடும்பத்தவர்கள், அங்கு பயிற்சிபெற மைமுனாவை அனுப்ப விரும்பவில்லை. தற்காலத்தில் முஸ்லிம் பெண்கள் தமிழ்மொழிமூலக் கலவன் ஆசிரிய கலாசாலைகளில் பயிற்சி பெற்றுக் கொள்வது நடை முறையில் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. 2009 - 2010 காலப்பகுதியில் யுத்தச் சூழ்நிலை நெருக்கடிகள் மத்தியிலும் சுமார் 225 முஸ்லிம் ஆசிரிய மாணவர்கள், அவர்களுள் முக்காற் பங்கினர் பெண்கள்; கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றனர். ஆனால் சுமார் 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் முஸ்லிம் பெண்கள் இப்படியான வாய்ப்புகளை பயன்படுத்த முடி யாத கட்டுப்பாடுகளும் பாதுகாப்புகளும் காணப்பட்டன.

மைமுனா காதரின் நிலையறிந்து தலைமை ஆசிரியை மகிழும் மாவின் ஆலோசனைப்படி மைமுனாவின் தாய்வழிப் பாட்டனார் இஸ்மா லெப்பை ஹாஜியார், அப்போது இலங்கையின் முதலாவது பாராளு மன்றத்தில் பொத்துவில் தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், பாராளுமன்றக் காரியதரிசியாகவும், பிரதியமைச்சராகவும் இருந்த அல் ஹாஜ் எம்.எம்.இப்ராஹிம் அவர்களிடம் சென்று நிலைமையை எடுத்துக் கூறி உதவும்படி கேட்டுக் கொண்டார். பலமுறை சென்று கேட்டுக் கொண்டதனால் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கடைசி நேரத்தில் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலைக்குரிய (அப்போது அக்கலாசாலை பெண்கள் மட்டும் பயிற்சி பெறுவதாயிருந்தது) நேர்முகப் பரீட்சைப் பட்டியலில் செல்வி. மைமுனா காதர் அவர்களின் பெயரையும் சேர்க்கச் செய்துவிட்டார். காலத்தினால் செய்யப்பட்ட இப்பேருதவியானது மீண்டுமொரு தடைக் கல்லைத் தாண்டி முன்னேறிச் செல்ல மைமுனாவிற்று வாய்ப்பளித்தது. இவையெல்லாம் நல்ல மனம் படைத்தவர்கள் மூலம் இறைவன் செயற் படுத்துகின்ற பெருங்கருணையென நினைத்து, நிகரற்ற அருளாளனாகிய இறைவனுக்கு நன்றி சொன்னார் ஆசிரியை மைமுனா காதர். “இந்துக்களுக்கு உரிய தெய்வம் காசியிலும், இஸ்லாமியர்களுக்கு உரிய தெய்வம் மக்காவிலும் இருந்தாலும் எல்லோருக்கும் பொதுவான தெய்வம் அவரவர் உள்ளத்திலேயே இருக்கிறது” என்று ஆன்மீக ஞானியான கபீர்தாசர் உரைத்த பொன்மொழி இங்கு மைமுனா விடயத்தில் மகிழும்மாத் தாயாராலும், அல்ஹாஜ் இப்ராஹிம் பாராளுமன்ற உறுப்பினராலும் சாத்தியமாகி

வெற்றிகண்டதை நினைக்கத் தோன்றுகின்றது.

1951 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 17 ஆந் திகதி நேர்முகப் பரீட்சை கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையில் இடம்பெறுவதாகக் கடிதமும் கிடைத்து விட்டது. பாடசாலை இறுதித் தவணை விடுமுறைக் காலமாகையால் தலைமையாசிரியை மகிழ்மமா அவர்கள் ஊருக்குச் சென்று விட்டார். தொலைபேசி வசதிகள் இல்லாத அந்தக் காலத்தில், நேர்முகப்பரீட்சைக்குக் கடிதம் வந்தால் காங்கேசன்துறைப் புகையிரத நிலையத்திற்கு பயணச் சீட்டுப் பெற்றுப் புகைவண்டியில் (தொடருந்து) வருமாறு அன்னை மகிழ்மமா மைமுனாவுக்குக் கடிதம் போட்டிருந்தார். மைமுனா காதரின் யாழ்ப்பாணத்திற்கான முதற்பயணமும் ஆரம்பமாயிற்று. பாட்டனார் இஸ்மாலெப்பை ஹாஜியாருடனும், தம்பியார் கிதிர் முஹம்மதுவுடனும் மைமுனாவின் யாழ்ப்பாணப் பயணம் காலை பத்து மணியளவில் தொடங்கிற்று. புதிய இடம் நோக்கிப் புறப்படுவது பற்றிய பயமிருந்தாலும், எத்தனையோ தடைகளைத் தாண்டி வாழ்க்கை என்னும் மரதனோட்டத்தில் வெற்றிகண்டுவரும் மைமுனாவுக்கு நல்லதொரு இலட்சியம் நோக்கிய பயணம் மகிழ்ச்சியை அளிக்கவும் தவறவில்லை. அக்காலத்தில் முஸ்லிம் இளம்பெண்கள் பாதுகாப்பின்றி எங்கும் செல்வதில்லையாதலால், கண்ணை இமை காப்பது போன்று தகப்பனிடத்திலிருந்து தமது பேத்தியைக் காத்துவரும் பாட்டனாரும், தம்பியாரும் கூடவே வந்தனர். மூவரும் காரொன்றை ஒழுங்குபடுத்தி சுமார் 30 மைல்கள் தூரத்திலுள்ள மட்டக்களப்புப் புகையிரத நிலையத்தை அடைந்தனர். அங்கு யாழ்ப்பாணம் செல்வதற்கான பயணச்சீட்டினைப் பெற்றுக்கொண்டு கொழும்பு செல்லும் புகையிரதம் புறப்படும்வரை யாழ்ப்பாணத்துக்குரிய பெட்டியில் ஏறிக் காத்திருந்தனர். அப்பெட்டி நெருக்கடியாகவிருந்தது. குறுகிய தூரப் பயணிகளும் அங்கே காணப்பட்டனர். மட்டக்களப்பு - கொழும்பு புகையிரத வண்டியானது மாகோ புகைவண்டி நிலையத்திற்கு வந்தவுடன், அங்கிருக்கும் யாழ்ப்பாணம் செல்வதற்கான தனிப் பெட்டியைக் கழற்றி விட்டுக் கொழும்பு செல்வது வழமையாகும். எனவே மட்டக்களப்புப் புகை வண்டியானது மாகோவரை சென்று அங்கு யாழ்ப்பாணத்துக்குரிய பெட்டியைக் கழற்றிவிட்டு கொழும்பு சென்று விடும். பின்னர் கொழும்பு - காங்கேசன்துறைப் புகைவண்டி வந்து கொழுவிக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் புறப்படும். அக்காலத்தில் டிசல் எஞ்சினையுடைய புகைவண்டிகள் குறைவு. நிலக்கரியால் இயங்கும் “கரிக்கோச்சி”களே பயணத்திற்குரியவைகளாய் இருந்தன. அத்துடன் மட்டக்களப்பிலிருந்து மாகோ சென்று, பின் யாழ்ப்பாணம் செல்வது புகைவண்டிப் பிரயாணத்தைப் பொறுத்துச் சிரமமும், காலவிரயமும் கொண்டதாகவே இருந்தது. இப்போது கொழும்பிலிருந்து வந்த புகையிரதம் மாகோவில் யாழ்ப்பாணப் பெட்டியைக் கொழுவிக் கொண்டு புறப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்துடன் அதிகளவு பயணிகள் இறங்கி விட்ட நிலையில் புகைவண்டியானது காங்கேசன்துறை நோக்கிச் சில பயணிகளுடன் சென்று காலை ஏழு மணியளவில் புகையிரத நிலையத்தை

அடைந்துவிட்டது. கொழும்பு - காங்கேசன்துறைப் புகையிரதப் பாதையே இலங்கையில் மிக நீண்டதுரம் உடையதாகும். இலங்கைத்தீவின் ஒரு எல்லையாகிய காங்கேசன்துறையில் மூவரும் இறங்கிக் கொண்டனர். அவர்களை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த கிருஷ்ணானந்தம் தம்பதியர் அன்புடன் வரவேற்றனர். மைமூனாவை மகிழ்ந்தார் அவர்கள் அன்புடன் அணைத்து முத்தமிட்டார். இந்த அன்பு வலையில் அகப்பட்ட பின்னர் இதுவரையிலிருந்த பிரயாணக் கஷ்டங்கள் யாவும் மைமூனாவுக்குப் பறந்தோடிவிட்டன. ஐயாவும், அம்மாவும் வந்திருந்த காரில் இப்போது ஐவராகப் பயணம் கெருடாவிலுள்ள அம்மையாரின் வீடு நோக்கித் தொடர்ந்தது. வீட்டினை அடைந்ததும் அங்கு தலைமையாசிரியைக்கு எப்போதும் துணையிருக்கும் பெரிய தாயாரும், பெற்ற தாயாரும் அன்போடு மைமூனாவையும், அவரது பாட்டனாரையும், தம்பியாரையும் வரவேற்று மகிழ்ந்தனர். அப்போது கிருஷ்ணானந்தம் தம்பதியரின் ஒரே மகளான சிவஜோதி நான்கு மாதக் குழந்தை. அக் குழந்தையைத் தூக்கி முத்தமிட்டு மகிழ்ந்தார் மைமூனா காதர். மகிழ்ந்தார் தாயார் பெற்ற குழந்தை சிவஜோதி; நான் அவர் வளர்த்தெடுத்து ஆளாக்கிய குழந்தை; என்ற நினைப்பில் ஆசிரியையை நன்றியுடன் நோக்கினார் மைமூனா. அன்றிரவு அங்கேயே தங்கிவிட்டுத் தனது குருத்தினியுடனும் அவரது கணவருடனும் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையைச் சென்றடைந்தார் மைமூனா. கூடவே பாட்டனாரும் தம்பியும் சென்றனர்.

எழுத்ச் செல்லும் வீதியின் கைகள்

எழுதீ எழுதி மேற்செல்லும்

அழுதாலென்ன? தொழுதாலென்ன?

அதிலோர் எழுத்தும் மாறாதே!

பாரசீகக் கவிஞர் உமர் கயாமின் பாடல்வரிகள் இவை. கவிமணி தேசிகவிநாயம் பிள்ளை மொழிபெயர்த்தது. மைமூனா என்ற மங்கையின் வாழ்வில் அடுத்த திருப்பமாகக் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை அமைந்து விட்டது. காலம் நமக்குக் காட்டுகின்ற நன்மைகளும் தீமைகளும் அதிகம். அவற்றைச் சலனப்படாது ஏற்றுக்கொண்டு நேர்மையான உள்ளத்துடன் வாழப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும். மைமூனா காதர் தகர்த்தெறிந்த தடைகள் எத்தனை? எத்தனை? மூன்றாம் வகுப்பிலிருந்து ஆசிரியகலாசாலை வரை எத்தனை சோதனைகளைக் கண்டார்? அத்தனையிலும் அவரது ஆசிரியையின் பக்கபலத்தினாலும், குடும்பப் பெரியவர்களின் அருந் துணையினாலும் வெற்றிகண்டார். திருக்குர்ஆன் புனித நூலில் கல்வி தொடர்பாக 650 இற்கு மேற்பட்ட இடங்களிலும், பொறுமை பற்றி 950 இற்கு மேற்பட்ட இடங்களிலும் கூறப்பட்டிருப்பதாகப் பெரியவர்கள் கூறியிருக்கின்றனர். கல்வியினால் முன்னேறுவதற்கு இங்கு மைமூனா என்னும் பெண்ணுக்குப் பொறுமையும், சகிப்புத் தன்மையும் அரண்களாக நின்றுதவின.

கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையில் 56 பேர் நேர்முகப் பரீட்சைக்கு அழைக்கப்பட்டனர். கலாசாலை அதிபர் செல்வி. ஞானம் முருகேசு, தமிழ் விரிவுரையாளர் பண்டிதர் த.இராசையா மற்றும் இருவர் தேர்வுக்குழுவினருந்தனர். மைமூனா காதரின் பெயர், பட்டியலில் இறுதியாகவே இருந்தது. கடைசி நேரத்தில் சேர்க்கப்பட்டதால் அப்படிக்காணப்பட்டது. தர அடிப்படையில் கடைசியாள் எனச் சிலர் கருதி நோக்கியதால் மைமூனாவுக்குக் கவலை உண்டாயிற்று. ஆனால் நேர்முகப்பரீட்சைக்குழுவினர் நடந்துகொண்ட முறை மைமூனாவுக்கு மகிழ்ச்சியை அளித்தது. பட்டியலில் முன்னுக்கு வரவேண்டிய பெயர் பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் முயற்சியால் இறுதியில் வரவேண்டியதாயிற்று எனத் தமக்குள் அவர்கள் கதைத்துக் கொண்டதும், முஸ்லிம் பெண்கள் கல்வித் துறையில் ஈடுபடக் கூடுதலாக முன்வராமை பற்றியும், அவர்கள் கலவன் பயிற்சிப் பாடசாலையை விரும்பாமை பற்றியும், தன்னைப் படிப்பித்த ஆசிரியை மகிழும்மா பற்றியும் கேள்விகள் கேட்டுவிட்டுத் தன்னை அனுப்பிவிட்டனர் எனத் தனது நேர்முகப் பரீட்சையின் முடிவினை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த கிருஷ்ணானந்தம் - மகிழும்மா தம்பதியரிடம் மைமூனா காதர் கூறினார். ஆசிரியைக்கும் மனநிம்மதி. மாணவிக்கும் மனத்திருப்தி; மைமூனா குடும்பத்தவர்க்கும் பெரு மகிழ்ச்சி.



கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை

செல்வி. மைமூனா காதர் ஆசிரிய பயிற்சிக் காலத்தில் தமக்குத் தேவையான பொருட்களுடனும் (கலாசாலையால் பொருள் விபரப் பட்டியல் அனுப்பப்பட்டது), பாட்டனாருடனும் 07.01.1952 இல் மீளவும்

யாழ்ப்பாணம் வந்தார். திரு. கிருஷ்ணானந்தமும் திருமதி. மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தமும் அவர்களைக் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலைக்கு அழைத்துச் சென்று சேர்த்து விட்டனர். அப்போது கண்டி - ஹெம்மாத்து கமவைச் சேர்ந்த ஆமினா உம்மா என்ற முஸ்லிம் பெண் ஆசிரிய மாணவி ஒருவர் முதல் வருடத்தில் பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்தார். அவரே பிற்காலத்தில் இலங்கையின் பயிற்றப்பட்ட இரண்டாவது முஸ்லிம் பெண் ஆசிரியையாகச் சரித்திரம் படைத்தவராவார். இப்போது புதிதாகச் சேர்ந்தவர்களில் மைமுனா காதருடன் சிலாபத்தைச் சேர்ந்த ஜனாபா ஹம்சா ஆலிப், அளுக்கமவைச் சேர்ந்த ஜனாபா பாத்திமா சகரியா ஆகிய இருவரும் ஆசிரிய பயிற்சியில் இணைந்து கொண்டனர். 1952 - 1953 ஆகிய ஆண்டுகள் பயிற்சிக்கு காலமாகவிருந்தன. நோன்பு கால விடுமுறையில் நிந்தவூரிலிருந்து தமது ஊருக்கு வந்திருக்கும் தலைமையாசிரியை மகிழம்மா அவர்கள் அடிக்கடி வந்து தமது மாணவியைக் கலாசாலையில் பார்த்துச் செல்வார்கள். பலகாரங்கள், சிற்றுண்டிகள், சாப்பாட்டுப் பார்சல்கள் கொண்டுவந்து கொடுப்பார்கள். எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் அவர்கள் உணவுப் பொருட்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதால் அனைத்து ஆசிரிய மாணவிகளும் அம்மா அவர்களை மதித்தார்கள். இவை மட்டுமல்ல முஸ்லிம் மாணவிகள் அனைவரதும் தேவைகளை அறிந்து நிறைவேற்றியும் தருவார் மகிழம்மா அவர்கள். தமது வீட்டு விஷேசங்களுக்கு அதிபரின் அனுமதியுடன் மைமுனாவையும் ஏனையோரையும் அழைத்துச் செல்வார். தமது ஆசிரிய அன்னையின் பெருமுள்ளம் பற்றிய நினைவுகளில் மூழ்கிப்போன நல்லம்மா அதிபர் உடனடியாகவே கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளர் கௌரி காந்தனுக்குக் கடிதமொன்றை எழுதலானார். தான், அங்கு கல்வி கற்றது பற்றியும், தனது ஆசிரியை திருமதி. மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தமுடனான தொடர்புகளின்மையால் அவரைப் பற்றியறிந்து தகவல் தந்துதவமாறு அக்கடிதத்தில் கேட்டிருந்தார்.

1952ம் வருடத்தில் பயிற்சி பெற்ற முஸ்லிம் ஆசிரிய மாணவிகள்





இலங்கையின் இரண்டாவது, மூன்றாவது முஸ்லிம் ஆசிரியைகள்



இலங்கையின் மூன்றாவது முஸ்லிம் ஆசிரியைகள்

மீண்டும் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை அனுபவங்களை நினைவோடையில் நீந்தி மீட்டெடுத்தார். ஒருவருடம் முதலில் சேர்ந்து பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்த ஆசிரிய மாணவி ஆமினா உம்மா தாஜூதீன் அவர்களின் உறவினரான யாழ்ப்பாணம் மாநகரசபை உறுப்பினராகவிருந்தவரும், யாழ்ப்பாணம் கன்னாதிட்டியில் ஹாஜி வீ.எம்.எம். அபூசாலி அன்சன்ஸ் என்னும் நகைக்கடையினை வைத்திருந்தவருமான வீ.எம்.எம்.அபூசாலி ஹாஜியாரில்லத்திற்கு ஆமினாவுடனும் ஏனைய முஸ்லிம் பிள்ளைகளுடனும் சென்று வந்தமை, ஹாஜியாரும் மனைவியும் தங்களைப் பார்க்கக் கலாசாலைக்கு வந்தமை, பல்வேறு உணவுப் பொருட்களையும் தங்களுக்குத் தந்துதவியமை, பெருநாட் காலங்களில் நான்கு முஸ்லிம் பிள்ளைகளையும் தொழுகைக்காகப் பள்ளிவாசலுக்கு அழைத்துச் சென்றமை முதலான பலவற்றையும் நன்றியுடன் நினைத்துக்கொண்டார் மைமுனா அம்மையார். அத்துடன் இரண்டாம் வருடத்தில் கலாசாலை மாணவத் தலைவியாக விருந்த வித்தியாவதி கனகசபை (பின்னர் திருமதி. வித்தியாவதி செல்லத்துரை), தங்களுக்கு அடுத்த வருடத்தில் கல்வி கற்ற பிராமணப் பெண்ணான பத்மா பஞ்சநதீஸ்வரன் (பின்னர் திருமதி.பத்மா சோமகாந்தன்) போன்ற நட்புக்குரியவர்களையும் நினைத்து மகிழ்ந்தார். வித்தியாவதி குடும்பத்தோடு தமது குடும்பத்தினர் இன்றுவரை கொண்டுள்ள பற்றையும், பாசத்தையும் எண்ணிக் கொண்டார். சமீபத்தில் வித்தியாவதியின் அருமைக் கணவர் அவுஸ்ரேலியாவிலுள்ள தமது மகனின் இல்லத்தில் மரணமடைந்தமை குறித்துத் துக்கப்பட்டார். அதேபோல் பிரபல எழுத்தாளரும், முன்னாள் அதிபருமான பத்மா சோமகாந்தன் கணவர் இறந்த பின்னரும் தற்போது கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கப் பணிகளில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்து வருவதை அறிந்து மனமகிழ்ந்தார்.

இப்போது ஹாஜியானி மைமுனா செய்யுலாப்தீன் அவர்களது

உள்ளத்தில் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையில் தனக்கு அறிவூட்டிய அதிபர், ஆசான்கள் பற்றிய சிந்தனை மேலோங்கியது. அதிபராயிருந்த செல்வி. ஞானம் முருகேசு, சரித்திர விரிவுரையாளராயிருந்த செல்வி. ரதிலக்ஷ்மி நாகசுந்தரம் (பின்னர் புகழ்பெற்ற அதிபர் திருமதி. ரதிலக்ஷ்மி ஆனந்தக்குமாரசுவாமி), தமிழ் விரிவுரையாளர்களான செல்வி.சௌந்தரம் சந்தன நங்கை கந்தப்பு. பண்டிதர்.த.இராசையா, சங்கீதங் கற்பித்த செல்வி. ஆர்.செல்லையாப்பிள்ளை, ஆரம்பக்கல்விப் பயிற்சியை வழங்கிய திருமதி. ஜெயதேவி டொறத்தி பெரேரா, தையலுடன், மனையியல் பூமிசாஸ்திரப் பாடங்களைக் கற்பித்த மிதிலாதேவி சின்னத்தம்பி, உடற்பயிற்சி ஆசிரியை செல்வி. கோபாலசிங்கம், கைவேலைப் போதனாசிரியை திருமதி. ஜேக்கப், விடுதி மேற்பார்வையாளர் திருமதி. மேதர் ஆகியோரை நினைவுக்குக் கொண்டு வந்து அவர்களின் கற்பித்தல் திறமைகளையும், அவர்கள் கற்பிக்கும்போது ஏற்பட்ட அனுபவங்களையும், தம்மிடத்தில் அவர்கள் காட்டிய கரிசனையையும் எண்ணியெண்ணி ஆனந்தமடைந்தார். அவர்கள் யாவரும் இன்று உயிருடன் இல்லாத நிலையிலும் அவர்களை உணர்வு பூர்வமாக நேசித்து நினைந்துருக ஒரு மாணவியின் உள்ளம் இன்றும் தயா ராக இருப்பதற்கு அருள் செய்த இறைவனை நினைத்து மனம் கசிந்துருகினார்.

அதிபர் ஞானம் முருகேசு அவர்கள் மிகவும் கடவுள் பக்தி உடையவர். முருகேசு சுவாமியின் சிஷ்யை. மாணவிகளின் தேவையை அறிந்து உதவுபவர். முஸ்லிம் பிள்ளைகள் தொழுவதற்காகத் தனி அறையொன்றை ஒதுக்கித் தந்தவர். ஒருமுறை மைமூனாவை நோக்கி, “உமக்குக் கற்பித்தல் அனுபவம் எவ்வளவு காலம்” எனக்கேட்க, அதற்கு “ஏழு மாதங்கள் மட்டுமே”



அதிபர் ஞானம் முருகேசு



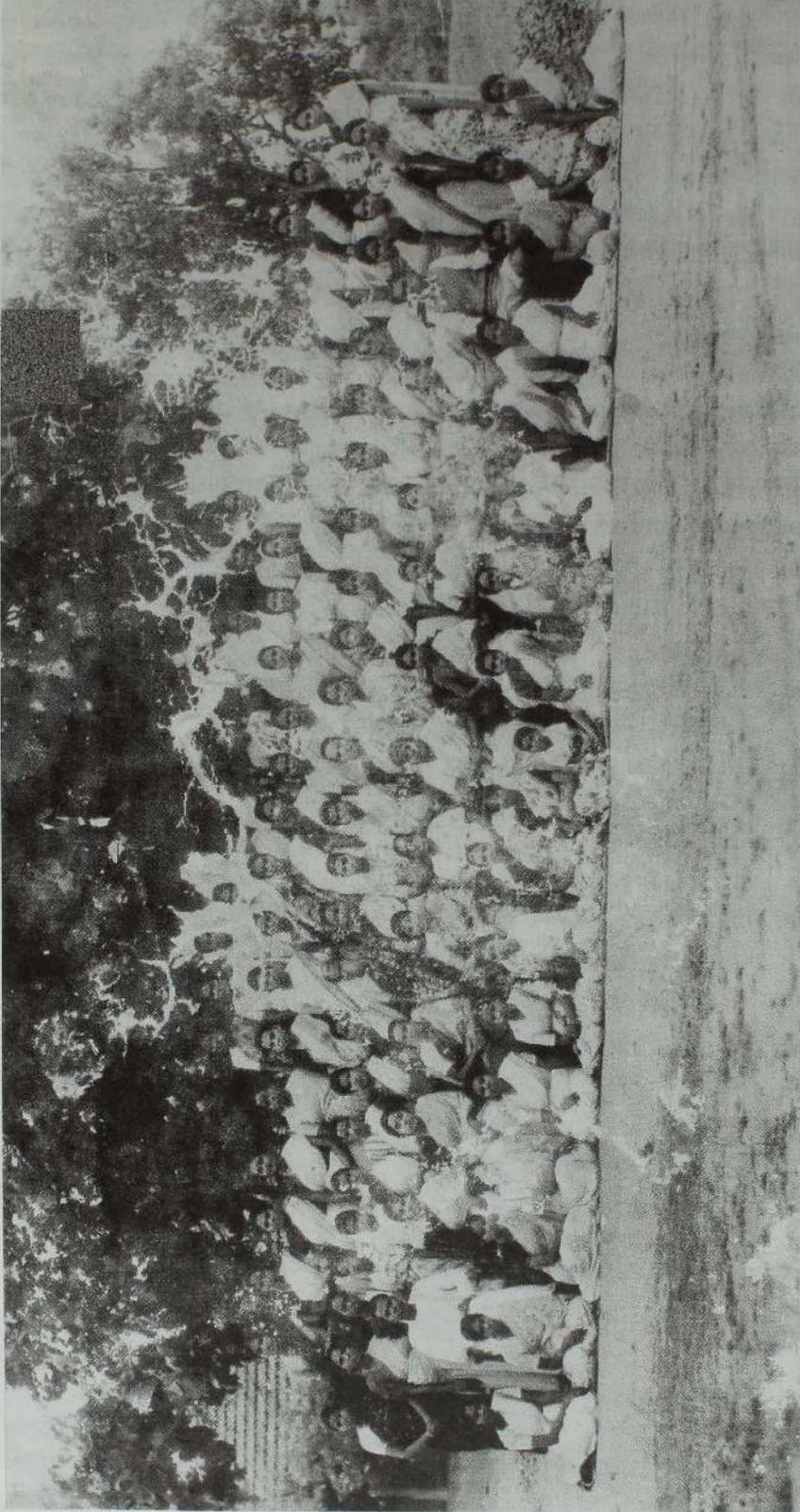
செல்வி.சௌந்தரம் சந்தனநங்கை

என மைமூனா காதர் பதிலளித்தார். அதற்கு அவர் உமக்கு ஏழு, எட்டு ஆண்டு காலக் கற்பித்தல் அனுபவமிருக்கும் என்று நினைத்தேன் என மகிழ்வுடன் கூறியிருந்தார். பிற்காலத்தில் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை அதிபராகச் சுமார் 22 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய திருமதி. ரதிலக்ஷ்மி ஆனந்தக்குமாரசுவாமி அவர்கள், மைமூனா அவர்கள் கலாசாலை சென்றபோது புலமைப் பரிசில் பெற்று உயர்கல்விக்காக அமெரிக்காவின் வின்கொன்சில் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்றிருந்தார். படிப்பை நிறைவு செய்தபின் கலாசாலை வந்து சரித்திரப் பாடத்தை மிகவும் இனிமை

யாகக் கற்பித்தவர். தமிழ்மொழி சார்ந்த பல பாட நூல்களை மூன்றாம் வகுப்புத் தொடக்கம் ஏழாம் வகுப்பு வரை எழுதிப் புகழ்பெற்ற தமிழாசிரியை செல்வி. சந்தனநங்கை அவர்கள் இனிய குரல்வளமும் உடையவர். சைவப் பிள்ளைகள் மத்தியில் முஸ்லிம் மாணவியான மைமூனா காதரைத் தட்டிக்கொடுத்து மனதாரப் பாராட்டியவர். நல்லூர் - கல்வியங்காட்டைச் சேர்ந்த பண்டிதர் இராசையா அவர்கள். தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணங்களை எளிமையாகக் கற்பித்தவர். அவரே மாணவிகளின் திறமையை வெளிக்கொணரும் பொருட்டு அனைவரையும் யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கத்தால் நடத்தப்பட்ட பிரவேச பண்டிதர் பரீட்சைக்கு 1952 ஆம் ஆண்டு விண்ணப்பிக்கச் செய்து, பரீட்சையையும் எழுதுவித்தவர். அப்பரீட்சையில் அனேக மாணவிகள் சித்திபெற்றனர். விஷேச பிரிவில் சித்திபெற்ற நால்வருள் முஸ்லிம் மாணவியான செல்வி. மைமூனா காதரும் ஒருவர். இலங்கையில் முதல் முதலாக ஒரு முஸ்லிம் ஆசிரிய மாணவி பிரவேச பண்டிதர் பரீட்சையில் முதற்பிரிவில் சித்தி பெற்றமை குறித்துக் கலாசாலை மட்டத்தில் மைமூனா காதரையும் ஏனைய மூவரையும் பாராட்டியதோடு பல பரிசில்கள் அளித்தும் கௌரவித்தனர். இந்த நால்வரில் மைமூனாவின் நண்பியான வித்தியாவதியும் ஒருவராவார். இந்தப் பரீட்சையை மிக எளிதாக எதிர்கொண்டு எழுது வதற்குத் தமிழாசான் பண்டிதர் இராசையாவும், பாடசாலையில் கற்கும்போது நன்னூற் காண்டிகை யுரைச் சூத்திரங்களையும் ஏனைய இலக்கியங்களையும் அன்பாக, எளிதாகப் புகட்டிய ஆசிரியை மகிழும்மா அவர்களும் காரணமாக விளங்கினர் என்பதை நினைத்தபோது இப்போதும் மைமூனா அம்மையாரின் உள்ளத்தில் நன்றியுணர்ச்சி பெருக்கெடுத்தது. தமக்குக் கலாசாலையில் கிடைத்த வெற்றிகளுக்கும், பாராட்டுக்களுக்கும் மகிழும்மா ஆசிரியையின் அன்புகலந்த வழிகாட்டுதல்களே காரணம் எனக்கருதினார். பிரவேச பண்டிதராகியதன்மூலம் இலங்கையில் முதலாவது முஸ்லிம் பெண் பண்டிதையாகப் பெருமைசூடினார். 25.12.1953 இல் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலைப் பயிற்சிநெறி முடிவடைந்து, கலாசாலை மரபுப்படி முதலாம் வருட ஆசிரிய மாணவிகளாலும், பேராசிரிய சமூகத்தினாலும் பயிற்சி நிறைவு காணும் ஆசிரிய மாணவர்களுக்குப் பிரியாவிடை (Going down Party) அளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டது. 31.12.1953 உடன் பயிற்சி முடிந்தது. கனத்த இதயத்துடனும் நண்பிகளையும், நல்லாசான்களையும் பிரியும் துக்கத்துடனும் கலாசாலைத் தாயை வணங்கிவிட்டு மைமூனா காதரும் ஏனைய மாணவிகளும் தத்தம் இல்லம் நோக்கித் திரும்ப ஆயத்தமானார்கள். கலாசாலை வாசலில் வாகனத்துடன் காத்திருந்த திரு, திருமதி. கிருஷ்ணானந்



பண்டிதர் த.இராசையா



அரசினர் மகளிர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை கோப்பாய் - 1953

தம் தம்பதியினர் மைமூனா காதரை ஏற்றிக்கொண்டு கெருடாவிலிலுள்ள தமது இல்லத்திற்குச் சென்றனர். அங்கு இரண்டு நாட்கள் தங்கியிருந்து விட்டுப் பாட்டனார் இஸ்மாலெப்பை ஹாஜியார், தம்பி கிதிர் முஹம்மது ஆகியோருடன் நிந்தவூரிலுள்ள சொந்த வீட்டிற்குத் திரும்பினார் மைமூனா. இரம்மியமான சூழ்நிலையில் அமைந்திருந்த கலாசாலையில் கழித்த இரண்டு வருடங்களும் எவ்வளவு பெறுமதியான அனுபவங்களை ஈட்டித் தந்தன என்பதை இன்றுங்கூட ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீனால் மறக்க முடியவில்லை. அவை கல்லில் எழுதிவைத்த அழியா ஓவியங்கள். எப்பொழுது நினைத்தாலும் மனதைக் குளிர்விக்கும், புனிதப்படுத்தும் அழியாத நினைவுப் பெட்டகங்கள்.

இப்போது மட்டக்களப்புக் கல்விக் காரியாலயத்திலிருந்து கிடைத்த கடிதத்தின் பிரகாரம் 04.01.1954 இல் பொத்துவில் அரசினர் கனிஷ்ட பாடசாலையில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியராகி முதல் நியமனத்தை ஏற்க வேண்டிய கடப்பாடு மைமூனா காதருக்கு ஏற்பட்டது. தென்கிழக்குக் கரையோரமாக நிந்தவூரிலிருந்து தெற்கு நோக்கிச் சுமார் 65 கிலோமீற்றர் தூரத்திலுள்ளது பொத்துவில் பிரதேசம். தனது ஆசிரிய அன்னையின் ஆசீர்வாதத்துடன் பொத்துவில் பாடசாலை சென்று கடமையைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார் செல்வி. மைமூனா காதர் என்னும் ஆசிரியை. அங்கே அவருக்குக் கிடைத்த ஆசிரிய அனுபவங்கள் பன்முகத் தன்மை வாய்ந்தவை. பொத்துவில் பிரதேசம் காடுகள் சூழ்ந்த பகுதியாக அக்காலத்தில் காணப்பட்டது. பதில் உதவியாசிரியை நியமனத்தின்போது வேலை நாட்களுக்கு மட்டுமே ரூ.115 சம்பளமாகக் கிடைக்கும். இப்போதுள்ளதுபோல் லீவு நாட்களுக்கான கொடுப்பனவுகள் கிடையாது. அத்துடன் கஷ்டப் பிரதேசப் பாடசாலையில் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை காணப்பட்டதால் முதல் நியமனகாரரை அப்பகுதிக்குரிய பாடசாலை களுக்கு அனுப்புவது வழமையாய் இருந்தது. நிந்தவூரிலிருந்து போக்கு வரத்துச் செய்வதும் கடினமானது. அதுவும் முஸ்லிம் இளம் ஆசிரியை அவ்விடம் செல்வது பற்றிப் பலமுறை யோசிக்க வேண்டியிருக்கும். இது வரை காலமும் எல்லாவற்றிற்கும் துணையாயிருந்த நிகரற்ற அருளாளனும், கொடையாளனுமாகிய வல்ல றகுமான் இப்போது மைமூனா காதரைக் கைவிட்டு விடுவாரா? பொத்துவிலில் வாழ்ந்திருந்த ஆராய்ச்சிப் போடியார் என்பவர் உறவு முறையில் மைமூனாவின் தாய்வழிப் பாட்டனாருக்கு மருமகன். எதற்கும் யோசிக்காமல் பிள்ளையை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள்; எல்லா ஏற்பாடுகளையும் நான் செய்து தருகிறேன் எனச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டதும் ஒருவரிடம் சொல்லியனுப்பியிருந்தார். நெருங்கிய உறவானாலும் கொண்டாட்டம் இல்லாததால் அருகியிருந்த அன்பும், நட்பும் இப்பொழுது மீண்டும் மைமூனாவால் துளிர்விட ஆரம்பித்தது.

அந்தக்கால முஸ்லிம் சமுதாய மரபுகளின்படி வயது வந்த இளம்

பெண்பிள்ளைகள் பஸ்ஸில் செல்லுவதைச் சமூகம் அவ்வளவாக விரும்புவதில்லை. எனவே மைமூனாவின் பாட்டனார் இஸ்மாலெப்பை ஹாஜியார், மைமூனாவின் தாயார், மைமூனா ஆகிய மூவரும் காரொன்றினை ஒழுங்குபடுத்திக்கொண்டு பொத்துவிலைச் சென்றடைந்தனர். ஆராய்ச்சிப் போடியாரும், குடும்பத்தவர்களும் அவர்களை வரவேற்றுத் தாயும் மகனும் தங்குவதற்கும், சமைத்துச் சாப்பிடுவதற்கும், குளிப்பதற்கும், படிப்பதற்கும் உரிய ஒழுங்குகள் யாவற்றையும் செய்து கொடுத்ததுடன், வாடகை இல்லா மலேயே அங்கு தங்க வேண்டுமெனவும் அன்புக் கட்டளையிட்டனர். தந்தைபோலிருந்து மைமூனாவின் நலன்களை ஆராய்ச்சிப் போடியார் கவனித்தார். பல்வகைப் பழங்களும், மீன்களும், இறைச்சி வகைகளும், மரக்கறிகளும் எளிதாகக் கிடைக்க வகை செய்தார். கூடவே தயிர், மோர் வகைகளும் ஒருபுறம் கிடைத்தன. ஆராய்ச்சிப் போடியார் மூலமாக உறவினர் பலபேர் இப்போது நெருங்கி வந்துவிட்டனர்.

மைமூனாவின் தாயார் குர்ஆன் ஓதிக் கொடுப்பதிலும், அரபுத் தமிழிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தபடியால் குடும்பப் பெண்கள், குழந்தைகள் யாவருக்கும் அவற்றைச் சொல்லிக் கொடுத்துக் காலத்தைப் பயனுள்ளதாகக் கழித்தார். குறிப்பிட்ட 04.01.1954 அன்று காலை ஏழு மணியளவில் முதன் முதலாகப் பாடசாலை நோக்கி செல்வி.மைமூனா காதர் புறப்பட்டார். கூடவே உறவினராகிய இரு மாணவர்கள் அவரை அழைத்துச் சென்றனர். இயற்கையழகு நிறைந்த குளக்கட்டுப் பாதையால் அவர்கள் நடந்தனர். காட்டின் மத்தியில் ஐந்து வகுப்பறைகளைக் கொண்ட ஒரேயொரு பாடசாலைக் கட்டிடம் காணப்பட்டது. தவணை விடுமுறையின் பின்னர் பாடசாலை தொடங்குவதால் அதனைச் சுத்தம் செய்யவேண்டியிருந்தது. 15 அடி அகலமான இடைவெளி தவிர, ஏனைய சூழல் காட்டுப்புறமாகக் காட்சியளித்தது. சற்றுப் பயங்கரமான கவிநிலை காணப்பட்டது. பாடசாலையை மைமூனாவும் இரு மாணவர்களும் அடைந்த சிறிது நேரத்தில் தலைநரைத்த தலைமையாசிரியர் ஒருவர் வந்தார். மாணவர்களைப் பார்த்துப் பாடசாலையைச் சுத்தம் செய்யச் சொன்னார். அவர் பெயர் திரு. C. பிலிப் என்பதைப் பின்னர்தான் மைமூனா அறியநேர்ந்தது. ஆனால் தலைமையாசிரியர் பிலிப்போ மைமூனா பற்றி ஏற்கெனவே அறிந்து வைத்திருந்தார். மாணவர்களை நோக்கி “உங்களுக்கு இன்று புதிய ஆசிரியர் வந்திருக்கிறார். இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் பயிற்சி பெற்றவர். அத்துடன் தமிழ்ப் பண்டிதையாகவும் இருக்கின்றார். எனவே ஒழுங்காகப் பாடசாலைக்கு வந்து கவனமாகப் படித்து முன்னேறுங்கள். வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கொடுங்கள்” என்று உரையாற்றி அறிமுகஞ் செய்து வைத்தார். அன்றுமுதல் இருவாரங்கள் அந்த நல்ல மனிதரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் சேவையாற்றினார் செல்வி. மைமூனா காதர். அந்த இருவர் மட்டுமே அப்போது அங்கு பணியிலிருந்தனர்.

பொத்துவில் பிரதேசத்தில் 5 ஆம் வகுப்பு வரையுள்ள ஆரம்ப

பாடசாலைகள் சில இயங்கியபோதிலும் அதற்கு மேலே கற்பதற்கான பாடசாலைகள் 1950 களின் தொடக்கத்தில் இருக்கவில்லை. ஊர்ப் பெரியவர்கள் எடுத்த முயற்சியின் பயனாக பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், பாராளுமன்றச் செயலாளராகவும், பிரதியமைச்சராகவுமிருந்த அல்ஹாஜ் M.M.இப்றாஹிம் அவர்களுடாகக் கல்வியமைச்சர் கௌரவ E.A. நுவகல அவர்களின் கவனத்துக்கு இவ்விடயம் கொண்டுவரப்பட்டது. இக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்ட அமைச்சரின் சிபார்சில் ஒதுக்கப்பட்ட நிதியைக் கொண்டு, அல்ஹாஜ் M.M.இப்றாஹிம் M.P அவர்களால் 1950 ஆம் ஆண்டு அடிக்கல் நாட்டப்பட்டுப் பாடசாலைக் கட்டிடம் கட்டி முடிக்கப் பட்டது. இதுவே பொத்துவில் கனிஷ்ட பாடசாலையாகும். 03.05.1951 இல் ஏழு மாணவர்களுடன் ஆறாம் வகுப்பும், 1952 இல் 26 மாணவர்களுடையதாய் 6,7 ஆம் வகுப்புக்களும், 1953 இல் மேலும் 8 ஆம் வகுப்புடன் 29 மாணவர்களுடனும் பாடசாலையானது திரு.C.பிலிப் அவர்கள் தலைமையில் நடந்து வந்தது. J.S.C பரீட்சைக்குத் தோற்றிய ஐவரில் நால்வர் சித்தி பெற்றதால் 1954 ஆம் ஆண்டு S.S.C Prep வகுப்புப்பட ஆறு வகுப்புகள் நடைபெறலாயின. 4 ஆம் வகுப்பு முதலாக S.S.C prep வகுப்புவரை ஆறு வகுப்புகள் நடைபெற்றபோது ஏற்கெனவேயிருந்த சில ஆசிரியர்கள் இடம்மாற்றம் பெற்றுச் சென்றுவிட, தலைமையாசிரியர் பிலிப் அவர்கள் மட்டுமே அங்கு இருந்தார். அவருடன் இரண்டாவது ஆசிரியராக செல்வி.மைமூனா காதர் தற்போது இணைந்து கொண்டார். என்னே! இறைவனின் விசித்திரமான செயற்பாடு. தலைமையாசிரியர் பிலிப் அவர்கள் சுகவீனம் காரணமாக 15.01.1954 முதல் பாடசாலைக்குச் சமூகமளிக்கவில்லை. பாடசாலையைத் திறந்து நடத்தும்படி மைமூனா காதரிடம் கொடுக்குமாறு பாடசாலைத் திறப்பையும் அனுப்பி வைத்தார். தன்னந்தனியாக ஆறு வகுப்புக்களையும் கவனிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை மைமூனா ஆசிரியருக்கு. விசேட வகுப்பறை ஒழுங்குகள் மூலம் பாடசாலையைச் செம்மையாய் நிர்வகித்தார்; கற்பித்தார். மீண்டும் அவருக்குச் சோதனைக்காலம் உருவானது. தலைமையாசிரியர் பிலிப் காலமாகிவிடவே, அவர் வீடு சென்று அனுதாபம் தெரிவித்து, இறுதிச் சடங்கிலும் கலந்து விட்டு வந்தார். “பலமுறை புடம் போட்டால்தான் பத்தரை மாற்றுப் பொன்” என்பதுபோல் மீண்டும் மீண்டும் ஏற்பட்ட சோதனைக் களங்களை இறையருளால் தாண்டி நின்றார் மைமூனா ஆசிரியை. இரண்டு கிழமைகள் மட்டும் உதவியாசிரியையாயிருந்த அவருக்கு அடுத்துவந்த இரண்டு கிழமைகளும் தனியொருவராகப் பாடசாலையை நடத்த வேண்டியிருந்தது. அப்போது S.S.C Prep வகுப்பில் ஷெரீப், அலவி ஆகிய இரு மாணவர்கள் கற்றுக் கொண்டிருந்தனர்.

01.02.1954 அன்று அன்று பொத்துவிலின் முதலாவது ஆங்கிலப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியரான ஜனாப் M.L.S. முகைதீன் அவர்கள் பாடசாலைத் தலைமையாசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். ஆங்கில பாடந் தவிர்ந்த ஏனைய பாடங்கள் முழுவதையும் ஆறு வகுப்புக்களுக்கும் கற்பித்து முடிக்க

வேண்டிய காலச் சூழ்நிலை மைமுனா காதர் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. கூடவே S.S.C Prep வகுப்பிலிருந்த இரு மாணவர்கள் மீது கூடிய கரிசனை எடுத்துக் கற்பிக்க வேண்டியிருந்தது. ஏனெனில் அவர்கள் அடுத்த வருடம் S.S.C பரீட்சைக்குத் தோற்ற வேண்டும். இறை நம்பிக்கையுடன் தனது கற்றல் - கற்பித்தல் அனுபவங்களையும் பயன்படுத்தி மகிழ்மமா அன்னையூட்டிய நம்பிக்கையின் அடித்தளத்தில் செயற்படலானார். மாலைநேர, இரவுநேர வகுப்புக்களை வீட்டில் நடத்தினார். பெற்றோமக்ஸ் வெளிச்சத்தில் அவை நடைபெற்றன. அக்காலத்தில் மின்சார வசதியில்லை. இந்தச் சிரமமான கட்டத்தையும் இனியதான வாய்ப்பாக மாற்றியமைத்தார். S.S.C வகுப்பில் தான் கற்கும்போது மகிழ்மமா என்னும் தலைமையாசிரியை கூறிய தன்னம்பிக்கையூட்டும் செய்தி ஞாபகத்தில் இருந்து ஊக்கப்படுத்தியது. “இந்த மாதுசிரோன்மணி உலக சரித்திரக் காட்சியில் பிரான்சியப் புரட்சி பற்றிக் கற்பிக்கும்போது ‘முடியாது’ (Impossible) என்ற சொல்லை அகராதியிலிருந்து அகற்றிவிட வேண்டும் என்று நெப்பொலியன் போனபாட் சக்கரவர்த்தி கூறிய வார்த்தையையும், அக்கொள்கையால் ஏறுநிறைப்படி அவன் முன்னேறியவற்றையும் அடிக்கடி படிப்பித்து, ஞாபகப்படுத்தி, நாங்கள் ‘இயலாது’ அல்லது ‘முடியாது’ என்று எதனையும் சாக்குப் போக்குச் சொல்லித் தட்டிக்கழித்து விடாமல் விடாப்பிடியாக நின்று செய்வித்து முடித்தெடுப்பார். அந்தக் கல்வித்தாயிடம் பெற்ற பயிற்சி, அனுபவம் எதனையும் இயலாது என்று விட்டுவிடாமல் ஏற்றுக் கொள்ளும் மனநிலையைத் தந்திருந்தது”. இதனைச் சிந்தித்துச் செயற்பட்டார் மைமுனா ஆசிரியை. அந்தக் காலப் பொத்துவில் மூன்று குறிச்சிகளைக் கொண்டதாகும். இரண்டு குறிச்சிகளில் முஸ்லிம்களும், மூன்றாவது குறிச்சியில் தமிழர்களும் வாழ்ந்து வந்தனர். ஏனைய பிரதேசங்கள் வயல்களாகவும், காடுகளாகவும் காணப்பட்டன.

இன்றைக்குப் பார்க்கும்போது பொத்துவில் பிரதேசம் வியக்கத்தக்க முறையில் பல வழிகளிலும் முன்னேறியிருக்கிறது. நகரப் பண்புகளும், கிராமப் பண்புகளும் கலந்து காணப்படுகின்றன. பாடசாலைகள் அதிகரித்துள்ளன. போக்குவரத்து எளிமையாக்கப்பட்டுள்ளது. காடுகள் கழனிகளாயுள்ளன. மக்கட்தொகை பலமடங்கு அதிகரித்துள்ளது. மைமுனா ஆசிரியை அங்கு படிப்பித்த காலம் இலங்கை சுதந்திரமடைந்து ஆறாண்டுகள் ஆகியிருந்த காலப்பகுதி. வருடாந்த இறுதிப் பரீட்சையை நடத்துவதற்காக அப்போது கல்வியதிகாரியாயிருந்த திரு. C. கனகசபை என்பவர் முதல் நாள் பொத்துவிலுக்கு வந்து அங்கு தங்கியிருந்து மறுநாள் பாடசாலைக்குக் காலை எட்டுமணிக்கு வருகை தந்தார். வருமுன்பே பாடசாலை நிலைமை பற்றிப் பலரிடமும் விசாரித்து வந்தவர், வரும்போது புத்தகக் கட்டுகளைச் சும்மந்து சென்ற ஒரு மாணவனிடம் “தம்பி இவ்வளவு புத்தகங்களையும் அள்ளிக்கொண்டு செல்கிறீரே, அங்கு ஒரு வாத்தியார் தான் படிப்பிக் கிறாரெனக் கேள்விப்பட்டேன், இவ்வளவையும் அவ படிப்பிப்பாவோ?” எனக் கேட்டாராம். அதற்கு அம் மாணவர் தனது பயிற்சிப் புத்தகங்களைக்

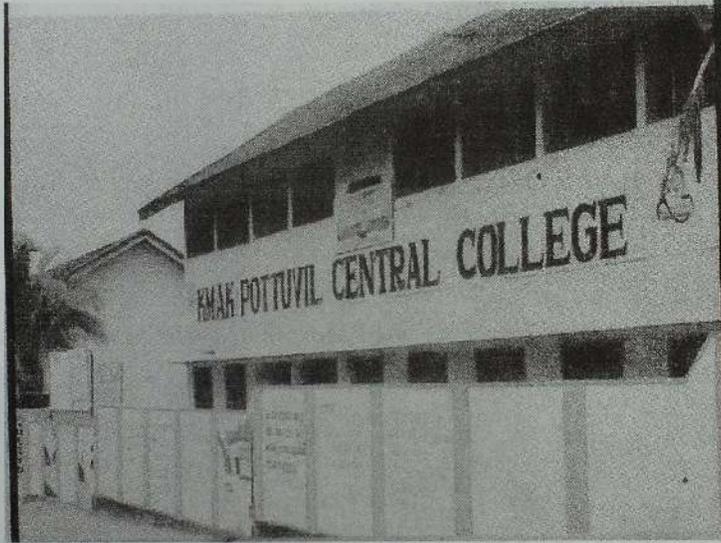
காண்பித்ததுடன் எமது ஆசிரியை பாடசூலையில் மட்டுமல்ல, வீட்டிலும் மாலை, இரவு நேர வகுப்புகள் வைத்து சொல்லித் தருகிறார் எனக் கூறினானாம். இவற்றையெல்லாம் அறிந்து வைத்திருந்த கல்விய்திகாரி சற்றுக் கடுமையாக நடந்து கொள்பவர் எனப் பலராலும் கருதப்படுபவர். பாடசூலைக்கு வந்த அவர் மைமுனா டீச்சரை அழைப்பித்தார். அவரது கற்பித்தல் பற்றி விசாரித்தார். இத்தனை வகுப்புகளுக்கும் தனி ஒருத்தியாகக் கற்பிக்கும் தியாக உணர்வையும் பணியையும் பாராட்டினார். “நீர் கோப்பாயிலா பயிற்சி பெற்றீர்?” எனக் கேட்டார். மைமுனாவும் ஆம் எனக் கூறினார். “அங்கே என்ன பயிற்சி நடக்கிறது?” எனக் கூறியவர் அதிபரையும் சில ஆசிரியைகளையும் குறைவாக, வேடிக்கையாகப் பேசினார். மைமுனா ஆசிரியையின் மனம் பொறுக்கவில்லை. தான், அப்போதுதான் பயிற்சி பெற்று வெளியேறி நியமனம் பெற்றவர் என்பதையும் கருதாமல் “ஐயா என்னை மன்னிக்கவும்; எதிர்த்துப் பேசுவதாகக் கருத வேண்டாம்; எனது கற்பித்தலில் குறைகள் இருந்தால் கூறுங்கள்; எனது கலாசாலை பற்றியோ எனக்குக் கற்பித்த பேராசிரியர்கள் பற்றியோ குறை கூற வேண்டாம்” எனப் படபடவெனத் தன்னையும் மீறிக் கூறிவிட்டார். கனகசபை ஐயாவின் முகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம் புன்னகையாக மாறியது. அம்மா, நானும் யாழ்ப்பாணத்தவன்தான்; கோப்பாய் கலாசாலை பற்றி எனக்குத் தெரியாதா? திறமையான மாணவர்கள்தான் அங்கு அனுப்பப்படுவார்கள். ஆனால் உமக்குத் தற்பெருமை உண்டா? என்பதை அறியவே பகிடியாக இவற்றைக் கேட்டேன். உமது அறிவு, குருவிசுவாசம், மனத்தெரியம் ஆகியன கண்டு பெருமைப்படுகிறேன் என மனந்திறந்து மைமுனா ஆசிரியையைப் பாராட்டினார். இலங்கையில் எங்கும் நடைபெறாவகையில் தனியொரு ஆசிரியையாக ஆறு வகுப்புகளுக்கு இவ்வளவு பாடங்களையும் கற்பித்துள்ளீர் என மேலும் பாராட்டினார். அதன்பிறகு அவர் கூறிய வார்த்தைகள் மீண்டும் மைமுனா ஆசிரியைக்குச் சோதனையாக அமைந்தது. “அம்மா, நீர் ஒரு இளம் ஆசிரியை. நீண்ட காலம் சேவை செய்ய வேண்டியவர். இப்படி இரவு பகலாக இங்கிருந்து படிப்பித்தால் கூடிய விரைவில் உம்மைச் சயரோக ஆஸ்பத்திரியில்தான் பார்க்க வேண்டியிருக்கும். ஆதலால் நான் சிபாரிசு செய்கிறேன்; நீரும் உமதூருக்கு மாறிச் சென்றுவிடு” எனக் கூறியதுடன், மைமுனா டீச்சரின் பதிலை எதிர்பார்க்காமல் சிபாரிசும் செய்துவிட்டார். இங்கே நாம் சிந்திக்க வேண்டியதென்னவென்றால் கஷ்டப் பிரதேசப் பாடசூலையொன்றுக்கு ஆசிரியர்கள் கிடையாத நிலையில் இருக்கின்ற ஒரேயொரு ஆசிரியையும் மாறிச் செல்ல அனுமதி தந்த அதிகாரியின் செயல் எத்தகையது? என்பதாகும். இவர் இடம்மாறிச் சென்றால் இப்பாடசூலைச் சூழலுக்கு ஏற்றதாக அண்மையிலுள்ளவர்களை அல்லது ஆண்களை ஆசிரியர்களாக அனுப்ப முடியும். ஆனால் ஆற்றல் நிறைந்த, அபூர்வ மனம் படைத்த இளம் பெண்ணொருத்தி, எதிர்காலத்தில் பலநூறு ஆசிரிய மாணவர்களைத் தோற்றுவிக்கும் சக்தி படைத்தவரை இங்கு தங்கச் செய்து,

அவரது ஆற்றலை முறியடிக்கக் கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்தில்தான் அப்பெரியவரின் செயற்பாடு அமைந்ததாகலாம். இவைகூட எல்லாம் வல்ல இறைவனின் செயலே எனக் கருதி மன நிறைவடையலாம்.

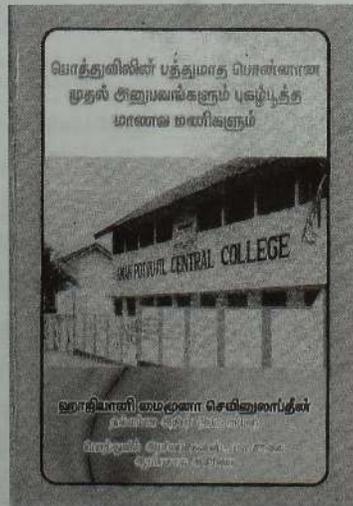
திரு. கனகசபை கல்வியதிகாரி செய்த இடமாற்றம் பற்றிய சிபாரிசுடன், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் M.M.இப்ராஹிம் அவர்களும் மட்டக்களப்புக் கல்வியதிகாரியைக் கேட்டுக்கொண்ட படியாலும் இடமாற்றக் கடிதம் கிடைத்துவிட்டது. பொத்துவில் பாடசாலை அதிபருக்கு மிகவும் கவலை. ஊரவர்களுக்கும், உறவினர்களுக்கும் கூடக் கவலையாயிருந்தது. எல்லாவற்றையும் மீறியதாகப் பாடசாலை மாணவர்களுக்குப் பெருங்கவலை ஏற்பட்டது. அதுவும் S.S.C வகுப்பில் பயிலும் அன்பு மாணவர் இருவருக்கும் மேலும் கற்பிக்க முடியாமல் போனதில் ஆசிரியைக்கு மனவருத்தம் அதிகமானது. எத்தனை நாளைக்குத்தான் வீட்டை விட்டுவிட்டு உம்மா என்னுடன் பாதுகாப்புக்காகத் தங்கியிருக்க முடியும்? அத்துடன் எனது பாடசாலையின் ஆசிரியர் திலகம் மகிழம்மா அவர்களுடன் நான் பணியாற்றக் கூடிய வாய்ப்பைத் தவற விட்டுவிட முடியுமா? எனது ஊர் மக்களுக்கு நான் சேவை செய்யாமலிருப்பது தர்மமா? எனவெல்லாம் மைமுனா ஆசிரியர் மனதில் பல கேள்விகள் எழுந்தன. சொந்தவூர், சொந்தப் பாடசாலை, சொந்தவீடு என்பதையெல்லாம் விட “எனது ஆசிரியையின் கீழ் பணிபுரிதல்” என்ற சிந்தனை மேலோங்கியது. “நாடகமே உலகம்” என்பார்கள். அந்த நாடகத்தில் உருட்டப்படும் காய்களாக மனிதர்கள் நகர்த்தப்படுகிறார்கள். மைமுனா ஆசிரியையும் 01.11.1954 அன்று தமது 10 மாதகாலப் பொத்துவில் பாடசாலைக் கற்பித்தல் சூழலிலிருந்து இடமாற்றம் பெற்று நிந்தவூர் அரசினர் முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலையில் நிரந்தர ஆசிரியையாகப் பணிப்பொறுப்பைத் தமது குருத்தினியின்முன் ஏற்றுக் கொண்டார். ஒன்றை இழந்துதான் ஒன்றைப் பெறவேண்டியுள்ளதால் பொத்துவில் மாணவர்களை நினைத்துக் கவலைப்பட்டபடி இங்கே தனது கடமையைச் செய்யத் தொடங்கினார். தான் கற்பித்த பொத்துவில் பாடசாலைச் சமூகம் திரண்டுவந்து தனக்களித்த பிரம்மாண்டமர்ன பிரியாவிடையை நினைத்து மனமுருகினார். நாம் என்ன செய்ய முடியும்? காலம் கற்பித்த பாடங்களின் அடிகளாலுண்டாகும் வலிகளையும் தாங்கியேதான் தீரவேண்டும். காசிம்கான் என்னும் பொத்துவிலில் தன்னிடம் கல்விகற்ற மாணவனைத் தனது வீட்டில் தங்கியிருந்து கல்விகற்று எஸ்.எஸ்.ஸி. சித்தியடைந்தபின் ஊருக்கு அனுப்பி வைத்தவர் அம்மையார். பொத்துவில் பாடசாலை இன்று இரண்டாயிரம் மாணவர்களைக் கொண்ட மத்திய கல்லூரியாக மிளிக்கிறது. அதன் வைரவிழா 2011 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றபின்னர் பொத்துவிலின் பத்துமாதப் பொன்னான முதல் அனுபவங்களும் புகழ்பூத்த மாணவ மணிகளும் என்னும் நூலொன்றினைத் தமது அனுபவதரிசனமாக மைமுனா அம்மையார் எழுதி வெளியிட்டிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அதில் பொத்துவில் கனிஷ்ட பாடசாலையில்

(பின்னர் மத்திய கல்லூரி) கல்விகற்ற 28 புகழ்பூத்த மாணவமணிகள் பற்றியும் எழுதியிருந்தார். இரத்த பந்தங்களைப் போலவே கல்வி தொடர்பான பந்தங்களும் என்றும் அழிக்க முடியாதவைகளாக விளங்குவது உண்மையாகும்.

இதுவரையில் கடந்தகால அனுபவங்கள் பற்றிய நினைவுகளில் மூழ்கியிருந்த ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள், தாம் திரு.கௌரிகாந்தனுக்கு எழுதிய கடிதத்தினை தபாலில் அனுப்பிவிடுமாறு மகனிடம் கொடுத்துவிட்டார். கடிதமும் தபாலில் சேர்க்கப்பட்டது. பதிலுக்காக அம்மையார் காத்திருந்தார். பரீட்சை எழுதிய மாணவன் பெறுபேற்றினை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பது போல அது தோன்றியது.



பொத்துவில் மத்திய கல்லூரியின் தற்போதைய தோற்றம்



மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள் பொத்துவில் பாடசாலையின் தமது அனுபவங்களைத் திரட்டி எழுதிய நூல் (2013)

5. காலங் கனிந்தபோது...

விரிவுரையாளர் முருகேசு கௌரிகாந்தன் புத்தளம் மாவட்டத்தில் ஆசிரியப் பணியில் இருந்தவர். பின்னர் அங்கே முதன்மையாசிரியராகப் பணியாற்றியவர். அதற்குப் பின்னர் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தார். தமிழாய்வு நோக்கில் பல்வேறு தமிழ் அறிஞர்கள், புகழ்பூத்த கல்வியாளர்கள், சமூக சேவையாளர்கள் பற்றிக் கட்டுரைகளும் நூல்களும் எழுதி வருபவர். ஹாஜியானி மைமுனா சென்னுலாப்தீன் அதிபரின் கடிதம் கிடைத்ததும் மிக மனமகிழ்ச்சியுடன், தமது குருத்தினி பற்றிய தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள ஆர்வமோடிருக்கும் ஒருவருக்கு உதவ வேண்டும் எனக் கருதிச் செயற்பட்டார். மோட்டார்ச் சைக்கிளில் வடமராட்சி சென்று, கெருடாவில் பகுதியில் பலரையும் விசாரித்தறிந்து ஒருவாறு மகிழ்மமா அம்மையார் வசித்த இல்லத்தைக் கண்டுபிடித்து விட்டார். அங்கே மகள் சிவஜோதி குடும்பத்தினர் இருந்தனர். அன்னையாரும் அவர்தம் கணவரும் ஏற்கெனவே காலமாகி விட்ட செய்தியினை அவர்களின் ஒரே மகள் மூலம் தெரிந்து கொண்டார். மைமுனா அதிபர் தமது ஆசிரியை பற்றி அறிய விரும்பும் தகவலையும் கூறிவிட்டு தொலைபேசியில் சிவஜோதி அவர்களுடன் மைமுனா அம்மையாரைப் பேசும்படி செய்தார். “நல்லம்மா அக்கா எப்படிச் சுகமாக இருக்கிறீங்களா?” என்ற குரல் தொலைபேசியில் கேட்டவுடன் நல்லம்மா அதிபர் தன்னை மறந்தார். நீண்ட காலத்தின் பின்னர் தனது ஆசிரியையின் மகளுடன் உரையாட வழிவிட்ட இறைவனுக்கு நன்றி சொன்னார். இதற்கு ஒழுங்குசெய்த கௌரிகாந்தன் அவர்களை மனதார நன்றியுடன் நோக்கினார். சில நிமிடங்கள் உரையாடல் நீடித்தது, உணர்ச்சிபூர்வமாக இருவரும் விடைபெற்றுக் கொண்டனர்.

விரிவுரையாளர் கௌரிகாந்தன் அவர்கள் தமது வீட்டுக்குத் திரும்பியவுடன் உடனடியாகவே மகிழ்மமா தலைமையாசிரியையின் வீட்டைக் கண்டுபிடித்து அவரது மகனோடு உரையாடிய தகவல்கள் அனைத்தையும் விபரமாக மைமுனா அதிபருக்குத் தொலைபேசி மூலம் எடுத்துக் கூறிவிட்டார். “எல்லையில்லா ஆனந்தம்” என்று இலக்கியங்கள் பேசுமே, அந்தப் பரவச நிலையை எய்தினார் அதிபர் மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள். விரைவில் யாழ்ப்பாணம் வந்து உங்களையும், தங்கை சிவா மற்றும் குடும்பத்தினர் அனைவரையும் பார்த்து மகிழ வேண்டும், எங்கள் கலாசாலையையும் பார்க்க வேண்டும் என்று சிறுகுழந்தையின் ஆவலோடு கௌரிகாந்தனிடம் கூறினார். நீங்கள் வாருங்களம்மா, எல்லா உதவிகளையும் நான் செய்து தருகிறேன் என மனநிறைவோடு பதிலுரைத்தார் விரிவுரையாளர் கௌரிகாந்தன். தான் எப்பொழுது யாழ்ப்பாணம் செல்லக் கூடும்? என்ற நினைப்பில், அந்தநாளும் விரைவில் வந்திடாதோ?

என எண்ணிக்கொண்டார் அதிபரம்மா. கூடவே தமது ஆசிரிய அன்னை பற்றிய நினைவில் மூழ்கிப்போனார்.

01.11.1954 அன்று நிந்தவூர் முஸ்லிம் மகளிர் மகாவித்தியாலயத்தில் ஆசிரியையாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டபோது மைமூனா காதரின் உள்ளத்தில் சிலகாலம் கூட்டைவிட்டுப் பிரிந்து சென்ற பறவையானது மீண்டும் தாய்வீடாகிய கூட்டுக்குத் திரும்பிவந்த உணர்வு ஏற்பட்டது. இப்போது பாடசாலையில் மாணவிகள் எண்ணிக்கை கூடிவிட்டது. ஆசிரியர் தொகை கூடிவிட்டது. தமிழ் கற்பித்தலை முதன்மையாகக் கொண்டு, ஏனைய பாடங்களையும் கற்பிக்கலானார்.



செயினுலாப்தீன் - மைமூனா தம்பதியர்

தன்னை உருவாக்கிய குருவின் கீழ்ப் படிப்பிக்கக் கிடைத்தது தனக்குக் கிடைத்த பெரும் பாக்கியமேயாகும் என மைமூனா காதர் நினைத்தார். அம்மாவும் மாணவியான மகளும், அதிபரும் உதவியாசிரியருமாகக் கடமையாற்றுவதைக் கண்ட மக்கள் அதிபர் அவர்களைப் போற்றிப் புகழ்ந்தனர். கல்வியிலும் விழிப்புணர்வு பெற்றனர். இந்த மகிழ்ச்சிகரமான சூழ்நிலை இன்னும் ஓராண்டு காலந்தான் நீடிக்கும் என்பதை மைமூனா ஆசிரியை அப்போது அறிந்திருந்தாரில்லை. அப்போது மைமூனா காதரின் வாழ்வில் மகிழ்ச்சிகரமான சம்பவம் நடந்தேறியது. மைமூனா ஆசிரியையின் குடும்பப் பெரியவர்கள் விருப்பத்திற்கிணங்க அல்லாஹ்வின் கட்டளைப்படி ஆசிரியர் பணியிலிருந்த ஊரவரான அல் ஹாஜ் க. செயினுலாப்தீன் அவர்களுக்கும், ஜனாபா மைமூனா காதர் அவர்களுக்கும் திருமணம் 15.09.1955 அன்று நடைபெற்றது. திரு. திருமதி. கிருஷ்ணானந்தம் தம்பதியர் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு அதில் கலந்து கொண்டனர். தங்கள் சொந்தப் புதல்வியின் திருமணம் போல் மனநிறைவு கண்டனர். தனது விருப்பத்திற்குரிய மாணவி, ஆசிரியையாகித் தனது தலைமையில் கற்பிக்குங் காலத்திலேயே அவரது திருமணச் சிறப்பையும் கண்டு மகிழுவது மகிழ்மாத் தாயாருக்குப் பேரின்பத்தை அளித்தது.

அல்ஹாஜ் செயினுலாப்தீன் அவர்கள் நிந்தவூரிலேயே கல்விகற்று, ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றுப் பணிபுரியும் இரண்டாவது தலைமுறையைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் நால்வரில் ஒருவர். அமைதியும், பண்பும், கடமையுணர்ச்சியும் மிக்கவர். முன்னாள் நீதியமைச்சர் அல்ஹாஜ் எம்.எம்.முஸ்தபாவின் சிறிய தாயாருடைய மகனின் மகனாவார். தந்தையார் பெயர் ஜனாப்.

ஆ.கலந்தர்லெவ்வை. அப்போது அல்ஹாஜ். செயினுலாப்தீனுக்கு வயது 29. மைமுனா காதருக்கு வயது 23. இல்லறம் நடத்தும் நல்லற ஆசிரியத் தம்பதியராக அவர்கள் பிரகாசித்தனர். இவர்களது இல்லற வாழ்வின் இனிய கனிகளாக இரு பெண்களும், நான்கு ஆண்களும் பிற்காலத்தில் பிறந்து பெற்றோருக்குப் பெருமை தேடித் தந்தனர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது.

நிந்தவூர் அரசினர் முஸ்லிம் மகளிர் மகாவித்தியாலயத்தில் மாணவிகள் தொகையதிகரிப்பால் இடநெருக்கடி ஏற்பட்டது. அதனால் புதிய கட்டிடங்களின் தேவை அவசியமானது. அதற்கான காணியின் தேவையும் ஏற்பட்டது. மகிழம்மா அம்மையார் இதுபற்றிப் பெற்றோரைக் கூட்டி ஆலோசனை செய்தார். அப்போது மேற்குப்புறமாகவிருந்த ஜனாப்.எம்.கலந்தர்லெவ்வை (தடியர்) என்பவரின் பொதுக்காணியே பொருத்தமாகத் தென்பட்டதால் அதனை அரசினர் மூலம் பெற்றுக் கொள்ளத் தீர்மானித்ததுடன், அத்தீர்மானத்தைப் பொத்துவில் தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இரண்டாவது தடவையாகவும் விளங்கிய அல்ஹாஜ். எம்.எம்.இப்ராஹிம் அவர்களிடம் சமர்ப்பித்தனர். நிலைமையை உணர்ந்துகொண்ட அப்பெருந்தகை காணிச் சொந்தக்காரரை வரவழைத்து, அவர்களின் சம்மதத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். உரிய பெறுமதியுடன் அவர்களது குழந்தைகளுக்கு வீடு கட்டத் தேவையான காணித் துண்டுகளை இமாம் றுமி வித்தியாலயத்திற்கு அருகில் அரசினர் மூலம் பெற்றுக் கொடுத்துவிட்டு, 04.11.1955 இல் ஜனாப்.எம்.கலந்தர்லெவ்வை அவர்களின் காணியைப் பாடசாலைக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொடுத்தார். மகிழம்மா அம்மையார் தமது சேவைக்காலத்தின் இறுதிப் பகுதியில் செய்த அரிய பணியாக இது அமைந்தது. எதிர்பாராதவிதமாக 20.12.1955 ஆம் திகதியிலிருந்து அம்மையாருக்கு பேருவளை முஸ்லிம் மகாவித்தியாலயத்திற்குக் கட்டாய இடமாற்றம் கிடைத்தது. 15 ஆண்டுகாலமாக நிந்தவூரில் பணியாற்றியமையால் அவரது இடமாற்றத்தினை ஊரவர்களால் நிறுத்திவைக்க முடியாமலிருந்தது. எவ்வளவோ முயன்றும், பாடசாலைச்சமூகம் உரிய இடங்களிலெல்லாம் பேசியும் பயன் கிட்டவில்லை. எங்கிருந்தோ வந்து நிந்தவூர் மண்ணின் பெண்கல்விக்காகப் போராடிச் சாதனைகள் பல புரிந்து, தனக்குப் பின்னர் தமது பணிகளைத் தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்வதற்காக மண்ணின் மகளான மைமுனா காதர் என்னும் வாரிசொன்றையும் தந்துவிட்டுப் பிரியாவிடை பெற்றுக் களத்துறை மாவட்டத்திற்குப் புறப்பட்டார் ஆசிரியத்தாய் மகிழம்மா அவர்கள். ஊர்கூடிப் பிரியாவிடை வைப்பதை அன்னைக்கு நிகழ்த்தியது. கட்டுக்கடங்காத கண்ணீர் வெள்ளத் தோடு நிந்தவூரைக் கடந்து சென்றார் அம்மா. மட்டக்களப்புப் புகையிரத நிலையம் வரை உயர் வகுப்பு மாணவிகள் சென்று வழியனுப்பி வைத்தனர். அவர்களுடன் அம்மாவின் அன்புக்குரிய ஆசிரிய மாணவி மைமுனா காதரும் சென்றிருந்தார்.

“உங்களின் பேரன்புக்கும், பெருமதிப்புக்கும் என்றும் நன்றியுடைய வளாக இருப்பேன். என்னை நினைவுகூரும் வகையில் என் வாரிக ஒன்றையும் உங்களுக்குப் பரிசாகத் தந்து விட்டே செல்கின்றேன். நான் விட்ட இடத்திலிருந்து என்பணியைத் தொடர்ந்து செய்வார் அவர். அவர் சிறப்பாகச் சேவை செய்து நீடுழிவாழ என் நல் வாழ்த்துக்கள்” என்று பிரியா விடை கூறி அனைவர் மனங்களிலும் என்றும் அழியாத ஆசிரியத் தெய்வமாகிப் போற்றதலுக்கு உரியவரானார் தலைமையாசிரியை மகிழம்மா அவர்கள். 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 50 மாணவிகளுடனும் ஒரு கட்டிடத்துடனும் இரு ஆசிரியைகளுடனும் நிந்தவூர் அரசினர் முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட மகிழம்மா என்னும்



புகையிர நிலையத்தில் பிரியாவிடை பெறும் ஆசிரிய அன்னை

மாதரசி, இன்று 600 மாணவிகளுடனும் 16 ஆசிரியைகளுடனும், மேலும் சில கட்டிடங்களுடனும், நிந்தவூர் அரசினர் முஸ்லிம் (மகாவித்தியாலயம்) சிரேஷ்ட பாடசாலை என்னும் பெயருடனும் பாடசாலையை உருவாக்கி ஒப்படைத்துவிட்டுச் சென்றுள்ளார். அத்துடன் மூன்றாந்தர வகுப்புடன் இருந்த பாடசாலையில் S.S.C வகுப்பு வரை கற்கக் கூடிய நிலையையும் உருவாக்கித் தந்திருந்தார். 21.12.1955 தொடக்கம் 28.02.1959 வரை பாடசாலைத் தலைமைப் பொறுப்பினை ஏற்று திருமதி. மங்கையற்கரசி மயில்வாகனம் அவர்கள் நிர்வகித்தார். இவர் இடம்மாறிச் சென்ற குறுகிய காலங்களுக்குத் திருமதி. எஸ்.எஸ்.செல்லமாணிக்கம் அவர்கள் தற்காலிகக் கடமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தார்.

பாடசாலை தொடங்கிய காலத்திலிருந்து இதுவரை சுமார் 28 ஆண்டுகளாகத் தமிழ்ப் பெண்மணிகளே தலைமையாசிரியப் பதவி வகித்த நிலைமை மாற்றம் கண்டதுடன் 01.03.1959 தொடக்கம் திருமதி. மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள் ஐந்தாவது தலைமையாசிரியராகப் (அதிபராக) பதவியேற்றுக் கொண்டார். தனது காலத்தில் எஸ்.எஸ்.ஸி. வகுப்பில் படித்துச் சித்தியடைந்த முஸ்லிம் பெண்மணிகள் பலர் ஆசிரியத் தொழிலில் ஈடுபட்டதையும், இன்னும் பலர் வைத்தியராகவும், பொறியியலாளராகவும், மேலும் பல்வேறு துறைகளிலும் பணியாற்றியதையும், பணிசெய்து வருவதையும் மைமுனா அதிபர் மனதிலெண்ணிப் பெருமைப்பட்டார். 1960

களின் தொடக்கத்தில் தலைமையாசிரியர் பதவிப் பெயர் **அதிபர்** என மாற்றங் கண்டது. எனவே அதிபர் மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள் கிழக்கிலங்கையின் முதலாவது முஸ்லிம் பெண் அதிபராக விளங்கியதுடன், அதிபர்சேவையில் முதலாவது தரத்திலுள்ள முதல் அதிபராகவும் படிப் படியாக உயர்ந்து பெருமை தேடிக்கொண்டார். ஏறத்தாழ 33 ஆண்டுகள் ஒரே கல்லூரியிலேயே அதிபர் பதவி வகித்த பேறுடையவரானார். பதில் உதவி ஆசிரியராக ஏழு மாதங்களும் (1951), கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலைப் பயிற்சி ஆசிரிய மாணவியாக இரண்டு வருடங்களும் (1952 - 1953), பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியராகப் பொத்துவில் பாடசாலையில் பத்து மாதங்களும், நிந்தவூர்ப் பாடசாலையில் ஐந்து வருடங்களும், அதிபராக 33 வருடங்கள் 05 மாதங்களுமாகச் சுமார் 41 ஆண்டுகள் ஆசிரியத்துவப் பணியில் இருந்துள்ளார். இத்தகைய சிறப்பு எல்லார்க்கும் வாய்ப்பதல்ல. அரியதாகவே கிடைக்கக் கூடியது. அம்மையார் மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள் 25.08.1992 இல் 60 அகவைகள் நிறைந்து ஓய்வு பெறும்வரை தனது கல்லூரிக்கு அவர் ஆற்றிய பணிகள் ஏராளம்! ஏராளம்!

1956 ஆம் ஆண்டுமுதல் 1983 ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப் பகுதியில் தமது ஆசிரியை மகிழ்மமா கிருஷ்ணானந்தம் அவர்களுடனான தொடர்பு எப்போதும் அதிபர் மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களுக்கு இருந்தது. அதன்பின் நாட்டின் அசாதாரண நிலைமைகள் காரணமாக இல்லாமல் போய்விட்டது. “தாரமும் குருவும் தலைவிதிப்படி” என்பார்கள். இங்கே மைமுனா அதிபரின் கணவரும், எப்போதும் அவருக்குப் பக்கபலமாக இருந்தார். குருத்தினி ஆகிய மகிழ்மமா அவர்களும் உயிர்த் துணையாயிருந்து உதவினார். “நல்ல கணவன், நல்ல பிள்ளைகள், நல்ல குருத்தினி, நல்ல குடும்பம் தெய்வீகம்” என்பதற்கு ஏற்றாற்போல் மைமுனா அதிபருக்கு அனைத்தும் இறையருளால் கிடைத்திருந்தது. இன்றுங்கூட அவரது ஆசிரியையின் ஆசீர்வாதத்துடன் பிள்ளைகளின் பேரன்போடும், மருமக்கள் - பேரக் குழந்தைகளின் அக மகிழ்வோடும் மாத்திரமன்றி, அவர் உருவாக்கிவிட்ட பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவர்களின் உறவுப் பெருமையோடும் வாழ்ந்த வருகிறாரென்றால் அது மிகையாகாது.

29.03.1978 இல் பாடசாலையின் பொன்விழாக் கொண்டாட்டம் முப்பெரும் விழாவாக நடைபெற்றது. கிழக்கிலங்கையில் முதல்முதல் பொன்விழா கொண்டாடிய முஸ்லிம் மகளிர் வித்தியாலயம் என்ற பெருமை யையும் பாடசாலை பெற்றுக் கொண்டது. கலைவிழா, பொன் விழா, பொன் விழா மலர் வெளியீட்டு விழா ஆகிய மூன்று விழாக்களும் கொண்டாட்டத் தில் இணையத்தக்கதாக அதிபர் மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். தமது ஆசிரியையும் பாடசாலையின் முன்னைநாள் தலைமை ஆசிரியையுமான திருமதி.மகிழ்மமா அவர்களையும், அவர்தம் கணவர் கிருஷ்ணானந்தம் அவர்களையும் சதிபதிகளாய் பிரதம விருந்தின ராக அழைத்துக் கௌரவிக்கச் செய்தார். அப்போது 15 பேர்கொண்ட

ஆசிரியர் குழாம் அங்கு காணப்பட்டது. மிகவும் உருக்கமான பேருரை யொன்றினைப் பிரதம விருந்தினராக வந்திருந்த அம்மா அவர்கள் ஆற்றியிருந்தார். இந்தப் பாடசாலை



1978 ஆம் ஆண்டு பாடசாலையின் பொன்விழாக் கொண்டாட்டத்தின்போது

யின் மூலம் நிந்தவூர்ப் பெண்கள் சமுதாயத்தின் கல்வியை மேம்படுத்தவும், அதன்மூலம் அவர்களிடையே பெண்கல்வி பற்றிய விழிப்புணர்வை உருவாக்கவும் தான்பட்ட பாடுகள் அனைத்தையும் கூறினார். அப்பொழுது தனது செயற்பாடுகளுக்குத் துணையாயிருந்த நிந்தவூர் மக்களுக்கு நன்றி தெரிவித்தார். தனது மாணவி இன்று அதிபராகப் பணியாற்றுவது கண்டு பெற்ற பொழுதினும் பேரின்பம் அடையும் தாய் பெற்ற ஆனந்தத்தைத் தான் அடைவதாகக் குறிப்பிட்டார். தன் வாழ்நாளில் இந்தப் பாடசாலையையும், நிந்தவூரையும் மறக்கவே முடியாது என உணர்ச்சியுடன் பேசினார்.

இவற்றையெல்லாம் இப்பொழுது (2011 ஆம் ஆண்டில்) மீட்டிப் பார்க்கையில் ஓய்வு நிலை அதிபர் திருமதி. செயினுலாப்தீனின் மனம் பாகாய் உருகிக் கரைந்தது. தனது காலத்திலேயே தனது பாடசாலை பொன் விழாக் காணுவதும், அதற்குப் பிரதம அதிதியாகத் தனது ஆசிரியையும், பாடசாலையை உயர்த்தி வைத்த பெருமாட்டியுமான மாதரசி மகிழும்மா கலந்து சிறப்பிப்பதும் இறைவனின் எல்லையற்ற கருணையன்றி வேறொன்றுமில்லை என உணர்ந்து கொண்டார். பொன்விழா மலர் மிகவும் நேர்த்தியாக உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. சி.நா.நந்தகுமார் (அன்புமகன்) என்னும் ஆசிரியர் பத்திராதிபராகச் செயற்பட்டிருந்தார். பட்டதாரி ஆசியரான அவரது முதற் பாடசாலை இதுவாகும். நன்கு கற்றுத் தேர்ந்த தமிழாசிரியர். அதிபரம்மா அவர்மீது பெரு நம்பிக்கை வைத்து இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்திருந்தார். முஸ்லிம் பெரியவர்கள் பலர் ஆசியுரை, வாழ்த்துரை வழங்கியிருந்தனர். அப்போதைய கல்முனை மாவட்டப் பிரதம கல்வியதிகாரி ஜனாப்.எம்.ஐ.எம்.ஷரீப், நிந்தவூர் வட்டாரக் கல்வியதி காரியாயிருந்த ஜனாப்.ஐ.எம்.இஸ்ஸபீன், சோனகர் சங்க ஆயுட்காலத்

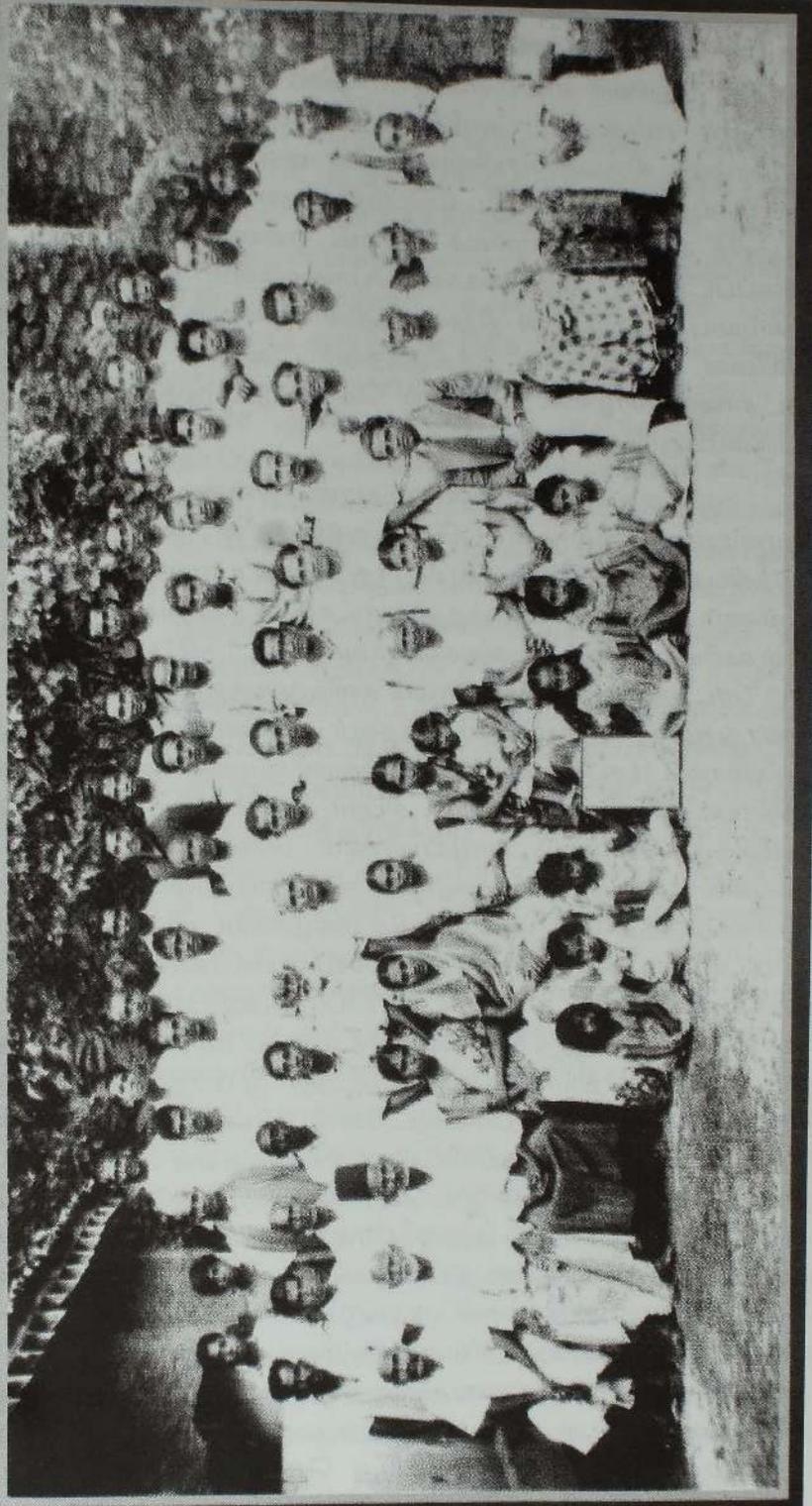


தலைமையாசிரியை மகிழும்மாவுக்கு 7 ஆம், 8 ஆம், 9 ஆம் வகுப்பு மாணவிகளால் அளிக்கப்பட்ட பிரியாவிடை வைபவப்படம்



நிந்தவூர் அரசினர் முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலையில் 1949 ஆம் ஆண்டு இருந்த ஆசிரியர்களும் மாணவிகளுடன் மகிழும்மா குடும்பத்தினர்

திருமதி மகிழ்மமா கிருஷ்ணானந்தம் அவர்களின்
பிரியாவிடையின்போது எடுக்கப்பட்ட படம்.



தலைவர் சேர்.ராஸிக் பரீத், அல் - அஷ்றக் மகாவித்தியாலய அதிபராயிருந்த எஸ்.முகையதீன் பாவா, நிந்தவூரைச் சேர்ந்த எம்.எவ்.ஏ.மஜீத், முன்னாள் வட்டாரக் கல்வியதிகாரி புலவர் அல்ஹாஜ் ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன், பொத்துவில் தொகுதி முதல்வர் எம்.ஏ.எம்.ஜலால்தீன், குருநாகல் சுற்றுவுட்டக் கல்வி அலுவலர் எம்.ஐ.எம், அமீன் ஆகியோர்களின் ஆசிச் செய்திகளுடன், அதிபரம்மா திருமதி.செயினுலாப்தீன் அவர்களின் பொன் விழா மலருக் கான செய்தியும் மலரில் இடம்பெற்றிருந்தன. அதிபர் அவர்கள் ஏற்கெனவே இயற்றித் தந்த பாடசாலைக் கீதமும், ஏனைய கட்டுரைகள், கவிதைகள், புகைப்படங்கள், அறிக்கைகள் போன்றனவும் மலரை நிறைத்திருந்தன. கொழும்பு நேரு பிறஸ் நிறுவனத்தினர் மிகவும் அருமையான முறையில் நூலினை உருவாக்கித் தந்திருந்தனர். அதிபர் மைமுனா அவர்களின் பாடசாலை வாழ்வில் இம்மலர் வெளியீடும் முத்திரை பொறிக்கப்பட்ட பெருமைக்குரியதாய் சிறப்புற்றது.

முந்தையகால இனிமையான நினைவுகளும் எண்ணங்களும் ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களை மகிழ்ச்சிப் படுத்தியதாயிருப்பினும், எப்போது யாழ்ப்பாணம் புறப்படலாம் என்ற எண்ணம் மேலோங்கியிருந்தது. நாட்களும் சில ஓடி விட்டன. “காயும் ஒரு நாள் கனியாகும், நம் கவலைகள் யாவும் நனவாகும்” என்ற பட்டுக் கோட்டை யார் பாடலுக்கேற்றதாகக் காலம் கனிந்து வந்தது. 2011 டிசம்பர் மாதத்தில் அவரது மூன்றாவது மகனும், நிந்தவூர் அமானா வங்கி முகாமையாளருமான அல்ஹாஜ் Z.M.சபீத் அவர்கள் அதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்தார். மனைவி ஹிதாயா, மகள்மார் சுமையா, சிப்ரா ஆகியோருடன் தனது தாயாரையும் அழைத்துக்கொண்டு யாழ்ப்பாணம் செல்ல ஆயத்தமானார். இந்தத் தகவலை அதிபரம்மா அவர்கள் விரிவுரையாளர் கௌரி காந்தனுக்குத் தெரியப்படுத்தினார். அவரும் மிக மகிழ்ச்சியுடன் “என் வீட்டிலேயே தங்க லாம் அம்மா, ஒன்றுக்கும் யோசிக்காமல் எல்லோரையும் கூட்டிக்கொண்டு வாருங்கள்” என்று கூறினார். அப்போது அதிபரம்மா அவர்கள் அவரிடம் “மகனே, நாங்கள் ஒரு சிலரல்ல, ஒரு குடும்பமே வருகிறோம். ஆதலால் தனி இடந்தான் வசதியாயிருக்கும். கடந்த முப்பது வருடங்களாக யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நண்பர்களுடனோ, இனத்தவர்களுடனோ எமக்குத் தொடர்பில்லாமல் போய்விட்டது. எனவே தயவு செய்து நாம் அனைவரும் தங்கக் கூடிய வசதியான இடமொன்றை ஒழுங்குசெய்து தாருங்கள்” என்று கேட்டுக் கொண்டார். அதன் பிரகாரம் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை அதிபர் திரு.வே.கா.கணபதிப் பிள்ளை அவர்களிடம் விடயத்தைச் சொல்லி அங்கேயே தங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்துவிட்டார் திருவாளர் கௌரிகாந்தன். அதேபோல் குறித்த தினத்தில் யாழ்ப்பாணம் சென்ற அதிபர் மைமுனா அம்மை யாரையும், மகன் குடும்பத்தினரையும் கலாசாலையில் நின்று வரவேற்று, அவர்கள் தங்குவதற்கான இடத்தையும் காட்டித் தேவையான உதவிகளைச் செய்து கொடுக்குமாறு அங்கு பணியாற்றும் சிற்றூழியர்களிடம் கூறி அனைத்தையும் நிறைவாகச் செய்து விட்டார். அப்போது கலாசாலை விடுமுறைக் காலமாக இருந்தது. அம்மையாரும்

குடும்பத்தினரும் கலாசாலை முழுவதையும் சுற்றிப் பார்த்தனர். பெரிய மாறுதல்கள் இல்லாவிடினும் சில மாற்றங்கள் காணப்பட்டதை அவதானித்ததுடன் தான் கல்வி கற்ற காலம் நினைவில் ஓடிவந்து அம்மையாருக்கு மகிழ்ச்சியளித்தது.

காலையில் திரு.கௌரிகாந்தன் அம்மாவையும், மகளையும், குடும்பத்தினரையும் தனது வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார். கௌரிகாந்தனின் மனைவி இந்திரமலர், மகன் சித்ததார்த்தன் ஆகியோர் அவர்களை வரவேற்று மகிழ்ந்தனர். விருந்தினர்கள் கௌரிகாந்தனின் வீட்டிலுள்ள நூல் நிலையத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந்தனர். உபசரிப்புக்களின் பின்னர் கெருடாவிலிலுள்ள மகிழும்மாத் தாயார் வாழ்ந்த இடத்திற்கு வாகனத்தில் புறப்பட்டனர். அவர்களுடன் திரு.கௌரிகாந்தனும் சென்றிருந்தார். 1983 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் 28 ஆண்டுகள் கழித்து ஆசிரிய அன்னையின் வீட்டுக்கு நல்லம்மா அதிபர் வந்திருக்கிறார். அம்மாவின் மகள் சிவஜோதி, அவரது கணவர் சிவபுத்திரன், பிள்ளைகள் யாவரும் நல்லம்மா அதிபரையும் குடும்பத்தினரையும் வரவேற்றனர். சிவஜோதி, அம்மாவைத் தழுவி முத்தமிட்டார். அன்றிரவு அங்கேயே தங்கினார். 1952 ஆம் ஆண்டு நான்கு மாதக் குழந்தையாய் இருந்த சிவஜோதியை வாழ்த்தித் தூக்கித் தான் முத்தமிட்ட நினைவு, நல்லம்மா அதிபருக்கு ஏற்பட்டது. இரவு முழுவதும் சிவஜோதி, கணவர், பிள்ளைகள் யாவரும் நீண்ட நேரம் விருந்தினர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். வெளிநாட்டிலுள்ள தங்கள் பிள்ளைகள் ஐவரைப் பற்றியும் கூறினர். மறுநாள் அவர்களிடம் பிரியாவிடை பெற்றுக் கொண்டனர். அதிபர் குடும்பத்தாருக்குப் பனாட்டு, பனங்கட்டிக் குட்டான், ஓடியல், வெங்காயம், திராட்சை என்றவாறு சிவபுத்திரன் நிறையவே அன்பளிப்புச் செய்திருந்தார். பிரியாமல் பிரிந்து வருகையில் இறைவன் ஏற்படுத்திய பாச உறவை நினைத்து நல்லம்மா அதிபர் மனம் கலங்கினார். “எல்லாப் புகழும் இறைவனுக்கே” என்பதில் அவர் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உடையவர் அல்லவா? இத்தகைய சந்திப்புக்கு ஏற்பாடு செய்த கௌரிகாந்தனையும் அம்மையார் நன்றியோடு நினைத்துக் கொண்டார். இனியென்ன? அன்னை மகிழும்மாவிற்குத் தாம் செய்ய வேண்டிய நன்றிக்கடனை நிறைவேற்றும்காலம் கனிந்துவிட்டது எனக் கருதினார். நிந்தவூர் மகளிர் வித்தியாலய வரலாறும், ஆசிரிய அன்னை மகிழும்மா வரலாறும், தனது வரலாறும் பின்னிப் பிணைந்த சொல்லோவிய மாக நூலொன்றினை எழுதித் தனது ஆசிரிய அன்னையின் பெருமையை உலகறியச் செய்ய ஆயத்தமானார். அந்த நினைவுகளைச் சுமந்தபடியே அவர்களின் வாகனம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து நிந்தவூரைச் சென்றடைந்தது. பொங்கிவரும் பெருநிலவு பூரணமான ஒளியினைப் பூமிக்கு வழங்குவதைப் போலத்தான் ஓர் ஆசிரியனும் தன்னிடமுள்ள அறிவையும், அனுபவத்தையும் ஒளியாது, சோர்வடையாது மாணவர்களுக்கு வழங்குவதாகும். அத்தகைய பணிசெய்த ஆசிரியர்கள் இறைவனுக்குச் சமமானவர்கள். இங்கேயும் மகிழும்மா, நல்லம்மா என்னும் ஆசிரிய மாதர்கள் இருவரும்

தத்தம் தன்னலமற்ற பணிகளால் ஆசிரியத் தெய்வங்களாகப் போற்றப்படுகின்றார்கள். நிலைத்து வாழும் அவர்களது புகழ் வருங்காலச் சந்ததிக்குப் பாடமாக விளங்குகிறது.

புதிய சந்திப்புக்களின் பின்னர் 2014 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதத்தில் ஒருநாள் மகிழம்மா அன்னையின் மகள் சிவஜோதி சிவபுத்திரனும், அவரது மூத்த மகள் திருமதி. பிரதீபா ஜெயகாந்தனும் எதிர்பாராத விதமாக ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் அம்மா இல்லத்துக்கு வந்திருந்தனர். அவர்களைக் கண்டதும் பேருவகை அடைந்த அதிபரம்மா, இச்செய்தியைத் தனது மாணவியும் அப்போதைய நிந்தவூர் அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை அதிபருமான ஹாஜியானி ஹானியா சித்தீக், பிரதி அதிபர் அகமதுலெவ்வை நிசாமுத்தீன் ஆகியோருக்குத் தெரியப்படுத்தினார். அவர்களும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் கல்லூரிச் சமூகத்தினர் அனைவரையும் கலந்து பேசினர். திடீரென மகிழம்மா அன்னையின் வாரிசுகளைக் கௌரவிக்கும் ஒரு விழாவினைப் பாடசாலையில் ஏற்பாடு செய்து முடித்தனர். விழாவுக்கான துண்டுப் பிரசுரம் பின்வரும் தகவல்களைத் தந்துள்ளது. “அகில இலங்கையின் முதலாவது முஸ்லிம் பெண்கள் மகாவித்தியாலயத்தை 1950 இல் அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள நிந்தவூரில் நிறுவிய நிகரில்லாக் கல்வித் தாயான அமரர் சிரஞ்சீவி மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தம் அதிபர் அவர்களை நினைவுகூரும் விசேட வைபவம்”.

இவ்வாறு விழாவுக்கான துண்டுப் பிரசுரத் தலைப்பு அமைந்திருந்தது. 1978 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொன் விழா நிகழ்ச்சியை அடுத்து மகிழம்மா தாயார் உயிருடன் இல்லாத நிலையில் அவரது மகள், பேத்தி ஆகியோர் விசேட அதிதிகளாகக் கலந்து கொள்வதுடன், பாடசாலைச் சமூகமும் இணைந்ததாக இவ்விழா (12.09.2014) அமைந்திருந்தது. கிழக்கு மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் அல்ஹாஜ் எம்.ரி.ஏ.நிசாம் அவர்கள் விழாவின் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து சிறப்பித்திருந்தார். விசேட அதிதிகள் கௌரவிக்கப்பட்டனர். பொன்னாடை போர்த்துப் பாராட்டப்பட்டனர். மகிழம்மா தலைமையாசிரியையைப் பற்றிப் பலரும் உரையாற்றினர். கல்லூரியின் தாபக அதிபர் ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் இந்த ஏற்பாடுகளைத் திறம்படச் செய்திருந்தார். முன்னாள் கல்வியமைச்சின் செயலாளர் அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எல்.அலியார், முன்னாள் கல்வியமைச்சின் மேலதிகச் செயலாளர் அல்ஹாஜ் கே.முகம்மத்தம்பி ஆகியோருடன் அதிபர்கள் பலரும், ஆசிரியர்களும் உரையாற்றியிருந்தனர்.

விழாவின்போது நினைவுப் பரிசில்கள் அளிக்கப்பட்டன. ஊர் மக்கள் திரண்டுவந்து பல்வேறு பரிசில்களையும் மகிழம்மா அன்னையின் மகளிடம் கொடுத்துத் தங்களின் முன்னையநாள் தலைமையாசிரியை மீதான அபிமானத்தை வெளிப்படுத்தியிருந்தனர். திருமதி. சிவபுத்திரன் அவர்கள் பாடசாலைச் சமூகத்தினரும் பொதுமக்களும் தங்களுக்குச் செய்த

நிந்தவூர் அல்-மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலையில் 12.09.2014இல் நடைபெற்ற அமரர் சிரஞ்சீவி மகிழும்மா கிருஷ்ணானந்தம் அதிபர் அவர்களை நினைவு கூரும் விசேட வைபவப் படங்கள்



மகளிர் மகா வித்தியாலய ஸ்தாபக அதிபர் அவர்களின் படம் அவரது மகளிடம் ஓய்வு நிலை அதிபர் திருமதி மைமூனா செயினூலாப்தீன் அவர்களால் கையளிக்கப்படுகின்றது. உடன் நிற்பவர்கள் முன்னாள் கோட்டக் கல்வி அதிகாரிகள் அல்ஹாஜ் எஸ்.அஹமது, அல்ஹாஜ் ஏ.எல்.எம் அமீன் ஆகியோரும், மைமூனா அம்மையார், திருமதி.சிவஜோதி சிவபுத்திரன், அல்-அஸ்ரக் தேசிய பாடசாலை அதிபர் எஸ்.ஏ.எஸ்.எம். சம்சுதீன், அதிபர் ஹானியா சித்தீக் ஆகியோரும்



அல்-மஸ்ஹர் பாடசாலையின் அதிபாரால் விசேஷ அதிதிக்கு பாடசாலை சார்பில் பரிசு வழங்கப்படுகின்றது. உடன் நிற்பவர்கள் மைமூனா அம்மையார், பிரதி அதிபர் ஏ.எல்.நிசாமுத்தீன், சிவஜோதியின் மகள் பிரதீபா ஜெயகாந்தன்.

நிந்தவூர் அல்-மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலையில் 12.09.2014இல் நடைபெற்ற அமரர் சிரஞ்சீவி மகிழும்மா கிருஷ்ணானந்தம் அதிபர் அவர்களை நினைவு கூரும் விசேட வைபவப் படங்கள்



அதிபர் ஹாஜியானி ஹானியா சித்தீக் அவர்களால் முன்னாள் அதிபர் ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீனும், விசேஷ அதிதி திருமதி சிவஜோதி சிவபுத்திரன் அவர்களும் வரவேற்கப்பட்டு அழைத்து வரப்படுகிறார்கள்.



அல்-மஸ்ஹர் பாடசாலையின் ஸ்தாபக அதிபர் மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களால் விசேஷ அதிதிகளான திருமதி சிவஜோதி சிவபுத்திரனும், மகள் திருமதி பிரதீபா ஜெயகாந்தனும் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்படுகிறார்கள். கிழக்கு மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் அல்ஹாஜ் எம்.ரி.ஏ.நிஸாம், அல்-அஸ்ரக் தேசிய பாடசாலை அதிபர் அல்ஹாஜ் சம்சுதீன், ஜனாப் எம்.வை.லாபிர் சையப் ஆகியோர் பின்னால் நிற்கின்றனர்.

கௌரவத்திற்கு நன்றி கூறி உரையாற்றினார். விளைநிலத்தில் விதைத்த வித்தானது முளைத்துச் செடியாக வளர்ந்து, மரமாக உயர்ந்து நல்ல காய்களையும், கனிகளையும் தருவதுபோல மகிழ்மமா என்னும் மாதரசி உருவாக்கிய உயர்ந்த இலட்சியப் பாதையின் பயணமானது, இன்று மைமுனா செயினுலாப்தீன் என்னும் கல்வித் தாயால் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்பட்டு, அல்ஹாஜ் எம்.எஸ்.ஹமீட், அல்ஹாஜ் ஐ.அலியாஸ், ஜனாப் எம்.எஸ்.அப்துல் ஸலாம் ஆகியோரால் இலக்கு நோக்கிய இலட்சியத்தைத் தவற விடாமல் பாதுகாக்கப்பட்டு, ஹாஜியானி சித்தீக் என்னும் தகைசான்ற பெண்ணதிபரால் ஏற்றம் பெறும் வண்ணம் மேலும் முன்னோக்கி நகர்த்தப்பட்டு, தற்போது ஜனாப் அ.நிஜாமுத்தீன் என்னும் அதிபரின் காலத்தில் உச்சநிலை நோக்கிப் பயணிக்கத் தக்கதாக அமைந்திருக்கிறது என்றால் அதற்கும் காரணம், அதற்காகப் பாடுபட்டவர்களின் தூய பணிகளும் நம்பிக்கைகளும் தந்த வெற்றிகளேயாகும். எல்லாம் வல்ல இறைவனின் கருணையாலும், கொடையாலுமே இவை சாத்தியமாயிற்றாதலால் மூன்றாந் தரத்துடனிருந்த பாடசாலை J.S.C, S.S.C என வகுப்புகளுடையதாய் உயர்வடைந்து மகளிர் மகாவித்தியாலயமாகி, இடைவழியில் பல சோதனைகளால் அலைக்கழிக்கப்பட்டுப் பின்னரும் உத்வேகத்துடன் செயற்பட்டு, க.பொ.த உயர்தரம் 1C பாடசாலையாகத் தரமுயர்ந்து, “அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை” எனப் பெயர் தாங்கி, இன்று 2018 இல் 1 AB பாடசாலைத் தரமுடையதாய், விஞ்ஞான - கணித வகுப்புக்களையும் உயர்தரத்தில் கொண்டதாய் அமைந்து சிறந்துள்ளது. பாடசாலையின் வரலாற்றில் 90 ஆண்டுகளின் நிறைவில் இன்று இச்சாதனையைக் கண்டிருக்கிறது. மேலும் மேலும் இப்பாடசாலை வளர்ச்சிகாணும். இதன் வரலாறு முஸ்லிம் பெண்கள் கல்விவரலாற்றுடன் இணைந்து பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படும். ஆத்மார்த்தமாக இப்பாடசாலைக்குப் பணிசெய்தவர்கள் போற்றப்படுவார்கள். சிறப்பான முறையில் இக்கல்லூரி தலைநிமிர்த்திப் பேசப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

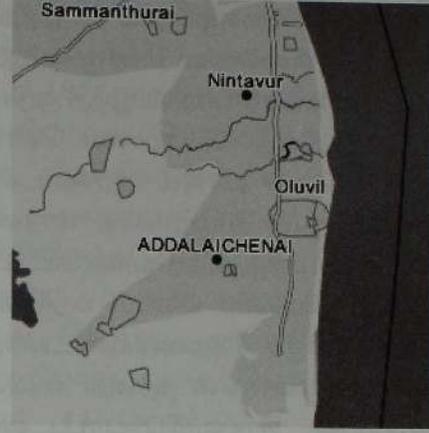
6. மண்மறவாத மாதரசி

காலம் இலங்கை மண்ணுக்கு அளித்த அரும்பெரும் கொடையாகத் திகழ்பவர் “நல்லம்மா அதிபர்” என ஊரவர்களால் செல்லமாக அன்பொழுக அழைக்கப்படும் திருமதி.மைமுனா காதர் செயினுலாப்தீன் அவர்கள். நல்லதொரு மாணவியாக, ஆசிரியையாக, அதிபராக, சமூக சேவையாளராக, இறைநேசராக, இல்லத் தலைவியாக, கலைஞராகப் பல்பரிமாணங்களை வெளிப்படுத்தியிருப்பவர் அவர். இறுக்கமான சமூகக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு இடந்தந்து நின்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் பேசும் சமூகத்தில், மத்தியதரக் குடும்பமொன்றில் பெண்ணாகப் பிறந்து, பல்வேறு சவால்களுக்கு மத்தியில் தனது கல்வியை வளர்த்தெடுத்துச் சாதனைகள் பல புரிந்தவர். தான் வாழும் சமூகத்தை உளப்பூர்வமாக நேசித்தவர். அதனால் பெண்கல்வி பற்றிய விழிப்புணர்வுடன் செயற்பட்டவர். தான் பிறந்து, வளர்ந்து, வாழ்ந்துவரும் நிந்தவூர்க் கிராமத்தில் தொடங்கிய கல்விப்பணியின் முன்னேற்றத்தினால் முழு இலங்கையிலும் இஸ்லாமியப் பெண் கல்விக்கு முன்னோடியாக விளங்கியவர். “இறைவன் ஒருவருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைத்ததை எவராலும் தடுத்துவிட முடியாது” என்பதற்கு இணங்க நல்லம்மா என்னும் கல்வித் தாய்க்குத் துணை நின்று பல்வேறு வழிகளிலும் அவரையும், அவர்சார்ந்த பணிகளையும் வெற்றிகரமான முன்னேற்றத்துக்கு இறைவனாகிய அல்லாஹ் இட்டுச் சென்றார் என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

மட்டுநகர் - பொத்துவில் பாதையில் 28 ஆவது மைல் தொடங்கி 32 ஆவது மைல் வரையுள்ள பிரதேசம் நிந்தவூர் ஆகும். வடக்கே காரைதீவையும், கிழக்கே களப்பையும், வங்காளவிரிகுடாக் கடலையும், தெற்கே கழியோலை ஆற்றையும், மேற்கே சம்மாந்துறை வரை பரந்துள்ள மருத நிலத்தையும் எல்லையாகக் கொண்டது. ஆரம்பகாலத்தில் அக்கரைப் பற்றுடன் நிர்வாகரீதியாக இணைந்திருந்தது. பின்னர் கரவாகுப்பற்றுடன் இணைக்கப்பட்டது. 1968ஆம் ஆண்டு நிந்தவூர் பெரும்பாக இறைவரிப் பகுதி எனத் தனியாக அமைந்துள்ளது. 1935 ஆம் ஆண்டளவில் அட்டப் பள்ளம், செங்கட்படை, மாட்டுப்பளை, நடுக்குடியிருப்பு, நிந்தவூர், பரவன் குடியிருப்பு முதலான பகுதிகளைக் கொண்டதாயிருந்தது. பின்னர் மக்கள் தொகையதிகரித்ததும் நிந்தவூரின் பிரதான பகுதி, நெல்லித்தீவு, பரவன் குடியிருப்பு, முருங்கைத்தீவு, நஞ்சிக்குடா, அட்டப்பள்ளம், புளியடிப்பிட்டி எனும் பெரும் பகுதிகளாக விரிவடைந்தது. காலப்போக்கில் மக்கள் தொகைப் பெருக்கமும், புதிய குடியேற்றங்களும் ஏற்பட்டமையால் புது நகரம், மீராநகர், மாந்தோட்டம், அரசடித் தோட்டம், ஜலால்புரம், ஸ்காத் கிராமம், வெளவாலோடைக் கிராமம், சமாதானக் கிராமம் ஆகிய பகுதிகளும் உருவாகின. முந்தையகாலக் குடித்தொகையும் படிப்படியாக அதி

கரித்துத் தற்போது ஏறத்தாழ 30,000 மக்களைக் கொண்டதாக மாறியுள்ளது. குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளில் தமிழர்கள் வாழுகிறார்கள். ஏனைய இடங்களிலெல்லாம் பெரும்பான்மையாக முஸ்லிம்கள் வாழுகிறார்கள்.

நிந்தவூரின் கல்விவளர்ச்சி தற்போது மேம்பாடுடையது. 16 வரையிலான பாடசாலைகள் இங்கு காணப்படுகின்றன. பள்ளிவாசல்கள், ஆலயங்கள் அதிகரித்துள்ளன. வணிக நிலையங்கள் பெருகியுள்ளன. நிந்தவூர் மண்ணைச் சேர்ந்த பலர் ஆசிரியர்களாக, அதிபர்களாக, கல்விதிகாரிகளாக, பொறியியலாளர்களாக, மருத்துவர்களாக, கணக்காளர்களாக, பெரும் வர்த்தகர்களாக, கைத்தொழிலாளர்களாக மாறியுள்ளனர்.



வரைபடத்தில் நிந்தவூர்

இன்னும் பல்வேறு தொழிற்றுறைகளில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் ஏராளம். பிரதான தொழில்களான விவசாயமும், கடற்றொழிலும் பெருவளர்ச்சி கண்டுள்ளன. நவீனத்துவத்தின் பிரதிபலிப்பு நிந்தவூரில் தெரிகிறது. இருந்தாலும், எவ்வளவுதான் மின்சார விளக்குகள் ஒளிதந்தாலும், பூசையறையில் ஏற்றி வைக்கப்படும் குத்துவிளக்குகள் போன்று பழையமையான பண்பாட்டு அம்சங்களும், பேணுகைகளும் நிந்தவூரின் ஆத்மாவைப் புனிதப்படுத்துகின்றன. இஸ்லாமிய மார்க்கத்துறையில் அதிகமானவர்கள் இணைந்து சமூகத்திற்கான வழிகாட்டுதல்களைச் செய்கின்றார்கள். பெரும்பான்மையாக முஸ்லிம் மக்களிருந்தாலும் தமிழ் மக்களும் இணைந்து சகோதரத்துவமாக வாழுகின்றனர். சமூக ஒருமைப்பாட்டுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இந்தமண் விளங்குகிறது.

இன்றைய நிந்தவூர்ப் பிரதேசம் இவ்வாறிருக்க, இற்றைக்கு 80 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட அதன் வாழ்வியல் நிலையானது வேறுபட்டதாகும். பழையமையின் அடிச்சுவட்டிலான பயணத்துக்கு உரியதுமாகும். அப்போதுதான் மத்தியதரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த, வசதி படைத்தவர்களான மர்ஹூம் கிதிர் முகம்மது ஹாஜியார் (கொழும்பு ஹாஜியார்) அவர்களுக்கும், இஸ்மாலெவ்வை ஹாஜியார் மரியம்பிள்ளை அவர்களுக்கும் நான்காவது மகவாகவும், கனிஷ்ட புதல்வியாகவும், 25.08.1932 இல் மைமுனா காதர் பிறந்தார். இவருக்கு மூத்த சகோதரர்கள் இருவரும், மூத்த சகோதரி ஒருவரும், தம்பியாருமாக நால்வர் உடன் பிறப்புக்கள். இன்று உடன்பிறப்புக்கள் எவரும் உயிருடன் இல்லை. 2000 ஆம் ஆண்டின் முன்னரே அவர்கள் காலமாகிவிட்டனர். இவர் ஐந்து வயதுச் சிறுமியாக இருக்கும்போதே தந்தையார் எதிர்பாராதவிதமாகக் காலமாகிவிட்ட துரதிஷ்டம் ஏற்பட்டது. ஆறாம் ஜோர்ஜ் மன்னரின் முடிசூட்டு விழா நாளன்று 1937.12.11 இல் இந்தத் துன்பகரமான நிகழ்வு உண்டாயிற்று. மைமுனாவின்

தந்தை மட்டக்களப்பு, கல்முனை ஆகிய இடங்களில் “கே.எம்.கே. ஹாஜி சன்ஸ்” என்னும் பெயரில் தங்க - மாணிக்கக்கல் வியாபார நிறுவனங்களை 1930 - 1936 காலப்பகுதியில் நடத்திக் கொண்டிருந்த பெரும் வர்த்தகர். இந்தியத் தமிழ்நாட்டின் திருநெல்வேலிப் பகுதியின் கேப்பாப்பிலநாத்தில் பிறந்தவர். கொழும்பில் வாழ்ந்தவர். பின்னர் மைமூனா காதரின் தாயார் மரியம்பிள்ளையை மணமுடித்து நிந்தவூரில் வாழ்ந்தவர். மாணிக்கக்கல் வர்த்தகர். வசதியாக வாழ்ந்த குடும்பத்தில் அவரது இழப்பு பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. பொறாமை கொண்டவர்களின் செயற்பாடுகளால் அவரது சொத்துக்கள் யாவும் அரசுடைமையாக்கப்பட்டன. அவரது குழந்தைகள் எல்லோரும் மேஜராகாத காரணத்தால் அதைத் தட்டிக் கேட்க முடிய வில்லை. பத்து வரையான கட்டிடங்கள், கடைகள், நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஏக்கர் நிலங்கள் யாவும் பறிபோயின. கண்ணியமான கல்விமானாகவும், முற்போக்குச் சிந்தனையுடையவராகவும், செல்வச்சீமானாகவும் விளங்கிய வர் மைமூனாவின் தந்தை. மைமூனாவின் தந்தையாரின் மறைவுக்குப்பின் தாயாரும், தாய்வழிப் பாட்டனார் இஸ்மாயில் ஹாஜியாரும் மைமூனா காதரையும், சகோதர, சகோதரியையும் அரவணைத்து வளர்த்தனர். மைமூனா அழகிய தோற்றங்கொண்டவர். சிவந்த நிறமும் கூர்மையான விழிகளும் உடையவர். மெல்லிய உருவமானாலும் உறுதியான மனம் படைத்தவர். 1938 ஆம் ஆண்டு மேமாதம் 05 ஆந் திகதி நிந்தவூர் அரசினர் முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலையில் அரிவரி வகுப்பு (பாலர் வகுப்பு) மாணவியாகச் சேர்க்கப்பட்டார். 1940 ஆம் ஆண்டு மகிழம்மா என்னும் தலைமையாசிரியையின் அன்புக்குரிய மாணவியானார். 1942 இல் மூன்றாம் வகுப்பினை நிறைவு செய்து கொண்டார். 1943 ஆம் ஆண்டு புதிதாக உருவான நான்காம் வகுப்பில் கற்கலானார். 1944 இல் ஐந்தாம் தரவகுப்பு இவருக்காகவே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஐந்தாந்தரப் புலமைப்பரிசில் பரீட்சைக்குத் தோற்றி அகில இலங்கையில் முதற்றரத்தில் சித்தியடைந்த முதலாவது முஸ்லிம் மாணவியானார். 1945 ஆம் ஆண்டு ஆறாந்தரத்திலும் தனியொருத்தியாகக் கற்றார். பருவமடைந்தபோது (1946 இல்) சிலகாலம் கல்வி தடைப்பட்டது. 1947 ஆம் ஆண்டு 7 ஆம் வகுப்பு இவருக்காகவே ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அதில் ஆர்வமுடன் கற்றார். 1948 இல் எட்டாம் வகுப்பில் கற்று J.S.C பரீட்சையிலும் திறமையாகத் தேர்ச்சி பெற்றார். இவரது பெறுபேறு காரணமாகப் பாடசாலையும் கனிஷ்ட தரத்துக்கு உயர்ந்தது. S.S.C. Prep வகுப்பும் 1949 இல் தொடங்கப்பட்டது. தொடர்ந்து 1950 ஆம் ஆண்டு ஒரெயொரு மாணவியாக எஸ்.எஸ்.ஸி வகுப்பில் கற்று ஆண்டினிறுதியில் நடைபெற்ற சிரேஷ்ட தராதரப்பத்திரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றி வெகு சிறப்பான முறையில் சித்தி பெற்றதுடன், நிந்தவூர்க் கிராமத்திலேயே S.S.C சித்தியடைந்த முதற் பெண்மணியானார். கல்முனைக் கல்வி வட்டாரத்தில் அவ்வருடத்திற்கான சிறப்பான பெறுபேற்றிற் குரியவரானார். 1951.04.17 இல் தான் கற்ற பாடசாலையில் பதில் உதவியா சிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். 19 வயதில் கிடைத்த பதவியானது அரிதா

கவே வாய்க்கக் கூடியதாகும். இப்பணியானது 06.01.1952 வரை சுமார் எட்டு மாதங்கள் நீடித்திருந்தது. இதன்பிறகு கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையின் ஆசிரியப்பயிற்சியில் 07.01.1952 - 31.12.1953 வரையிலான இரண்டு வருடங்கள் ஈடுபட்டார். பயிற்சி முடிந்தபின் முதலாவது ஆசிரிய நியமனம் 04.01.1954 இல் பொத்துவில் அரசினர் கனிஷ்ட பாடசாலையில் உதவியாசிரியராகக் கிடைத்தது. அங்கே 31.10.1954 வரை சுமார் பத்து மாதங்கள் பணியாற்றினார். மீண்டும் 01.11.1954 முதல் தான் கற்ற நிந்தவூர்ப் பாடசாலைக்கே உதவியாசிரியராகப் பணியாற்றும்பொருட்டு இடமாற்றம் பெற்று வந்தார். அங்கிருக்கும்போதே கிழக்கிலங்கையின் முதலாவது முஸ்லிம் பெண்ணதிபராக (அப்போது தலைமையாசிரியை) 01.03.1959 இல் பதவியேற்றுக் கொண்டார். அன்றிலிருந்து 25.08.1992 இல் ஓய்வு பெறும்வரை 33 வருடங்களும் 5 மாதங்களும் அதிபராகப் பணியாற்றி, முதலாந்தர அதிபராகப் பதவியுயர்வு பெற்று, அதிககாலம் ஒரே பாடசாலையில் அதிபராகப் பணியாற்றியவர் என்ற பெருமையையும் இலங்கையிலேயே பெற்று, சுமார் 41 ஆண்டுகள் ஆசிரியத் துறையிலீடுபட்டவர் என்ற மகுடமும் சூடிக் கொண்டார்.

இன்றைய சமுதாயத்தினருக்கு ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களது கல்வித்துறை சார்ந்த வரலாறு ஒரு பாடமாகும். கல்வியினால் ஒரு சமூகம் உயரும்; கல்வி ஒருவரைப் பூரண மனிதராக்கும்; கல்விபோல் பெருஞ் செல்வம் உலகில் காணக்கிடையாது; கல்வியாற் பெற்ற பெருமைகள் அனைத்தும் கடவுளாற் பெற்ற கொடைகள் என்பதை ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து நடக்கத் துணையாயிருப்பது மைமுனா அம்மையாரின் பயன்கருதாத பொது வாழ்க்கை. இனி அதிபரம்மா அவர்களின் பாடசாலைப்பணிகள் பற்றி ஆராய்வோம்.

நிந்தவூர் அரசினர் முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலையானது 1950 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாத S.S.C பரீட்சையில் மைமுனா காதர் பெற்றுக்கொண்ட பெறுபேற்றின் அடிப்படையில், 1951 இல் சிரேஷ்ட பாடசாலையாகத் தரமுயர்ந்தது. தலைமையாசிரியைமகிழ்மமா அவர்களின் முயற்சியால் மகளிர் மகாவித்தியாலயமாகியது. இருப்பினும் 01.01.1959 இல் தான் உத்தியோகபூர்வமாக மகாவித்தியாலய அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது. பாடசாலைக்கு அண்மையில்தான் அதிபர் மைமுனாவின் கணவர் ஜனாப் க. செயினுலாப்தீன் அவர்களுடைய வீடு இருந்தது. செல்வி. மைமுனாவுக்கும், ஜனாப் செயினுலாப்தீன் அவர்களுக்கும் திருமணம் 1955 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்தது. 1959 இல் திருமதி மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள் அதிபர் பொறுப்பை ஏற்றதும், இருவரும் தங்கள் குழந்தைகளுடன் மகளிர் மகாவித்தியாலய அதிபர் விடுதியில் குடியேறினர். தனது துணைவியாரின் பாடசாலை தொடர்பான அத்தனை செயற்பாடுகளிலும் துணைநின்று உதவினார் திரு. செயினுலாப்தீன். ஆசிரியராக, அதிபராகப் பணியாற்றிய செயினுலாப்தீன் அவர்கள் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் கடமையாற்றியவர்.

பொறுத்து வீழ்ச்சியடைவதற்குப் பல காரணிகள் காரணமாயிருந்தன. அறுபதுகளில் 900 மாணவிகளையும் 35 ஆசிரியைகளையும் கொண்டதாக வித்தியாலயமும் பெருவளர்ச்சி கண்டது. மீண்டும் மாபெரும் சோதனையொன்று மகாவித்தியாலயத்திற்கும் அதன் அதிபர் திருமதி.மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களுக்கும் 1968 ஆம் ஆண்டளவில் ஏற்படலாயிற்று.

அந்தச் சோதனை அப்போது 1965 - 1970 காலப்பகுதியில் ஆட்சியிலிருந்த ஐக்கியதேசியக் கட்சியின் கல்வியமைச்சர் கௌரவ ஐ.எம்.ஆர்.ஏ.ஈரியகொல்லவின் அறிவித்தல் அடிப்படையில் ஏற்பட்டது. ஒவ்வொரு ஊரிலும் சகலவளங்களைக் கொண்டதாக ஒரு மகாவித்தியாலயமே இருக்க வேண்டுமென்ற கல்வியமைச்சரின் அறிவிப்பானது கல்விப் புனருத்தாரணம் என்றவகையில் அமைந்தது. 1969 ஆம் ஆண்டு கல்வி நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடப்பட்டதும் அவரது காலத்திலேயேயாகும். இதன் பிரகாரம் ஏழாம் வகுப்புக்கு மேற்பட்ட வகுப்புகள் யாவும்



ஐ.எம்.ஆர்.ஏ.ஈரியகொல்ல

1946 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு வேகமாக வளர்ச்சி கண்டுவந்த அல்-அஸ்றக் மகா வித்தியாலயத்துக்கு அனுப்பப்பட்டது. இதனால் அதிபர் மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களுக்கு மிகுந்த மனக்கவலை உண்டாயிற்று. 'வெண்ணெய் திரண்டு வரும் நேரத்தில் தாழியுடைந்த' கதையாகிப் போனது. எவ்வளவோ சிரமப்பட்டு, வளங்களைத் திரட்டி, மாணவிகள் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கச் செய்து, உயர்தர வகுப்புகளையும் ஏற்படுத்தலாமென நம்பிக்கை கொண்டிருந்த வேளையில் "போதுமென நம்பி வெள்ளத்தினைத் திறந்துவிட்ட" பயன்ற உழைப்பாகப் போய் விடுமோ என எண்ணி வருந்தினார். இதில் மிகவும் மனவருத்தத்திற்குரிய விடயம் யாதெனில் ஊரில் பெண்களுக்கான தனித்த மகாவித்தியாலயம் ஒன்று உருவாகக் கூடாது என்று விடாப் பிடியுடன் சிலர் முன்னின்று பணிபுரிந்தமையாகும். பெண்கள் மகாவித்தியாலயம் ஏழாம் வகுப்புகளுக்கு மேல் வகுப்புகளைத் தொடர அனுமதியளிக்கக் கூடாது எனவும் கல்வித் திணைக்களத்திற்கு முறைப்பாடுகளும் அனுப்பப்பட்டன. தவறு செய்தவர்கள் திருந்தி மனம் வருந்துவதற்கான காலத்தையும் இறைவன் உருவாக்காமலா போய்விடுவார்? மைமுனா அதிபர் ஓயவில்லை. தன்னால் முடிந்த அளவு இறை நம்பிக்கை யுடன் தனது உழைப்பையும் நேர்மையையும் நம்பிச் செயற்பட்டார். 1970 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பாராளுமன்றப் பொதுத்தேர்தலில் யூ.என்.பி ஆட்சி மாறி ஐக்கிய முன்னணி

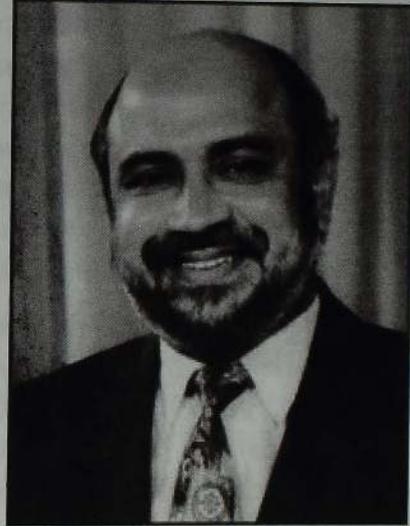
ஆட்சிக்கு வந்தது. அப்போது கல்முனைக் கல்வியதிகாரியாக இருந்த ஜனாப் கபூர் அவர்கள், நிந்தவூர் மகளிர் மகா வித்தியாலயத்திற்கு எதிரான எந்த முறைப்பாட்டையும் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் மேலும் வகுப்புக்களை வைத்துத் தொடர்ந்து நடத்த அனுமதியளித்தார். மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் இதுவரையிருந்த தடையையும் தாண்டிச் சென்று 1972 ஆம் ஆண்டில் எட்டாம் வகுப்பினை ஆரம்பித்தார் அதிபர் அவர்கள். படிப்படியாக மாணவிகள் எண்ணிக்கையும், அதற் கேற்றாற்போல் ஆசிரியர் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்தது. 1978 இல் க.பொ.த (சாதாரண) தர வகுப்பில் மாணவர்களைப் பயிற்றிப் பரீட்சைக்கு அனுப்பிச் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெறச் செய்தார். பிற்காலத்தில் இதே பாடசாலையில் தமது பிள்ளைகளைச் சேர்த்த பெரியவர்கள் சிலர் அதிபரிடம் வந்து முன்னர் தாம் செய்த தவறுக்காக (இந்தப் பாடசாலையில் 7 ஆம் வகுப்புக்கு மேல் வகுப்புக்கள் வைக்கக் கூடாது என்பதை ஆதரித்து நின்றமை)மனம் வருந்தி மன்னிப்புக் கேட்டனர்.

29.03.1978 இல் முப்பெரும் விழாவாக வித்தியாலயப் பொன்விழா கொண்டாடப்பட்டது. இது பாடசாலைக்கு மீளெழுச்சியை உண்டாக்கிற்று. இப்போது பாடசாலைக்குத் தளபாடப் பற்றாக்குறை அதிகளவில் ஏற்பட்டது. பலமுறை கல்வித் திணைக்களத்திடம் முறையிட்டும் குறை தீராத நிலையில் அதிபருடனான குழுவினர் வீடு வீடாகச் சென்று நிலைமையை விளக்கி 70,000 ரூபாயை அன்பளிப்பாகப் பெற்றுக் கொண்டனர். அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு, கல்வியமைச்சினால் ஒன்றரை இலட்சம் ரூபாய்கள் பெறுமதியானவையென மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட மரத் தள பாடங்களைப் பொத்துவிலில் செய்து, அங்கிருந்து லொறியில் ஏற்றிவந்து பாடசாலையிற் சேர்த்ததுடன், தளபாடக் கையளிப்பு விழாவினை 17.10.1986 இல் நடத்தினார். அந்த விழாவில் இத்தகைய பணியிலீடு பட்டவர்களுக்கு மதியபோசனமளித்துக் கௌரவிக்கச் செய்தார். அப்போது கணக்கறிக்கை, விழாவறிக்கை ஆகியவற்றையும் சமர்ப்பித்து எல்லோரின் சம்மதத்தையும் பெற்றுக் கொண்டதுடன் எதுவித குறைகுற்ற மில்லாத முறையில் தனது பொதுப்பணியின் தூய்மையை வெளிப்படுத்தி நின்றார். அதிபரின் சேவை கல்வியதிகாரிகள், பொதுமக்கள் அனைவராலும் வியந்து போற்றப்பட்டது.

வகுப்புக்களைக் குறைத்து ஏழாம் வகுப்பு வரை நடத்த வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்த சில ஆண்டு காலகட்டத்திலும் பாடசாலையின் பெயரில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இப்போது புதிய நெருக்கடியொன்று இடப்பற்றாக்குறை என்ற விதத்தில் ஏற்படலாயிற்று. பாடசாலை வளர்ச்சி கண்டுவரும் நிலையில் புதிய கட்டிடங்கள் அமைப்பதற்குரிய நிலம் தேவையாயிருந்தது. அருகிலுள்ள ஆண்கள் பாடசாலையை அடுத்துள்ள பகுதி வெளியாகக் கிடந்தது. இந்தச் சூழலின் தன்மையை எடுத்துக் கூறி தனது கணவரின் ஒத்துழைப்புடன்,

ஊர்ப் பெரியவர்கள், நலன்விரும்பிகள், பெற்றோர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரிய சமூகத்தினர் அனைவரதும் ஒத்துழைப்பையும் பெற்றுக்கொண்டு ஆண்கள் பாட சாலையிருந்த இடத்திற்குப் பெண்கள் மகா வித்தியாலயத்தையும், பெண்கள் மகா வித்தியாலயம் அமைந்துள்ள இடத்திற்கு ஆண்கள் பாடசாலையையும் இடமாற்றும் முயற்சியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார் அதிபர். அப்போதைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஜனாப் எம்.ஐ.உதுமா லெவ்வை, அம்பாறைப் பிரதம கல்வியதிகாரி எம்.ஏ.சி. முகைதீன், முன்னைய பிரதம கல்விய திகாரி ஜனாப் எம்.ஐ.எம்.சரீப் ஆகியோ ரின் ஒத்துழைப்போடு பாடசாலை இடமாற்றம் நடைபெற்றது. இடமாற்ற விழாவானது 10.04.1987 இல் நிகழ்ந்தது. இவ்விடத்தில் பெரும் நன்றியறிதலோடு குறிப்பிடத்தக்க விடயம் யாதெனில், அப்போது ஆண்கள் பாடசாலையான அஸ் - ஸபா வித்தியாலயத்தின் எட்டாவது அதிபராயிருந்த அல்ஹாஜ் எம்.ஐ.ஆதம்பாவா (தாஹா மாஸ்டர்) அவர்களது ஒத்துழைப்பாகும். சுமார் ஒன்பது ஆண்டுகள் அப்பாடசாலையின் அதிபராயிருந்து அதன் வளர்ச்சிக்காகப்

பாடுபட்ட அவர், பெண்கள் மகாவித்தியாலய வளர்ச்சியும், தேவையும் கருதி இப்பாடசாலை இடமாற்றத்துக்குப் பெருந்துணை புரிந்துள்ளார். பாடசாலை இடம்மாறி விட்டது; முதன் முதலில் 1927 இல் கலவன் பாடசாலையாக ஆரம்பிக்கப் பட்ட தாய்வீட்டுக்கு வந்தாகிவிட்டது. காலங்காலமாக உருவாக்கப்பட்ட பௌ திக வளங்கள் யாவும் இப்போது ஐந்தாந் தரம் வரையிருந்த அஸ் - ஸபா ஆண்கள் வித்தியாலயத்திற்கு உரிமையாகி விட் டன. புதிய இடத்திற்குப் பெயர்ந்துள்ள பெண்கள் மகாவித்தியாலயத்திற்கு ஒரு வெட்ட வெளியில் மூன்று சிறிய கட்டிடங்கள் மாத்திரமே எஞ்சியிருந்தன. மாணவிகள் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ற அள வில் கட்டிடங்களோ, மலசல கூடங்களோ, குடிநீர் வசதிகளோ காணப்பட வில்லை. போதாக் குறைக்குச் சுற்று மதில்களும் இருக்கவில்லை. வளர்ந்த பெண் பிள்ளைகள் பாதுகாப்பான முறையில் கல்வி கற்கக் கூடிய முறையில் மாற்றங்களை உண்டாக்கக் வேண்டிய அவசியம் அதிபர் மைமுனாவுக்கு ஏற்பட்டது. “நல்ல குருநாதன் நம்மை வருத்துவது கொல்லவல்ல, கொல்ல வல்ல” என இந்துசமயப் பாரம்பரியத்தில் கூறுவார்கள். அதுபோன்று நன்மை நாடிய சோதனை மீண்டும் அம்மையாருக்கு உண்டாயிற்று. இறைவன் துணை அவருக்கு எப்போதும் இருப்பதால் துணிந்து செயலில் இறங்கினார். முன்னைய பொத்துவில் முதல்வர் அல்ஹாஜ் எம்.ஐ.உதுமா லெவ்வை, முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தேசியத் தலைவரும் சட்டத்தரணியுமான



அல்ஹாஜ் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரப்

அல்ஹாஜ் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரப்

அல்ஹாஜ் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரப் ஆகியோர் பெருமனதோடு உதவினார்கள். முன்னாள் பொத்துவில் முதல்வரின் நிதியொதுக்கீட்டில் மாடிக்கட்டிடம், சுற்றுமதில், குழாய்நீர் வசதி ஆகியன கிடைத்தன. மாடிக் கட்டிடக் குறைவேலைகளின் நிறைவுக்கு அல்ஹாஜ் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரப் அவர்கள் நிதியொதுக்கீடு செய்து தந்தார். மேற்கொண்டு எஞ்சிய வேலைகளை நிறைவு செய்யவும், தொலைத் தொடர்பை ஏற்படுத்தவும் அடுத்த ஆண்டில் நிதியொதுக்கீடு செய்து தரவும் சம்மதம்



தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்கான நிதியுதவியினால் பின்னர் குறிப்பிட்ட வேலைகளும் நடந்தேறின. ஒருவாறு மகளிர் மகாவித்தி யாலயத்தின் பௌதிகத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் முயற்சியில் அதிபர் அவர்கள் வெற்றிகண்டார். அதன் உச்சநிலையாக முதன் முதல் மூன்று மாடிக் கட்டிட மொன்றினையும் இப் பிரதேசத்திலேயே முதலாவதாகக் கட்டி முடித்தார். அந்தப் பெருங் காரியம் கைகூடுவதற்கு அம்மையாரின் கணவர் மர்ஹூம் கே.செயினுலாப் தீன் அவர்களும், மகன் ஜனாப் இசட்.எம்.றபீக் அவர்களும், அல்ஹாஜ் எம்.ஐ.அகமது (ஜே.பி) அவர்களும் பெருந்துணை புரிந்துள்ளனர். அப்போது புனர் நிர்மாணத்துறை அமைச்சராயிருந்த கௌரவ வின்சன்ட் பெரேரா அவர்கள் மூலம் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் நிதியொதுக்கீட்டிலிருந்து இக்கட்டிடம்கட்டப்பட்டது.

இதேவேளை அதிபரின் நீண்டநாள் கனவான க.பொ.த உயர்தர வகுப்புக்களை ஆரம்பிக்கும் பணியும் நிறைவேறும் வகையில் இறையருள் கிட்டியது. 1986 ஆம் ஆண்டு க.பொ.த சாதாரண தரப் பரீட்சையின் டிசம்பர் மாதப் பெறுபேறுகள் அதற்குச் சாதகமாயமைந்தன. புதிய வகுப்பினை ஆரம்பிப்பதற்கு எதிர்ப்புகளும் பலமாயிருந்தன. அப்போதைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஜனாப். எம்.ஐ.உதுமாலெவ்வை, கோட்டக் கல்வியதிகாரி ஜனாப் பீ.இப்றாலெவ்வை, அம்பாறைப் பிரதம கல்விய திகாரி ஜனாப் எம்.ஏ.சி. முகைதீன் ஆகியோரின் பேராதரவுடன் இதிலும் வெற்றிகண்டார். பாடசாலையில் முதன்முதலாக க.பொ.த உயர்தர வகுப்புக் கள் கலை மற்றும் வர்த்தகப் பிரிவுகளில் 1987.09.15 அன்று தொடங்கு வதற்கான அனுமதி கிடைத்தது. அந்த அனுமதியைப் பெறுவதற்காக அதிபரின் கணவர் மர்ஹூம் கே.செயினுலாப்தீன் அதிபர் அவர்களும், அப்போதைய நிந்தவூர்ப் பிரதேசசபை விஷேச ஆணையாளராகவிருந்த மருமகன் அல்ஹாஜ் ஐ.எல்.அன்வர் அவர்களும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு உழைத்திருந்தனர். பல தடவைகள் தமது சொந்தச் செலவில் கொழும்பு சென்று, கல்வியமைச்சிடமிருந்து அனுமதிக்கடிதம் பெற்று வந்தனர். புதிதாக கலை, வர்த்தக உயர்தர வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப் பட்டாலும் அவற்றில் கற்பிப்பதற்கான போதிய ஆசிரியர்கள் இருக்கவில்லை. இருந்தும்

தமக்குப் பக்கபலமாயிருந்த ஒருசில ஆசிரியத் துணை யோடு துணிவுடன் செயற்பட்டார் மைமுனா அதிபர். ஜனாப் எம்.ஏ.ஹமீட் (பீ.ஏ) ஆசிரியர், எம்.எச்.எம்.சத்தார் (பீ.ஏ) ஆசிரியர், செல்வி ஆ.முனவ்வறா (பீ.ஏ) ஆசிரியை, ஜனாப் எம்.மீராசாயிபு மௌலவி ஆசிரியர் ஆகியோரது கடுமையான உழைப்பும், காலங் கருதிய உதவியும் இணைந்ததால் 1989 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் நடைபெற்ற க.பொ.த உயர்தரப் பரீட்சைக்கு முதன்முதலாக மாணவிகள் தோற்றினர். என்னே! இறைவனின் பெருங்கருணை! கலைப்பிரிவில் தோற்றிய 13 மாணவிகளும் சித்தியடைந்து 100 வீதச் சித்தியைக் காட்டினர். எல்லோரும் ஆச்சரியம் அடைந்தனர். உயர்வகுப்பு நடத்துவதற்கு அனுமதியளித்த கல்வியதிகாரிகளுக்குப் பெருமகிழ்ச்சி. தாங்கள் எடுத்த தீர்மானம் பொய்த்துப் போகாமல் பெருவெற்றியடைவதற்கு அரும்பாடு பட்ட அதிபர் திருமதி.செயினுலாப்தீன் அவர்களையும், இரவு பகல்பாராது கற்பித்த ஆசிரியர்களையும் மனந்திறந்து பாராட்டினர். நிந்தவூர்ச் சரித்திரத்தில் மகளிர் பாடசாலையொன்றிலிருந்து முதன் முதலாகக் க.பொ.த உயர்தரப் பரீட்சையில் சித்திபெற்று இரு மாணவிகள் கலைப்பிரிவுக்கும், ஒரு மாணவி வர்த்தகப் பிரிவுக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுப் பேராதனை, கொழும்பு ஆகிய பல்கலைக் கழகங்களில் கற்பதற்காகச் சென்றனர். 1991 ஆம் ஆண்டு 3 ஏ, 1 பீ சித்தி பெற்றுத் திறமைகாட்டிய செல்வி.இசுட்.உனைசா என்னும் மாணவியை அதி உத்தம சனாதிபதியாக அப்போதிருந்த ஆர்.ஆர்.பிரேமதாச அவர்கள், தமது செயலகத்துக்கு அழைத்துப் பாராட்டிக் கௌரவித்ததுடன், பரிசில்களும் அளித்திருந்தமை மைமுனா அதிபருக்குத் தாம் இதுவரை பட்ட பாட்டிற்கு இறைவன் ஈந்த கொடையாகத் தென்பட்டது. "எல்லாப் புகழும் இறைவனுக்கே" எனத் தம் கடமையைத் தொடர்ந்தார் அவர். அதிபர் அவர்கள் ஓய்வு பெறும்வரை (1992 ஆம் ஆண்டு வரை) ஒன்பதுபேர் பல்கலைக்கழகம் சென்று பட்டதாரிகளாயினர். ஒவ்வோராண்டும் குறைந்தது ஒருவராவது பல்கலைக்கழகம் செல்ல முடிந்தது. இதுவரையில் அறுபதுக்கு மேற்பட்ட பட்டதாரிகளை நிந்தவூர் அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை உருவாக்கித் தந்துள்ளது. ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் அதிபர் இட்ட விதையானது முளைத்து, வளர்ந்து, செடியாகி, மரமாகிக், காயாகி, கனியாகிப் பயன்தந்துள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது.

பாடசாலையில் க.பொ.த உயர்தர வகுப்புக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதே 1 C தரத்துக்குப் பாடசாலையும் உயர்த்தப்பட்டது. அப்போது கல்வியதிகாரியாயிருந்த ஜனாப் எம்.எம்.முஹமட்அலி அவர்கள் இப்பாடசாலையின் பெயரானது மாற்றியமைக்கப்படல் வேண்டுமெனக் கூறிய ஆலோசனையை நடைமுறைப் படுத்துவதில் அதிபர் அவர்கள் முயற்சியெடுத்தார். அதன் பிரகாரம் சான்றோர் பலருடன் கூடி ஆலோசனையெடுத்தார். அதன் பிரகாரம் சான்றோர் பலரிடம் அபிப்பிராயம் கேட்டார். நடத்தினார். உலமாக்கள், அறிஞர்கள் பலரிடம் அபிப்பிராயம் கேட்டார். அதன்படி உலாம் அரபுக் கல்லூரியின் அதிபராயிருந்த மர்ஹூம் அல்ஹாஜ். ஏ.அலியார் மௌலவி மற்றும் அல்ஹாஜ் மீரா சாகிபு மௌலவி

ஆகியோரின் துஆ பிரார்த்தனையுடன் புதிய பெயர் சூட்டப்பட்டது. நிந்தவூர் கழ/அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை எனப் பெயர் மாற்றம் நிகழ்ந்தது. பெயர் மாற்றத்துக்கான அங்கீகாரமும் பெறப்பட்டது. அல் -மஸ்ஹர் என்பது தமிழில் மலரும் இடம் எனப் பொருள் தருவதாகும். உள்ளம், உடல், கல்வி, ஆற்றல், முதலான அனைத்தும் இறைவனின் அருளோடு மலரும் இடம் இதுவெனக் கருத முடிகிறது.

கல்விப் பரீட்சைகளின் அடைவு மட்டங்களின் அதிகரிப்புக்கள் ஒருபுறமிருக்க, இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகளிலும் பாடசாலை யானது வியக்கத்தக்க முன்னேற்றத்தைக் காட்டி வந்தது. பல்வேறு போட்டிகள், கலை நிகழ்ச்சிகள், ஆகியவற்றில் கல்முனைக் கல்வி வட்டாரத்திலும், மாவட்ட, மாகாண மட்டங்களிலும் திறமை காட்டிய மாணவிகள் பலரை இனங்காண முடிந்தமை பாடசாலைக்குப் பெருமை சேர்த்தது. கலைநிகழ்ச்சிகள் பலவற்றைத் தாமே தயாரித்து அளிப்பதில் அதிபரவர்கள் முன்னின்று பணியாற்றினார். தமது சேவைக்காலத்தின் இறுதிப் பகுதியில் 16.02.1992 அன்று முப்பெரும் விழா ஒன்றினைப் பாடசாலையில் நடத்திய அதிபர், அதனூடாகப் பாடசாலைமட்ட பாடவிதான, துணைப்பாடவிதான அடைவுகளையும் பகிரங்கப்படுத்த முயற்சி செய்தார். வடகிழக்கு மாகாணசபையின் கல்வி, கலாசார, விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர் செயலாளர் ஜனாப் எம்.ஏ.சி. முகைதீன் அவர்கள் விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டார். முதன்முதலாகப் பல்கலைக் கழகம் சென்ற மாணவிகளைக் கௌரவித்தல், புதிதாக அமைக்கப்பட்ட மூன்றுமாடிக் கட்டிடத்தைத் திறந்து வைத்தல், விஞ்ஞான மினி ஆய்வுகூடத்தைத் திறந்துவைத்தல், வாழ்க்கைத் திறன் பிரிவைத் திறந்துவைத்தல் ஆகிய செயற்பாடுகள் முதலில் இடம்பெற்றன. தொடர்ந்து நடைபெற்ற விழாவில் போட்டிகளில் சாதனை புரிந்த மாணவிகளின் தமிழ் - ஆங்கிலப்பேச்சுகள் இடம்பெற்றன. கலை நிகழ்ச்சிகளும் விழாவில் ஒருபகுதியாக அமைந்து சிறப்புச் செய்தன. பிரதம விருந்தினர் உட்படப் பலரும் அல் - மஸ்ஹர் பாடசாலையின் முன்னேற்றத்தைப் புகழ்ந்து பேசினர். மாணவிகளின் கற்றல் தொடர்பாக மகிழ்ச்சி தெரிவித்தனர். இத்தகைய உயர்ந்த சூழ்நிலைக்குப் பாடசாலையை வளர்த்தெடுத்த அதிபரின் உழைப்பைப் பாராட்டினர். அதிபருடன் துணைநின்று பாடுபட்ட ஆசிரிய குழாத்தையும் நன்றியுடன் போற்றினர். விழாவின் முடிவானது நிந்தவூர் மக்கள் - பாடசாலைப் பெற்றோர் மனதில் என்றுமில்லாப் பெருமகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. தமது மனங்களால் அதிபருக்கு நன்றி பாராட்டினர்.

இதே பாடசாலையில் நீண்டகாலம் சேவையிலிருந்த (33 1/2 ஆண்டுகள்) அதிபர் திருமதி.மைமூனா செயினுலாப்தீன் காலத்தில் பல்வேறு அரசியல், சமூக, கல்வித்துறைசார்ந்த பெரியோர்கள் பாடசாலைக்கு வருகை தந்திருந்தனர். அவர்களில் பலர் பாடசாலைக்கான

உதவிகளையும் காலமறிந்து செய்திருந்தனர். கல்வியமைச்சராயிருந்த கலா நிதி அல்ஹாஜ் பதியுதீன் மஃமுத், உள்நூராட்சி அமைச்சராயிருந்தபோது கிணறு ஒன்றைக் கட்டியுதவியவரும் பின்னாள் அதியுத்தம சனாதிபதியு மான ஆர்.ஆர்.பிரேமதாசு, வர்த்தக, வாணிபத்துறை அமைச்சராயிருந்த அல்ஹாஜ் ஏ.ஆர்.மன்கூர், நெசவுத் தொழிலமைச்சராயிருந்த அல்ஹாஜ் எம்.ஏ. அப்துல் மஜீட், முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தேசியத் தலைவரும் கப்பற்றுறை, புனர்வாழ்வு, புனர்நிர்மாண அமைச்சராயிருந்தவருமான அல்ஹாஜ் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாவர். எந்தவித மான அரசியல் அணுகுமுறையும் இல்லாது எவரையும் அன்போடும், பண்போடும் வரவேற்று மதிப்பளிக்கும் அதிபர் அவர்களின் சபாவம், எத்தனையோ சிரமமான காரியங்களையும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிக் கொள்ளவும், குறுக்கீடு செய்யும் தடைகளை எளிதாக முறியடித்து முன்னேற வும், பாடசாலையின் வளர்ச்சியைக் காலந்தோறும் மேம்பாடடையச் செய்யவும் துணையாயிருந்துள்ளது.

அதிபரின் சேவையின் இறுதிக் காலகட்டத்திலும் அக்கரைப்பற்று, கோட்டக்கல்வி அதிகாரி ஜனாப் ஈ.இப்றாஹீம் அவர்களால் 1 C பாடசாலை மட்டத்தில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வு ரீதியான போட்டியில் அம்மையாரின் பாடசாலை சகல துறைகளிலும் முதலாமிடத்தைப் பெற்று பாராட்டுப் பத்திரத்தைத் தனதாக்கிக் கொண்டமையும் வரலாற்று நிகழ்வாகும். எவ்வளவு காலந்தான் ஓடியோடி அர்ப்பணிப்போடு உழைத் தாலும் மானிடத்தின் பெருமைக்குரிய விடயமாக அமைவது இறைவனை என்றும் மறவாத விதத்தில் எண்ணரிய பணியை ஆற்றுவதாகும். தாம் ஓய்வு பெறுவதற்கு முன்னர் அல் - மஸ்ஹர் பாடசாலையில் அழகிய முறையிலான கலாசார நிலையமாக விளங்கும் பள்ளிவாசலொன்றை அம்மையார் அமைத்துத் தந்துள்ளார். புனிதமான இந்த இறையில்லத்தினை உருவாக்குவதற்கு ஜனாப் அல்ஹாஜ்எம்.மீரான் (விவாகப் பதிவாளராகப் பணியாற்றியவர்), ஜனாப் அல்ஹாஜ் பீ.ஈ.ஹஸன் (மதீனா) ஆகியவர்களின் பொருளுதவியுடன், இன்னும் பலரது அன்பளிப்புகளும் இறையருளால் கிடைத்திருந்தது. இறை இல்லமொன்றினை அமைக்காது தான் இளைப்பாறிச் சென்றால் இதுவரைகாலமும் தாம் செய்த கல்விப்பணி, இறைபணியாக முழுமை பெறாது என அம்மையார் கருதி, வேகமாக இச்செயலினை நிறைவேற்றி வைத்தாரெனலாம். 25.08.1992 இல் நிந்தவூர்ப் பாடசாலைச் சமூகமும், கல்வியதிகாரிகளும், உலமாக்களும் நிறைந் திருக்கும் சூழலில் இஸ்லாமிய முறைப்படி இப்பள்ளிவாசலான இறை யில்லம் திறந்துவைக்கப்பட்டது. அனைவரும் இவ் இறையில்லத்தை ஹயாத்தாக்குமாறு வேண்டிக் கொண்டனர்.

திருமதி மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள் நிந்தவூர் அல்-மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலையின் அதிபராக 1959 - 1992 வரையுள்ள 33 ஆண்டுகளும் 5 மாதங்களும் பணியாற்றியபோது பல்வேறு சாதனைகளைப்

பாடசாலை பெறத்தக்க விதத்தில் வழிநடத்தியிருந்தார். அந்தச் சாதனைகளின் பட்டியலொன்றை **நிந்தவூர் வரலாறும் வாழ்வியலும்** நூலில் (2015) தாம் எழுதிய “நிந்தவூரின் கல்வித்துறை” எனும் கட்டுரையில் (பக் 269 - 270) எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். அவை வருமாறு :

- i. 1960 இல் கல்முனை மாவட்ட மகாவித்தியாலயங்களிற்கிடையே இடம்பெற்ற பொருட்காட்சிப் போட்டியில் 09 விருதுகளைப் பெற்று முன்னணிப் பாடசாலையாகத் தெரிவாகியமை.
- ii. 1964 இல் பொருட்காட்சியொன்றை நடத்தியதன்மூலம் கிடைத்த நிதியைக் கொண்டு வகுப்பறைக் கட்டிடமொன்றை அமைத்ததுடன் இதேயாண்டு பாடசாலைக்கும், விடுதிக்கும் மின்சார வசதி பெறப்பட்டமை.
- iii. 1968 இல் பெற்றோரின் உதவியால் வகுப்பறைக் கட்டிடமொன்று அமைக்கப்பட்டமை.
- iv. 1964 இல் எஸ்.எஸ்.ஸி பரீட்சையில் மாணவிகள் நூறுவீதம் சித்தி அடைந்தமைக்காகக் கல்வியமைச்சினால் பாராட்டுப் பத்திரம் கிடைக்கப்பெற்றமை.
- v. 1969 இல் பெற்றோரின் உதவியுடனும் அல்ஹாஜ் எம்.எம்.மேர்ஸா அவர்களின் உதவியுடனும், பாடசாலையைச் சுற்றிவர மதில் அமைக்கப்பட்டமை.
- vi. 1978.03.29 இல் முப்பெரும் விழாவாகப் பொன்விழா கொண்டாடப்பட்டமையும், அவ்விழாவிற்கு திரு,திருமதி.கிருஷ்ணானந்தம் தம்பதியினர் பிரதமவிருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பிக்கப்பட்டமையும்.
- vii. 1983 இல் பொத்துவில் முதல்வராயிருந்த அல்ஹாஜ் எம்.ஐ.உதுமா லெவ்வை அவர்களின் நிதியொதுக்கீட்டில் இரண்டுமாடிக் கட்டிடமொன்று அமைக்கப்பட்டமை.
- viii. 1986 இல் பெற்றோர் அனுசரணையுடனும், பிரதியதிபர், உதவியதிபர்களாகிய அல்ஹாஜ் எம்.எஸ்.ஹமீட், அல்ஹாஜ் எஸ். ஆதம், அல்ஹாஜ் பி.எம்.இப்ராஹிம், அபிவிருத்திசங்கச் செயலாளர் அல்ஹாஜ் கே.எல். எம்.யூசுப் ஆகியோரின் உதவியுடனும் ரூ.150,000 பெறுமதியான தளபாடங்கள் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டமை.
- ix. இடப்பற்றாக்குறை காரணமாக 1987.01.15 இல் ஆண்கள் பாடசாலை இருந்த இடத்திற்குப் பெண்கள் பாடசாலையை இடமாற்றம் செய்தமை.
- x. 1987 இல் க.பொ.த உயர்தர, கலை, வர்த்தக வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டமையும், 1C தரத்துக்குப் பாடசாலை உயர்த்தப்பட்டமையும்.
- xj. “மகளிர் மகாவித்தியாலயம்” என இதுவரை வழங்கிய பெயரானது 1987.03.10 இல் “கழு/அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை”

என மாற்றப்பட்டமை.

- xii. ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தாபகத் தலைவரும், அமைச்சருமான மர்ஹூம் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரப் அவர்களின் நிதியொதுக்கீட்டில் இரண்டுமாதிக் கட்டிடத்துடன், மேலும் நான்கு வகுப்பறைகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டமை.
- xiii. 1988 இல் அப்போதைய பா.உ அல்ஹாஜ் எம்.ஐ.உதுமாலெவ்வை அவர்களின் நிதியொதுக்கீட்டில் சுற்றுமதில், மின்சாரவசதி, குடிநீர் வசதி, தொலைபேசி இணைப்பு ஆகியன ஏற்படுத்தப்பட்டமை.
- xiv. முதன்முதலாக 1989 இல் க.பொ.த உயர்தரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றிய 13 மாணவியரும் சித்தியடைந்து நூறுவீதப் பெறுபேறு கிடைக்கப் பெற்றமை.
- xv. 1989 இல் மூன்றுமாதிக் கட்டிடம் அப்போதைய அமைச்சர் கௌரவ வின்சன்ட் பெரோன் உதவியுடன் கட்டி முடிக்கப்பட்டமை.
- xvi. நூலகம், விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம், வாழ்க்கைத்திறன் பிரிவு ஆகிய பௌதிக வளங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டமை.
- xvii. 1991 இல் அக்கரைப்பற்றுக் கல்விக்கோட்டப் பிரிவிலுள்ள 1 C பாடசாலைகளுக்கிடையில் நடைபெற்ற போட்டியில் முதலாவது இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டமை.
- xviii. 1991 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டில் நடைபெற்ற க.பொ.த உயர்தரப் பரீட்சை முடிவானது வயல மட்டத்தில் பாராட்டைப் பெற்றுக் கொடுத்தமை.
- xix. 1991 ஆம் வருட க.பொ.த உயர்தரப் பரீட்சையில் 3A 1B பெறுபேற்றைப் பெற்றுக்கொண்ட செல்வி. இசட். உனைவா அப்போதைய சனாதிபதி மாண்புமிகு ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்களால் பாராட்டிக் கௌரவிக்கப்பட்டமை.
- xx. 1992 இல் இரு மாணவிகள் முறையே கொழும்பு, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் சென்றமை.
- xxi. 1992 இல் முப்பெரும் விழா நடத்தியமை.
- xxii. 1992 இல் பாடசாலையில் பள்ளிவாசலொன்று அமைக்கப்பட்டமை.
- xxiii. தமது ஓய்வு பெறும் நாளான 25.08.1992 அன்று பதவிகள் கையளித்தல் வைபவத்தினை முன்மாதிரியான செயற்பாடாக நடத்தியதன்மூலம் புதிய அதிபர், பிரதி அதிபர், உதவி அதிபர் ஆகியோருக்குப் பலரது ஆசியையும் பெற்றுக் கொடுத்தமை.

இவை யாவும் நல்லம்மா அதிபரின் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாடசாலைக்கான அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளும், பாடசாலை பெற்றுக் கொண்ட கௌரவங்களும் ஆகும். அதிபர் நல்லம்மா அவர்கள் மனதில்

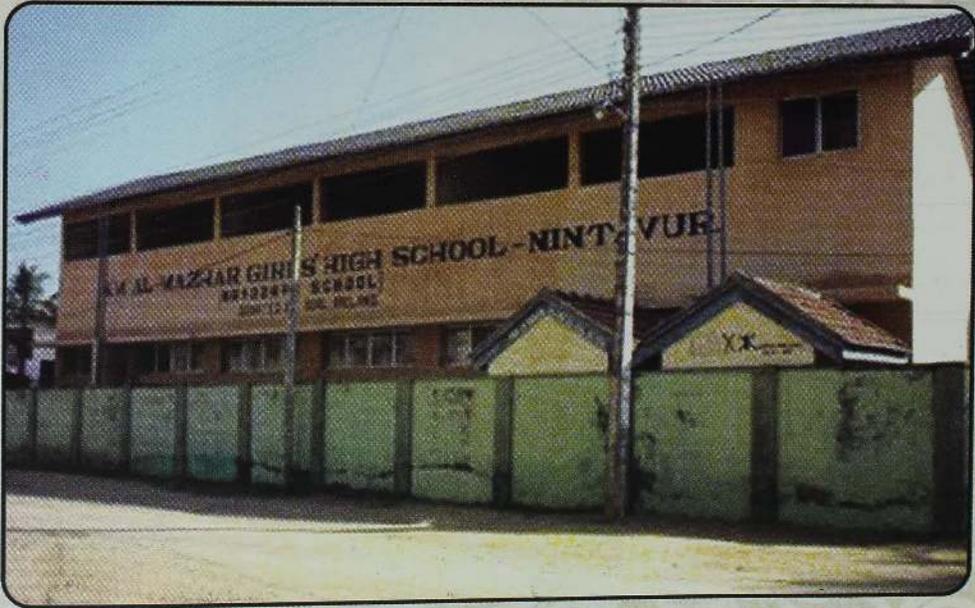
மகிழும்மா அன்னையாலும், தம்மாலும் இதுவரைகாலமும் கட்டி வளர்க்கப் பட்ட பாடசாலையானது மேலும் மேலும் வளர்ச்சி காணவேண்டுமென்ற பேராவல் காணப்பட்டது. தனக்குப்பின் பதவிக்கு வருபவர்கள் இறையாசியுடனும், சான்றோர் வாழ்த்துக்களுடனும் பதவிகளைப் பொறுப்பேற்றுப் பணிசெய்யும் விழாவாகவே தாம் ஓய்வு பெறும் நாளன்று “பதவிகள் கையளித்தல்” நிகழ்ச்சியை நடத்தி முடித்தார். அல்ஹாஜ் எம்.எஸ்.ஹமீட் அவர்கள் அதிபராகவும், அல்ஹாஜ் பி.எம். இப்ராஹிம் அவர்கள் பிரதி அதிபராகவும், அல்ஹாஜ் எச்.ஆதம் அவர்கள் உதவி அதிபராகவும் பதவியேற்றுக் கொண்டனர். பெண்கள் கல்லூரியொன்றின் நிர்வாகத்தை ஆண்களே தாங்கி நின்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பாடசாலையின் ஆறாவது அதிபராகவும், முதலாவது ஆண் அதிபராகவும் அல்ஹாஜ் எம்.எஸ்.ஹமீட் அவர்கள் செயற்பட்டார். எட்டாவது அதிபரான ஹாஜி யானி என்.யூ.எச்.எம்.சித்தீக் என்பவர் பெண் அதிபரானார். கடந்த சில ஆண்டுகளின் முன் அவரும் இளைப்பாற, பிரதி அதிபராயிருந்த அ.நிஜாமுதீன் அவர்கள் அதிபராகப் பணியாற்றி வருகின்றமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இவரது காலத்திலேயே பாடசாலையானது IAB தரமுடையதாக உயர்வடைந்துள்ளது. 90 ஆண்டுகள் கல்விப் பாரம்பரியத்தில் இத்தகைய வெற்றியை அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை கண்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். அத்துடன் தற்போதைய கிழக்குமாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் அல்ஹாஜ் எம்.ரி.ஏ.நிஸாம் அவர்கள் தெரிவித்த ஆலோசனையின் பேரில் **இலங்கையின் முதலாவது முஸ்லிம் பெண்கள் மகாவித்தியாலயம்** என்ற வரலாற்றுப் புகழுக்குரிய பெயரையும், தற்போதைய பாடசாலையின் பெயருக்குப் பக்கத்தில் பொறித்த பெயர்ப்பலகையைத் திரைநீக்கம் செய்த விழாவானது 15.01.2017 அன்று நடைபெற்றதும், அதனை கிழக்குமாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் முன்னிலையில் முன்னைநாள் அதிபர் திருமதி. மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள் திரைநீக்கம் செய்து வைத்ததும் வரலாற்றில் இன்னொரு பக்கமாகும்.



பாடசாலை வளர்ச்சியில் . . .



தற்போது அஸ்-ஸபா ஆண்கள் வித்தியாலயமாக இயங்கும் முன்னைய மகளிர் மகா வித்தியாலயம்



முன்னாள் அதிபர் மைமுனா அம்மையார் காலத்தில் கட்டப்பட்ட இரண்டு மாடிக் கட்டிடம்.

7. இவர்கள் பார்வையில்...

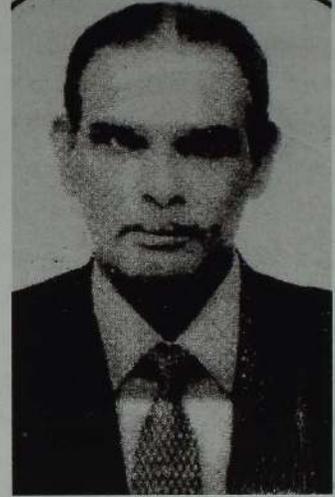
கோப்பாய் மகளிர் ஆசிரிய கலாசாலையில் 1952 - 1953 காலப் பகுதியில் பயிற்சி பெற்ற செல்வி.மைமுனா காதரும், செல்வி. வித்தியாவதி கனகசபையும் ஒன்றாகக் கற்றவர்கள். வித்தியாவதி அவர்கள் முதன்மை மாணவத் தலைவியாகவும் இருந்தவர். பேச்சு, பாட்டு, விளையாட்டு, நடனம், நாடகம் முதலான பல்துறைகளிலும் ஈடுபட்டுப் பரிமளித்தவர். அவரது பிறப்பிடம் தீவுப் பகுதியின் ஊர்காவந்துறைப் பகுதியினைச் சார்ந்த கரம்பொன் கிராமமாகும். பெற்றோர், கணவர் செல்லத்துரை(நடராஜா) ஆகியோரும் அவ்விடத்தவர்கள். தந்தையார் பிரபலமான வைத்தியர். பரியாரி கனகசபை என்றால் தீவகம் முழுக்கத் தெரியும். ஏனைய விடங்களிலும் அறியப்பட்ட மனிதர். பெற்றோலியப் பொருட்களின் விற்பனை முகவருங்கூட. 1972 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் - ஊர்காவற்றுறை கடற்கரை வீதியில் சரவணைச் சந்திக்கு அண்மையில் நடைபெற்ற கார் விபத்தில் அவரும், மகனும், உறவினர் ஒருவரும் காலமானார்கள். கணவனை இழந்த மூத்த சகோதரியின் பிள்ளைகளைப் படிக்கவைத்து ஆளாக்கி உயர்பதவிகள் பெறச் செய்தவர்கள் வித்தியாவதியும், கணவரும். வித்தியாவதியின் கணவர் முத்தையா செல்லத்துரை (நடராஜா) இலங்கை, இந்தியா ஆகிய நாடுகளில் கல்விகற்ற விஞ்ஞானத் துறைப் பட்டதாரி. பாட்டா நிறுவன உயர் அதிகாரியாகப் பணியாற்றியவர். தினக்குரல் பத்திரிகை நிறுவனத் தலைமையதிகாரியாக இருந்தவர். சர்வதேச நாடுகளிலும் சென்று தமது தொழிற்துறைசார் விருதுகளையும், பாராட்டுக்களையும் பெற்றவர். இந்தோனேசியாவில் பத்து ஆண்டுகள் சேவை செய்தவர். கொழும்பில் வெள்ளவத்தை இலக்கம் 53 - 33 வது ஒழுங்கையில் தமது குடும்பத்தினருடன் வாழ்ந்து 20.07.2012 இல் அவுஸ்திரேலியாவில் மறைந்தவர். செல்லத்துரை - வித்தியாவதி தம்பதியருக்கு இளங்கோ, சுகுமாரன், ஆகிய இரு புதல்வர்கள்; இருவரும் கல்விகற்று உயர்தகைமைகள் பெற்றவர்கள்; பொறியியலாளர்கள். மூத்தமகன் அவுஸ்திரேலியாவிலும், இளையமகன் கனடாவிலும் தத்தம் குடும்பத்தவர்களுடன் தற்போது வாழ்கின்றனர். அவுஸ்திரேலியாவுக்குச் சென்றிருந்த வேளையில் மூத்தமகன் இல்லத்தில்தான் செல்லத்துரை காலமானார். தற்போது 85 ஆவது வயதில் தமது வீட்டின் ஒரு பகுதியில் இருக்கும் சகோதரர் குடும்பத்தினரின் உதவியுடன் திருமதி. வித்தியாவதி அவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

உங்கள் நண்பி நல்லம்மா அதிபர் பற்றிய மனப் பதிவுகளைக் கூறுங்கள் என நான் தொலைபேசியில் கேட்டபோது, மடைதிறந்த காட்டாற்று வெள்ளமென அவரது எண்ணங்கள் பெருகி வழிந்தன. ஒன்றாக ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றபோது தமிழ் - முஸ்லிம் நல்லுறவுக்கு நாமிருவரும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினோம். கலைத்துறையில் நான் அதிகம்



திருமதி.செ.வித்தியாவதி

களது ஆலோசனைப்படி என்னைப் பயிற்சி முடிந்ததும் அங்கு ஆசிரியை யாக அனுப்பி வைத்தனர் எனக் கூறிய வித்தியாவதி அம்மையார், சுமார் 31 ஆண்டுகள் அங்கு பணியாற்றியபின், கணவரோடு இந்தோனேசியாவில் பத்து ஆண்டுகள் வாழ்ந்த தாகவும் குறிப்பிட்டார். தாம் எழுதித் தயாரித்த சிலம்புச் செல்வி நாடகம் பாராட்டுப் பெற்ற கதையையும் சொன்னார். சைவ மங்கையர் கழகச் செயலாளராகவும், பின் ஆட்சிக் குழு உறுப் பினராகவும் இருந்து இன்றுவரை பலபணிகளை ஆற்றிவருவதாகவும், அந்நிறுவனம் தனக்குப் பலவேறு கௌரவங்களை அளித்துள்ளதாகவும் உணர்ச்சி பொங்கக் கூறினார். நாற்பது ஆண்டு களுக்கு மேலாகத் தாம் கொழும்பில் வாழுவதா கவும் குறிப்பிட்டார். நல்லம்மா அதிபர் குடும்பத் துடன் தங்களது குடும்பம் இன்றுவரை நட் போடும், ஒன்றித்த அன்போடும் பழகி வருவதாக நினைவுகூர்ந்தார். நல்லம்மா அதிபரின் நிர்வாகத் திறமை, பேச்சாற்றல், தமிழறிவு, சோதனைகளை எதிர்கொள்ளும் துணிவு பாராட்டத்தக்கது என்றார். தன்னைவிட அவர் எதற்கும் துணிவுடன் முன்னின்று செயற்படுபவர் எனவும் கூறினார். அவரது பிள்ளைகளும் தமது இரு பிள்ளைகளும் என்றைக்கும் நட்போடும், அன்போடும் பழகி வாழ்பவர்கள் எனப் பெருமைப்பட்டார். தன்னை “மணி” என்றே நல்லம்மா அதிபர் அழைப்பார் எனவும் கூறினார். எனது கணவர் அவுஸ்திரேலியாவில் மரணப் படுக்கையில் இருந்தபோதுகூட நல்லம்மா அக்காவுக்குத் தெரியப் படுத்தினீர்களா? என்று கேட்டிருந்தார் எனக்கூறி கண்கலங்கினார். ஆசிரிய கலாசாலையில் பயின்ற காலம் தொடக்கம் என்னைக் காணவரும்போ தெல்லாம் எனது நண்பி நல்லம்மாவுடனும் அவர் சகோதரியாகப் பழகி வந்தார் எனவும் கூறினார்.



அமர் மு.செல்லத்துரை

நல்லம்மா அதிபரின் கணவர் அல்ஹாஜ் செயினுலாப்தீன் அவர் களின் பெருந்தன்மை, பண்பு, செயற்பாடுகள் பற்றி நன்றிப் பெருக்கோடு நினைவை மீட்டிக்கொண்டார் வித்தியாவதி அம்மையார். தாங்கள் புதிய வீடொன்றினை 1978 ஆம் ஆண்டு வெள்ளவத்தையில் கட்டியபோது அமரர் செயினுலாப்தீன் அவர்கள், திருக்கோயில் பிரதேசத்திலிருந்து மரங்களைப் பெற்று வீட்டுக்கான கதவு, யன்னல், தீராந்தி மரங்கள் யாவற்றையும் செய்வித்து லொறியில் ஏற்றிக்கொண்டுவந்து தந்து உதவியதாகக் குறிப்பிட்டார். தனது தெய்வீகக் கணவன் கட்டிய அந்த இல்லத்தை இன்று பார்த்தாலும் அன்புகொண்டு உதவிய செயினுலாப்தீன் என்ற நல்லவரின் பங்களிப்பும் அதிலிருப்பதை மறக்கவே முடியாது என்றார். 1983 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் நிகழ்ந்த இனவன்முறைகளின்போது தமது குடும்பத்தவர்கள் அனைவரும் ஹெலிகொப்டர் மூலம் மட்டக்களப்பைச் சென்றடைந்தனரென்றும், அப்போது நல்லம்மா - செயினுலாப்தீன் தம்பதியர் வாகனத்தில் வந்து தங்களை அவர்களது நிந்தவூர் வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று பலநாட்கள் அங்கு தங்கவைத்துப் பாதுகாத்தனரென்றும், அப்போது நல்லம்மா அதிபரின் மூத்தமகன் அல்ஹாஜ் Z.M.றபீக் அவர்கள்தான் வெள்ளவத்தையிலுள்ள தங்கள் வீட்டுக்குக் காவலாகவிருந்து பாதுகாத்தாரென்றும் நன்றிப்பெருக்கோடு குறிப்பிட்டார். அரச அதிபராயிருந்த திருவாளர். அந்தோனிமுத்து என்பவர் தமது குடும்பத்தினர் மட்டக்களப்பு வர உதவி செய்திருந்தார் என்றார். நல்லம்மா அதிபரும், கணவரும், பிள்ளைகளும் தங்கள் குடும்பத்தவர் அனைவர்மீதும் காட்டிய பாசம் சொல்லொணாப் பெருமைக்குரியது எனக் கூறியதுடன், முஸ்லிம் குடும்பத்தினரான அவர்கள், தாங்கள் உணவு சமைத்து உண்பதற்குப் புதிய பாத்திரங்களையும், படுக்கை விரிப்புகளையும் வாங்கித்தந்து உதவினர் என்றும் கண்கலங்கக் கூறிய வித்தியாவதி அம்மையார், இன்றுவரை அந்த உறவு நீடித்து வருவதாகவும், கடந்தவருடம் கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் நல்லம்மா அதிபருக்கு அளிக்கப்பட்ட கௌரவத்தின்போது, தான் அவரைச் சந்தித்து உரையாடி மகிழ்ந்ததாகவும் நினைவுகூர்ந்தார். கல்வியால் ஏற்பட்ட நட்பு இன்றுவரை இதயத்தால் பிணைக்கப்பட்டு, அன்புக் கயிற்றால் அறாதபடி வலிமையாக்கப்பட்டுள்ளது என்றார். அபூர்வமான தமிழ் - முஸ்லிம் உறவை எண்ணி நாமும் வியந்து போற்ற முடிகிறது.

நல்லம்மா அதிபர் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையில் ஆசிரிய பயிற்சி பெற்ற காலத்தில் அவருக்கு ஓராண்டு பிந்திக் கற்றவரும், இலங்கையில் முதன்முதல் பயிற்சி பெற்ற பிராமண சமூகத்து ஆசிரியையாக விளங்கியவரும், முதலாந்தர அதிபராக ஓய்வு பெற்றுக் கொண்டவரும், நாடறிந்த நல்ல தமிழ் எழுத்தாளரும், ஈழத்துச் சோமு என எழுத்துலகில் ஆராதிக்கப்பட்ட அமரர் பிரம்மஸ்ரீ நா. சோமகாந்தன் அவர்களின் அன்புத் துணைவியும், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தோடு தம்மைப் பல தசாப்தங்களாகப் பிணைத்துக்கொண்டு செயற்பட்டு வருபவரும், நூல்கள் பலவற்றின்

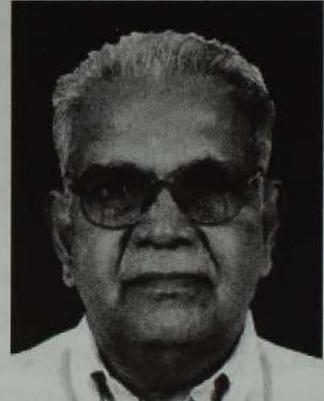


திருமதி.பத்மா சோமகாந்தன்

அவர்கள் பற்றிக் கேட்டவுடன் புத்துணர்வு பெற்றவராய், உடனலம் குன்றியிருந்த தமது நிலைமையையும் கருத்தில்கொள்ளாது பொங்கிவரும் புதுவெள்ளம்போல் கடந்தகால நினைவுகள் நெஞ்சத்தை ஆக்கிரமிக்க இனிமையான குரலில் எண்ணங்களை, அனுபவங்களை இலக்கிய நயத்துடன் எடுத்துரைத்தார். நல்லம்மா அதிபர் பற்றி இந்த நாட்டவர் அனைவரும் அறியத்தக்க விதத்தில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தினால் சர்வதேச மகளிர் தின நிகழ்ச்சியில் மாநிலம் பயனுற வாழ்மகளிர் விருதளித்துக் கௌரவிக்கத் தாம் கூறிய ஆலோசனையைத் தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக் குழு பெருமனதுடன் ஏற்றுச் செயற்படுத்தியதாகக் குறிப்பிட்டார். தமிழ்ச்சங்கத்தின் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் 18.03.2017 அன்று நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியில் ஹாஜியானி மைமுனா செயினு லாப்தீன் அவர்களுடன் திருமதி. அன்னலட்சுமி இராசதுரை, அமரர் செல்வி. சற்சொருபவதி நாதன் ஆகியோருக்கும் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டது என்றார். அப்போது நல்லம்மா அதிபரைச் சந்திக்கவும், உரையாடவும், அவர் எனக்குப் பொன்னாடை போர்த்து மகிழவும், பழைய நினைவுகளை மீட்கவும் முடிந்துள்ளது எனவும் குறிப்பிட்டார். ஆசிரிய பயிற்சி பெற்ற காலத்தில் நல்லம்மா அவர்கள் பேச்சிலும், எழுத்திலும் கெட்டிக்காரி; பழகுவதில் இனியவர்; முற்போக்கான குணம் கொண்டவர்; இதனால் அனைவரதும் அன்பையும் மதிப்பையும் பெற்றவராக விளங்கினாரென்றார். கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க விருது வழங்கும் விழாவில் அவரது அருமையான ஏற்புரைப் பேச்சினைக் கேட்க முடிந்தமை தனக்குப் பெருமகிழ்ச்சியைத் தந்தது எனவும் கூறினார். குடத்திலிட்ட விளக்காக நிந்தவூர் மண்ணிலும், அம்பாறை, மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களிலும் அறியப்பட்ட அதிபர் நல்லம்மாவின் பணிகள் பற்றிய பெருமையையும்,

ஆசிரியையும், பெண்ணியம் சார்ந்த விடயங்களில் அக்கறையோடு பணியாற்றுவவரும், முற்போக்குச் சிந்தனைகள் கொண்டதொரு முன்னோடிப் பெண்ணுமாகிய திருமதி.பத்மா கோமகாந்தன் (செல்வி.பத்மா பஞ்ச நதீஸ்வரன்) அவர்களைத் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு, உங்கள் நண்பியாகிய நிந்தவூர் நல்லம்மா அதிபர் பற்றிய அனுபவங்களைக் கூற முடியுமா? எனப் பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டேன். **புதுமைப் பிரியை** என்னும் புனைபெயரில் தமிழிலக்கியத்துறையில் சுடர்விடும் இந்த 84

வயதான எழுத்தாளர்-தமது நண்பி நல்லம்மா



அமரர் நா.சோமகாந்தன்

கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் 18.03.2017 அன்று
நடைபெற்ற சர்வதேச மகளிர் தின விழாவில்
விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கும் படங்கள்

தொடக்க நிகழ்வில்



இடமிருந்து வலம் : திருமதி.சந்திராவதி பரமசாமி, திருமதி.அன்னலட்சுமி இராசதுரை,
திருமதி.பத்மாசோமகாந்தன், செல்வி.சற்சொருபவதிநாதன்,
திருமதி.ஷிராணிமில்ஸ், திருமதி.மைமுனா செயினுலாப்தீன்

விழா முடிவில்



இடமிருந்து வலம் : திருமதி.மைமுனா.செயினுலாப்தீன், திருமதி.பத்மாசோமகாந்தன், திருமதி.அன்னலட்சுமி
(இருப்பவர்கள்) இராசதுரை, செல்வி.சற்சொருபவதிநாதன், திருமதி அபிராமி கைலாசபிள்ளை,
திருமதி.ஷிராணிமில்ஸ் (சிறப்புஅதிதி)

இடமிருந்து வலம் : செல்வன்.பவாஸ்சாதிக், திருமதி.பௌசானாசாதிக், திருமதி.ககரியா அன்வர்,
(நிற்பவர்கள்) திருமதி.வித்தியாவதி செல்லத்துரை, சட்டத்தரணி திருமதி.ககந்தி இராஜகுவேந்திரா,
திருமதி.பொன்மலர் கந்தசாமி, திருமதி.ஞானேஸ்வரி ஞானசேகரம்,
திருமதி.மிதிலாபத்மநாதன், திருமதி.அம்பிகா ஈழவேந்தன், திருமதி.திலகவதி விஜயரட்ணம்

கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் 18.03.2017 அன்று
நடைபெற்ற சர்வதேச மகளிர் தின விழாவில்
விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கும் படங்கள்



திருமதி.மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களை, நண்பி திருமதி வித்தியாவதி செல்லத்துரை அவர்கள்
பூச்செண்டு கொடுத்து வரவேற்கின்றார். இடப்பக்கத்தில் நிற்பவர் திருமதி பர்தா ஜின்னாஷரிபுத்தீன்
அவர்கள். வலப்பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் திருமதி.பத்மா சோமகாந்தன்,
அமரர் செல்வி. சற்சொருபவதி நாதன் ஆகியோர்.



திருமதி. பத்மா சோமகாந்தன் அவர்களைப் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கின்றார்
திருமதி.மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள்.

கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் 18.03.2017 அன்று
 நடைபெற்ற சர்வதேச மகளிர் தின விழாவில்
 விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கும் படங்கள்



கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கப் பிரதித் தலைவர் டாக்டர்.ஜின்னா ஷரிபுத்தீன், திருமதி. பர்தா
 ஜின்னாஷரிபுத்தீன் ஆகியோருடன் திருமதி மைமூனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள்.



சட்டத்தரணி திரு.இராஜகுலேந்திரா, கௌரவிப்பு உரை நிகழ்த்திய திருமதி.
 சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா, திருமதி.சுகரியா அன்வர், திருமதி.மைமூனா செயினுலாப்தீன்,
 சட்டத்தரணி செல்வி.எழில்மொழி இராஜகுலேந்திரா, செல்வி.சுபாங்கி இராஜகுலேந்திரா,
 செல்வன் பவாஸ்சாதிக் ஆகியோர்.

நண்பி வித்தியாபதி குடும்பத்தினர்



இ.வ : இளைய மகன் சுகுமாரன், செல்லத்துரை, வித்தியாபதி, மூத்த மகன் இளங்கோ ஆகியோர்.



நிந்தவூர் பிரதேச செயலகக் கலாசாரப் பேரவையின் மலர் வெளியீட்டுக்குழு - 2015
மலர்க்குழுத் தலைவி ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களுடன் ஏனைய
உறுப்பினர்களும்.

அர்ப்பணிப்புடனான கடந்தகால உழைப்பையும் தலைநகரில் நடைபெற்ற தமிழ்ச்சங்க விருது விழாவின் மூலம் தெரியாதவர்களும் தெரிந்து கொள்ளவும், பாராட்டவும் முடிந்த துடன், நாடளாவிய ரீதியில் அவர் பற்றிய அறிமுகமும் கிடைத்தது என்றார்.

திருமதி.பத்மா சோமகாந்தன் அவர்கள் கொழும்பில் வசித்து வருகிறார். நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக அங்கு வாழும் நிலையில் தமிழ் - சைவப் பணிகளிலும், சமூக நலன்சார் செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபட்டு வருகிறார். **தினக்குரல்** சஞ்சிகையில் 2011 ஆம் ஆண்டு சாதனை மகளிர் என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய கட்டுரைத்தொடர் மிகவும் பாராட்டப் பட்டதுடன், பின்னர் நூலாகவும் வெளியானது. கனடாவிலிருந்து வெளி வரும் **தாய்விடு** சஞ்சிகை, கடந்தவருடம் அவரது படத்தை அட்டையில் பிரசுரித்ததுடன், அவரது சிறப்பு மலராக அவ்விதழையும் வெளியிட்டுக் கௌரவித்திருந்தது. **பெண்ணின் குரல்** சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருந்து 11 ஆண்டுகள் நடத்திய பெருமையும், அறநெறிப் பாடசாலைகளை நடத்திவரும் சீர்மையும், **ரமணி** பத்திரிகையில் பணியாற்றிய மகிமையும் இவருக்குண்டு. மகளிர்தின சிறப்பு விருது, சிவத்தமிழ் விருது, கலாபூசணம் விருது உட்படப் பல விருதுகள் இவரால் பெருமைபெற்றுள்ளன. சிறந்த பத்திரிகையாளரான அமரர் சாந்தி சச்சிதானந்தத்தின் அன்புக்குரிய பத்மா அம்மையார், அவருடன் இணைந்து **ஒளவை இலக்கியக்கழகம்** தன்னை நடத்தியவர்; தற்போதும் அதன் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார். இத்தகைய சிறப்புக்களைத் தான் கொண்டிருந்தபோதிலும், ஆசிரிய கலாசாலை நண்பியான நல்லம்மாவுடன் நட்பும், அன்பும் பாராட்டி வருவதோடு அவர்மீது மிகுந்த மரியாதையும் கொண்டவராக விளங்குகிறார். உண்மையில் இலங்கைப் பிராமண சமூகத்தின் மூத்த முன்னோடியான முற்போக்குப் பெண்தான் இவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

புலவர்மணி ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன் அவர்களின் மைந்தரான **காப்பியக் கோ** ஜின்னா ஷரிபுத்தீன் அவர்கள் என்னுடன் உரையாடுகையில், கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் கடந்த ஆண்டு நடத்திய மகளிர்தின விழாவில் விருதுபெற்ற ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களின் தமிழ்ப் பேச்சின் ஆழத்தையும், அருமையையும் வியந்து பாராட்டினார். தமது பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவராக அம்மையார் இருந்தாலும், அவர் எப்போதும் மண்ணின் மாதாவாகப் பிரகாசிக்கிறார்; அங்கேயே வாழ்கிறார். நானோ சிறுவயதிலேயே தொழிலின் நிமித்தமும், கல்வியின் காரணமாகவும் கொழும்பு வாசியாகிவிட்டேன். அம்மையார் பற்றி அதிகம் அறியாத நிலையிலும் தமிழ்ச்சங்க விழாவின்போது நானும் எனது துணைவியாரும் அவரை வாழ்த்திப் பொன்னாடை போர்த்தி மகிழ் இறைவன் சந்தர்ப்பத்தைத் தந்துள்ளான் எனக் கூறிப் பெருமைப்பட்டார்.

நிந்தவூர் அரசினர் முஸ்லிம் மகாவித்தியாலயத்தில் தமது பட்டதாரி ஆசிரிய முதல் நியமனத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு 1976 - 1980 வரையான



சி.நா.நந்தகுமார்

காலப்பகுதியில் ஒரேயொரு தமிழராக அங்கே பணியாற்றிய “அன்பு மகன்” எனும் புனைபெயர் கொண்ட திரு.சி.நா.நந்தகுமார் என்பவர் நல்லம்மா அதிபர் அவர்களின் அருங்குணங்களையும், ஆற்றல்களையும் என்னுடன் பகிர்ந்து கொண்டார். தன்னை அவரும், அவரது கணவரும் தம் பிள்ளையாகவே கருதிப் பாராட்டியதாகவும், எத்தனையோ தடவை ஆசிரிய விடுதியில் குடியிருந்த அவர்கள் இல்லத்தில் அவர்களின் பிள்ளைகளுடன் தானும் உணவருந்தியதாகவும் நன்றியுடன் நினைவை மீட்டினார்.

ஆறு ஆண்டுகள் மட்டும் ஆசிரியப் பணியிலிருந்து விட்டுத் திடீரென ஏற்பட்ட நோய் காரணமாக பணிக்குச் செல்லாது விலகிய நந்தகுமார் அவர்கள், இன்று ஒரு துறவிபோல் சுமார் 35 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நல்லூர் முருகன் ஆலயச் சூழலில் அமைந்துள்ள மடமொன்றில் இருந்துகொண்டு முருகனை வணங்கி வருகிறார். நல்லம்மா அவர்கள் அதிபராக இருக்கையில் 1978 ஆம் ஆண்டு பாடசாலைப் பொன்விழா கொண்டாடப்பட்டதன்போது வெளியிட்ட மலருக்கு பத்திராதிபராகத் தன்னையே பொறுப்பேற்கச் செய்தாரென்றும், கொழும்பிலுள்ள நேரு அச்சகத்திற்குத் தன்னை அழைத்துச் சென்று மலரொழுங்குகளைக் கவனிக்க வைத்தாரென்றும் நெஞ்சம் கனக்கக் கூறினார். ஒருமுறை வீட்டுப் பாடவேலைகளை செய்துவராத மாணவிகளைப் பயமுறுத்தும் நோக்கில் தான் பிரம்பினால் ஓரிரு அடிகள் கொடுத்து வகுப்பறையில் செயற்பட்ட போது, “எங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நீங்கள் அடிக்கக் கூடாது” என ஆசிரியரொருவர் கூறியதைக் கேட்டு, “இதுபற்றி அதிபரிடம் சென்று கூறுங்கள்” எனத் தாம் பதிலளித்ததாகவும், விடயத்தைக் கேள்விப்பட்ட அதிபர் அவர்கள், குற்றஞ் சுமத்திய ஆசிரியரிடம் “பிள்ளைகளின் நன்மைக்காகவே நந்தகுமார் இப்படி நடந்து கொண்டார். நானாயிருப்பினும் இப்படித்தான் செய்வேன். இதில் எதுவித தவறுமில்லை”. எனக்கூறித் தனதுபக்க நியாயத்தை வெளிப்படுத்திய மாதரசி என உருகிநின்றார். அவரிடம் இன, மத பேதங்களில்லை. அதை எப்போதும் தம்மிடம் அணுக விட்டதுமில்லை. ஏனெனில் அவர் உண்மையான இறைவனின் விசுவாசி என்றார் நந்தகுமார் அவர்கள்.

வடகீழக்கு ஈழத்தீவில் வளம்பெருகு பன்ச்சை
வட்டையூர் பழம்பெயர் வயல்கடலூர் நந்தவூரில்
ஓடம்பெற்ற அரசினர் அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள்
உயர்தர வித்தியாலயம் உலகல் புகழோடு வாழி!

மகிழும்மா சேவையினால் ஒளிபெற்று விளங்கினையே
மகிழ்ந்தானாத் தெரிந்தமுதல் அதிபரெனும் முடிவுவரை
புகழ்பெற்றிச் சாலையிலே பொருந்தியதைப் புகன்றிருவோம்
நெகிழ்வயது சென்றதுவோ நேராயெங்கள் நல்லம்மா!

இனும்பலநாள் யமக்குழைப்பாய் எனவிருந்தோம் கண்மணியே
பனுந்தவணை வந்ததனால் பார்த்தமைந்து கொண்டோமே
உனதன்பு மக்களுடன் உவப்புடனே வாழ்வாயே
முன்னவனின் அருள்நிறைந்து மூடுகவெம் நல்லம்மா!

தமது கவிதைகளில் நன்மணி, முன்மணி, மாதரசி, புகழரிவை, பெண் மக்கள் கண் திறந்த சிற்பி, முதல் அதிபர், கண்மணி எனவெல்லாம் நல்லம்மா அதிபரை மனதாரப் பாராட்டியிருந்தார் புலவர்மணி அவர்கள்.

“நிந்தவூரில் ஒரு சிறுபிள்ளைக்குக் கூடத் தெரியுமளவிற்குப் பிரபல் யம் வாய்ந்தவர் திருமதி.செயினுலாப்தீன் அவர்கள். இதற்குக் காரணம் அவர் கல்வியின்பால் காட்டிய கரிசனையும் அக்கறையுமே. பெண்கள் கல்விக்கு வித்திட்ட இவர், முஸ்லிம் பெண்கள் கல்வியில் பெரும் மறுமலர்ச்சியையும், விழிப்புணர்வையும் தோற்றுவித்தவர் ஆவார். இதே கல்லூரியில் பயின்று, ஆசிரியராகப் பணியாற்றி, பின்னர் அதிபராக நற்பணியாற்றிய திருமதி. செயினுலாப்தீன் இப்பாடசாலையின் அபிவிருத்திக்கு அயராது உழைத் துள்ளார். கள்ளங்கபடமற்ற இவர், எல்லோரிடத்திலும் அன்பாகவும், இனிமையாகவும் பேசுவார். இதனால் இவரது அன்புக் கட்டளைகளை எந்த அரசியல்வாதிகளும் நிறைவேற்றத் தவறவில்லை”.

கௌரவ நெசவுக் கைத்தொழில் அமைச்சராக 1992 ஆம் ஆண்டு பணியாற்றிய ஜனாப் எம்.ஏ.அப்துல் மஜீட் அவர்களின் நற்சான்றாகத் தியாகி யில் காணப்படும் வாசகங்கள் இவையாகும்.



ஜனாப் ஏ.ஆர்.மன்கூர்

வர்த்தக வாணிபத்துறை அமைச்சராயிருந்த ஜனாப் ஏ.ஆர்.மன்கூர் அவர்கள் தியாகிக்கான வாழ்த்துச் செய்தியில்,

“பெண் கல்வியில்தான் ஒரு சமூகத்தின் முன்னேற்றம் தங்கியுள்ளது. அத்தகைய முன்னேற்றகரமான ஒரு பணியைக் கடந்த பல்லாண்டுகளாக வெற்றிகரமாகச் செய்துவரும் அதிபரை நான் மனமார வாழ்த்து கின்றேன்”.

எனக்கூறி நல்லம்மா அதிபரின் கல்வித் தொண்டினைப் பெருமைப் படுத்தியுள்ளார்.

“சேவைகள் அழியாதவை; என்றும் நிலைத்து நிற்பவை; மனித சேவைக்கென்றே தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள் மாத்திரமே மனித இதயங்களில் என்றும் நிலைத்து

நிற்பவர். நிந்தவூர்ப் பெண் கல்விக்கு முன்னோடியாகவும், முதல் ஆசிரியையாகவும், அதிபராகவும் இருந்து சுமார் 38 வருடங்கள் கல்வி மேம்பாட்டுக்காகக் குறிப்பாகப் பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக அயராது உழைத்த ஜனாபா செயினுலாப்தீன் அவர்களும் என்றும் நினைவுகூரத் தக்கவர்கள் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை”.

திகாமடுல்ல மாவட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும், முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தேசியத் தரைலவராகவும், சிறந்த கவிஞராகவும், எழுத்தாள ராகவும், பேச்சாளராகவும் விளங்கிய அமரர் அல்ஹாஜ் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்களின் பொருள் பொதிந்த வாழ்த்துரை இதுவாகும்.

பொத்துவில் தொகுதியின் முன்னாள் முதல்வர் எம்.ஐ.உதுமா லெவ்வை அவர்கள் தியாகி நூலுக்கான வாழ்த்துரையில்,

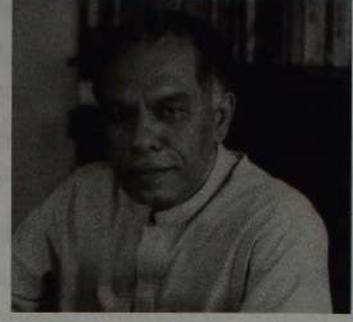
“கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் கல்விகற்ற முஸ்லிம்கள் இப் பகுதியிலேயே மிகவும் குறைவு. அதிலும் முஸ்லிம் பெண்கள் இல்லை யெனலாம். அக்காலத்திலேயே கல்விகற்று 37 வருடங்கள் ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் இப்பகுதியின் ஒரு முஸ்லிம் பெண்மணி இருப்பது பெரும் சாதனையாகும். இச்சாதனை புரிந்த திருமதி. எம்.செயினுலாப்தீன் அவர் களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். அதற்கு உறுதுணையாகவிருந்த காலஞ்சென்ற அவரது கணவர் மர்ஹூம் கே.செயினுலாப்தீன் அதிபர் அவர்கள் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நினைவுகூர்ந்து இறைவனிடம் பிரார்த்திக்கப் பட வேண்டியவராவார்”.

இவ்வாறு கூறியிருப்பதன்மூலம் கணவன், மனைவி ஆகிய செயினு லாப்தீன் தம்பதியரின் அயராத உழைப்பையும், கல்விப் பணியையும் மகிமைப்படுத்தியுள்ளார். பாடசாலையின் மீளெழுச்சிக்கான பௌதீக வளங்களை அதிகளவில் வழங்கி உதவிய பெருந்தகை பொத்துவில் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவிருந்த எம்.ஐ.உதுமாலெவ்வை அவர்கள் என்பதும் இங்கு நினைவுகூரத் தக்கதாகும்.

“நமது கிராமத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்குக் கணிசமான, காத்திரமான பங்களிப்புக்களை வழங்கி வந்துள்ள ஆசிரிய பரம்பரைக்குக் கிடைத்த அரிய தோர் முத்தாய்ப்பு அதிபர் மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள். சாதாரண மாக ஒரு பெண்ணுக்கு எழுத வாசிக்க மட்டும் தெரிந்தால் போதுமானது என்ற அசட்டுத்தனமான பாரம்பரியத்தைக் கொண்டிருந்த ஒரு சமூகத்தின் மத்தியில் எதிர்நீச்சல் போட்டுக்கொண்டு பெண்கல்விக்குப் பெருமை தேடித்தந்தவர் இவர். தான் கற்ற இந்தக் கல்வியைத் தாராளமாக மற்ற வர்க்கும் விதந்துரைத்து தமது கிராமத்துத் தாய்க்குலத்தின் அறிவுக்குச் செழுமையூட்டியது மட்டுமன்றி, அவர்களில் சிலரைச் சான்றோராய் உயர்த்திவிட்ட உத்தமியுமாய் இவர் மினிர் கின்றார். நிந்தவூர் அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர் கல்லூரியின் வளர்ச்சிப்படிகள் ஒவ்வொன்றும் அதிபர் மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களின் ஆளுமை நிறைந்த ஆற்றல்களின்

பிரதிபிம்பங்கள் ஆகும்”.

முன்னாள் வடகிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினரான அல்ஹாஜ் எம்.ரி.ஹசன் அலி அவர்கள் வழங்கிய வாழ்த்துச் செய்தி இதுவாகும். அதிபர் மைமூனா அவர்களின் பணிகளின் நோக்கத்தையும் விளைவுகளையும் “குளோசப்” பில் காட்டும் முகவெட்டு இதுவெனலாம்.



அல்ஹாஜ் எம்.ரி.ஹசன் அலி

பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளராய் 1992 ஆம் ஆண்டில் செயற்பட்ட ஜனாப் ரீ.இப்றாலைவ்வை அவர்களது பாராட்டானது, அடுக்கு மொழியில் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது.

“நல்லம்மா ராத்தா, பெரியம்மா என்றெல்லாம் உரித்தாக அழைக்கப் பட்டுவரும் அம்மணி அவர்கள், தாய்குலக் கல்விக்கு வாய்ப்பாக வழங்கி வந்துள்ள சேவை பரணி பாடுதற்குரியதாகும். அவர்தம் சீரியபணியை, நேரியபணியை விதந்துரைக்கும் அபிமானிகள் பலரதும், கல்விச் சிந்தனையாளர் பலரதும் இதயத்தை ஈர்த்த ஆசிரியராவார், அதிபராவார். இப்பிரதேசத்தில் இஸ்லாமியப் பெண்கல்வி மிகமிக மந்தமான நிலையிலிருந்த போதும், இவர்தம் பெற்ற உந்தலினால் கற்ற நிந்தவூர் மட்டுமென்ன எந்தவூரும் ஏந்தி மகிழும் எழில் சேவையினைப் பெண்கல்விக்கு ஊட்டி பேறுகள் பலதை ஈட்டி, வீறான விருதுகள் பலதைச் சூட்டி, முன்மாதிரி அதிபராகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கும் இக்காரிகையாரின் பாரிய பணியைப் பலரும் பாராட்டியே ஆகவேண்டும்”.

அதிபர் அவர்கள் ஓய்வு பெற்ற வேளையில் அம்பாறை மாவட்டக் கல்விப் பணிப்பாளராக இருந்தவர் திரு.என்.வில்மட் பெரேரா அவர்கள். அவர் தியாகி நூலுக்கு ஆங்கிலத்தில் அளித்துள்ள வாழ்த்துரையில் அதிபர் செயினுலாப்தீன் அவர்களது சேவையையும், கல்விக்கான செயற்பாடுகளையும் ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் உதாரணமாகக் கொள்ள வேண்டும் எனக் கூறியிருந்தார்.

"I hope that all teachers and students will be richly inspired from her educational contributions and follow her examples"

காலந்தோறும் அதிபர் மைமூனா செயினுலாப்தீன் அவர்களது கல்வித் துறைசார் செயற்பாடுகளை அவதானித்துவந்த கல்வியதிகாரிகள் பலரும் பாடசாலைக்கு விஜயம் செய்து அதிபரைப் பாராட்டி ஊக்கப் படுத்திச் சென்றுள்ளனர். சிறப்பான சந்தர்ப்பங்களில் தங்களது அபிப்பிராயங்கள் மூலம் அதிபரைப் பெருமைப்படுத்தியுமுள்ளனர்.

ஜீவநதி சஞ்சிகையின் நூறாவது இதழ் ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர்களின் சிறப்பிதழாக 2017 தைமாதம் வெளிவந்திருந்தது. அதில்

எழுதிய பெருமை மட்டுமல்ல, மாற்றங்களின் நிலை பேறாய் இக்கல்லூரியை மாற்றியமைத்த மைமுனா என்னும் சரித்திர நாயகியை உருவாக்கிய பெருமையும் இவருக்கேயுண்டு”.



அல்ஹாஜ் எம்.பி.ஏ.நிஸாம்

இக்கல்லூரி இதனைச் சற்றும் உணராமல், இந்தச் சரித்திரப்பதிவுகளையாவது அடுத்த சந்ததியின் பார்வைக்குச் சமர்ப்பிக்காது சத்தமின்றிப் பயணிப்பதன் பின்புலம் எனக்குப் புரியவில்லை”.

“சாதனை படைத்த ஒரு மாணவரைப் பார்த்து இவர் என் மாணவர் என்று புகழும் ஆசிரியர்களை விட, சாதனைக்கு மேல் சாதனை படைத்துச் சரித்திரமாகி விட்ட ஒரு மாணவர், அந்தச் சாதனையின் காரணகர்த்தா இவர் தான் எனச் சுட்டிக்காட்டப்படும் ஆசிரியர்கள் பாக்கியம் பெற்றவர்கள். அத்தகையதொரு புகழை மைமுனா என்னும் மாணவி மூலம் தனதாக்கிக் கொண்டவர் அமரர். சிரஞ்சீவி மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தம் என்னும் கல்வித்தாய்”.

“முஸ்லிம்களின் கல்வி வரலாற்றிலும், அரசியல் கலாசார அம்சங்களிலும் காத்திரமாகத் தடம்பதித்த பல தலைவர்களின் சரித்திரத்தில் தனது பெயரையும் பதியத்துடித்த கல்வி நிலையங்களின் சம்பிரதாயங்களை மாற்றி, அத்தலைவர்கள் இப்புக் காலத்தின் வரலாற்றில் தனது பெயரும் இடம்பெறத் தன் காலடிக்கு வந்த பெருமை மகிழம்மா என்னும் சாதனைத் தலைவியினால் உருவாக்கப்பட்ட புதிய சம்பிரதாய விதிமுறையாகும்”.

“மகிழம்மா எனும் சரஸ்வதியின் சாதனைச் சான்றுகள் மைமுனா என்னும் வடிவில் இன்னும் உயிரோடிருப்பதும், இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் இன்னும் உயிரோட்டமாய்ச் செயற்படுவதும், முதல் முஸ்லிம் பெண்கள் மகாவித்தியாலயம் என்னும் மகுடத்தை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் என்போன்றவர்கள் வரலாறு தெரியாது உடைத்தெறிய முற்பட்டபோது, தள்ளாத வழியிலும் துள்ளியெழுந்து உயிரினும் மேலான இக்கல்லூரியின் உன்னதத்தைக் காத்திடப் போராடி வெற்றி கண்டிருப்பதும், மகிழம்மா என்னும் மாதரசியின் மாசில்லாச் சேவை மைமுனா என்னும் மாணவியினால் இன்றும் வாழும்வரம் பெற்றவை என்பதற்குச் சான்றாகும்”.

“மகிழும்மா எனும் மாமங்கை இந்துவாக இருந்தாலும் நிந்தவூரைத் தனது சொந்தவூராக மதித்து அன்று இந்த ஊரின் முற்றத்தில் நடட் மைமுனா எனும் மல்லிகைமரம், மகிழும்மா என்னும் மலர்கொண்டு மணம் வீசுகின்றது. மனிதர்களால் இதனை உணரமுடியாது. மனிதம் மட்டுமே உணரும்”.

மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்தில் இடம்பெற்ற மகிழும்மா, மைமுனா என்னும் இரு மாதரசிகள் பற்றிய மதிப்பீடுகளுடன், அல் - மஸ்ஹர் மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலையாக நிந்தவூரில் கல்வி ஒளி பாய்ச்சும் கல்லூரி பற்றிய மதிப்பீடும் இணைந்து, இதுவரை இவை பற்றி வெளிவந்த வாழ்த்துக்கள் - மதிப்பீடுகள் அனைத்திலும் சிறந்ததாகவும், நுண்மாண் நுழைபுலமிக்க சான்றோரொருவரின் உண்மையின் உரை கல்லாகவும் அமைந்துள்ளது.

நிந்தவூர் வரலாறும் வாழ்வியலும் நூலில் (2015) ஹிதாயத் துல்லாஹ் மீர்சா அவர்கள் எழுதிய “நிந்தவூரின் கலை இலக்கிய வரலாறு” என்னும் கட்டுரை காணப்படு கின்றது. அதில் புகழ்பெற்ற இலக்கியவாதி களாகப் பதினொரு பேரை இனங்காட்டிய துடன் இவர்கள் பற்றிய சிறு குறிப்புக் களையும் தந்துள்ளார். அதிலொருவர் ஹாஜி யானி எம்.செயினு லாப்தீன் அவர்கள்.

“நிந்தவூரின் பெண்கல்வியின் தாயென மதிக்கப்படும் இவர் இலக்கியத்திலும் நீண்ட தொடர்புடையவர். இவர் ஆசிரியையாக, அதிப ராகக் கடமையாற்றியபோது பல நாடகங்களை எழுதி நெறிப்படுத்தி உள்ளார். இவரது பல சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், பத்திரிகை கள், வானொலி என் பவற் றினூடாக இச்சமுதாயத் தை வந்தடைந் துள்ளன. மரபுக்கவிதைகள், வாழ்த்துப்பாக்கள், வரவேற்புக் கீதங்கள், இரங்கற்பாக்கள் எழுதுவதில் இவர் தேர்ந்தவர். இவரது கவிதைகள் இல்லாமல் நிந்தவூரில் பாடசாலை நிகழ்வுகள், பொதுவிழாக்கள் இடம்பெறுவது அரிதாகும். கல்வித்துறைக்கு இவர் ஆற்றிய பணிகள் கௌரவிக்கப்பட்ட அளவிற்கு இவரது இலக்கிய ஆற்றல்கள் பாராட்டப்படவில்லை என்பது ஒரு குறையாகும்”.



ஹிதாயத்துல்லாஹ் மீர்சா

மேலே கூறப்பட்டவை ஒரு சிறு அறிமுகம் மட்டுந்தான். ஹாஜி யானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள் காலந்தோறும் படைத்திட்ட இலக்கிய ஆக்கங்கள் பலவும் “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல கால வகையினானே” என்பதுபோல் கைவிடப்பட்டனவோ தெரியவில்லை. காலந்தோறும் அவை பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பின் அவரது இலக்கிய முகமான இன்னொரு பரிணாமத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடிந் திருக்கும். ஒருசில ஆக்கங்களே இவ் ஆசிரியரால் தேடிப்பெற முடிந்

துள்ளது. சிறுகதைகள், நாடகங்கள் எவையும் கடைக்கவில்லை என்பது துரதிஷ்டமாகும்.

நிந்தவூரிலிருந்து வெளிவந்த NWC செய்திகள் இதழ் - 2 இல் “இப்படியும் ஒருவர்” என்ற தலைப்பில் பண்டிதர் ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் பற்றிய கட்டுரையொன்று, தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் இஸ்லாமியக் கற்கைகள் அரபுமொழிபீடத்தில் விரிவுரையாள ராகப் பணியாற்றும் எப்.எச்.ஏ.ஷிப்லி அவர்கள் எழுதி வெளிவந்திருந்தது (பக்கம் 18 - 19). அதில் அவரது வாழ்வும் பணியும் சுருக்கமான முறையில் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவரே பின்னர் **ஜீவநதி** சஞ்சிகையின் பெண்களுக்கான சிறப்பு மலரில் மைமுனா அம்மையார் பற்றிய கட்டுரையை எழுதியவருமாவார். இவைதவிர **பிரவாகினி** சஞ்சிகையின் தை - ஆனி 2017, இதழ் 38 இல் ஹம்ஸகௌரி சிவஜோதி என்பவர் “இலங்கையின் இரண்டாவது முஸ்லிம் பெண்ஆசிரியருடனான நேர்காணல்” என்னும் தலைப்பில் திருமதி.மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களைப் பேட்டிகண்டு எழுதியிருந்தார். அப்பேட்டியில் தன்னைப்பற்றிய அறிமுகத்துடன், தனது கல்வி உயர்ச்சிக்கு உதவிய திருமதி.மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தம் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தார். “உனக்கு உனதூர் என்ன செய்தது என்று நினையாதே; நீ உனதூருக்கு என்ன செய்தாய்? என்று நினை” எனும் நல்ல கருத்தினை மகிழம்மா தாயார் எனது உள்ளத்தில் விதைத்திருந்தார். அதனை நினைவில் கொண்டுதான் பிறருக்கு உதவிசெய்வதை எனது வழக்கமும் பழக்கமு மாக்கிக் கொண்டேன் என்று கூறியிருந்தார். தற்போதைய பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கு உங்களின் முற்போக்கான கருத்துக்கள் என்ன? என்று பேட்டி கண்டவர் கேட்டிருந்தார். அதற்கு மைமுனா அம்மையாரின் பதில் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது:

“இன்று ஆண்களுக்குச் சமமாகப் பெண்களும் சகல துறைகளிலும் முன்னேறிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். பாராளுமன்றத்திலும் ஒரு குறிப்பிட்ட வீத ஆசனங்களைப் பெண்களுக்கும் ஒதுக்கீடு செய்யவிருப்பதாகப் பேசப்படுகின்றது. பூமியில் மட்டுமென்ன? விண்வெளிக்கும் சென்று வந்துவிட்டார்கள். எனவே பெண்கள் தங்களுக்குள் இருக்கும் ஆற்றலை, சக்தியை எத்துறைமூலம் வெளிக்கொண்டுவரலாம் என்பதைத் தீர்மானித்து அத்துறையில் கல்வியைக் கற்று முன்னேறி, பிறந்த மண்ணுக்கும், நாட்டுக்கும் பெருமையைத் தேடித் தரக்கூடிய பெருஞ் சேவையைச் செய்து அழியாப் புகழை வரலாற்றிலும் பதிப்பவர்களாக வாழவேண்டும் என்பதையே விரும்புகின்றேன்”. சாதனை மகளிரான மைமுனா அம்மையாரின் கருத்துக்கள் இன்றைய பெண்சமூகத்திற்கு என்றுந் தேவையானவை; விழிப்புணர்வை ஊட்டுவன.

இலங்கையின் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகக் கலை, கலாசார பீடத்தால் 2003 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட “ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத் துக்கு அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம் பெண்களின் பங்களிப்பு” என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையிலும் எழுத்தாளர் மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள் பற்றிய குறிப்பும் காணப்பட்டது.

“இவர் தற்போது ஓர் ஓய்வு பெற்ற அதிபர். 1962 இல் இருந்து பல்வேறு யாப்புக்களைப் பயன்படுத்திச் சிறந்த மரபுக் கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். பழைய தமிழ்ப்பாடத் திட்ட அமைப்பு, தன்னறிவாற்றல், வாசிப்புப் பழக்கம், சிறுவர்களை வழிநடத்தவேண்டுமென்ற உயர்ந்த நோக்கு என்பன காரணமாகக் கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுவர் இலக்கியங்கள் என்பவற்றை எழுதியுள்ளார். ஆசிரியர் தின விழாக்கள், தமிழ்மொழித் தினவிழாப் போட்டிகள் போன்றவற்றிற்கு இலக்கியங்கள் படைத்து அதன் மூலம் பல பரிசில்களையும் பெற்றுள்ளார். இவர் அதிகமாக இரங்கற்பாக்கள், வாழ்த்துப் பாக்களை எழுதியுள்ளார். இவரது ஆக்கங்கள் நிந்தவூரில் காணப்படும் சங்கங்கள் மூலமும், நிந்தவூரில் நடைபெறும் விழாக்கள் மூலமும் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன.

யாழ்ப்பாணம் - இணுவிலைச் சேர்ந்த ஓய்வு நிலைக் கிராம உத்தியோகத்தரான கலாபூஷணம் மூ.சிவலிங்கம் அவர்கள் எழுத்தார்வம் மிக்கவர். முப்பது வரையான நூல்களை எழுதியவர். கலா பூஷணம் விருது பெற்றவர். 85 வயதிலும் எழுத்துத் துறையில் அசுர வேகத்துடன் செயற்படுபவர். அவர் 2017 இல் இதிகாச, புராணகாலப் பெண்கள் தொடக்கம், சமகாலச் சாதனைப் பெண்கள் வரையில் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்டோர் பற்றிய நூலொன் றினை வெளியிட்டுள்ளார். அதில்



திரு.ம.சிவலிங்கம்

திருமதி. மைமூனா காதர் செயினுலாப்தீன் அவர்கள் பற்றியும் சில பக்கங்களில் எழுதியுள்ளார். **பெண் எனும் மகாசக்தி** என்பது நூலின் பெயராகும். “இலங்கையின் இஸ்லாமிய முதற்பண்டிதர் ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன்” எனும் கட்டுரையில் (பக் 114 - 120) “இஸ்லாமிய மார்க்கப்படி ஒருவன் மக்கா சென்று தமது சமயக் கடன்களை நிறைவு செய்பவன் சிறப்புடையவன் என்பது இவர்களின் மதநம்பிக்கை. இதற்கமைவாகவே இவரின் தந்தையும் தாயாரின் தந்தையும் அதி உயர் மத வழிபாட்டை நிறைவு செய்த ஆன்மீகக் குடும்பம். இதே வழியைப்

பின்பற்றி மைமூனாவும் தம் உயர்வான வாழ்வில் மக்கா சென்று ஹாஜியானி என்னும் சிறப்புப் பெற்றார். இலங்கை என்னும் புண்ணிய பூமியில் சமயத்துக்கு முன்னுரிமை தந்து வாழ்ந்தவர்கள் தம் வாழ்விலும் உயர்ந்தவர்களாவர்”.

இவ்வாறு எழுதியுள்ளார் நூலாசிரியர்.

“தாம்தோன்றிய சோனக இன மக்களின் முன்னேற்றத்துக்காகப் பெண்கல்விக்கு இருந்த சமூகத்தடை, இஸ்லாமிய சமயக் கட்டுப்பாடு யாவற்றையும் கருதாது கல்வியே கருந்தனம், கல்வியால் நாடு முன்னேற வேண்டும், கல்வியறிவு மேம்பட்டால் யாவும் சிறக்கும் என்பதனை நிலை

நாட்டினார் மைமுனா” எனவும் ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களது கல்வித் தொண்டைப் பாராட்டியுள்ளார்.

மனங்கொள்ளப்பட்டார் மகிழம்மா

அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள முஸ்லிம் பிரதேசமான நிந்தவூரில், வடக்கின் தொண்டைமானாறு கெருடாவிலைச் சேர்ந்த அமரர். திருமதி.மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தம் என்னும் தமிழ்ப் பெண் அதிபரை நினைவுகூர்ந்து விழா ஒன்று எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

01.10.1940 ஆம் ஆண்டு நிந்தவூர் அரசினர் முஸ்லிம் பாடசாலையில் (தற்போது அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை என்பதாகப் பெயர் மாற்றம் பெற்றிருக்கும் பாடசாலை) கடமையேற்ற அமரர் மகிழம்மா 20.12.1955 வரை அங்கு அதிபராகப் பணியாற்றி நிந்தவூர் முஸ்லிம் பெண்களின் மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டார். அகில இலங்கை ரீதியாக முதலாவது முஸ்லிம் மகளிர் மகா வித்தியாலயத்தை நிந்தவூரில் நிறுவிய தமிழ்ப் பெண் அதிபரான இந்த அமரர் மகிழம்மாவை நிந்தவூர் சமூகம் மறக்காது கடந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை நினைவு கூர்ந்தது.

அவரது மாணவியும், ஓய்வுபெற்ற அதிபருமான மைமுனா காதர் செயினுலாப்தீன் எழுதிய அமரர் மகிழம்மாவின் சாதனை வரலாற்றை விளக்கும் சாதனை படைத்த சரித்திர நாயகி எனும் நூலும் அன்றைய தினம் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. இந்நிகழ்வில் மதிப்புறு அதிதியாகக் கலந்துகொண்ட வடமராட்சியைச் சேர்ந்த அமரர் மகிழம்மாவின் மகள் திருமதி.சிவபுத்திரன் சிவஜோதி நன்றிபகர்ந்து உரையாற்றியபின் எல்லோரையும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தும் வகையில் மேடையில் வைத்து தனது தாயாரை நினைவுகூர்ந்து 50,000 ரூபா நிதியைக் குறித்த பாடசாலைக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார்.

- உதயன் பத்திரிகைச் செய்தி -

இளமை தொடங்கி முதுமை வரை



இல்லற வாழ்வில்



செயினுலாப்தீன்-மைமுனா தம்பதியர்



செயினுலாப்தீன்-மைமுனா தம்பதியரின் பிள்ளைகள்

8. இல்லறமாகிய நல்லறத்தில்...

இலங்கையின் முதல் முஸ்லிம் மகளிர் வித்தியாலயத்தினை ஆசிரிய அன்னையாகிய திருமதி. மகிழும்மா கிருஷ்ணானந்தம் அவர்கள் நிந்தவூரில் நிலைபேறுடைய கல்விக்கூடமாக உருவாக்குவதற்கு மறைகரமாக இருந்தவர் ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள். ஏனெனில் ஐந்தாம் வகுப்புத் தொடக்கம் எஸ்.எஸ்.ஸி வகுப்புவரை ஒரே யொரு மாணவியாகத் தொடர்ந்து சவால் களுக்கு மத்தியில் கல்விகற்றுச் சாதனையாள ராக அவர் விளங்கியமையால் ஆகும். மூன்றாம் வகுப்புடன் அவரது கல்வி நிறுத்தப்பட்டிருப்பின் நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாதவாறு நெஞ்சம் நடுங்குகிறது. சராசரி முஸ்லிம்



திருமதி. மைமூனா செயினுலாப்தீன்

பெண்களைப் போலவே அவரது வாழ்க்கை தமது குடும்பத்துடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கக் கூடும். ஒரு வர்த்தகரையோ, தொழிலாளியையோ, அல்லது வேறு எவரையோ திருமணஞ் செய்துகொண்டு காலத்தைக் கடந்திருக்கவும் முடியும். எத்தனையோ பெரிய பெரிய சாதனைகளை நிகழ்த்திக்காட்டி, நிந்தவூர்ப் பெண்கல்வியை உயர்த்திக் காட்டி, சமூக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்திக்காட்டி, இன்றுவரை சமூகத்திற்



மர்ஹூம் க.செயினுலாப்தீன்

காக உடல் தளர்ந்த நிலையிலும் உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் உன்னதமான பெண்மணியாக அவரை நாம் கண்டிருக்க முடியாது. இத்தனைக்கும் அவருக்குத் துணை நின்றது இறையருளேயாகும். அதனால்தான் அவரால் இஸ்லாமிய மார்க்க நெறிகளை என்றும் போற்றி வாழும் பெண்ணாக வாழவும், 1997, 2006 ஆம் ஆண்டுகளில் புனித ஹஜ் பயணம் மேற்கொண்டு மார்க்கக் கடமைகளை நிறைவேற்றவும் முடிந்துள்ளது. அவரது பிள்ளைகள் ஐந்து பேருக்குக் கூட இந்தப் பாக்கியம் எளிதாகக் கைகூடியுள்ளது. எல்லாப் பிள்ளைகளும் கல்வியிலும், ஒழுக்கத்திலும் சிறந்தவர்களாய் இல்லற வாழ்வில் ஈடுபட்டு நல்லறங் கண்டுள்ளனர்;

நல்ல நல்ல பதவிகளையும் அலங்கரித்துள்ளனர். ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன் அவர்களின் கணவருடனான இல்லற வாழ்க்கை, 1955 -

1990 வரையான 35 ஆண்டுகள் மட்டுமே நீடித்தது. சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால் 35 ஆண்டுகளும் 11 நாட்களுந்தான். அள்ளி அள்ளி வழங்குகின்ற வள்ளலாகிய இறைவன் தனக்குத் தேவைப்பட்டபோது சிலவற்றைக் கிள்ளியும் எடுத்து விடுகிறான். மைமூனா அம்மையாரின் சந்தோஷங்களுக்கும், துக்கங்களுக்கும் பங்காளியாகவும், பாதுகாவலராகவும் இருந்த மர்ஹூம் க.செயினுலாப்தீன் அவர்கள் கடைசிவரை முஸ்லிம் களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும். சமூக நன்மைக்காகவும் அரும்பாடுபட்ட மகத்தான மனிதர். நிந்தவூர் - 03 ஐச் சேர்ந்த ஜனாப் கலந்தர்லெவ்வை - பாத்தும்மாதம்பதியரின் மூத்த மகனாக 26.08.1926 இல் பிறந்தவர். நிந்தவூர் ஆண்கள் பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியையும், தென் பாடசாலையில் (அல் - மஸ்லம் வித்தியாலயம்) இடைநிலைக்கல்வியையும் கற்று 1946 ஆம் ஆண்டு எஸ்.எஸ்.ஸி. பரீட்சையில் சித்தி பெற்றதுடன், அட்டாளைச்சேனை ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் 1947 - 1948 ஆகிய இரு வருடங்களும் பயிற்சி பெற்று, 01.09.1949 இல் தமது 23 ஆவது வயதில் தி/இறக்கண்டி அ.த.க பாடசாலையில் உதவி ஆசிரியராக முதல் நியமனத்தைப் பெற்றுப் பணிசெய்தவர். பின்னர் தி/காக்காமுனை அ.த.க பாடசாலையில் 01.01.1950 முதல் ஆசிரியப் பணியாற்றினார். 09 மாதங்களின் பின்னர் தமது ஊருக்கு இடமாற்றம் பெற்றுவந்து 01.10.1950 முதல் நிந்தவூர் ஜீனியர் பாடசாலையில் (தற்போதைய அல் - அஸ்றக் தேசியக்கல்லூரி) கடமையாற்றத் தொடங்கினார்.

15.09.1955 இல் செல்வி.மைமூனா காதருக்கும் ஜனாப் செயினுலாப் தீனுக்கும் திருமணம் நிகழ்ந்தது. இல்லற வாழ்வின் இனிய கனிகளாக இரண்டு பெண்களும், நான்கு ஆண்களுமாக 06 பேர் பிறந்து இல்லறத்தை நல்லறமாக்கினர். மனைவியார் மைமூனா அவர்கள் 1959 ஆம் ஆண்டின் மார்ச் மாதத்திலிருந்து மகளிர் வித்தியாலய அதிபர் பொறுப்பை ஏற்றபோது, தாமும் மனைவியின் விருப்பப்படி குழந்தைகளுடன் மகளிர் வித்தியாலய ஆசிரியர் விடுதியில் குடியேறி, தனது பாடசாலையுடன், தனது மனைவியார் தலைமைப் பொறுப்பிலுள்ள பாடசாலை வளர்ச்சியிலும் கண்ணுங் கருத்துமாகச் செயற்பட்டார். துணைவியாரின் எல்லாச் செயற்பாடுகளிலும் புரிந்துணர்வு மிக்க நல்ல கணவனாகவும், பக்க பலமாகவும் துணைநின்று உதவினார்.

மத்திய கிராம முன்னேற்றச் சங்கக் காரியதரிசியாகவிருந்தபோது அப்பதவியைப் பயன்படுத்தி ஏழை மக்களுக்காகக் குடிநீர்க் கிணறுகளைக் கட்டுவித்துக் கொடுத்தார். அப்போது தாம் பணியாற்றிய கனிஷ்ட (ஜீனியர்) பாடசாலைக்கு அதிபராயிருந்த மர்ஹூம் சி.ஓ.லஸ்தகீர் அவர் களின் வேண்டுகோளின்படி சங்கத்துக்காக ஒதுக்கிய நிதியிலிருந்து மாணவர்களின் நன்மை கருதி விளையாட்டு மைதானமொன்றை அமைத்துக் கொடுத்துப் பலரது பாராட்டையும் பெற்றுக் கொண்டார். பின்னர் 1958 ஆம் ஆண்டு அதிபராகப் பதவி உயர்வு பெற்றதும் பசறடிச்சேனை, பொத்து

வில், ஒலுவில், அக்கரை, தஸ்கஸ்பிட்டிய முதலான இடங்களிலெல்லாம் பணியாற்றிவிட்டு, 01.09.1963 முதல் நிந்தவூர் முதலாம் குறிச்சி அ.மு.க பாடசாலைக்கு (தற்போதைய இமாம் கஸஸாலி வித்தியாலயம்) மாற்றலாகி வந்தார். அப்போது வேலியேயில்லாத பாடசாலை நிலைமையைக் கருத்தில்கொண்டு, மிகவும் சிரமப்பட்டு மதிலமைத்தல், வகுப்பறைக் கட்டிடங்கள் அமைத்தல், குடிநீர்க் கிணறு அமைத்தல், மின்சார வசதி ஏற்படுத்தல் முதலான வசதிகளைப் பாடசாலைக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். 1968 இல் தரம் 06 ஆம் வகுப்பை ஆரம்பித்தார். அரும்பாடுபட்டுக் கட்டிய கட்டிடங்கள் யாவும் 1978.11.23 இல் வீசிய சூறாவளியால் அழிந்துவிட, எத்தனையோ சிரமப்பட்டு 1980 இல் சகல கட்டிடங்களையும் பூரணமாகப் புனரமைத்துக் கொண்டார். இவரது காலத்தில்தான் பாடசாலைக் கீதமானது அரபு மொழியிலிருந்து தமிழ் மொழிக்கு மாற்றப்பட்டது. ஆளுமையும், நேர்மையும், பரோபகாரமும் மிக்கவரான அதிபர் செயினுலாப்தீன் அவர்கள் பாடசாலையின் கல்வித் தரத்தையும் வளர்த்துச் சுமார் 23 வருடங்கள் அப்பாடசாலையிலேயே பணியாற்றி 26.08.1986 அன்று ஓய்வு பெற்றுக் கொண்டார். இப்பாடசாலையில் அதிகூடிய காலம் சேவையாற்றியவரும், பாடசாலை வளர்ச்சிக்காகக் கூடிய வளங்களைப் பெற்றுத் தந்தவரும் இவரேயாவார். அதிபர் செயினுலாப்தீன் அவர்களது பணியானது பாடசாலைக்கு அப்பாலுள்ள பொது நிறுவனங்கள் பலவற்றிலும் விரிவு கண்டது.

மத்திய கிராம முன்னேற்றச் சங்கச் செயலாளர் (1971), இஸ்லாமிய ஆசிரியர் சங்கக் கல்முனை மாவட்டக் கிளைப் பிரதித் தலைவர் (1969), இணக்குவோர் குழு அங்கத்தவர் (1971), இலங்கைக் குடிமதிப்புக் கணக்கெடுப்பாளர் (1953), இலங்கை லங்கா ஜாதிக சர்வோதய சிரமதான சங்கத்தின் அம்பாறை மாவட்ட முன்பள்ளித் தலைவர் (1983), நிந்தவூர்ப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் நெல் கொள்வனவுப் பகுதிக்காரியதரிசி, நிந்தவூர் 3 ஆம் குறிச்சிக் கூட்டுறவுச் சங்க இணைப்பாளர், மக்கள் சோசலிசக் கட்சி இணைப்பாளர் முதலான பல்வேறு பதவிகளிலும், பணிகளிலும் இணைந்து பாடுபட்டார்.

அதிபர் செயினுலாப்தீன் அவர்கள், அதிபர் சேவையினின்றும் ஓய்வு பெற்றபின் தனது மனைவியார் நிர்வகிக்கும் பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் பாரிய பங்களிப்பினை நல்கி வந்தவர். 1986 இல் நிந்தவூர்ப் பற்றின் இரண்டாவது காதி நீதிபதியாகப் பணியாற்றும் போது நிந்தவூர் மஸ்ஜிதுல் ஹக் பள்ளிவாசலின் நிர்வாகசபைத் தலைவராகவும் தேர்வு செய்யப்பட்டார். அக்காலத்தில் பள்ளிவாசலைச் சுற்றிவர மதில் கட்டுவித்தார். ஓதும் மதரசாவையும் கட்டுவித்தார். பல்வேறு பதவிகளை அலங்கரித்த போதிலும், எளிமையும், கர்வம் அணுகாத செயற்பாடும் கொண்டவராகவே விளங்கினார். தமது மனைவியாரின் பாடசாலைக்கான மூன்று மாடிக் கட்டிடம் கட்டுதலில் தனது மகனுடன் சேர்ந்து மிகவும் அரும்பாடு பட்டுழைத்து

வெற்றி கண்டார். அக்கட்டிட வேலைகள் முடியும் முன்னரே 26.09.1990 இல் எதிர்பாராத விதமாகக் காலமாகி விட்டார்.

26.09.1990 அன்று தனது இடதுகை நரம்பு நொந்துகொண்டு இருப்பதாகக் கூறினார். உடனடியாகவே நிந்தலூர் வைத்தியசாலைக்கு அழைத்துச் சென்று பரிசோதித்தபோது வைத்தியர் திரு.கேதீஸ்வரன் அவர்கள் அம்பாறை மாவட்ட வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டுபோகுமாறு கடிதம் கொடுத்தனுப்பினார். பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் அம்பாறை நோக்கிப் பயணம் தொடர்ந்தது. அம்பாறை வைத்தியசாலையில் சில நிமிடங்கள் நெஞ்சு வலியால் அவதிப்பட்டார். ஓட்சிசன் கொடுக்கப் பட்டது. சில நொடிகளில் மரணம் நிகழ்ந்து விட்டது. “என் வாழ்வின் ஒளியிழந்தநாள் அந்தநாள்” என்று மைமூனா அம்மையார் கண்ணீர் வாரத் தன் துன்பச் சுமையைப் பின்னர் கூறியிருந்தார். மர்ஹூம் செயினுலாப்தீன் அவர்கள் அமரத்துவம் அடைந்த வேளையில் அவரது மூன்று ஆண் மக்களும் கொழும்பு, கண்டி, நாவலப்பிட்டி ஆகிய இடங்களில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தனர். உள்நாட்டு யுத்தம் காரணமாக நாடெங்கும் சோதனைச் சாவடிகள் அமைக்கப்பட்டுப் பிரயாணம் செய்வோர் யாவரும் வாகனங்களிலிருந்து இறக்கப்பட்டுச் சோதனை செய்யப்பட்ட கடுமையான வாழ்வியற்காலமாக அக்காலப்பகுதி காணப்பட்டது. கொழும்பிலிருந்து வருபவர்கள் எங்கும் வாகனத்திலிருந்து இறக்கப்பட்டுச் சோதிக்கப் பட்டனர். பலமணிநேரத் தாமதத்தின் பின்னரே உரிய இடத்தினைச் சென்றடைய முடியும். மேலும் ஆபத்துகளின்றி எல்லோரும் வீடுவந்து சேர்வர் எனக் கூறவும் முடியாது. அதுவும் தமிழ்பேசும் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் அதீத காவல் போடப்பட்டிருந்தது. இந்நிலையில் இஸ்லாமியர் ஒருவர் காலமாகி விட்டால் அவரது ஜனாஸா விரைவாக அடக்கம் செய்யப்படும் மரபுக்கு அமைவாக அமரர் செயினுலாப்தீன் அவர்களது இறுதிச் சடங்குகளும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியிருந்தன. அவரது மூன்று பிள்ளைகளும் வந்து சேர்வார்களோ என்ற ஏக்கமும் மைமூனா அம்மையாருக்கும், குடும்பத்தவருக்கும் ஏற்பட்டது.

இத்தகு சூழ்நிலையில் பாதுகாப்பு இணைப்பதிகாரியாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த உறவினரான எம்.பி. மஜீத் அவர்கள் மரணச் செய்தியறிந்து ஓடோடிவந்தார். பொத்துவில் உதவி அரசாங்க அதிபரும் செயினுலாப்தீன் அவர்களின் மருமகனுமாகிய I.L.அன்வர் அவர்களும் விரைவாக வந்து சேர்ந்து விட்டார். இருவரும் கலந்துபேசி கொழும்பு சிலிங்கோ நிறுவன உயர் அதிகாரியான அமரர் செயினுலாப்தீன் அவர்களின் மூத்த புதல்வரான டாக்டர் Z.M.றபீக் அவர்களுடன் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு, அவர்கள் நிந்தலூருக்கு வரும் வாகன இலக்கத்தைப் பெற்றுத் தந்தையின் ஜனாஸாவிற்காக வரும் இவர்களின் வாகனத்தைத் தாமதப்படுத்தாமல் விரைவாக அனுப்பி வைக்குமாறு வழியிலுள்ள அனைத்துச் சோதனைச் சாவடிகளுக்கும் அறிவித்தனர். குறிப்பிட்ட வாகன

மானது செயினுலாப்தீன் - மைமுனா தம்பதியரின் மருமகன் முறையிலுள்ள அல்ஹாஜ் M.T. ஹசன் அலி M.P யினுடையதாகும். அவர் அப்போது சிறிலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சியின் கௌரவ செயலாளராகவும் இருந்தார். அவரும் வாகனத்தில் கூடவே வந்துகொண்டிருந்தார். பாதுகாப்பு இணைப்பதிகாரியான மஜீத் அவர்களின் கட்டளைப்படி, ஜனாஸாவுக்காக வந்துகொண்டிருந்தவர்களை வாகனத்திலிருந்து இறக்காமல் துரிதமாகப் பரிசோதித்து அனுப்பியமையால் உரிய வேளையில் அவர்களும் நிந்தவூரிலுள்ள அமரர் இல்லத்துக்கு வந்து சேர்ந்து விட்டனர். இப்படியான உதவிகள் செய்வதற்கு நல்மனம் படைத்தவர்களை அல்லாஹ் வழிநடத்தினாரென நினைந்து மனம் நிறைவு கொள்ள முடிகிறது.

அமரர் மர்ஹூம் க.செயினுலாப்தீன் அவர்களது எதிர்பாராத மறைவு, கல்வியுலகத்தினர் பலரையும், சமூகப் பணியாளர் பலரையும், ஊர் மக்களையும் பெருந் துன்பமடையச் செய்துவிட்டது. அப்போது கோட்டக் கல்வியதிகாரியாகவிருந்த ஜனாப் பி.இப்றாஹீம் அவர்கள் தமது செயலாளராகப் பணியாற்றிய அதிபர் ஏ.எல்.எம். அமீன் அவர்கள் மூலமாக ஊரிலுள்ள பாடசாலைகள் அனைத்துக்கும் அரைநாள் விடுமுறை வழங்கவும் உத்தரவிட்டார். மேலும் எந்தவொரு கல்வியதிகாரியும் திருமதி.மைமுனா செயினுலாப்தீன் அதிபராகவுள்ள பாடசாலைக்கு அவரது “இத்தாக்” கடமை முடியும் வரை செல்லக் கூடாதெனவும் கட்டளையிட்டமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

64 ஆண்டுகள் மட்டும் இப்பூமியில் வாழ்ந்த அமரர் செயினுலாப்தீனினுடைய பெருமை இன்றும் நினைவுகூரப்படுகிறது. திருமதி.மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களின் மூத்தசகோதரி ஜனாபா கதீஜா உம்மா அவர்கள் சாதாரண இல்லத்தரசி. இளையசகோதரர் நிந்தவூரின் முதலாவது சிரேஷ்ட வருமானவரி மேற்பார்வையாளராகப் பணியாற்றிய ஜனாப் கிதிர் முகம்மது ஆவார்.மூத்த சகோதரர்கள் இருவர். அவர்களில் ஒருவரான ஜனாப் எம்.எஸ்.காதர் என்பவர் 1960 நடந்த பாராளுமன்றப் பொதுத் தேர்தலில் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியில் போட்டியிட்டு மிகக் குறைவான 650 வாக்குகள் வரை பெற்றவர்.

மைமுனா - செயினுலாப்தீன் தம்பதியருக்கு ஆறு பிள்ளைகள். மூத்த மகள் ஹாஜியானி சுஹாரியா அன்வர் அவர்கள் பாணந்துறை ஹீலன் மத்திய கல்லூரியின் முன்னாள் ஆசிரியை. தற்போது தெஹிவளையிலுள்ள ஹிஜாஜ் சர்வதேச பாடசாலையின் ஆசிரியையாகப் பணிபுரிகிறார். இவரது கணவர் முன்னாள் பொத்துவில் உதவி அரசாங்க அதிபரும், விஞ்ஞான தொழினுட்பப் பிரதியமைச்சரின் பிரத்தியேகச் செயலாளருமாவார். மண்ணின் மைந்தரான இவர் தற்போது ஓய்வுபெற்றுள்ளார். நிந்தவூரிலிருந்து முதல் முதல் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம் சென்று கற்று வர்த்தகப் பட்டதாரியானவர் இரண்டாவது மகளான ஹாஜியானி ஜாரியா ஹனூன் அவர்கள். நிந்தவூர் அல் - மஸ்ஹர் பாடசாலையில் ஆசிரியையாகப் பணியாற்றியவர்.

தற்போது கணவர், பிள்ளைகளுடன் கனடாவில் வாழ்கிறார். இவரது கணவர் அல்ஹாஜ் ஏ.எம்.நஸார் அவர்கள் வானிலை அவதான நிலைய மேற்பார்வையாளராகப் பணியாற்றியவர். மூத்தமகன் டாக்டர் Z.M.றபீக் அவர்கள் 2007 ஆம் ஆண்டு இஸ்லாமியக் கணக்காளருக்கான தொழில்சார் சான்றிதழ்ப் பரீட்சையில் உலகிலேயே முதலாமிடத்தில் சித்தி பெற்றவர். பஹ்ரேன் நாட்டு நிதியமைச்சர் ஷேக் அகமட் பின் முஹம்மட் அல் கலீபா அவர்களால் பாராட்டிக் கௌரவிக்கப்பட்டவர். கொழும்பு சிலிங்கோ நிறுவனத்தில் நிறைவேற்று இயக்குநராகப் (CIPA) பணியாற்றியவர். தற்போது இவரது கண்பார்வை பாதிக்கப்பட்டமையால் ஓய்வு பெற்றதுடன் தனியாளாக வாழ்ந்து வருகிறார். இரண்டாவது மகன் அல்ஹாஜ் Z.M. தெளபீக் அவர்கள் நிந்தவூரில் முதன்முதல் புலமைப்பரிசில் பெற்று வெளிநாடு சென்று பொறியியலாளராகப் பட்டம் பெற்று வந்தவர். கொழும்பு துறைமுக அதிகாரசபையில் சிவில் எஞ்ஜினியராகப் பணியாற்று கின்றார். இவரது மனைவியான ஹாஜியானி பர்சானா அவர்கள் கொழும்பு ஜமாத்தின் மூத்த உறுப்பினரும், குழுத் தலைவியுமாவார். மைமூனா செயினுலாப்தீன் தம்பதியரின் மூன்றாவது மகன் அல்ஹாஜ் Z.M.சபீக் அவர்கள் நிந்தவூர் அமானா வங்கியின் முகாமையாளராகப் பணியாற்று கின்றார். இவரது துணைவியார் ஹாஜியானி நூறுல்ஹிதாயா சபீக் அவர்கள் நிந்தவூர் அல் - மஸ்ஹர் பாடசாலையிலிருந்து முதன் முதலாகக் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம் சென்று கற்றுக் கலைப் பட்டதாரியானவர். நிந்தவூர் அல் - மதீன் பாடசாலையில் ஆசிரியப் பணியாற்றியவர். தற்போது அல் - மஸ்ஹர் பாடசாலையில் ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றுகின்றார். நான்காவது மகனான அல்ஹாஜ் Z.M.சாதீக் அவர்கள் கொழும்பு ஹட்டன் நஷனல் வங்கி யின் உத்தியோகத்தராகப் பணிபுரிகிறார். இவரது மனைவி பெளசானா சாதிக் அவர்கள் கொழும்பு துறைமுக அதிகாரசபையில் சிரேஷ்ட பொறியிய லாளராகக் கடமையாற்றுகின்றார். இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது அதிபர் மைமூனாவும், அவரது அமரத்துவக் கணவர் செயினுலாப்தீன் அவர்களும் எவ்வளவு பாக்கியம் செய்தவர்கள் என்பதை “எச்சத்தாற் காணப்படும்” என்பதற்கான கொடைகளாக எண்ணி எண்ணி வியக்க முடிகிறது. இத்தம்பதியருக்குத் தற்போது பதின்மூன்றுபேரப்பிள்ளைகளும் இரண்டு பூட்டப் பிள்ளைகளும் உள்ளனர். தனது கணவரின் தமிழ்நாட்டி லுள்ள உறவினர்களிடம் மைமூனா அம்மையார் அவர்கள் நெருங்கிய அன்புறவுகொண்டு வாழ்பவர். பலதடவைகள் தமிழ்நாட்டின் திருநெல் வேலிப் பகுதிக்குச் சென்று அவர்களைப் பார்த்து வந்திருக்கிறார். ஒருசில வருடங்களுக்கு முன்னரும் அங்கு சென்று திரும்பினார். புகுந்தவீட்டை என்றும் மறவாது பேணிவரும் இல்லத்தரசி அவர். தனது பிள்ளைகளை மாத்திரமன்றி, தன்னிடம் கல்விகற்ற எத்தனையோ பிள்ளைகளின் உயர்வுகளையும் கண்டு மைமூனாத் தாயாரால் இன்புற முடிகிறது. ஓர் ஆசிரியருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஆகக்கூடிய சன்மானம் யாதெனில், தன்னிடம் கற்றுக் கொண்ட மாணவர்கள் சிறந்தவர்களாக, ஆற்றலுடையவர்

களாக, நல்லவர்களாக, வல்லவர்களாக, சமூகம் போற்றக் கூடியவர்களாக வாழக் காண்பதேயாகும். திருமதி. மைமூனா அம்மையாரின் வாழ்வியலில் பொத்துவில் வெள்ளைக் காதர் முதலாக, நிந்தவூர் அல் - மஸ்ஹர் உயர்தரப் பாடசாலையின் அதிபராக நேற்றுவரை பணிபுரிந்த ஹாஜியானி சித்தீக் வரை பல்துறை ஆளுமைகளின் செயற்பாட்டுத் திறன்களைக் கண்டு “இதற்காகத்தானே இந்தப் பாடு பட்டேன்” எனும் மனநிறைவைக் காண முடிந்துள்ளமை அவரது அபார சாதனையாகும்.

அரசாங்க சேவையிலிருந்து இளைப்பாறிக் கொண்டபின்னரும் மைமூனா என்னும் மாதரசி தனது சமூகப் பணிகளிலிருந்து ஓய்வுகண்டு விடவில்லை. இளைப்பாற்றுச் சம்பளம் வருகிறது; பிள்ளைகள் யாவரும் நன்றாகவிருக்கிறார்கள்; தாயாருக்கு எதுவிதமான குறைவும் ஏற்படாமல் கவனித்துக் கொள்கிறார்கள்; முத்த மகளும், மூன்று மகன்மாரும் தத்தம் குடும்பத்தவருடன் பணியின் நிமித்தம் கொழும்பில் வசிக்கின்றார்கள். இளைய மகள் மட்டும் கனடாவில் வாழ்கிறார். மூன்றாவது மகன் அல்ஹாஜ் Z.M.சபீக் மாத்திரம் நிந்தவூரின் அமானா வங்கியில் பணிபுரிகிறார். நிந்தவூர் - 04, ஆஸ்பத்திரி வீதியிலுள்ள இல்லத்தில் மகனுடன் எளிமையாக வாழ்ந்து வருகிறார் அம்மையார். ஆனாலும் தன்னால் முடிந்தவரையில் சமூகப் பணிகளில் - ஆன்மீகப்பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார்.

1980களில் தாம் அதிபராகப் பணிபுரியும்போதே அல் - ஹலிதா சமூக சேவைகள் நிறுவனத்தை ஆரம்பித்தார். அதன்மூலமாக அல் - ஹலிதா பராமரிப்பு நிலையம், அல் - ஹலிதா பாலர் பாடசாலை, அல் - ஹலிதா ஆங்கிலப் பாடசாலை, அல் - ஹலிதா மாதர் சனசமூக நிலையம், அல் - ஹலிதா அஹதிய்யா பாடசாலை, அல் - ஹலிதா வளர்ந்தோர் குர்ஆன் மதரசாக்கள் போன்றவற்றை நடத்தி வருகின்றார். இவற்றுடன் இளமையில் ஒதாதவர்களுக்காக அல் இக்ரஉ பெண்கள் குர்ஆன் மதரசா, அந்நூர் வளர்ந்தோர் பெண்கள் குர்ஆன் மதரசா, இல்மா வளர்ந்தோர் பெண்கள் குர்ஆன் மதரசா ஆகிய மூன்று மதரசாக்களை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் இஸ்லாமிய மார்க்கப் பண்புகளைக் கடைப்பிடிக்கும், நெறிமுறைகளைப் புகட்டும் கைங்கரியத்தையும் செய்து வருகின்றார். அஹதிய்யாப் பாடசாலையில் கற்று இலங்கைப் பரீட்சைத் திணைக்களத்தால் நடத்தப்படும் பரீட்சைகளுக்குத் தோற்றும் மாணவிகளுக்குச் சான்றிதழ்கள் வழங்கும் சன்மார்க்க விழாவொன்றினை 22.03.2009 இல் நடத்தியதன்மூலம் மாணவிகளின் கற்றலுக்கும், மார்க்கக் கல்விக்கும் ஊக்கமூட்டி வருகிறார். அஹதிய்யாப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் பல்கலைக்கழகப் பிரவேசத்திற்கும் பயன்படக் கூடியவை என்பது இங்கு கருதத்தக்கது.

மார்க்கரீதியான பணிகளைத் தொடங்கி, அந்நிறுவனங்களை வளர்த்தெடுத்துத் தகுதியானவர்கள் கைகளில் அவற்றின் செயற்பாடுகளை ஒப்படைத்துவிட்டுத் தேவைப்பட்டபோது பொருத்தமான ஆலோசனைகளைக் கூறி, அவற்றை நெறிப்படுத்தும் ஆன்மீகவாதியாகத் தற்போது

மைமுனா செயினுலாப்தீன் அம்மையார் திகழ்ந்து வருகிறார். இவரது ஆளுமைகளின் வெளிப்பாடுகள் பலவாகும். திருக்கோவில் தொடங்கி பாண்டிருப்பு வரையுள்ள 31 பாலர் நிலையங்களையும், 05 இல்லங்களையும் கொண்ட கல்முனை மாவட்டச் சிறுவர் பராமரிப்புச் சம்மேளனத் தலைவியாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டுப் பணியாற்றிய பெருமையும் இவருக்குண்டு. வடகிழக்கு மாகாண சபையின் சமூக நலத்துறைச் செயலாளராகவிருந்த திருமதி. ரஞ்சனி நடராஜபிள்ளை அவர்களைப் பிரதம விருந்தினராகச் சம்மேளனத்தின் சார்பில் அழைப்பித்து, சாதிமத பேதமற்ற கலாசார விழாவில் கலந்து கொள்ளச் செய்ததுடன் **ஐக்கிய தீபம்** என்னும் சிறப்பு மலரொன்றையும் வெளியிடச் செய்தவர் அம்மையார் ஆவார். இவரது ஆன்மீகச் சேவையின் ஒரு பகுதியாக மஸ்ஜிதுல் ஹக் பள்ளிவாசல் தாறாவிஹ் தொழுகைக்குப் பள்ளிவாசல் நிர்வாகிகளின் உதவியுடன் மாதர் மஜ்லிஸ் ஒன்றினை ஏற்படுத்தி தாறாவிஹ் இரவுகளில் சளைக்காமல் அமல் செய்யப் பயான்களையும், தேநீர் உபசாரங்களையும் செய்து வந்துள்ளார். இதற்கான உதவிகளை மஹல்லா வாசிகளும், நலன்விரும்பும் பெரியோர்களும் செய்துவந்தனர்.

இளமைக் காலத்திலிருந்தே கிராமமட்டத்திலும், பிராந்திய மட்டத்திலும் பல கௌரவங்களையும், விருதுகளையும் பெற்றுக்கொண்ட ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களுக்குப் பிற்காலத்தில், அவரது ஓய்வுக்குப் பின்னர் நாடளாவிய ரீதியில் தேசிய விருதுகளும், பாராட்டுக்களும் அடிக்கடி கிடைத்து வருகின்றன. படிப்படியாக அவரது சாதனைப் பணிகள் வெளியுலகிற்குத் தெரிந்தபோது இத்தகைய மதிப்பார்ந்த கௌரவங்கள் அவருக்குக் கிடைக்கின்றன. 2012 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை கலாசார அமைச்சும், முஸ்லிம் விவகாரத் திணைக்களமும் இணைந்து **கலாபூஷணம்** விருதளித்துக் கௌரவித்தன. இதேயாண்டில் **தேசமான்ய, தேசகீர்த்தி** விருதுகளும் அவருக்குக் கிடைத்தன. இவற்றுடன் சிரேஸ்ட பிரசைசுளுக்கான விருதினை 2012, 2014 ஆகிய இரு ஆண்டுகளிலும் பெற்றுப் பெருமை கொண்டார். 2011 ஆம் ஆண்டில் மகாத்மாகாந்தி நினைவு தினத்தில் **கிரத்தின தீபம்** விருதும் மைமுனா செயினுலாப்தீன் அம்மையாருக்கு வழங்கப்பட்டது. கூடவே 2011, 2012 ஆம் ஆண்டுகளில் **சாமஸ்ரீ** விருதினையும் பெற்றுக் கொண்டார். இவை அனைத்தும் அவரது சேவையின் பொருட்டுக் கிடைத்த வெகுமதிகளேயாகும். 18.03.2017 இல் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் **மாநிலம் பயனுற வாழ் மகளிர்** விருது வழங்கப்பட்டது. அந்த விருதினைத் தமது நண்பியான திருமதி. பத்மா சோமகாந்தன் அவர்களது கைகளால் பெற்றுக் கொண்டார். எத்தனை விருதுகள் கிடைத்த போதிலும் துன்பப்படும் ஏழை மக்களுக்குத் தன்னாலான உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமென்ற சிந்தனை மட்டும் அவரை விட்டு விலகவேயில்லை. இறைவனின் கருணை தன்மேல் இருக்குமட்டும், தனது உடலில் ஓரளவாவது வலு இருக்குமட்டும் மானுடத்திற்காக உழைப்பதே தன்கடன் என்கிறார்.

ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன் அவர்களின் சாதனைகளை இனித் தொகுத்து நோக்குவோம்.

- ✍ நிந்தவூர் முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலையைத் தளமாகக் கொண்டு 5 ஆம் வகுப்பிலிருந்து எஸ்.எஸ்.ஸி வகுப்புவரை தனியொருவராகக் கற்றுத் தேறிய முதல் மாணவி.
- ✍ ஐந்தாந்தரப் புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் இலங்கையில் முதன் முதலாக முதற்பிரிவில் சித்தியடைந்த முஸ்லிம் மாணவி.
- ✍ கனிஷ்ட தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் (J.S.C) ஒரேயொரு மாணவியாகத் தோற்றிச் சித்தியடைந்ததன்மூலம் பாடசாலையைக் கனிஷ்ட தரத்துக்கும், சிரேஷ்ட தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் (S.S.C) ஒரேயொரு மாணவியாகத் தோற்றிச் சித்தியடைந்ததன் மூலம் பாடசாலையைச் சிரேஷ்ட தரத்துக்கும் (மகாவித்தியாலயமாக) உயர்த்துவதற்கு வழிசமைத்த மாணவி.
- ✍ இலங்கையின் முலாவது முஸ்லிம் மகளிர் மகாவித்தியாலயம் தோற்றம் பெறுவதற்குத் தலைமையாசிரியை திருமதி.மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தம் அவர்களுக்குக் கருவியாயிருந்து துணைசெய்த மாணவி.
- ✍ மிகவும் சிறிய வயதான பத்தொன்பதில் பதில் உதவியாசிரியை நியமனம் பெற்ற ஆசிரியை.
- ✍ இலங்கையின் முதலாவது பிரவேச பண்டிதையான முஸ்லிம் பெண்மணி.
- ✍ இலங்கையின் பயிற்றப்பட்ட மூன்றாவது முஸ்லிம் ஆசிரியை. (இவருடன் கூடவே இரு ஆசிரியைகள் பயிற்சி பெற்றனர். இரண்டாவது பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியை கண்டி ஹெம்மாத்துகமவைச் சேர்ந்த ஆமினா உம்மா தாஜூதீன் அவர்கள். ஓராண்டுக்கு முன்னராக ஆசிரிய பயிற்சியை நிறைவு செய்தவர். இலங்கையில் முதலாவது பயிற்சி பெற்ற முஸ்லிம் ஆசிரியையாக விளங்குபவர் கண்டிப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பாத்திமுத்து கலால்டன் என்பவர்).
- ✍ 1951 - 1992 வரை 41 ஆண்டுகள் ஆசிரியப் பணியிலீடுபட்டவர். தமது 27 ஆவது வயதில் நிந்தவூர் மகளிர் மகாவித்தியாலய அதிபர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவர்.
- ✍ 01.03.1959 - 25.08.1992 வரையுள்ள 33 1/2 ஆண்டுகள் அதிபர் பதவியில் இருந்து, தான் கல்விகற்ற பாடசாலையிலேயே பணிசெய்து எவரும் செய்ய முடியாத சாதனை புரிந்தவர்.
- ✍ கிழக்கு மகாணத்திலேயே முதலாவது முஸ்லிம் பெண் அதிபராக விளங்கியவர்.

பொத்துவில் மத்திய கல்லூரியில் 2013ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற
 “பொத்துவிலின் பத்துமாத பொன்னான முதல் அனுபவங்களும்,
 புகழ் பூத்த மாணவ மணிகளும்” நூல் வெளியீட்டு விழாப் படங்கள்



மாணவர்கள் ஒன்றுசூடி நூலாசிரியரை வரவேற்கின்றனர்.

இ.வ :

ஜனாப்.எம்.ஐ.எம்.ஏ.காதர் (வேள்கைக்காதர்), ஜனாப் எம்.எஸ்.அப்துல்வாசித், டாக்டர் ஜனாப்
 எம்.எம்.ஷஹீட், ஜனாப் எம்.சி.ஹபீபுர் ரகுமான், நூலாசிரியை மைமூனா செயிலாப்தீன்,
 ஜனாப் எம்.ஐ.அபுசாலி முஅத்தின், ஜனாப் கே.எம்.ஹசன்



நூலாசிரியை பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்படுகிறார்.

ஓய்வு பெற்ற கோட்டக் கல்வி அதிகாரி ஜனாப் எம்.எல்.எம்.ஏ.காதர் அருகில் நிற்க, அவரது
 மனைவி ஜனாபா நபிஸா காதர் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கின்றார்.

பொத்துவில் மத்திய கல்லூரியில் 2013ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற
 “பொத்துவிலின் பத்துமாத பொன்னான முதல் அனுபவங்களும்,
 புகழ் பூத்த மாணவ மணிகளும்” நூல் வெளியீட்டு விழாப் படங்கள்



பொத்துவிலின் முதலாவது தபாலதிபரும், முன்னாள் ஆங்கில ஆசிரியருமான அல்ஹாஜ்
 எம்.எம்.இப்ராஹிம் ஆங்கிலத்தில் வாழ்த்துரை வழங்க, பின்னால் ஜனாப் எம்.எல்.எம்.ஏ. காதர்,
 நூலாசிரியை மைமுனா அம்மையார், டாக்டர் எம்.எம்.சஹீட் ஆகியோர் அமர்ந்துள்ளனர்.



அல்ஹாஜ்.டாக்டர் எம்.எம்.சஹீட் அவர்கள் வாழ்த்துமடலை வழங்குகின்றார்.

“சாதனை படைத்த சரித்திர நாயகி”
நூல் வெளியீட்டு விழா நிகழ்ச்சிகள்.



பாடசாலை மாணவிப் பருவத்தில்

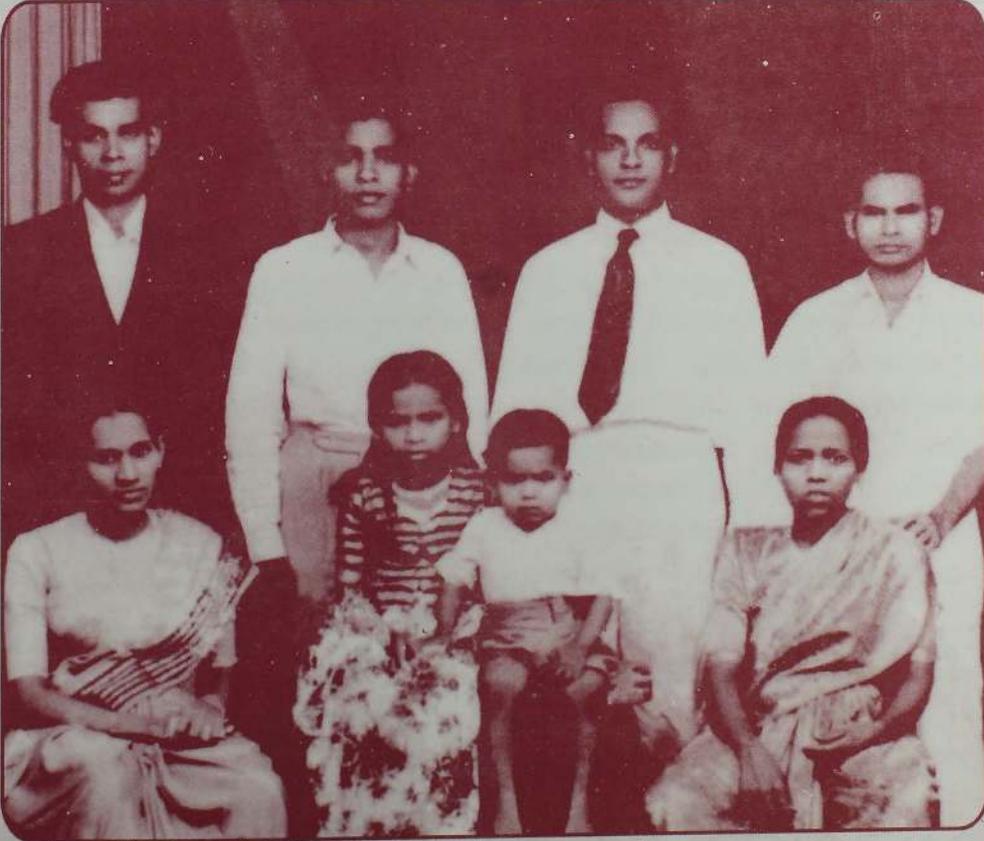


பாடசாலைக் காலத்தில் சாரணர் படையின் ரெண்டர்வூட் பட்டி பெற்ற போது இ-வ: இருப்பவர்களில் 5வதாக மகிழும்மா அதிபரும் ஒன்பதாவதாக குழுத் தலைவி மைமுனா காதரும் உள்ளனர்.

 **KM/KM/AL - MAZHAR GIRLS' HIGH SCHOOL, NINTAVUR**
இவங்கையின் முதலாவது முஸ்லிம் பெண்கள் மகா வித்தியாலயம்
இலங்காவே பூர்வீகி இசுலாமி காவை மறு வீடியாலய
THE FIRST MUSLIM GIRLS' MAHA VIDYALAYA IN SRI LANKA
Spontaneous by Mrs. M. U. M. Siddique (Pinarayi)

15.01.2017இல் பாடசாலையில் திரை நீக்கம் செய்து வைக்கப்பட்ட பெயர்ப்பலகை.

அதிபர் க.செயினுலாப்தீன் அவர்களின் இளமைத்தோற்றங்கள்



சகோதரி, அவரது கணவர், பிள்ளைகள் ஆகியோருடன் மைமூனாவும் கணவரும், சகோதரர்களும்

என்றவாறு 1954 ஆம் ஆண்டில் பத்துமாத காலம் தமது முதல் நியமனப் பாடசாலையில் பணியாற்றியதை வியந்து குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அந்த இனிய நினைவுகளை மீட்டிப்பார்த்தபோது காலம் கடந்த நிலையிலும் தமக்குக் கற்பித்த ஆசிரியையை மறவாது நினைவிற் கொண்ட மைமுனா அதிபரின் பொத்துவில் மாணவர்களான அதிபர் அல்ஹாஜ் எம்.ஐ.ஏ.காதர் (வெள்ளைக்காதர்), ஜனாப் எஸ்.எச்.ஏ.சலாம் போன்றவர்களையும் ஆசிரியர்களான ஜனாபா எஸ்.எம்.ரிபாய் மற்றும் ஜனாப் எம்.ஏ.லத்தீப் போன்றவர்களும் என்றும் மதிக்கப்பட வேண்டிய ஆசிரிய புருஷர்களாவர். இவர்கள் தமது வீடுவந்து வாழ்த்துச் செய்தியைக் கேட்டதன் பிரகாரம் முக்கியமான விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக சிறிய வாழ்த்துச் செய்தியை அம்மையார் அவர்கள் அனுப்பியிருந்தார். இருந்தாலும் அந்த இனிய அனுபவம் ஏற்படுத்திய அருட்டுணர்வினால் மேலும் பல தகவல்களைச் சேகரித்தும், ஞாபகப் படுத்தியும் எழுதிய நூல்தான் **பொத்துவிலின் பத்துமாதப் பொன்னான முதல் அனுபவங்களும், புகழ் பூத்த மாணவ மணிகளும்** என்பது. இந்நூல் 02.03.2012 இல் அச்சிடப்பட்ட தாயினும் 15.05.2013 இல்தான் பொத்துவில் மத்திய கல்லூரியில் கோலா கலமாக வெளியிடப்பட்டது. மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களும் நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டார். அம்மையாரை வரவேற்கும் முகமாக நூலுக்கான விளம்பரப் பதாகைகளும் அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. அம்மையாரின் பழைய மாணவர்கள் ஒன்றுகூடி அவரை வரவேற்று, மாலை அணிவித்து, நூல் வெளியீட்டு விழா மண்டபத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர். தமது ஆசிரியையைப் பொன்னாடை போர்த்தி அகமகிழ வரவேற்றனர். மாணவர் அல்ஹாஜ் S.H.A.சலாம் வாழ்த்துமலரை வாசித்து வாழ்த்துப் பாவும் பாடினார். இன்னொரு மாணவர் டாக்டர் M.M.சஹீட் வாழ்த்து மடலை வழங்கினார். முன்னாள் ஆங்கில ஆசிரியரும், பொத்துவிலின் முதலாவது தபாலதிபருமாகிய அல்ஹாஜ் எம்.எம்.இப்ராஹிம் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் வாழ்த்துரை வழங்கினார். “குருவே தெய்வம்” எனப் போற்றும் உயர்ந்த குணம் படைத்த பழைய மாணவர்களை - அவர்கள் அனைவரும் அறுபது வயதைக் கடந்தவர்களாயிருந்த நிலையிலும் தன்கண்முன்னால் அவர்களைக் காணவும், அவர்களால் போற்றப்படவும் முடிந்ததென்றால் மைமுனா என்னும் கல்வித்தாய்க்கு இறைவன் இதைவிடச் சிறந்த கொடையை அளித்துவிட முடியுமா? “கல்விக்காக உழைத்து அந்தப் பாதையில் நடப்பவர்களுக்கு இறைவன் சொர்க்கத்தை அமைத்துக் கொடுக்கிறான்” என்பது இங்கு நிதர்சனமாகியுள்ளது.

திருமதி. மைமுனா செயினுலாப்தீன் அதிபர் அவர்களின் ஓய்வு பெறும் நாளான 25.08.1992 (முதல் நாளுடன் கடமைப் பொறுப்பு முடிவாகிறது) அன்று பாடசாலைக் சமூகம் ஒன்றுதிரண்டு நடத்திய பிரிவுபசார விழாவில் அதிபரின் பெருமைகளையும், பணிகளையும் எடுத்துக்காட்டுவதான தியாகி என்னும் சிறுநூலினையும் வெளியிட்டுக் கௌரவித்தனர். பாடசாலை வரலாறும், மைமுனா அதிபர் வரலாறும், நிந்தவூர் வரலாறும்

அதில் பின்னிக் கிடந்தன. பாடசாலையிலிருந்து புதிய அதிபராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட அல்ஹாஜ் எம்.எஸ்.ஹமீது அவர்கள் சுவைபட அந்நூலினை ஆக்கித் தந்திருந்தார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கமானது 18.03.2017 அன்று பிற்பகல் 5.00 மணியளவில் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடத்திய சர்வதேச மகளிர்தின நிகழ்ச்சியிலும் திருமதி.மெழுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களுக்கும் கூடவே திருமதி.அன்னலட்சுமி இராசதுரை, அமரர் சற்சொருபவதி நாதன் ஆகியோருக்கும் மானிலம் பயனுற வாழ்மகளிர் விருதளித்துக் கௌரவஞ் செய்தது. தமது ஆசிரிய கலாசாலைத் தோழி திருமதி.பத்மா சோமகாந்தன் விருது வழங்க, இன்னொரு தோழி திருமதி. வித்தியாவதி செல்லத்துரை பூச்செண்டு கொடுத்து வரவேற்க, 'காப்பியக்கோ' ஜின்னாஜ் சரிபுத்தீன் அவர்களின் துணைவியார் திருமதி பரீதா ஜின்னா சரிபுத்தீன் பொன்னாடை போர்த்தி வாழ்த்தும் பேற்றையும் அம்மையார் பெற்றுக் கொண்டார். தனது பங்குக்குத் தமதுதோழி பத்மா சோமகாந்தனுக்குத் தாமும் பொன்னாடை போர்த்தி மன நிறைவு பெற்றார். கௌரவிப்பு உரையினை சட்டத்தரணி சுசந்தி இராஜகுலேந்திரா நிகழ்த்தியிருந்தார். மெழுனா அம்மையாரின் மூத்தமகள் மற்றும் பேரன், மருமகள் ஆகியோரும் விழாவில் கலந்துகொண்டனர்.

காலந்தோறும் மற்றவர்களால் கௌரவிக்கப்பட்ட மெழுனா செயினுலாப்தீன் அதிபர் அவர்கள், தமது ஆசிரிய அன்னை பற்றி எழுதிய சாதனை படைத்த சரித்திர நாயகி நூலானது அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர் தரப் பாடசாலையின் முன்னாள் அதிபர் ஹாஜியானி ஹானியா சித்தீக், தற்போதைய அதிபர் ஏ.எல்.நிசாமுத்தீன் ஆகியோரது உதவியுடன் 29.10.2017 அன்று பாடசாலையில் வெளியீடு செய்யப்பட்டது. அதிபர் ஜனாப் ஏ.எல்.நிசாமுத்தீன் அவர்கள் விழாவுக்குத் தலைமை வகித்தார். கிழக்கு மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் அல்ஹாஜ் எம்.ரி.ஏ.நிஸாம் அவர்கள் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து சிறப்பித்தார். ஆசிரிய அன்னை மகிழ்மமா கிருஷ்ணானந்தம் அவர்களின் ஏகபுதல்வி திருமதி.சிவஜோதி சிவபுத்திரன் அவர்கள் விழாவில் கலந்து கொண்டதுடன் தாயாரின் நினைவைப் போற்றும் கல்விச் சமூகத்திற்கும், நிந்தவூர் மக்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்ததுடன் பாடசாலைக்கான தனது அன்பளிப்பாக ஐம்பதினாயிரம் ரூபாயையும் வழங்கியிருந்தார். ஓய்வுநிலைக் கோட்டக்கல்வியதிகாரி ஏ.எல்.எம். அமீன் கோட்டக்கல்வியதிகாரி ஜிஹானா அலிப் ஆகியோரும் மதிப்புறு அதிதிகளாக விழாவில் கலந்து சிறப்பித்தனர். தனது குருத்தினிக்கான காணிக்கையாக அரும்பாடுபட்டு மெழுனா அதிபர் உருவாக்கிய நூலானது வரலாற்றில் பெட்டகமாகத் திகழும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மெழுனாவின் தந்தையார் இஸ்மாலெவ்வை ஹாஜியாரின் தாயாரும், கொழும்பு புஹாரி ஹோட்டல் உரிமையாளரான முத்துவாப்பா

கொழும்பு சாஹிராக் கல்லூரியில் புனரமைக்கப்பட்ட
முத்துவாப்பா கட்டிடத் திறப்பு விழா நிகழ்ச்சியில் -06.05.2018



இடமிருந்து வலம் : முத்துவாப்பா பேத்தி ஹாஜியானி சுஹாரியா அன்வர், முத்துவாப்பா மருமகன் ஹாஜியானி மைமூனாகாதர் செயினுலாப்தீன், முத்துவாப்பா பேரன் அல்-ஹாஜ் ஹலீம் முத்துவாப்பா அல்-ஹாஜ் M.H. சாஜஹான் (முத்துவாப்பாவின் மருமகனின் சகோதரர் மகன்), அமைச்சர் அல்-ஹாஜ் றவூப்ஹக்கீம், முத்துவாப்பா பேரன் Dr. Z.M. றபீக், பிரதம அதிதி Hon. AHM. பெளசி, முத்துவாப்பா பேரன் அல்-ஹாஜ் Z.M. சாதிக் , சாஹிராக் கல்லூரி அதிபர் அல் - ஹாஜ் நிஸ்வி மரைக்கார்



திறப்புவிழாவின்போது அமைச்சர் அல்-ஹாஜ் றவூப்ஹக்கீம் அவர்கள் முத்துவாப்பா மருமகன் மைமூனாகாதர் செயினுலாப்தீனுடனும், பேரன் அல்-ஹாஜ் Z.M. சபீக் அவர்களுடனும் உரையாடிக்கொண்டிருக்கின்றார்.

கொழும்பு சாஹிராக் கல்லூரியில் புனரமைக்கப்பட்ட
முத்துவாப்பா கட்டிடத் திறப்பு விழா நிகழ்ச்சியில் -06.05.2018



ஞாபகார்த்த கல்வெட்டும் அதன்முன் நிற்பவர்களும்
இடமிருந்த வலம் : அல்-ஹாஜ் ஹலீம் முத்துவாப்பா (முத்துவாப்பாவின் மகனான அல்-ஹாஜ் நூர்மன் -
அவர்களின் மகன்), DR. Z.M. றபீக், ஞாபகார்த்த கல்வெட்டு (நடுவில்), அல்-ஹாஜ் M.H. ஷாஜஹான்,
அல்-ஹாஜ் Z.M. சபீக்



புனரமைக்கப்பட்ட, முத்துவாப்பா கட்டிடத்தின் தோற்றம்.

அவர்களின் தந்தையும் சகோதரர்கள். இதனால் மைமூனாவின் தந்தையாரும், முத்துவாப்பாவும் மைத்துனர்களாவர். முத்துவாப்பா அவர்கள் 1953 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு ஸாஹிரா கல்லூரிக்குக் கட்டிக் கொடுத்த நான்கு மாடிக் கட்டிடத்தைக் கல்லூரி நிர்வாகம் தற்போது புனரமைத்து அழகிய கட்டிடமாக்கி 06.05.2018 அன்று அமைச்சர் ஏ.எச்.எம்.பௌசி அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. கொழும்பு மாநகர மேயர் திருமதி ரோஸி சேனநாயக்கவும் கலந்துகொண்டார். கல்லூரி அதிபர் திரு.நிஸ்வி மரைக்கார் அனைவரையும் வரவேற்றார். அந்நிகழ்ச்சியில் முத்துவாப்பா வின் உறவினர் என்ற வகையில் ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன் அவர்களும், குடும்பத்தினரும் அழைக்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்பட்டனர். தமிழ் நாட்டிலிருந்து முத்து வாப்பாவின் பேரனாரை இந்நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்ள மைமூனா அம்மையார் அழைத்திருந்தார்.

9. இலக்கியம் படைத்தலில்...

இலக்கியம் படைத்தல் என்பது தவமியற்றல் போன்றது. அன்றாடம் சமூக ஊடாட்டங்களின்போது தம்மைப் பாதித்துள்ள சம்பவங்களை - விடயங்களை - அனுபவங்களை ஏனையவர்களும் அறிந்துணர்ந்து தாக்கமுறும் வண்ணம் பொருண்மையும், கலைத்துவமும் நிறைந்ததாய் ஓர் எழுத்தாளன் இலக்கியம் படைப்பானானால் அது என்றும் நின்று நிலைக்கும். திருமதி.மைமூனா காதர் செயினுலாப்தீன் அவர்கள், தமது இடைவிடாத பாடசாலைப்பணிகள், சமூகப் பணிகள், ஆன்மீகப் பணிகள் மற்றும் குடும்பப் பணிகள் ஆகியவற்றிக்கிடையிலும் தன்னால் முடிந்தளவு இலக்கியத் துறையிலும் ஈடுபட்டுள்ளார். தமிழை இலாவகமாகக் கையாளும் திறமையை இளம் வயதிலேயே பெற்றுக் கொண்ட பண்டிதையான அவருக்கு, இலக்கியம் படைப்பதற்கான நேரம் கிடைப்பதும், சந்தர்ப்பம் வாய்ப்பதும் சிரமமாகவே இருந்துள்ளது. எனினும் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகத்தான் அவரது படைப்பாக்கங்களை அறியவும், மட்டிடவும் முடிகிறது.

மருதமுனையைச் சேர்ந்த ஆசிரியரான அல்ஹாஜ் முஸ்லிம் என்பவர், கண்டி - கட்டுகஸ்தோட்டையில் கல்வியதிகாரியாகப் பணியாற்றும் காலத்தில் தாம் நடத்திய **மருதூர்** எனும் சஞ்சிகையில் திருமதி.மைமூனா செயினுலாப்தீன் அவர்களது படைப்பாக்கங்களை அதில் வெளிவரச் செய்தார். மாணவியாயிருக்கையில் **மூன்கா** எனும் புனைபெயரில் கவிதைகள், கட்டுரைகள் போன்ற வற்றை மைமூனா அவர்கள் அச்சஞ்சிகையில் எழுதியிருக்கிறார். அவை பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை.

நிந்தவூர் முஸ்லிம் மகளிர் வித்தியாலயத்துக்குரிய பாடசாலைக் கீதமும் அதிபர் மைமூனா செயினுலாப்தீன் அவர்களாலேயே இயற்றப்பட்டதாகும். ஈரடிகள் கொண்ட ஒன்பது பாடல்கள் அதில் அடங்கி உள்ளன.

**பாலர் நாமும் வந்தனங்கள் பண்வுடனே தந்தனம்
பக்தியோடு இறைவனைநாம் பண்ந்துநாளும் போற்றியே!**

**சின்னஞ்சிறு பாலர்நாங்கள் சீருடனே வந்தனம்
அன்னைப்தா குருமுதலாம் அனைவர்க்குமே தந்தனம்**

**நந்தவூரின் நீத்தலமாய் நின்றலங்கும் தாயேநீ
எந்தநாளும் ஈடில்லாது ஏற்றம்பெறப் போற்றினோம்**

**மாதர்குல மாணிக்கங்கள் மாநிலத்தில் தோன்றிட
ஆதவனாய்ப் பரிமள்க்கும் அறிவுத்தாயே வாழ்த்தினோம்**

**மகமை பெற்ற மகளீரமகா மாதர்வந்த யாலயம்
அக்லம் போற்றும் அர்யசேவை ஆற்றநீயே உயர்ந்தனை!**

எளிமையான தமிழில் துயரத்தை வெளிக்காட்டும் இரங்கற்பாக்களுக்கு இவையிரண்டும் உதாரணங்களாகும். நான்கு அடிகளாலான தொகையறாவுடன் 12 எண்சீர்விருத்தப் பாக்களையும் இதில் காணமுடிகிறது.

இதேபோன்ற நினைவுமலரொன்று ஓய்வுபெற்ற மேல்நீதிமன்ற நீதிபதி அமரர் பொன்னுச்சாமி பாலவடிவேல் மறைவு குறித்து 2007 தைமாதத்தில் வெளியானது. அதில் ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் இயற்றிய 13 பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் எட்டு அடிகள் கொண்டதாய் அமைந்துள்ளன. அதில் அமரரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

**அன்புஉண்மை சுயநலம்ன்மை அனைத்தும்வெறும் பேச்சாகாமல்
என்றும்ஓவை மக்கள்பம் ஓலட்சியமாய் உருவெடுத்து
பலனெதுவும் எதிர்பாராத பண்பான செயலுக்காகப்
பாடுபட்டுப் பண்பாற்ற வேண்டும்என்று பக்குவமாய்
கற்றறந்தோர் புகழ்ந்தேற்றும் “கர்மயோகம்” நூல்எழுத
மற்றவர்கள் பலன்பெறவும் வழிகாட்டிச் சென்றமன்னா!**

எனவும்,

**கண்ணிலே பொங்க்வரும் கண்ணீரைத் துடைத்தவண்ணம்
அண்ணலுக்கு அஞ்சல்யை அழுதழுது துடைத்துவிட்டு
எண்ணிலா மக்கள்வெள்ளம் ஓறுதீஊர் வலத்தல்லசெல்ல
மண்ணில்நீன் பெருமைகண்டு மாநிலமும் வியந்ததுவே!**

எனவும் இலக்கண மரபுக்குள் இறுக்கமாக அகப்படாது துயரத்தை, ஏக்கத்தை, உருக்கத்தை எளிமையான முறையில் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பு களுடன் கவிதைகளாகத் தந்துள்ளார் மைமுனா அம்மையார்.

காரைதீவைச் சேர்ந்த ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியை அமரர் திருமதி. லீலா வதி கந்தையா அவர்களின் மறைவு குறித்து நல்லம்மா அதிபர் யாத்த கவிதைகளை உள்ளடக்கிய நினைவு மலரும் 2010 நவம்பரில் வெளிவந்தது. ஒவ்வொன்றும் 16 அடிகளைக் கொண்டதான 9 பாடல்கள் அதில் காணப்பட்டன.

**ஔமைப் பொல்வோடு எழலாக
நடக்கும் உன்னைக்
கண்டவர்கள் வயதைச் சொன்னால்
கடுகளவும் நம்பமாட்டார்
காற்றாடிபோற் சுழன்று
கடுகதீயில் கருமங்களை
நீற்றாக நிறைவுசெய்ய
நீகர்உனக்கு நீகர்நீயே**

பறந்துசென்று இந்த்யாவில்
 பகவான் ஆச்பெற்றுவந்து
 சீறந்தசாய் நிலையம்சென்று
 ஸ்ரீபகவான் தொண்டுசெய்து
 அழகுச்சலை போலநீயும்
 அசைந்துவரும் காட்சியது
 அழியாதெங்கள் மனதைவீட்டு
 ஆறாதம்மா எங்கள் நெஞ்சம்

சிறுகுழந்தைகூடப் புரிந்துகொண்டு உணர்ச்சி வயப்படும் பாடல் கள்தான் இவை.

திருமதி. மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்களின் ஆசிரிய கலா சாலைக் காலந்தொட்டு இன்றுவரை நட்போடு, அன்போடு, குடும்ப உறவோடு நீடித்து வரும் நண்பி வித்தியாவதியின் கணவர் அமரர் முத்தையா செல்லத்துரை (நடராஜா) அவர்களின் மறைவின்போது **மனிதருள் மாணிக்கம்** எனும் மகுடத்துடன் தமது குடும்பத்தவர் அஞ்சலியாக நினைவு மலர் ஒன்றினை 2012 ஆகஸ்டில் வெளியிட்டார் மைமுனா அம்மையார். அதிலுள்ள இரங்கற் பாக்களை ஒலி, ஒளி ஊடகப் பாடகர் “இசைத்தென்றல்” நிந்தவூர் ஜனாப் ஏ.எம்.முஸ்தபா (GS) அவர்கள் பாடியிருந்தார்.

**அந்நீயர் என்றுனக்கு - இந்த
 அவன்யில் யாரும் இல்லை - உனை
 அனைவரும் நினைந்துருக - அவர்கள்
 அகத்தீனில் உறைந்து விடாய்!**

**சீம்மக் குரல் ஒன்யும் - உன்
 சீர்த்த முகப்பொல்வம் - உன்
 கருத்தான நகைச்சுவையும் - எமது
 கண்ணீராய்ச் சொரியுதையா!**

**உறவுக்குத் துணையல்லலை - எம்
 உளத்துக்கு ஒன்யில்லை - உன்
 அந்வுக்கு யாரும்ல்லலை - இன்
 ஆறுதல் மொழியும்ல்லலை!**

துயரத்தை இசையோடும், மொழியோடும் வெளிப்படுத்துவதற்கேற்ற பாடல்கள் இவையெனலாம். கவிஞர் மைமுனா அவர்களின் வார்த்தைகள் ஏதோவொரு இனம்புரியாத உள்ளத்தவிப்பைப் பாடலைக் கேட்கும், வாசிக்கும் எவரிடமும் ஏற்படுத்தும் வல்லமை கொண்டு விளங்குகின்றன.

சமீபத்தில் 03.04.2018 அன்று காரைதீவைச் சேர்ந்தவரும், ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியை - அதிபருமான திருமதி.சின்னப்பிள்ளை தெய்வநாயகம் அவர்கள் தமது 93 ஆவது அகவையில் காலமானார். இவர் நிந்தவூர் மகளிர் மகாவித்தியாலயத்தில் மகிழ்மமா கிருஷ்ணானந்தம் தலைமை ஆசிரியையாய் இருக்கையில் ஒரேயொரு மாணவியாகச் செல்வி மைமுனா காதர் 7 ஆம் வகுப்பில் கற்கும்போது அனைத்துப் பாடங்களையும் தமது மாணவிக்கு அன்பொழுக்கக் கற்பித்ததுடன் தையல், பின்னல் வேலைகளிலும் அனுபவம் பெறச் செய்தவர். தமது ஆசிரியையின் இறுதிச் சடங்கில் அதிபர் மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள் கலந்துகொண்டு அஞ்சலி செலுத்தியிருந்தார். ஏராளமான தமிழ்ப் பெண்கள் மத்தியில் முக்காடிட்ட முதிய இஸ்லாமியப் பெண்ணாக தாம் அங்கு காணப்பட்டதாகவும், தன்னைப் பலர் பார்த்து வியந்ததாகவும், உடல் தளர்ந்த நிலையிலும் தனது ஆசிரியைக்கு இறுதி அஞ்சலி செலுத்தியதை, அங்குள்ளவர்கள் நன்றியுடன் பாராட்டியதாகவும் நல்லம்மா அதிபர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அமரர் சின்னப்பிள்ளை தெய்வநாயகம் அவர்களது மறைவு குறித்த நினைவு மலரினை நிந்தவூர் மக்கள், தமது குடும்பத்தினர் சார்பாக அதிபர் நல்லம்மா அவர்கள் வெளியிட்டிருந்தார். அதில் 11 எளிமையான இரங்கற்பாக்களை இடம்பெறச் செய்து அமரரின் வாழ்வியற் சுவடுகளையும், அவரது பிரிவுத்துயர் தந்த எண்ணங்களையும் பதிவு செய்திருந்தார்.

எனக்காக ஆரம்பித்த

ஞாழ் ஆண்டைப் பொறுப்பேற்று

என்னை உங்கள் அருகில்வைத்து

எல்லையில்லா அன்புகாட்டி

யடிப்பித்த காலமதில் பரிசைகளில் நான்வெற்றி

புள்ளிகளைப் பார்க்க வந்த

பரிசுகள் உனைப்போற்றி

பாராட்டிப் புகழ்ந்துரைத்து

என்னையுமே வாழ்த்தியது

சம்பவத் தீர்ப்பில் ஒன்றும்

சரித்திரமாய் இருக்குதம்மா!

கல்வியுடன் கலைகள் பல

கற்றுத்தந்த தாயே இதைச்

சொல்லியது யாரும்லை

தன்மையிலே புலம்புகின்றேன்!



திருமதி.சின்னப்பிள்ளை தெய்வநாயகம் கையறுநிலையில் தன்னுணர்ச்சிக் கவிதையாகத் தமது ஆசிரியையின் நினைவுகளால் நெகிழ்ந்துருகி நல்லம்மா எனும் கல்வித்தாயின்

கண்ணீரில் விளைந்த கவிதை இதுவாகும். தேடலின்போது கிடைத்த இரங்கற் கவிதைகள் சிலவற்றினூடாகக் கவிதாயினி ஒருவரின் படைப்புலகம் பற்றி இதுவரை நோக்கினோம். இனிச்சில வாழ்த்துப் பாக்களின் வரிசைகளைப் பார்த்துப் பரவசமடைவோம்.

நிந்தவூர் நெசி அமைப்பின் தலைவர், வைத்தியகலாநிதி அல்ஹாஜ் டாக்டர். எம்.எம்.சஹீத் அவர்களது சேவை தன்னைப் பாராட்டி 06.07.2013 இல் அளிக்கப்பட்ட வாழ்த்து மலருக்கு நிந்தவூர்ப் பொதுமக்கள் சார்பில் மைமுனா அம்மையார் இயற்றித்தந்த 16 பாடல்களும் டாக்டரின் சேவைக்கும், பண்புக்கும் கட்டியம் கூறுபவை. சான்றாக ஒரு பாடலை நோக்குவோம்.

**பெற்றெடுத்த தாயாரும் பிறந்த நன்னாடும்
நற்றவ வானினிலும் நன்சிறந் தனவேஎன்று
உற்றாரீர்க்கும் உறவீர்க்கும் உன்உரீவள்ள தேவைகட்கும்
சற்றேனும் சளைக்காது தாராளமாய்ப் பெருந்தீயை
மற்றோர்கள் அறியாமல் மனமகீழ்ந்து வழங்கும் உன்னை
பெற்றோரீம் மகவைப்பெற என்னதவம் செய்தனரோ (என்று)
கற்றோரும் மற்றோரும் களீகூர்ந்து வியந்துரைத்துப்
போற்றநீற்கும் பேறுபெற்ற புண்ணியனே நீடுவாழ்க!**

பணியின் பெருமையால் பல்லாண்டு வாழ வாழ்த்தும் மனங்களின் பிரதிபலிப்பு டாக்டர் அல்ஹாஜ்.எம்.எம்.சஹீத் அவர்கள் பற்றிய வாழ்த்துப் பாமாலையால் விளங்குகிறது. இதேபோன்றதான சிறிய வாழ்த்துப் பிரசுர மொன்றையும் கவிதை வடிவில் நல்லம்மா அதிபரின் படைப்பாகத் தரிசிக்க முடிந்துள்ளது. கிரிக்கட் முரளிதரனின் பெற்றோர் பவளவிழாக் காண்பதை யொட்டிய கவிதை இதுவாகும். பவளவிழாத் தம்பதியரைக் கௌரவித்த எழுத்தாளர் திரு.தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் (தம்புசிவா) அவர்களையும் கூடவே பாராட்டுவதாகவும் கவிதை விளங்குகிறது.

**தம்பதீகள் ஒருவரையும் தம்மீச்சங்கத் தலைவரையும்
சீரோடும் சிறப்போடும் சிறந்தநற் கூகத்தோடும்
பேரோடும் நீடுவாழ்ப் பிரார்த்தித்து வாழ்த்துகின்றேன்
வாழ்க! வாழ்க! வளங்கள் பலபெற்று நீடுழீ நீவீர் - வாழ்க!**

இவ்வாறு நிறைவுபெறும் பாமாலை 14.10.2017 இல் நல்லம்மா அதிபரால் வெளியிடப்பட்டது. வேலைப்பளுக்களின் மத்தியிலும் சில படைப்புகளை மட்டுமே வெளிக்கொணர நல்லம்மா எனும் ஆளுமையால் முடிந்துள்ளது. இன்னும் பல கவிதைகளும், கட்டுரைகளும் கால வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்பட்டும் விட்டன.

“ஒளிமயமான எதிர்காலம் உருவாகட்டும்” எனும் தலைப்பில் 1978 ஆம் ஆண்டு வெளியான பொன்விழா மலருக்கான அதிபரின் செய்தியாக

வெளிவந்த எழுத்தாக்கத்தில் தமது பாடசாலையின் வளர்ச்சி பற்றிய சிந்தனையையே பிரதிபலித்திருந்தார் மைமுனா என்னும் எழுத்தாளரான அதிபர்.

“கிழக்கிலங்கையிலேயே முதன்முதல் பெண்கள் கல்விக்காக க.பொ.த (சாதாரண) வகுப்பை ஆரம்பித்துப் பல பெண் ஆசிரியைகளை உருவாக்கித் தானுருவாக்கிய ஆசிரியர்களுையே அதிபராகவும், ஆசிரியர்களாகவும் பெற்று அளப்பரிய சேவைகளைச் செய்து வருகிறது எமது கலைக்கூடமான நிந்தவூர் முஸ்லிம் மகளிர் மகாவித்தியாலயம். எனினும் சமீபத்தில் தோன்றி வேகமாக வளர்ச்சியடைந்திருக்கும் இப்பிரதேசத்திலுள்ள வேறுசில பாடசாலைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கமுடியாத அளவு இவ்வித்தியாலயம், வசதிகளால் குன்றிக் கிடக்கிறது. தனக்களிக்கப்பட்ட மிகச் சொற்பமான வசதிகளைக் கொண்டு, தனது சொந்தக் காலிலேயே நின்று, கல்வியில் மிகச் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதுடன், அவ்விடத்தைக் குறைவுபடாமலும் பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்றது என்பதை இப்பகுதிவாழ் மக்கள் அனைவரும் அறிவர். பெண்கள் கல்வியில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படவேண்டிய சகாப்தமொன்றை உருவாக்கிய எமது கலைக்கூடம் கடந்த 29.03.1978 இல் பொன்விழாக் கொண்டாடி அதன் வரலாற்றுப் பெருமைகளைப் பலரும் அறியச் செய்தது. அதன் ஞாபகார்த்தமாகவே இப்பொன்விழா நினைவுமலர் கன்னிமலராகப் பரிணமித்து வெளிவருகின்றது”.

ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒருசோறு பதம் என்பதுபோல மைமுனா செயினுலாப்தீன் என்ற எழுத்தாளரின் எழுத்து ஆற்றலுக்கு இங்கு குறிப்பிட்டுள்ள விடயம் ஓர் உதாரணமாகும். சிறப்பு மலர்களுக்கும், சிறப்பு வெளியீடுகளுக்கும் அவ்வப்போது அவர் எழுதி வழங்கியிருந்தவற்றினைத் திரட்டிச் சமர்ப்பிப்பது எளிதான காரியமல்ல. ஆனால் அதிபர் மைமுனா அவர்களின் எழுத்தாற்றல் வசீகரமிக்கதும், தமிழ்மொழி வளத்துடனானதுமாகும் எனலாம். இனிச் சாதனை படைத்த சரித்திர நாயகி (2017) நூலிலுள்ள அவரது எழுத்து வண்ணங்கள் சிலவற்றைத் தரிசிப்போம்.

“என்ன அதிசயம்! திடீரென ஒருநாள் என்னைத் தொலைபேசியில் அழைத்து, உங்கள் அம்மாவின் மகளோடு பேசுங்கள் என்றார். சற்றேனும் எதிர்பாராத அந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும் எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. மிகவும் அதிசயப்பட்டுக்கொண்டே தடுமாறிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது ‘நல்லம்மா அக்கா! எப்படி சுகமாக இருக்கின்றீர்களா?’ என்று என் அம்மாவின் தவப்புதல்வியான ‘சிவஜோதி’ யின் குரல் கேட்டது. அச்சந்தர்ப்பத்தைப் பற்றி வர்ணிக்கவோ, அதன்பின் என்ன பேசினோம், என்ன கதைகளைக் கதைத்தோம் என்று கூறவோ என்னால் முடியவே முடியவில்லை. அளவுகடந்த ஆனந்த வெள்ளத்தில், நினைவிற்கு வந்தவற்றையெல்லாம் பேசி மகிழ்ந்தோம்”. (பக் - 10).

“வைகறை நேரம் ஆனையிறவைத் தாண்டிப் பளைக்குச் சென்றபோது யாழ்நகரின் எழுச்சிச் சின்னமான பனந்தோப்புக்கள் தென்பட்டன. சில இடங்களில் புகையிலை, வெங்காயம், மிளகாய்த் தோட்டங்களும், சிறிய அளவிலான வயல் நிலங்களும் தென்பட்டன. பளை, சாவகச்சேரி, கொடிகாமம், யாழ்ப்பாணம் போன்ற நிலையங்களில் பலர் இறங்கிவிட்டதால் எங்களுக்கும் ஆறுதல் கிடைத்தது”. (பக் - 47)

“அதாவது ‘அண்டர் எவ்வழி தொண்டர் அவ்வழி’ என்பதற் கொப்ப மகிழும்மா கிருஷ்ணானந்தம் அவர்கள் எவ்வாறு கஷ்டப்பட்டு மகளிர் மகாவித்தியாலயத்தை உருவாக்கினாரோ அதேபோல்தான் அவரது மாணவி மைமூனா செயினுலாப்தீன் அவர்களும் பலகஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலையை உருவாக்கினார் என்பதுதான் இதன் இரண்டாம்பாக வரலாறாகத் தொடர்கின்றது”. (பக் - 75)

எழுத்தாளர் மைமூனா செயினுலாப்தீனின் எழுத்துக்கள் உயிரோட்டமான சமகாலத் தரிசனங்கள் என்பதை மேற்காட்டிய உதாரணப் பந்திகள் எமக்கு உணர்த்தியுள்ளன. சிறந்த புனைகதை எழுத்தக்க மொழியாளுமையும், உரையாடற்றிறனும், உணர்ச்சியிழையோடும் உத்தி முறைகளும் மைமூனா அவர்களின் எழுத்துக்களில் நிறைந்திருக்கின்றன. காலம் அவருக்குப் பாரிய இலக்கியங்கள் படைப்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தை வழங்கவில்லை என்பதே எமது கருத்தாகும்.

நிந்தவூர் வரலாறும் வாழ்வியலும் நூலில் ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன் எழுதிய “பாடசாலைகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் - நிந்தவூரின் கல்வி நிலையங்கள்” என்னும் 42 பக்கங்களினாலான நீண்ட கட்டுரையில் நிந்தவூரிலுள்ள 15 பாடசாலைகள் (ஜேர்மன் நட்புறவு ஆரம்பப் பாடசாலை, சீ.ஓ.லெஸ்தகீர் சர்வதேசக் கல்லூரி உட்பட) பற்றிய வரலாறு தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. தோற்றம், அதிபர்கள், வளங்கள், பாடசாலைப் பெறுபேறுகள் என்றவாறு ஓர் ஆவணமாகத் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளது. மைமூனா அதிபரின் ஐந்தாண்டுகால இடைவிடாத முயற்சியின் அரும்பணியாக இக்கட்டுரையும், நூலும் அமைந்தனவெனலாம். அவரது ஆய்வியல்முறை நுட்பத்திற்கும், எழுத்து ஆளுமைக்குங் கூட இக்கட்டுரை சான்றாகியுள்ளது.

மைமூனா செயினுலாப்தீன் அவர்களின் இலக்கியத்துக்கான பங்களிப்புக்கள் பற்றிய குறுகிய தகவல்கள் இவையாகும்.

29.03.2008 இல் நிந்தவூர் இம்ரான் விளையாட்டுக் கழகத்தால் ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள் கௌரவிக்கப்பட்டார். அக்கழகத்தால் வெளியிடப்பட்ட வெள்ளிவிழாச் சிறப்பு மலரில் இத்தகவல் காணப்படுகிறது.

நிந்தவூர் வரலாறு மலரான வரலாறு எனும் சிறிய நூலொன்று மைமுனா அம்மையாரால் எழுதப்பட்டு 25.04.2016 திகதியிடப்பட்டுப் பிரசுரமாகியிருந்தது. அதில் நிந்தவூர் வரலாறும் வாழ்வியலும் நூலாசிரியரான தமக்குத் தெரியாமலேயே, தாம் சரிபிழை பார்த்துத் திருத்தஞ் செய்யாமலேயே, 2015 ஆம் ஆண்டு அவசர அவசரமாக நிந்தவூர்ப் பிரதேச செயலகம் நூலை வெளியிட்டுவிட்டதால் மனமுடைந்துபோன நூலாசிரியை தவறவிட்ட செய்திகளுக்கும், கட்டுரைகளுக்கும் பொறுப்புக் கூறுவது யாரெனத் தவித்துப்போனார். இருந்தும் எதிர்நீச்சலையே வாழ்வாகக் கொண்டு சாதனைகள் பலபுரிந்த அவரால் எழுதப்பட்ட நூலே இந்தச் சிறு நூலாகும். அதனையும் அவர் கவிதை ரூபத்தில் 27 கவிதைகளாகத் தந்திருந்தார். நடந்த சம்பவங்களை மக்களுக்குத் தெரிவிக்கும் நோக்கமே அதில் காணப்பட்டது.

குற்றம் களைந்து குணமறிந்து கொள்வதுதான்
கற்றறிந்த மாந்தர்களின் கடமையாகும் ஆதலினால்
குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி குற்றங்களைக் களைந்தீடவே
கூறலேன் ஓறைவனுக்காகக் குறைவாகக் கூறவில்லை
ஓன்வரும் காலங்களில் தவறுகளைத் தவிர்த்துக்கொள்ள
ஓவையல்லாம் சிறந்தநல் அனுபவங்கள் ஆகுமன்றோ!
தன்னா யுத்ததையும் தன்கையின் பொருளையும்
யிறர்கையிற் கொடுக்கும் பேதையும் புதரேயென்று

இவ்வாறு செல்கிறது ஒரு கவிதை. இருந்தும் கவிதையினூடு ஒரு கதை சொல்லப்படுவது சிறப்பானது. அது நிந்தவூர் வரலாற்று மலரின் உருவாக்கமும் வெளியீடுமாகும்.

நிந்தவூர்ப் பிரதேச செயலகக் கலாசாரப் பேரவையின் உபதலைவர்களில் ஒருவராகவும், மலர்க் குழுவின் தலைவியாகவும் செயற்பட்ட ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள், ஐந்து ஆண்டு காலமாகப் பல்வேறு தகவல்களையும் திரட்டியதுடன், பல எழுத்தாளர்களையும் தொடர்புகொண்டு வரலாற்றுச் சாதனையாக 2015 ஆம் ஆண்டில் நிந்தவூர் வரலாறும் வாழ்வியலும் எனும் சிறப்பு மலரை வெளிக்கொணர்ந்தார். அதில் அவரியற்றிய “நிந்தவூர் மானியம்” என்னும் கவிதை உயிர்ப்பும், உணர்வும் கொண்டதாகும்.

எங்கும் நிறைந்த ஏகனே ஓறைவா!
எமக்கென்று நல்லருள் புரிக!...
நீகரற்ற வளங்களால் நிந்தவூர் ஓலங்க
நீத்தமும் நல்லருள் சொரிக!
ஓறைவா...ஓறைவா...ஓறைவா...ஓறைவா...
ஓறைவா...ஓறைவா...ஓறைவா...ஓறைவா...

(எங்கும்)

கடல்வளம் கழக்கே வயல்வளம் மேற்கே
 அமைந்தீட்ட நீந்தவூர் அழகே!
 கழியோடை தெற்கே வெட்டாறு வடக்கே
 கழனிகள் நிறைவளை நலமே!
 சோலைகள் தோப்புக ளோடு
 ஆலைகள் நிறைந்துமே எங்கும்
 அழகொள் வீச்சும் தாயே!
 அக்லமே போற்றிடும் ஊரே!
 வாழ்க...வாழ்க...வாழ்க...வாழ்க...
 வாழ்க...வாழ்க...வாழ்க...வாழ்க...

அறிவியல் இலக்கியம் தொழிற்றுறை நீத
 ஆன்மீகம் ஆட்சியின் தலைமை
 தபாலகம் மின்சாரம் தொலைபேசி சந்தை
 வைத்திய சாலைகள் வங்கி
 தேவைக் காய் சேவை செய்யும்
 செயற்றிறன் செயலகம் அனைத்தும்
 அமைந்தீட்ட நிறைவிடம் நீயே
 அனைத்தையும் வழங்கிடும் பதியே!

வாழ்க...வாழ்க...வாழ்க...வாழ்க...
 வாழ்க...வாழ்க...வாழ்க...வாழ்க...

இனமத பேதங்கள் எதுவுமே இன்ற
 எல்லோரும் ஒருதாய் செல்வப்
 பள்ளைகள் போல பேதங்கள் இன்ற
 பேனியே ஒற்றுமை யோடு
 சாந்தியும் சமா தானமும் நலவ
 சகலரும் ஒன்றாக வாழும்
 அமைதியின் உறைவிடம் நீயே!
 அருளாளன் அமைத்த நற் பதியே!

வாழ்க...வாழ்க...வாழ்க...வாழ்க...
 வாழ்க...வாழ்க...வாழ்க...வாழ்க...

நிலவளம் நீர்வளம் தொழில்வளம் நிறைந்த
 நீந்தவூர்ப் ப்ரதேசம் எங்கள்
 வாழ்வியல் கோலங்கள் வளம்பெற்று உயர்ந்திட
 வல்லோனே நல்லருள் சொர்க!
 புன் எங்கும் உன்புகழ் பரவ

புகழ்எல்லாம் ஔறைவனைச் சேர
ஐகமதில் நன்பெயர் நலைக்க
ஐயம்பெற அருள்புர் ஔறைவா!
ஐயமே ஐயமே ஐயமே ஐயமே

அருள்க!அருள்க!அருள்க!அருள்க!
அருள்க!அருள்க!அருள்க!அருள்க!

(எங்கும்)

எளிமை, பொருண்மை, இசைத்துவம், கலைத்துவம் நிறைந்த இனிய சந்தக்கவிதை இதுவாகும். இப்படி எத்தனையோ கவிதைகளைத் தரவல்ல ஆளுமை, ஏன் அதிகமான படைப்புக்களைத் தரவில்லை என்ற ஏக்கம் எம்மிடையே எழுவதில் வியப்பில்லை. மண்வாசனையை நுகரும் விதமான நிந்தவூரின் எல்லைகள், துறைசார் வளங்களும் வளர்ச்சிகளும், ஒருமித்த சமாதான மனமுடைய மக்கட் குழுமம், எல்லாப் புகழையும் தருகின்ற இறைவனை ஏத்தித் துதித்தல் முதலான உட்பொருள்களால் கவிதை காலத்தை வென்று வாழும் தன்மை கொண்டிலங்குகிறது.

நிந்தவூர் வரலாறும் வாழ்வியலும் நூலில் “மலர்க் குழுத் தலைவியிட மிருந்து” வெளிப்படும் எண்ணங்கள் அருமையான சிந்தனைகளினூடு சிதறுகின்ற கருத்து முத்துக்களாக ஒளிவிடுகின்றன.

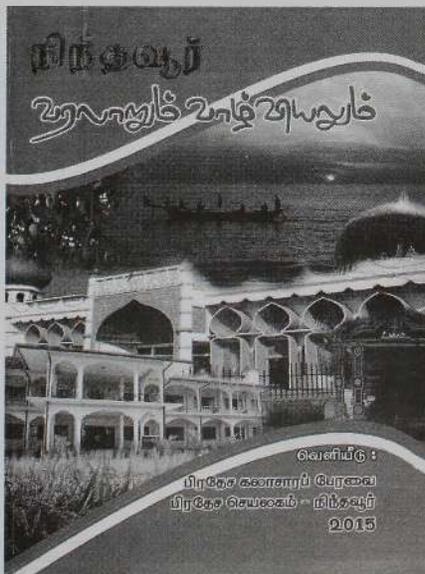
“ஏனெனில், காடுவெட்டி வேர்பிடுங்கிச் சமப்படுத்திக் கழனி களாக்கி, அதற்குக் குளம் தோண்டி, வாய்க்கால் வெட்டி, வரம்புகட்டி நீர்பாய்ச்சித் தொடங்கப்பட்ட விவசாயமும், தெருவோரங்களிலும் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஆரம்பித்துச் சர்வகலாசாலைப் படிப் பாக வளர்ச்சியடைந்துள்ள கல்வியும், ஓலைக் கொட்டிலில் ஆரம்பித்து பெயர்பெற்ற ஜலம்ஆ பள்ளியாகி மேலும் பல பள்ளிவாசல்களை உள்ளடக்கியதாகத் திகழும் வணக்கத்தலங்களும் மட்டுமன்றிக் கலை, கலாசார, இலக்கிய, நீதி, நிர்வாகம் போன்ற அனைத்துத் துறைகளும் இன்றைய நிலைக்கு வந்துள்ளன. இதற்கு எம் முன்னோர்கள் எவ்வளவு கஷ்டங்களைப் பட்டிருக்கின்றார்கள், எத்தனை தியாகங்களைச் செய்திருக்கின்றார்கள், எப்படியான சிரமங்களை அனுபவித்திருக்கின்றார்கள். என்பதை அறிபவர்களில் ஒருசிலராவது அதனை உணர்ந்து, ‘எனக்கு இவ்வூர் என்ன செய்தது என்று நினையாமல், நான் எனது ஊருக்கு என்ன செய்துள்ளேன்’ என்ற உயர்வான இலட்சியத்துடன் முன்னோர் காட்டிய வழியில் தன்னாலான சேவைகளைத் தான் பிறந்த மண்ணினது உயர்வுக்காகச் செய்யும்போது பெற்றோருக்கும், பிறந்த ஊருக்கும், பெரும் புகழை ஈட்டிக் கொடுத்த பெருமகனாவது மட்டுமன்றி, வரலாற்றைத் தொடரும் சரித்திரப் புருஷனுமாகுவானல்லவா?”

ஆற்றொழுக்குப் போன்ற தெளிந்த உரைநடையைக் கையாண்ட எழுத்தாளரின் மொழியாற்றல் இதில் பளிச்சிடுகிறது. விவசாயம், கல்வி வழிபாடு தொடங்கி ஏனைய பன்முகமான துறைகளினதும் முன்னேற்றத்

துக்கு உழைத்தவர்கள் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதையும், அவர்கள் வழியில் தடம்புரளாது நாமும் நடந்து ஊரின் வரலாற்று விழுமியங்களை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்பதையும் மைமுனா அம்மையாரின் எழுத்துக்கள் உணர்த்தியுள்ளன.

**சொல்லவல்லன் சோர்வல்லன் அஞ்சான் அவனை
கூகல்வல்லல் யார்க்கு மரீது**

என்னும் திருக்குறட் கருத்தானது சொல்வன்மையுடைய எழுத்தாளருக்கும் இங்கு பொருந்திப் போவதைக் காணலாம்.



10. எல்லாப்புகழும் இறைவனுக்கே!

எல்லாப் புகழும் இறைவனுக்கே
அல்லாஹ் ஒருவனே துணை நமக்கே!

இவ்வாறு தொடங்கும் இஸ்லாமிய கீதத்தினை “இசை முரசு” நாகூர் ஈ.எம்.ஹனீபா அவர்களது தேனினுமினிய குரலில் கேட்டுப் பரவசமடைந்த தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் கோடானுகோடிப் பேராவர். என்றும் பழுதுபடாத நறுந்தேன் இப்பாடல். உலகப் புகழ்பெற்ற திரைப்பட இசையமைப்பாளரான ஏ.ஆர்.ரஹ்மான் அவர்கள் இரண்டு பரிசுகளை ஆஸ்காரில் வென்றபோதுகூட மிக அடக்கத்துடன் கூறிய வார்த்தை “எல்லாப் புகழும் இறைவனுக்கே” என்பதாகும். இவ்வார்த்தையானது உலகப் பொதுமையானது; எச்சமயத்தவர்க்கும் ஏற்றது. இங்கேயும் எமது நூலுக்குரிய பாட்டுடைத் தலைவியான ஹாஜியானி மைமுனா செயினுலாப்தீன் அவர்கள் தமக்குக் கிடைத்த அனைத்துப் பெருமைகளையும், புகழினையும் இறைவனுக்குச் சமர்ப்பித்து அமைதி காண்கிறார். ஆசிரியத்தாயார் மகிழ்மமா வடிவிலும், எத்தனையோ நல்லவர்களின் உதவிகள் வடிவிலும் இறைவன் அவரை வழிப்படுத்தியிருக்கிறார். அவர் இளமை தொடங்கி முதுமைவரை கல்வியுலகிலும் சரி, சமூக நிலைத் தளங்களிலும்சரி சந்தித்த - எதிர்கொண்ட சவால்கள் ஏராளம்! ஏராளம்! அவற்றையெல்லாம் தமக்குரிய வெற்றிப் ப்புகளாக்கிச் சோதனைகளைச் சாதனைகளாக்கி, நாடறியக்கூடிய நல்லம்மாவாக வளர்வதற்கு இறைவன் துணைநின்று அவரை உயர்த்தி வைத்திருக்கிறான். ஒரே பாடசாலையிலேயே சுமார் அரைநூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட காலத்தை மாணவியாக, ஆசிரியையாக, அதிபராகக் கடந்து செல்வதென்றால் இது எல்லோருக்கும் கிடைத்தற்கரிய பெரும் பேறல்லவா?

“கல்வீ கற்றோ மென்ற கர்வத்தலே ஓன்பம்
கண்டவர் உண்டோசொல் என் தோழா!
கல்லாத பேரையெல்லாம் கல்வீ பயிலச் செய்து
காண்பதலே தான் ஓன்பம் என் தோழா!”

“புடத்தலே பதவீ உயர்வதலே ஓன்பம்
கீட்டுவதே ஓல்லை என் தோழா!
உணையின்ற தாய்நாடு உயர்வதலே ஓன்பம்
உண்பாகும் என்றேசொல் என் தோழா!”

கவிஞர் இலக்குமணதாஸ் அவர்கள் இயற்றிய பாடல்வரிகளுக்கு ஏற்றாற்போல் வாழுகின்ற மனிதர்கள்தான் உலக மக்களால் போற்றப்படுவர். மகிழ்மமா, நல்லம்மா ஆகிய கல்வித்தாயர் இருவரது பணிகளையும்,

அவர்களால் நிந்தவூர்ப் பெண்சமூகம் அடைந்த பெறுபேறுகளையும், முன்னேற்றத்தினையும் எண்ணிப்பார்த்தால் இந்தப் பாடலின் பொருள் அவர்களுக்குப் பொருந்தி நிற்பதைக் காணலாம். அவர்களிடம் கல்வி கற்றோர் நாடளாவியரீதியில் தங்களது கல்வி - சமூகப் பணிகளை விரி வாக்கும்போது தாய்நாடே பெருமை கொள்ளத்தக்க பயன் ஏற்படுவதை உணர முடிகிறது. எனவே ஆசிரியையும், மாணவியுமாகிய இந்த இரண்டு பெண்மணிகளும் இலங்கைத்தீவில் நிந்தவூர் மண்ணில் ஏற்றி வைத்த கல்வி என்னும் அகல்விளக்கு, நாடெங்கும் ஒளிவீசுவதைக் கண்டு நாம் மகிழ முடிகிறது. திருமதி. மைமூனா செயினுலாப்தீன் அவர்களின் கல்வி வாரிசுகள் இந்த அகல்விளக்கின் ஒளியை நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் பிரகாசிக்கச் செய்வது கண்டு அம்மையாரின் அகங்குளிருகிறது. தான் வாழும்போதே தனது உழைப்பின் அத்த பயனை அவர் கண்டு பூரிக்கின்றார். அந்த மகிழ்ச்சியும், அவர்மீது மக்கள் காட்டும் பேரன்பும், நன்றியுணர்வும் எதிர்காலத்திலும் இம்மண்ணை வாழவைக்கும்; வளமுட்டும்; வரலாறாக்கும் என நம்புவோமாக.

நிந்தவூர் மண்ணீன்ற நிகர்லாச் செல்வம்!

நத்தமும் அல்லாஹ்வை நனைந்துருகும் நெஞ்சம்!

அந்தமல் கல்வக்காய் அர்யபன் ஆற்றும்!

அன்னை மகீழும்மா அடிதொழுது ஏத்தும்!

எந்தவீத பேதமன்ற எல்லோர்க்கு முதவும்!

எதர்நீச்சல் போட்டுயர்ந்த ஆசீர்யத் தலகம்!

சந்ததமும் மைமூனா செயினுலாப்தீன் எனன்னும்

சாதனைப் பெண்மணி வாழ்கநூ றாண்டும்!

பெருமைக்கும் ஏனைச் சீறுமைக்கும் தத்தம்

கருமமே கட்டளைக் கல்

- திருக்குறள் -

உசாத்துணை நூல்கள்

1. தியாகி, கமு/அல் - மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை வெளியீடு, 25 ஆகஸ்ட் 1992.
2. ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன், ஓய்வுபெற்ற மேல்நீதிமன்ற நீதிபதி அமரர் பொன்னுச்சாமி பாலவடிவேல் நினைவுமலர், நிந்தவூர், 04.01.2007.
3. ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன், திருமதி.லீலாவதி கந்தையா நினைவுமலர், நிந்தவூர், 06.11.2010.
4. ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன், பொத்துவிலின் பத்துமாத பொன்னான முதல் அனுபவங்களும் புகழ்பூத்த மாணவ மணிகளும், நிந்தவூர், 02.03.2012.
5. ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன், மனிதருள் மாணிக்கம் அமரர் முத்தையா செல்லத்துரை, நிந்தவூர், 20.08.2012.
6. ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன், பாக்டர் அல்ஹாஜ் எம்.எம்.சஹீட் சேவை நலன் பாராட்டும் வாழ்த்து மலர், நிந்தவூர், 06.07.2013.
7. ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன், அமரர் பாக்டர்.எம்.முருகேசுப்பிள்ளை, கண்ணீர்க் காவியம் நினைவு மலர், நிந்தவூர், 03.12.2015.
8. நிந்தவூர் பிரதேச செயலகக் கலாசாரப் பேரவை, நிந்தவூர் வரலாறும் வாழ்வியலும், நிந்தவூர், 2015.
9. ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன், நிந்தவூர் வரலாறு மலரான வரலாறு, நிந்தவூர், 2015.
10. ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன், திரு, திருமதி.முத்தையா தம்பதிகள் பவளவிழா வாழ்த்துப்பா, நிந்தவூர், 14.10.2017.
11. ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன், சாதனை படைத்த சரித்திர நாயகி, நிந்தவூர், 27.10.2017.
12. ஹாஜியானி மைமூனா செயினுலாப்தீன், அமரர் சின்னப்பிள்ளை தெய்வநாயகம் நினைவுமலர், நிந்தவூர், 27.04.2018.

உசாத்துணை ஏடுகள்

1. தினகரன் 04.04.1968.
2. உதயன் 01.11.2017



